

32929 / B

vol 9

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
Wellcome Library

https://archive.org/details/b30527831_0005

THE
ITINERARY
OF
JOHN LELAND
THE
ANTIQUARY.

VOL. THE NINTH,
Compleating the whole Work.

Publsh'd
By THOMAS HEARNE M. A.

The THIRD EDITION.

O X F O R D,

Printed at the THEATER for *James Fletcher*, Bookseller
in the *Turl*; and *Joseph Pote*, Bookseller at *Eton*.

MDCC LXIX.

Mr. WILLIAM BURTON'S
Commentary on *Antoninus's* Itine-
rary thro' *Britain*, Lond. MDCLVIII.
fol. Pag. 18.

Our famous Antiquary *John Leland* most ju-
diciously places *Gessoriacum* at *Bologne*, or *Bo-*
nonia, which the *Dutch* call *Bennen*; And him
doth *Camden* follow.

Ibid. p.238.

—— then I must not dissemble, that some
great Antiquaries, as *John Leland*, *Humphry*
Lboid, and such as follow them, do seek for
Camulodunum in *Colchester*.

THE P R E F A C E.

I Look upon it as one of the great Happineſſes of my Life, that by publishing and preſerving this Work of Mr. Leland's Itinerary, (the laſt Volume whereof now appears in the World) I have been able not only to do Honour to the learned Author, but alſo to ſhew my Gratitude to that moſt ancient and moſt famous UNIVERSITY, to which I am ſo much indebted for my Education, and to do ſome Service to the common good of Learning.

My own natural Inclination to the Study of Antiquities, and a Principle of doing Good, were the only Motives that ſpurr'd and carry'd me on to an Undertaking, in which I was to meet with abundance of Difficulties, occaſion'd not ſo much by the Drudgery of the Work (for that was a kind of Pleaſure to me) as by the Narrowneſs of my Circumſtances. But tho' this Meanneneſs of Fortune might have been a juſt Excuse for my aiming at Secular Advantage, yet I can ſay with a good Conſcience, (and, I hope, 'twill not be interpreted either as an Inſtance of Vanity, or as a Breach of Modeſty to mention it) that I have not propos'd to my ſelf any Inter-eſt in this Work, nor expected the leaſt Reward from any one whatſoever. I eſteem it a ſufficient Recompence that my honeſt Endeavours have been ſo kindly receiv'd by ſeveral virtuous, good, and learned Men, and I ſhall retire to my Grave with the more Comfort that my Labours (in the Opinion of theſe impartial Judges) will be beneficial and uſeful to all Lovers of Britiſh Antiquities both in this and the following Ages. It muſt however be here ingenuouſly confeſſed that had it not been for the Contributions of the Subſcribers, the Work would have infallibly miſcarry'd, and I muſt have been oblig'd to deſiſt; and therefore 'tis my humble Requeſt that whatever Honour ſhall ariſe from the ſetting out of this Work may be principally and chiefly aſcrib'd to thoſe moſt Excellent and Wor-thy Perſons, whoſe Names upon that Account I have taken Care to tranſmit to Poſterity.

The ninth Volume contains (1.) Mr. Leland's Genethliacon Eaduerdi Principis Cambriæ, with the Explication of difficult Words annex'd. (2.) His Cygnea Cantio, and Commentary upon it. Both theſe Pieces (which ought to be look'd upon as Part of the Itinerary) were grown ſo very ſcarce, that the former uſ'd to be ſold for ten, and the latter (tho' printed

twice) hath been sold in Auctions for forty, shillings. (3.) Nicolas Fizherbert's *Description of the University of OXFORD*. In this little Piece are some Remarks, that I have not met with elsewhere, and 'twas become so very rare, that I do not remember to have seen above two or three Copies of it in my Life, altho' I have made diligent search after it. N.B. (4.) A Review of the whole Work, consisting of various Readings, Corrections, Supplements and Annotations. The various Readings are taken chiefly from Mr. Stowe's Copy, and another Copy, (containing the first and second, and Part of the third, Volume,) that was lent me by the learned ROGER GALE Esq; The Supplements also, some of which are exactly almost the same with some of the other Remarks that are already publish'd (the Author, or at least the Transcriber, having been guilty of Repetition) were extracted from Mr. Stowe's Copy, and should have been published in their proper Places had that Copy come time enough to my hands. The Corrections are partly owing to my own Observation, and partly to the Information of others. I could have added many besides, only I was unwilling to mention any but what I knew to be well grounded. The Annotations illustrate divers Antiquities that belong to this Work, and are a Specimen only of a great Variety of others that I could have inserted from my Collections had I thought it convenient. (5.) The famous Mr. Thomas Allen's Notes upon Bale de Script. Brit. They are quoted by Mr. Wood α , and I have added them on purpose to fill up a vacant Page or two, and to shew how desirous I am that the least Fragment of so great a Man should be preserv'd.

BODLEIAN Library
Nov. 7th. MDCCXII.

α Athen. Oxon. Vol. I col. 493.

N. B. The Supplements, which Mr. Hearne has reprinted from Leland's Original in his first Part of the 8th Volume, are in this Edition put in their proper Places with the various Readings from Mr. Stow's Copy, Corrections, and Annotations.

The words that these two following Notes refer to are in the next page.

α GENETHLIACON] Unicam hujus carminis Editionem habemus. Annum quo prodiit in hac nostra retinuimus. β Nunc vero absolutus, & editus] Editus per diphthongum rectius scribi ait Lelandus. male. Vide Vossii Etymologicon.

α GENE-

GENETHLIACON

ILLUSTRISSIMI

EADUERDI PRINCIPIS

CAMBRIAE,

Ducis Coriniæ, & Comitum Palatini:

Libellus ante aliquot annos inchoatus,

β Nunc vero absolutus, & editus:

JOANNE LELANDO

Antiquario Auctore.

LIBELLUS

CANDIDO LECTORI.

Tardius in lucem charissime prodeò lector:

Causa fuit domini languida musa mei.

Da facilis veniam justa ratione petenti,

Et tibi decedet conditione nihil.

Exeo nunc multo limatior, atque Britannis

Primus ego antiquum reddere curo decus.

LONDINI.

ANNO M. D. XLIII.

*Festa coronatæ sunt hæc insignia plumæ
 Principis Eduerdi, divino numine cujus
 Splendor, honos, tituli, nomen, laudesque manebunt,
 Dum nivei liquido gaudebunt flumine Cygni,
 Lactea dumque hortis nascentur lilia cultis.*

PLUMA EADUERD. PR.

ALLOQUITUR.

*Adsum candidior Princeps nive, lacte, ligustro,
 Imperiique tui læta subibo jugum.*

*Paciferam dextra quoties gestabis olivam,
 Pileolo stabo conspicienda tuo.*

*Impleat optato Zephyrus mea carbasæ vento
 Sole sub ardenti tædia nulla feres.*

*Inclita si laurus te forte ad bella vocabit,
 In galeæ cono stabo superba tuæ.*

*Unica nobilium puerorum gloria Princeps
 Vivas: perpetuum tu mihi numen eris.*

LONGE

LONGE INVICTISSIMO
 H E N R I C O
 EJUS APPELLATIONIS OCTAVO,

Regi Angliæ, Franciæ, & Hiberniæ;

Fidei defensori ac Anglicanæ Hibernicæque Ecclesiæ
 proxime à Christo supremo capiti,

JOANNES LELANDUS *Antiquarius*
 hæc dedicat.

SCRIPSIMVS Eduerdi natalem principis ortum,
 Pignore quò sentit se terque quaterque beatam
 Insula clara opibus rebusque Britannia gestis.
 Est liber exiguus, tamen illustrissima tractat,
 5 Inque tuas Henrice manus, Rex maxime regum,
 Sollicitis ambit votis precibusque venire.
 Annue dive tuo vati. Sic fractus adoret
 Te bello Scottus dominum, regemque salutet.

PROPOSITIO QUUM INVOCAT.

Principis Eduerdi natalem carmine lucem,
 10 Eximiæque notæ pompas, quibus Anglia tota
 Enituit fausti votivo sideris ortu,
 Nostra quidem mire gestit celebrare Camœna.
 Quos Superos in vota vocem? Mihi Christus Apollo.
 Fons Helicon sacer est divini spiritus oris.
 15 Parnassus nitidi radiantia lumina cœli.
 Quamvis eloquii ad phaleras accedat amœnus
 Nympharum chorus, & pictæ figmenta poësis:
 His ego perfretus fidenti pectore vastum
 Ingrediar pelagus dicendi, & prospera nactus
 20 Tempora, committam Zephyris mea vela secundis.

D E-

GENETHL. EADUERDI
DESIDERIUM BRITANNIAE.

- Mœsta palatinas facies obduxerat ædes
 Tempore proh ! nimium longo : nec parvus in aula
 Luferat Aeneas, stabili qui sceptrâ parentis
 Alta manu gereret, folioque federet avito.
 25 Hanc Deus, ætherea miseratus ab arce Britannos,
 Omnem triftitiam abfterfit, lætoque Hymenæo
 Spem bonus egregii certam promifit Jûli.

GENUS JOANNAE REGINAE.

- Vergit in occafum fœcunda Severia tellus.
 Illic Semarius, vir bello ftrenuus, amplam
 30 Incoluit villam, quæ nomine dicta Lupinum.
 Huic erat infigni de conjuge nata Joanna
 Filia, virginei gemma intemerata pudoris,
 Quam fibi perpetuo dilectam fœdere junxit
 Inclytus Henricus, magnorum gloria Regum,
 35 Et gravidum optato complevit pignore ventrem.

PARTUS JOANNAE REG.

- Luna coronatum decies compleverat orbem,
 Illuxitque dies Eduerdi prævia facris,
 Quo regnante jugum Danorum reppulit Anglus,
 Quum regina graveis uteri perpeffa dolores
 40 Clamaret, “fer opem miferæ mihi Chrifte precanti.
 “Obfecro me ferva, parituræ parce benigne.”
 Prodiit in lucem formofus pufio, mœfta
 Exhilaraturus multorum corda virorum.

TRENOVANTUM.

- Miffus ad excelfam Trenovantum nuncius urbem
 45 Fidus evangelium patefecit, & omnia circum
 Compita lætitiæ perfudit nectare dulci.
 Fit nova continuo rerum faciesque, colorque,
 Infolitufque hominum ferit aurea fidera plaufus.

CASTRUM BELLINI.

- Arx antiqua, potens Tamefinæ margine ripæ
 50 Eft fita, Bellini decus immortale tyranni.
 Aerea terribiles basilifci hinc monftra tonabant
 Innumeris vicibus : colluxit fulmine cœlum :
 Fumus & in nubes abiens caligine rurfus
 Aëra conturbat, tetrumque exhalat odorem.
 55 Undique tecta tremunt tonitru, vitreæque feneftræ
 Insignem tota cladem patiuntur in urbe.
 Sic pavor immiffus lætas bene temperat aures.

RUTUPINUM LITTUS.

- Nec mora, legati Rutupino littore naveis
 Conscendunt niveum referentes principis ortum.
 60 Pars Morinos, Batavosque truceis, Belgasque potentes,
 Pars & sepositos longe petit altera Iberos.

DORIS.

- Montis in aërii prærupto vertice castrum
 Arviragi stat, opus non expugnabile bello,
 Præcipitare virum quem de temone Britanno
 65 Non unquam potuit Romana potentia fortem.
 Doris amara vetus dedit arcis nomen, & urbi.
 Hæc ubi sensisset tanti nova gaudia partus,
 Explicuit celsis vexilla nitentia muris,
 Purpureasque cruces in sindone lenis agebat
 70 Candidula Zephyrus, fortis quoque signa Georgi
 Fulmina convomuit hinc, inde frequentia totis
 Turribus, intonuitque minis animosa secundis.
 Adsonuit pontus: nautæ cecinere celeuma.

ICCIUS PORTUS.

- Iccius audito quamprimum murmure portus
 75 Caussam lætitiæ facile intellexit honestam.
 Omnis cancellus reparatæ fulminat urbis,
 Fusilibus cauto tactis serpentibus igne.
 Littora dehinc tonitru percussa dedere boatum,
 Et tegulæ quassis trabibus cecidere revulsæ.
 80 Hostes in bellum Morini venisse putantes
 Arma parant: veri sed postquam cognita causa,
 Principis exortum tensis ad sidera palmis
 Gaudentes celebrant, & dulcia carmina fundunt.
 Inter quos reliquis cecinit cordatior ista:
 85 “Tertius, ut numerant, Eduerdus, Martius heros,
 “Hanc bello cepit, dIs fortunantibus urbem.
 “Auguror, & magnum precor ut sit in omine pondus,
 “Sextus ut hic Princeps Eduerdi nomine fausto
 “Imperet, & murum se nostro præbeat hosti.

AVONDUNUM.

- 90 Est locus insolito rerum splendore superbus,
 Alluiturque vaga Tamesini fluminis unda,
 Nomine ab antiquo jam tempore dictus Avona,
 Hic Rex Henricus taleis Octavius ædes

- Erexit, qualeis toto sol aureus orbe
 95 Non videt : ulla tamen nec erit laus amplior illis
 Principis exortum quam quod vidēre sereni.
 Semper Avona suo felix applaudat alumno :
 Sidereas longo sic servet tempore turres
 Integra, & insignis attollat ad æthera cristas

REGIODUNUM.

- 100 Regia clara foro celebri, & famosa coronis
 Tergeminis Regum late caput extulit olim.
 Tempore quo, quid Avona fuit nisi rustica villa
 Imperium dominæ vicinæ læta subire ?
 Nunc vice mutata petit astra, poloque minatur,
 105 Et justas dominæ præscribit libera leges.
 Hoc tibi decessit nil Regia nomine quicquam :
 Accrevit potius multum : Dicēris amica
 Principis Eduerdi, fructumque beata patrono
 Accipies tali, maturum ubi fecerit ætas.

BAPTISMUS.

- 110 Jamque dies aderat niveo signanda lapillo,
 Qua facer antistes puerum de more levaret
 Fonte salutifero, faceretque precantia verba.
 Convenēre duces regni, sanctusque senatus.
 Principi ab Eduerdo sunt indita nomina sancto.
 115 Susceptum manibus synceri pignus amoris
 Attollit casti Maria illibata pudoris
 Gloria, quæ tacita nitet ut vaga Cynthia nocte.
 Fungitur antistes Durovernensis eodem
 Munere : & officium bene complet tertius alium
 120 Dux Icenorum, bello mutuendus Achilles :
 Nota Caledonios cujus victoria Scottos
 Contudit, ac coget domino servire Britanno.
 Insonat Eduerdi repetito nomine templum ;
 Et chorus argutus tremulo ferit æthera cantu.

PIETAS D. JOANNAE.

- 125 Tum Regina piis vivo de fonte renatum
 Ulnis amplexa est puerum : dehinc talia fatur ;
 “ Incipe chare puer risu dignoscere matrem :
 “ Aspice me lætis oculis dulcissime nate.
 “ Cresce puer : mundi te spectant maxima quæque.
 130 “ Maacte puer virtute : decus te credo futurum
 “ Regni præcipuum, spes est & certa, Britanni.

“ Fac,

“ Fac semper studeas Christo servire supremo.
 “ Hinc tibi regnandi stabilis sumatur origo.
 “ Cetera fortunæ committo quæta secundæ.

135 Finierat : parvo libavit & oscula nato,
 Et crucis impressit signum venerabile fronti,
 Dulcia committens nutricis pignora curæ.

SEDULA NUTRIX.

Egregie præstat puero sua munera nutrix.]
 Nutrix clara domo, sine felle, venusta, benigna :
 140 Exerit & niveo turgentem lacte papillam.
 Ille avidis fugit vitalia munera labris.
 Altrix interea facilis cantillat amœnum.
 “ Suge puer : requiesce puer : dulcissime dormi.
 “ Serviet ista tibi semper mellite mamilla.
 145 “ Utraque, ne sævi, dabitur tibi candide mamma.
 “ Sunt mihi bella tuæ concessa crepundia dextræ.
 “ Dormis dulce puer ? gratissimus incipis esse.

MORS JOANNAE REGINAE.

Spes erat ampla quidem numerosa prole Joanna
 Henricum ut faceret regem fœcunda parentem.
 150 Sed Superis aliter visum est. Cruciatus acerbus
 Distorsit vacuum letali tormine ventrem.
 Frigora crediderim temere contracta fuisse
 In causâ : superat vis morbi : Jamque salute
 Desperata omni, Nymphis hæc rettulit almis.
 155 “ Non mihi mors curæ est : perituram, agnosco, creavit
 “ Omnipotens : moriar. Terram tibi debeo terra.
 “ At pius Elysiis animus spatiabitur hortis.
 “ Deprecor hoc unum : maturos filius annos
 “ Exigat, & tandem regno det jura paterno.
 160 Dixit, & æterna claudebat lumina nube.
 Nulla dies preffit graviori clade Britannum.

OFFICIUM NYMPHARUM.

Non tamen officiis cessât pia turba Dearum
 Eduerdum innumeris ornare, suasque vocare
 Delicias. Primæ fontis venere sorores
 165 Castalii festis redimitæ tempora fertis.
 Symbola candoris Charites venere. Deinde
 Oceanitides, & pulcherrima turma secuta est
 Naiadum. Driades tum processere virenti
 Fronde comas passas cinctæ, facilesque Napææ

- 170 Temporibus vernum florem, dextrisque ferentes.
 Clauferunt reliquas & Oreades agmine longo,
 Extensos humeris arcus, pharetrasque gerentes.
 Omnes quæ niveo multam dixere salutem
 Principi Eäduerdo, modulosque dedere canoros.
 175 Sed resonæ primas partes sumpsere Camœnæ.

CASTALIDES.

- Principis clarum celebremus ortum,
 Cujus adventu numerosa gentis
 Gaudet, ac laudat Superos faventes
 Turba Britannæ.
 180 Hæc dies conchis niveis notanda,
 Hæc dies læta decoranda fronde,
 Dispulit quæ tot miseris tenebras
 Sole reducto.
 Principi binas dabimus corollas
 185 Cognitæ nobis hederæ sequaces,
 Laurus & nostro Clario dicata
 Nota coronis.
 Litteras Princeps amet, & triumphos.
 Candidus doctis faveat poëtis.
 190 Victor extracto gladio superbum
 Comprimat hostem.
 Inclytum factis Edoerdus almus
 Exprimat patrem, pietate matrem,
 Et senis vivat generosus ille
 195 Nestoris annos.

CHARITES.

- Tres sumus numero corona felix
 Nudo corpore, simplices, benignæ,
 Passis vertice candido capillis,
 Innexæ manibus manus decenteis,
 200 Et doctæ choreas leveis rotare.
 Huc pervenimus elegantis ortum
 Eduerdi nitida notare gemma,
 Nato dicere Principi salutem
 Læto carmine plurimam paratæ.
 205 Salve lux patriæ tuæ serena
 Princeps candidior nive, & ligustris,
 In cujus facie sedet venustas.
 Fortunatus eris, tuumque nomen
 Excelsi penetrabit astra cœli.

OCEANITIDES.

- 210 Clauditur Oceano spatiosa Britannia vasto,
 Nos cujus natæ bella caterva sumus.
 Ille absens senior thalamis exultat in udis,
 Et nos præsentès gaudia vera tenent.
 Attulimus conchas Princeps pulcherrime rerum
 215 Munera mox digitis apta futura tuis.
 Hac nos lucidula trajecimus inclyte classe.
 Adflavit Zephyrus, qui palinurus erat.
 Plurimus, ignarus ne sis, latet unio conchis.
 Pondere quisque suo, quisque nitore valet.
 220 Ex illis niveo collo murenula fiet
 Bella tuo, capiti sive corona tuo.
 Dive puer famæ studeas Edoërde perenni.
 æ Marte foris clarus, sis quoque pace domi.
 Si forte intulerit bellum tibi nauticus hostis,
 225 Naumachia nostro munere victor eris.
 Vive puer longum: felicibus utere ventis.
 In placida portus stat tua puppis aqua.

NAIADES.

- Incolimus tacito labentia flumina cursu.
 Sed quum nos Tamesis, nympharum gloria prima,
 230 Admonuisset rite tui natalis, ab altis
 Continuo ripis gremio defluximus uno
 Huc alacres omnes, redimitæ tempora fronde
 Populea, & cannas solito de more ferentes
 Dextris. Quæ pia nunc perfundimus accipe vota
 235 Princeps. Te merito virtus commendet alumnum
 Alma suum mundo. Melior fortuna regendi
 Det tibi successus, longæ quoque gaudia vitæ

DRYADES.

- Fama per immensas Regnorum concita sylvas,
 Atrebatum, & Catyeuchlanorum,
 240 Nuncia lætitiæ nostras pervenit ad aures.
 Et docuit nova lumina cœlo
 Principis exortu modo descendisse nitenti,
 Nubila quæ procul omnia pellant.

æ Marte foris clarus, sis &c.] Non nemo forte ita melius
 distingui censuerit, viz. Marte foris clarus sis, quoque pace
 domi.

- Nos igitur querna decoratæ tempora fronde
 245 Attulimus fragrantia mella
 Dulcia corticibus tibi nunc munuscula plenis.
 Aurea jam sunt reddita nobis
 Secula : jam trepidis sylvis timor exsulat ater.
 Jam casulas habitare virenteis,
 250 Et juvat ilicibus mansuras ponere sedes.
 Nos igitur tenet unica cura
 Ut tibi longævi phœnicis secla precemur,
 Et tibi maxima quæque precemur.

NAPEAE.

- De niveis inter contentio nata Britannos
 255 Purpureisque rosis.
 Dux nivæ partes Urovincensis agebat
 Mente manuque valens.
 Purpurei floris Mediolanensis honorem
 Prætulit usque fui.
 260 Gesta per undanteis civili sanguine campos
 Non potuere quidem
 Læsas bella rosas firma conjungere pace,
 Temperiemve dare.
 At nos quæ colimus late florentia regna,
 265 Sollicitaque manu
 Colligimus vernas gemmas utriusque roseti,
 Possumus, idque probe,
 Omnem iudicio litem decernere vero.
 Sed locus ista minus
 270 Postulat. Ecce tibi calathæ redolentia pleno
 Munera grata damus :
 Intactæ candore rosas, minioque superbas.
 Muneribusque tuis
 Lilia jungemus cœlo demissa sereno
 275 Officiosa cohors.
 Imperiis adolesce tuis : adolesce triumphis
 Inclyte. laurus adest.

OREADES.

- Qua spectat boream martia Cambria,
 Nos Alpes Venetas saxa minantia
 280 Cœlo verticibus non minus arduis,
 Quam quis Italiæ clauditur exitus,
 Felices colimus : nostraque gloria
 Apris fulminei roboris obvios

- Venabli rigida cuspidē sternere.
 285 Laus nobis etiam restat & altera
 Emissa volucreis figere arundine
 Cervos, & canibus vincere capreas.
 Hic nos solivagas per loca devia
 Compellans Zephyrus nescio quis celer
 290 Sylvis insonuit nuncius omnibus.
 “ Vos nymphæ, colitis quæ juga montium,
 “ Natalem faciles Principis inclyti
 “ Eduerdi meritis tollite honoribus,
 “ Et vestro domino fundite carmina.”
 295 Nos hæc præstitimus pectore candido,
 Et mox continuis sueta laboribus
 Cervorum exuviis corpora cinximus.
 Arcus, ac pharetras, tela nitentia,
 Et nostris humeris nota resumpsimus,
 300 Ingressæque itiner venimus ad tui,
 Orto sole, patris celsa palatia :
 Quæ quum nunc avidis cernere, commodum, &
 Collustrare oculis perjuvet, accipe
 Princeps accipe certissima virginum
 305 Quid promissa ferant, vota que candida.
 Supremus Venetas Juppiter antea
 Rupes transferet à sedibus insitis,
 Et sylvis fera non ulla vagabitur,
 Natalis tuus hic cordibus excidat
 310 Quam nostris : vel opem non tibi conferant
 Gestamus pharetris quæ modo spicula.
 Fortunate puer cresce potentius.
 Tithoni videas prospera secula.

CAMBRIA.

- Senferat officium montanas Cambria nymphas
 315 Clara quidem fecisse suum, factumque probavit.
 Nec mora fidereo cœlo caput intulit altum,
 Signaque lætitiæ præ se manifesta ferebat
 Omnia, quæ tanti poscebat principis ortus.
 Vina, faces, epulæ, concentus, ferta, choreæ
 320 In triviis strepitu fervebant undique magno.
 Quid, quod & arguti fuderunt carmina bardi ?
 Inter quos senior, numero delectus ab omni,
 Cognitione valens rerum, modulisque, lyraque,
 Egregie resona cantabat talia voce :
 325 “ Imperio cedit vel tota Britannia prima
 “ Quanta

- “ Qanta est dive tuo princeps Eduerde potenti.
 “ Est tamen ampla tuæ præscripto Cambria jure
 “ Grata juventuti sedes, quam sanguine multo
 “ Eduerdus, fufis Venetis, cognomine Longus
 330 “ Partam filiolo, nota cui nomen ab urbe
 “ Arvonna, tenero commisit pace regendam.
 “ Tu nunc five placet titulos retinere priorum ;
 “ Nobile five juvat desumere nomen honoris,
 “ α Anglia quam tribuet, tribuetve Britannia tota,
 335 “ Sis bonus, & felix Cambris: Te principe namque
 “ Multa sibi augurio promittunt commoda certo.
 “ Annis ô utinam paullo maturior effes !
 “ Ipse tuis præsens oculis tua castra videres
 “ Turribus alta suis, & firmo β robore tuta.
 340 “ Urbes præterea multas, fora multa videres,
 “ Quæ te mirifice cupiunt Eduerde videre,
 “ Atque tuum tacito venerari pectore numen.
 “ Et ne forte premant ingrata silentia rerum
 “ Tantarum moles: ne vel ditio tua posthac
 345 “ Quanta sit γ ignorent, quem non meminisse juvabit,
 “ Expediam paucis antiqui nominis urbes
 “ Quas habet in campis latissima Cambria vastis.
 “ Principiò validas turres Nova Venta Silurum
 “ Erigit, atque Vagæ fractam tenet ardua ripam.
 350 “ Perplacet Isca situ, qua non augustior istis
 “ Unquam partibus ulla fuit, neque notior ulla
 “ Romanis, ut quæ nomen Legionis haberet.
 “ Julius, Amphibalus cives hinc, martyr & Aron.
 “ Dignum laude Novum castellum. Fulget amœno
 355 Quæ Tava structa loco est omni dignissima laude.
 “ Hic pius ille pater Germanus episcopus ædem
 “ Gallus homo Christo statuit, propriamque dicavit,
 “ Non ignota manet Ponti sua fama Vaino :
 “ Et suus est Nido titulus: suus Abretaque,
 360 “ Nunc quod ad æquoreis dictum Suinesia porcis
 “ Saxonica, sed voce nova. Nec funditus omnis
 “ Concidit urbis honos, cui dat Catguilia nomen.

α Anglia quam tribuet,] Forsan, Anglia quem tribuet. β ro-
 bore tuta.] Distinctio post tuta deest in Ed. prima. γ ignorent,
 quem non meminisse juvabit,] Sic in Ed. prima. Sed vel aliter
 distinguendum est, viz. ignorent (quem non meminisse juvabit ?)
 vel pro ignorent legendum est ignoret.

“ Præ-

- " Prædicat hæc ætas Maridunum. Cognita libris
 " Illa quidem veterum, nec dum caput occulit umbris.
 365 " Rectius elucet piscosi margine Tevi :
 " Cujus & in ripis Driflani culmina surgunt
 " Caſtri, Dinevorumque ubi ſedes principis olim
 " Regia Demetici, ſceptro radiante Britanno.
 " Deſpicit exeſas rupes vicina Sabrinæ
 370 " Tinbecha, & recipit fida ſtatione carinas.
 " Alluit undoso portus Milverdicus æſtu
 " Mœnia Septimii patriam Penbrocica regis,
 " Dugladiamq; forum quod Roſſia tota frequentat.
 " Terminat occiduas extrema Menevia partes
 375 " Quondam metropolis, dum Cambria floruit alta,
 " Ciſſabrinorum. Boream Neveria verſus
 " Littore conſpicua eſt. Nec longius oſtia diſtant
 " Tivæi, quo gens Ceretica conſluit omnis.
 " Inſuper apparet vetus urbs in faucibus ipſis
 380 " Fluminis Oſtuthi, cujus ſibi nomen adoptat.
 " Interius paullo ſunt magni fana Paterni.
 " Porrigitur vaſto fluvii trans oſtia Devi
 " Tractu terra potens haſtis Mervinia longis,
 " Eſt ubi caſtrum ingens Arlecha crepidine faxi.
 385 " Adjacet huic regio, quæ Monnam ſpectat, ab illa
 " Trajectu exiguo diviſa, Armonnia vulgo
 " Dicta, quod & debet vicinæ nomen amicæ.
 " Hic prope littus habet faſtigia celſa Cragetum,
 " Atque habet illuſtreis titulos urbs clara Segonti
 390 " Fluminis, eſſi nunc Arvonna à plebe vocetur.
 " Nec procul à celebri trajectu ad littora Monnæ
 " Banchorus eximii Danielis nota cathedra.
 " Nominis inde ſui Conovius inſluit æſtus
 " Turrigeros muros, navesque inducit onuſtas.
 395 " Denique bella ſuas arces, atque oppida monſtrat
 " Angulia, inſignem pugnis, partiſque trophæis
 " Rudlanam, cæſa Trefontem virgine clarum,
 " Et poſitum Silicis Devano littore caſtrum.
 " Haſtenus ingentem pelagi deſcripſimus oram,
 400 " Nunc quoque dicemus quas urbes Cambria tollit
 " Montibus in mediis. Gevenna ſuperbit, & inter
 " Rupes concurſu fluviorum tuta duorum eſt.
 " Quanta Brecheniæci moles, ubi lucidus amnis

- " Perfluit Hondenus, rapidaque α immergitur Isca?
 405 " Quid Lodovicorum referam Boguelthia sedes
 " Tecta palatinas? Coryleti gloria major,
 " Qua Vaga præcipiti vada scrupea gurgite torquet:
 " Major & urbis honos, qua se Maifeveta jactat:
 " Est honor at longe Ferulegæ maximus urbis:
 410 " Quamvis juncta Vagæ Mona turres exferat altas,
 " Et castella sui juris tria fronde coronet.
 " Quantulacunque manet Trebocæ fama, liquentem
 " Incolit illa sinum Themidis, Mellenius ortum
 " Dat cui mons fluvio numerofo vertice surgens:
 415 " Et manet Andreæ laus recte cognita Fani.
 " Luda tamen claris titulis præcellit utrique
 " Arce valens firma, celsi quoque robore muri,
 " Illic Corvus ubi Themidis petit impiger undas
 " A quo vallis habet nomen Corvina celebre.
 420 " Valle nitet rigua castrum domus alta Coluni,
 " Fluminis antiquo rapidi cognomine gaudens,
 " Accola frondiferi nemoris quo confluit Oncus.
 " In precio quondam magno Ledcuria stabat,
 " Quamvis nunc aliud nomen det episcopus illi.
 425 " Nec fuit inferior Balduini laurea, cujus
 " Restituit lapsam Gomericus nobilis urbem.
 " Oppida sunt curvas prope ripas ista Sabrinæ,
 " At magnis aliis non dum torrentibus auctæ,
 " Trelinum, dehinc Trenovium. Sed longius inde
 430 " Lanificæ distat nutrix Osualdia turbæ.
 " Fertilis ostentat læto Mailoria vultu
 " Commoda quanta suis, quibus Uritlefia sedes,
 " Conferat, & tuso quæ ferro fabricet arma.
 " Divitiasque suas deprædicat ore Ruthenus
 435 " β Magno, tum quod habet castrum memorabile laudat
 " Fortia commemorans Graiorum facta suorum.
 " Instat nominibus multis præclarior una
 " Denbiga, quam vallo, murisque Laceius heros
 " Cinxit pinnatis, operique decentius arcem
 440 " Addidit, ac Rossos docuit juga ferre subactos.
 " Sed quid ego in rebus tam parvis demoror istis?

α immergitur Isca?] Antea plena distinctio post Isca ponebatur. β Magno, tum quod &c.] Melius, ni fallor, sic distinguatur: Magno. tum quod habet castrum memorabile laudat, Fortia &c.

“ Quin

- “Quin juvat excelsas urbes numerare Sabrinæ,
 “Quæ dominum de more suum certantibus ulnis
 “Exciperent, lauta & venienti munera ferrent.
 445 “Edita Penguerni late fastigia splendent,
 “Imperio cujus subjecta Poisia quondam
 “Terra, altrix & bellatorum mater equorum.
 “Urbs sita lunato hæc veluti mediamnis in orbe
 “Colle tumet modico, duplici quoque ponte superbit,
 450 “Accipiens patria sibi lingua nomen ab alnis.
 “Est quoque Morvanæ Burgæ veneranda vetustas,
 “Danica quam manus & cepit, murisque recinxit:
 “Sed reparavit opus mox Aethelfleda virago,
 “Præsidiumque suæ Robertus contulit urbi
 455 “Bellesmus, longo post temporis intervallo.
 “Delicium rerum Bellus locus undique floret
 “Fronde coronatus Virianæ tempora sylvæ.
 “Pontificum sedes multos famosa per annos
 “Sedula pertenui fervet Brangonia tela.
 460 “Ampla foro, & partis spoliis præclara Theoci
 “Curia, Sabrinæ quæ se committit Avona,
 “^αFulget, nobilium, sacrisque recondit in antris
 “Multorum cineres, quondam inclyta corpora bello.
 “Occupat illustris depressam Claudia vallem.
 465 “Ast alias inter tantum caput exserit urbes,
 “Quas Dobunorum gens incolit, atque frequentat,
 “Quantum densa solent inter vepreta cupressi.
 “Aspicit illa suæ divortia lata Sabrinæ,
 “Utraque contingens oblongo brachia ponte.”
 470 Hæc senior: geminis resonabat plausibus æther,
 Cambriaque emisit taleis de pectore voces:
 “Chara Deo soboles, nostræ spes altera Trojæ,
 “Vive diu, votisque lubens assuesce tuorum.”

MONA.

- 475 Fracta Segontinæ gentis prope littora floret
 Insula Romanis Mona non incognita bellis,
 Quondam terra ferax nemorum, nunc indiga sylvæ,
 Sed Venetis tantum cereali munere præstans,
 Mater ut à vulgo Cambrorum jure vocetur.
 Huc quoque pervenit generosi nuncius ortum

^α Fulget, nobilium,] Sic etiam distinguitur in Ed. prima. Tolli tamen potest comma post *nobilium*.

- Lesceretum, & stanno signando Losuitiellum .
 Nota domus. Pariter comitem se præbuit illis
 Trerua. Postremo resonabat Alaunia plausu.
 565 Una fuit facies, oratio civibus una
 Omnibus, hæc valde grato referentibus ore :
 “ Dux Edoerde salus, patriæ & spes maxima nostræ,
 “ Vive diu, vitamque tuam fors optima rerum
 “ Prosperet, ac fortem quum te maturior ætas
 570 “ Reddiderit juvenem nostris assuesce benigne
 “ Votis. Tum misere dominum cupiemus amantes
 “ Cernere præsentem, vivasque audire loquentis
 “ Voces. Illa dies felices unica reddet.
 “ Accipe quæ dabimus dux illustrissime dona.
 575 “ Rupibus hîc vastis nidos genus omne volucrum
 “ Ponit. Quot varii pisces, lautique palato
 “ Aequore vicino ludunt? Vis quanta recurvis
 “ Pendet in arboribus pomorum? Armenta, gregesque
 “ Vix numerare licet. Sed nunc majora loquemur.
 580 “ Diffluit è nostris stanni fornacibus ingens
 “ Copia, littoribusque cavis est vena reperta
 “ Aeris, & argenti, ac, gnaris si credimus, auri.
 “ Lucida sunt nobis & preciosa munera conchæ.
 “ Inventusque adamas late sua sidera spargit.
 585 “ Si mage laurigeri capieris amore triumphî,
 “ Quem tibi cæruleum victis dabit hostibus æquor;
 “ Navibus ex nostris erit instructissima classis,
 “ Efficiet quæ te victorem invicta potentem.
 “ Hæc tua sunt plane dux præclarissime cuncta,
 590 “ Et majora quidem. Tantum meminisse rogamus,
 “ Ut, quum maturis fueris jam fortior annis,
 “ Visere digneris servorum tecta tuorum.
 “ Præstitit auxilium rex Aethelstanus abunde
 “ Eximium nobis. Tantundem præstitit ille
 595 “ Splendidus Henrici frater Richardus, ovantem
 “ Quem sibi delegit Romana potentia regem.
 “ Quod superest unum hoc speramus rite futurum
 “ Ut patris excelsam virtutem Edoerde sequaris.
 “ Præbuit ille tibi raræ spectacula famæ.
 600 “ Testis adest locuples Pendinas, testis & alter
 “ Fanum Mauditi, loca munitissima, castris
 “ Quæ modo constructis aditu prohibere Falensi

“ Piratas, sceleratum hominum genus atque cruentum,
 “ Fulmineo possunt tonitru, saxoque minante.”

605 Civica conticuit his dictis turma virorum.

DEVANIA.

Hispida qua tellus Mervinia respicit eorum
 Est locus antiquo Penlinum nomine dictus.

Hic lacus illimeis in valle Tegeius alta

Late expandit aquas, & vastum conficit orbem

610 Excipiens gremio latices, qui fonte perenni
 Vicinis recidunt de montibus, atque sonoris
 Illecebris captas demulcent suaviter aures.

Illud habet certe lacus admirabile dictu :

Quantumvis magna pluvia non æstuat ; atqui,

615 Aëre turbato, si ventus murmura tollat,
 Excrescit subito rapidis violentior undis,
 Et tumido superat contemptas flumine ripas.

Deva lacu celebris fluvius prorumpit ab isto,
 Alveolumque terens Guainia præterit arva

620 Gurgitis à dextra ; tum Jalica parte sinistra
 Confita. dehinc tanquam limes diffindit utramque.
 Mailoram, celeri cursu lambitque Leonis

Castrum. postremo rapidis torrentibus auctus

Pergit ad antiquam, cui nomen dedicat, urbem,

625 Unde quidem legio Romanis dicta Duana.

A fluvio proprium nomen Devania sumpsit

Tota patens vaste regio vicina, suumque

Festa palatinis titulis attollit honorem.

Nuncius huc propero cursu pervenit amicus,

630 Principis Eduerdi referens exordia fausta,

Sidera quo nato cœlesti clarius orbe

Fulserunt, animique hominum consurgere, pulsus

Tristitiæ tenebris, cœperunt lumine vivo.

Senferat oblatum tempus pulcherrima Deva,

635 Quo domini celebrare sui contenderet ortum,

Lætitiæque daret laxas effrenis habenas.

Aurea profluerent mihi nunc si vocibus ora

Centum grandisonis : & apes jam dulce labellis

Mel sua dona meis inferrent : denique lymphas

640 Ebiberem si forte sacras Heliconis amœni,

Vix equidem possem plenis expromere verbis

Gaudia quanta sui comitis perfuderit ortu

Deva palatini. De multis pauca referre

Sed lubet. Arx magnæ quæ muros colligit urbis

- 645 Edidit horrifonos mifto cum fulmine bombos,
 Et paribus vicibus refonabant gurgite naves.
 Tempia petunt cuncti, fuave & fumantibus aris,
 Sancta facerdotes fuderunt verba Tonanti.
 Purpurei patres tunc convenere, fenatus
- 650 Egregius, populoque epulas, & vina miniftrant.
 Turba deinde frequens campo fe immifit aprico.
 Ducere virginibus fuit unica cura choreas.
 At juvenes partim curfu, partimque paleftra
 Fortiter exercent nervos. Pars maxima pofcit
- 655 Præmia decerni pennatis iufte fagittis.
 Annuit huic merito prætor, totufque fenatus.
 Eft locus eximie bellus cognomine Roda
 Valle fitus, fluvii tranfverfo limite ripas,
 Urbis & attingit muros : fed longior exiftans
- 660 Terminat hinc pontem Devanum, terminat illinc
 Navigio celebrem portam cuneatus Aquenfem.
 Hic alacri cura metas erexerat altas
 Cefpite de vivo juvenum paullo ante manipulus,
 Longa quater centum paffus quas linea duxit.
- 665 In medio ftabat formatus imagine truncus
 Humana, volucris fignum fpectabile telo.
 Sorte duas plebs eft parteis divifa per æquas.
 Utraque fperem refovet vincendi pectore certam.
 Prætor at urbanus numerum præfcribit utrique,
- 670 Candida quo parto victoria cederet uni.
 Ordine difpofito taxum lunavit in orbem
 Quifque fuam : dubiis refonat victoria pennis :
 Cefpitis & tumulum ferit hæc pars : nunc ferit illa
 Cufpide ferrata. Cælum clamoribus omne
- 675 Infonat. Infiftunt operi, taxosque recurvant.
 Fecit amica pares numero victoria partes.
 Unio jam tantum supremæ meta coronæ
 Defit : in ardenti repetunt certamina mente.
 Et jam folus erat qui non contraxerat arcum
- 680 Unus, fed reliquis longe præftantior unus.
 Ille quidem tenfæ calamum fortiffimus ulmo
 Inferuit, nervumque ipfam deduxit ad aurem
 Talia præfatus. “ Feriet fic noftra fagitta
 “ Hoftes dive tuos Princeps Edoarde feroceis.”
- 685 Dixerat. Excuffum penetravit nubila telum,
 Atque cadens faciem depicti vulnere trunci
 Fortius impreflo violavit. Rifit ab alto
 Concutiens niveas alacris victoria plumas.

- Pars dedit applausum victrix, & cetera plebis
 690 Turba per immensum campum resonabat acutis
 Vocibus. Extemplo prætor victoribus æquus
 Obtulit argento puro radiantia tela,
 Et sapiens coram sic fecit verba senatu :
 “ Natalem lucem comitis primordia nostri
 695 “ Nos decuit, patres, pompa celebrare decora,
 “ Lætitiæque novæ cumulos superaddere magnos.
 “ Fecimus id tenuis potuit quod nostra facultas.
 “ Nec dubium quin si tribuisset iusta potestas
 “ Maxima, non animus nobis, non cura fuisset
 700 “ Absens. Perstemus quo cœpimus ordine pulchro
 “ Vota deo summo facientes, conferat annos
 “ Ut nostro multos Edoerdo, cujus amore
 “ Jam conflagramus. Fortunatissima cives
 “ Tempora nos spectant. Tantum præsentia divi
 705 “ Principis alma deest. Spes est mihi certa futurum
 “ Lucifer Eduerdus Devana ut splendeat urbe,
 “ Et reparet vicina minantia castra ruinam.
 “ Aethelfleda, potens Alfredi filia regis,
 “ Restituit Devæ solidas sua robora turres,
 710 “ Danica quas rabies bello perfregerat acri.
 “ Nobilis ille comes Leofricus plurima nostris
 “ Contulit. Hugo Lupus decus admirabile gentis
 “ Præsidiumque fuit Devanæ. Fama loquetur
 “ Inclyta perpetuo Ranulphi facta, beavit
 715 “ Ille quibus gentemque suam nostrosque priores.
 “ Profuit & nobis Eduerdi gratia Longi.
 “ Talis erit certe Princeps Edoerdus, & urbem
 “ Aspiciet lætis oculis hanc, omnia fusc
 “ Elargiturus, quæ commoda senserit esse.”
 720 Hæc Prætor. Plausit seniorum candida turba.
 Concio tum dimissa, patresque recedere iussi.
 Audiit insolitos strepitus Guiralia pompæ :
 Terra quidem prima facie mediocriter ampla,
 Ast inclusa jacens hinc Deva, hinc flumine Muro,
 725 Donec in angustum redigatur acumine conum,
 Insula qua refluas undas Hilcuria gustat.
 Parva licet numero gentis regiuncula, Devæ
 Non tamen ingenti plausu cedebat amico.
 Transiit ad calidas propere vaga Fama Salinas
 730 Multa voluptatis referens spectacula veræ.

- Ergo animi rediere novi & in præcordia Vicis:
 Convenere viri, pueri, innuptæque puellæ,
 Ducebantque leveis triviis de more choreas.
 Fistula dat modulos, strepitum dant tympana mollem,
 735 Pes tremulus servat numerosque decentius omneis.
 Pars rotat impigro sudantia corpora motu.
 Inque vagas agili saltu pars emicat auras.
 Pars manibus dant signa suis, nutuque loquuntur.
 Unus erat reliquis forma præstantior. Ille
 740 Cum pedibus, tum voce valens bene longa choragus
 Agmina ducebat, cecinitque suaviter ista :
 “ Prima Palatinæ Devæ celeberrime Princeps
 “ Gloria, natalem juvat exornare virenti
 “ Fronde tuum, promptisque animis agnoscere quanta
 745 “ Commoda contulerit : tum quanta & conferat olim.
 “ Vive diu formose puer, nova cura deorum.
 “ Vive, tuisque fave longum charissime Vicis.”
 Dixit & arguto chorus adsonat ore canenti.
 Explicuit dehinc Fama suas perniciter alas,
 750 Altaque fulminei petiit Jovis atria victrix,
 Circuiens liquidi spatiosa volumina cœli.
 Tum quoque despexit terram sublimis, ocellos
 Sidereos figens Bisduni in mœnia castri,
 Qui locus excelso confurgit vertice rupis,
 755 Unde licet, velut è specula, quoscunque jacenteis
 Circum monticulos, vallesque videre feraceis.
 Huc se præcipitem celeri dedit illa volatu,
 Atque tenens arcis fastigia summa superbæ
 Concussit pennas alacri fervore strepenteis,
 760 Oraque deinde sono tali facunda resolvit :
 “ Assyrio rediens victor Ranulphus ab orbe
 “ Hoc posuit castrum terrorem gentibus olim
 “ Vicinis, patriæque suæ memorabile vallum.
 “ Nunc licet indignas patiatur fracta ruinas,
 765 “ Tempus erit quando rursus caput exferet altum,
 “ Vatibus antiquis sit fas mihi credere vati,
 “ Forfan & Eduerdus precium feret omne laboris.”
 Finierat, ventum passis concepit ab alis,
 Et celsi petiit radiantia climata cœli.

æ In præcordia Vicis.] Nulla interpunctio post *Vicis* in Ed. prima.

CONCLUSIO OPERIS.

- 770 Haëtenus exortum celebravit nostra Thalia
 Principis Eduerdi deducto carmine faustum.
 Nunc Henrice decus cunctorum nobile regum
 Accipe parva tui vatis munuscula vultu,
 Tristia multorum quo plane corda serenas.
 775 Serius in lucem prodit meus iste libellus.
 Deprecor hanc culpam : tamen accuratius exit,
 Multa vetustatis venerandæ nomina monstrans,
 Cognita quæ paucis tenebris latuere profundis.
 Vive pater patriæ rex invictissime. Vivat
 780 Ascaniusque tuus Phœnicis filius albæ.

ETYMON NOMINIS
 D. EADUERDI PRINCIPIS.

- Quisquis Eäduerdum Romano expresserit ore,
 Custodem fidei dixerit esse sacræ.
 Hoc ego crediderim puero feliciter orto
 A Superis nomen cœlitus esse datum.
 785 Est pater antiquæ fidei defensor amicus :
 Degener & nullo tempore natus erit.

F I N I S.

S Y L L A B U S

Et interpretatio

ANTIQUARUM DICTIONUM

Quæ passim in libello lectori occurrunt.

ABREFRAUM, Britannice Aberfrau, à Frao fluvio in
cujus ostiis olim fuit palatium, & quidem celebre,
Principis Venetorum. Et ne quis ignoret vim nomi-
nis, Aber lingua Britannica significat ipsa ostia, & casum
fluminis in mare: ut Aberavon, id est, ostia Avonæ; A-
berdevy, ostia Devii. Est etiam & Aber locus, ubi coeunt
fluvii: ut Aber Hondeney, ubi Hondenus se in Iscam exone-
rat; Abergevenney, ubi Gevenna defluit in Iscam. Apud Du-
rotriges, gentem Britannicæ occidentalis, est portus fama notif-
simus, antiquo tempore & Abrefaum dictus, Anglice Frome-
muthe, ubi confluentia Frai & Terenti fluminum. Hac æ-
tate Pola nomen loco est, à vasta aquarum planitie.

ABRETAUM, Britannice Abertau, id est, ostia Tai flu-
minis. Anglice Suinesey, à porcis marinis: nunc Suansey, sed
corrupte.

ALAUNUS, fluvius ad boream isthmi Coriniani.

ALAUNIA oppidum, Britannice Hellas, alias Heilstoune,
à flu. ejusdem nominis vicino, ut ego conjicio, sic dictum.
Adjacet portus vulgo Heilforde nuncupatus.

ANGULIA, Britannice Tegengle, id est, bellus angulus.
Saxonice Flinteshire.

ATREBATES, Anglice Bareokshire menne: quorum me-
minit Antoninus. Hos Ptolemæus Attrebatios appellat.

ARVONA, olim Britannice dicta Cairsegent, à Segonto
flumine: Latine vero Segontium, ut ex Antonino liquet.
Significat autem ad verbum Arvon super Monam: adjacet enim
Monæ insulæ. Idiotismus est Britannicæ linguæ ut syllaba
præcedens M primam sequentis in V mutet, ut Llanuiengle
pro fano Michaëlis, Llanuaire, id est, Fanum Mariæ. Quan-
quam in Armore fallit: quæ dictio sonat super mare, unde &

Armorica regio, quæ nunc Britannia continentis, à Britannia indubie sic dicta insula, commigrante eo cum Maximo tyranno Britannorum multitudine. Hic merito in jus vocandus esset Polydorus, aliter, sed parum recte, de commigratione sentiens. Nolo tamen venerando seni otium amplectenti negotium exhibere.

AVONDUNUM, Anglice Hamtoncourte.

B

BALDUINUM, Britannice Treualduine, id est, oppidum Balduini. Nunc autem Gallice Montegomerik appellatur, id est, mons Gomericus, à Rogero Gomerico comite Alenconio, & duce medii ordinis Normannorum in bello, quo vicit Anglos Gulielmus postea rex. Hic Gomericus liberalitate Gulielmi regis factus est comes Salapiæ, & Aruntinæ vallis. Robertus vero Gomerici filius, cui nomen à Belesmo, vir bello strenuissimus Sudosaxones ejusdem Gulielmi dono in ditionem suscepit.

BANCHORUS, vulgo Bangor, nota pontificum apud Segontios sedes. Nomen autem loco inditum à Ban, & Choro. Ban Britannice significat locum editum, conspicuum, designatum, & fama celebrem. Chorus notioris significationis vocabulum est, quam ut interprete indigeat. At non hic locus est, cujus mentionem fecit Beda Girovicensis secundo capite secundi libri Anglosaxonice historię, ubi monachorum duo millia & centum fuisse commemorat. Erat autem, ne curiosi dubitent, in ripa Devæ fluminis. Nunc tota concidit, & locus aratrum patitur. At non una concidit & loci fama. Sunt qui scribant Pelagium, in quem scripsit D. Augustinus, hic aliquamdiu studuisse. De quo Prosper Aquitanicus :

Aut hunc fruge sua æquorei pavere Britanni.

Crediderim & hujus loci incolam fuisse Gildam Britannicę scriptorem historię. Satis constat ex secundo capite secundi libri Bedę de Anglosaxonum historia Dionotum virum cum eruditissimum tum sanctissimum huic collegio præfuisse : atque adeo, ut ego colligo, synodo ab Augustino Anglorum Apostolo congregatę interfuisse.

BARDUS, Britannice Barthe. Sunt qui bardum stupidum interpretentur. At Gallis, teste Nonio, is bardus fuit qui virorum illustrium facta canebat. Quo nomine & vates suos Cambri vel hodie lingua appellant Britannica. Lucanus lib. i.

Vos quoque, qui fortes animas belloque peremptas

Laudibus in longum vates demittitis ævum,

Plurima securi fudistis carmina bardi.

Bardorum meminit & Strabo geographus lib. 4.

BEL-

BELLINI Castrum, nunc turris Londinensis. Est etiam finulus vicinus Bellini nomine dictus, navibus accommodus. Hic, quoniam in castrum mentionem incidimus, operæ precium est studiosum antiquitatis admonere, fuisse alterum Londini castrum ad occidentem in ripa Tamesina, de quo Stephanides scriptor elegans in libello, quem edidit de situ & ritibus urbis Londinensis, mentionem facit. Ruinam patiebatur magnam tempore Gulielmi primi regis Angliæ: quo regnante ignis late per urbis regiones grassatus est, & partem Paulinæ basilicæ orientalem invasit, fœdavit, & à fundamentis concussit. Nec multo post beneficio regis chorus Paulinus potestatem impetravit ut vim maximam saxorum à castrum ruinis in suos transferret usus. Longo post temporis intervallo, Bradouardinus, Cantiorum, archiepiscopus, secta Dominicanus, collegium suis in ipsa castrum area magnifice ædificans, quod reliquum erat murorum sustulit. Sic castrum memoria omnis, nisi quod urbis regio, aut insula, quæ Fludentanæ portæ adjacet, Castellana vocetur, periit. Sed quo me rapuit oratio?

BOGUELTHUM, Britannice Bogwelth. De hoc loco Nennius, rerum Britannicarum scriptor, paucula quædam refert.

BRANGONIA, Britannice Cairuragon, Anglice Wirecestre. Quidam hanc esse putant urbem, quam Antoninus Bravonium vocat: quidam autem Viroconium, quibus ego quodammodo subscribo. Non desunt qui Brugam Bravonium, & Wrekencestre, urbem omnino dirutam tertio à Salapia in ripa Sabrinæ lapide, Viroconium appellent. Vigornia non est nomen admodum novum. Josephus Anglus poëta elegantissimus hujus urbis meminit in præfatione operis de bello Trojano, quod transtulit *παρὰφρασίῳ* ex Darete Phrygio, & Balduino Cantiorum archiepiscopo, qui Tyri obiit, dedicavit. Hic liber in Germania nuper, sed depravatissime, impressus est, addito Cornelii Nepotis Romani titulo. Floruit tempore Richardi regis Angliæ, cui, ob admirabilem in bellis gerendis fortitudinem, Cor leonis nomen inditum.

BRECHENIACUM oppidum fama celeberrimum, quod à Brechano quodam regulo, ut referunt annales Cambricorum scriptorum, appellationem cepit. Antiquitus lingua Britannica dicebatur Aberhondeny ad Hondeno, amne præterlabente & ibidem se cum Isca flumine commiscente.

BRITANNIA prima, ut ego conjecturam facio, ea fuit, quæ nunc Anglia. Britannia vero secunda quæ modo Scotia. De hac divisione scribit Sextus Rufus: scribit & Vibius Sequester. Hinc est quod Britannias numero multitudinis quod Latinos auctores legimus.

BRUGA,

BRUGA, alias Burgus, & Berga, Anglice Brugenorth. At unde Northe à recentioribus sit additum non satis constat. Constat autem nemorosum saltum, cui nomen Morphe, urbi adjacere. Hujus urbis, inter alios auctores multos, is meminit, qui paralipomena, opus tersum & spectabile, annalibus Afferii Menevensis Scribæ, & præceptoris Alfredi regis Visifaxonum adsuebat. Hic est ille Afferius, quo adjuvante, rex nunquam satis laudatus Alfredus Isiacas scholas, quas nunc à vado Isidis pro æ Ouseforde, Anglice, sed corrupte, Oxforde appellant, instituit. Et ne quis de nomine dubitet antiquitas etiam nunc manet in Ousefney, id est, Isidis insula, suburbio celebri. Non enim Tamesis urbem præterlabitur, sed Isis. Tama vero & Isis longe inferius ad pontem coeunt Durianum, unoque deinde alveo Calevam Atrebatum, id est, Walengaforde, petunt.

BOSUENNA, celeberrimum hac memoria totius Coriniæ emporium. Recentiori nomine nunc Bodmine appellatur. Locus quidem illustris est, cum monumento Petroci Britanni, viri sanctitatis opinione olim clarissimi; tum maxime donationibus Aethelstani Anglosaxonum monarchæ, qui vel universam Coriniorum provinciam in suam victor felicissimus redegit potestatem. Adelstow, id est, Aedelstani locus, oppidum piscatoribus cognitissimum, quod vulgo Padestow vocatur, argumento & quidem manifesto est victoriæ.

C

CALEDONIA, sylva Romanis scriptoribus cognitissima. Unde & Britanni & Scotti, ejusdem incolæ, Caledonii dicti. Martialis poëta lib. 6. epigrammaton sic scribit ad Q. Ovidium:

Quinte Caledonios Ovidi visure Britannos.

Lucanus libro sexto:

*Aut vaga quum Thetis Rutupinaque littora fervent,
Unda Caledonios fallit turbata Britannos.*

Stattius libro quinto sylvarum:

Quanta Caledonios attollet gloria campos.

Silius libro tertio belli Punici de Vespasiano loquens:

Inque Caledonios primus trahet agmina lucos.

Auctoritate veterum scriptorum constat, duas olim in Britannia magni nominis fuisse sylvas: quarum quæ prima Caledonia à frigidis, ut ego colligo, montibus dicta est: altera vero à Saxonibus Andrefswalde, de qua Henricus Huntendunensis

scribit in sua historia. Porrigebatur autem ab ea parte Cantii, quæ nunc à sylvis Waldia appellatur, usque ad Danmonios, teste auctore cum veteri, tum docto quidem illo, qui suorum temporum res gestas historiæ Asserii Menevensis annexuit.

CAMBRIA montana regio est, quo Britannorum reliquiæ, Saxonum fugientes tyrannidem, commigravere. Hanc barbara gens patrio vocabulo Wallon appellabat. Germani vero peregrinos omnes & Gallos maxime Wallos nominabant. Unde ortum ut Cambria Wallia, & Cambri gens Britannica Galli, sive Walli, dicerentur. Sylvester Giraldus Menevensis, cujus fit mentio in decretis Rom. Pontificum, homo, ut illa ferebant tempora (vixit enim annis abhinc pene quadringentis) nitide, terse, & eleganter eruditus, non dissimilia de Wallis, & primus quidem, quod ego sciam, nostrorum omnium in libello cui Titulus Topographia Cambriæ scripsit. Tantum abest ut Polydorus, aliis multis nominibus orbi commendatus, hæc primum luci restituerit.

CATGUILIA, Britannice Catguili; at nunc corrupte Kidwelly. Nomen loco inditum à catto & cubili. Mauritius Londinensis, vir magnæ potentiæ tempore Henrici secundi Anglorum regis, oppidum muro cinxit, arcemque posuit.

CATYEUHLANI, de quibus Ptolemæus, Chilternicos montes, & partem provinciæ maximam cui nunc Heortfordia nomen, inhabitabant. Civitas vero illorum primaria erat, teste Ptolemæo, Verolamium, ex cujus ruinis accrevit Fanum Albani.

CERETICA regio, nunc Cardiganshire, cujus est frequens in libris Sylvestri Giraldi mentio.

COLUNUS fluvius, Britannice Colunne, vulgo Clunne, unde & castro nomen inditum, quod & subinde Colunwi Cambrorum lingua appellatur. Incrementa cepit ab Alanis viris in ea regione longe potentissimis.

CONOVIVS fluvius: Conewy. Hinc Conovium urbs in Itinerario Antonini. Eaduerdus Longus rex Anglorum, debellatis Venetis, hanc urbem muro quadrati lapidis pulcherrimo cinxit arcemque restauravit.

CORYLETUM, Britannice Trekelthle, Anglice Hay. Hic eruuntur Romanorum numismata, quæ urbis antiquitatem facile indicant.

CORINIA à Corino duce, ut tradunt Britannicæ scriptores historiæ, dicta est. Sunt qui hanc regionem Cornubiam appellent, ut Asserius, & alii. Sunt & qui Cornugalliam appellent, ut Gulielmus à Maildulphi curia, historiographus imprimis illustris, & alii, quibus Polydorus subscribit. Tilbirius

Anglus in historia sua hanc regionem Cornubriam, quasi sit cornu Britanniae, vocat. Ego vero, si libere mihi liceret dicere id, quod sentio, pronunciarem potius Cornewalle personare Coriniorum Galliam, sive Corinieneses Wallos. De Wallis paullo superius diximus.

CLAUDIA, Britannice Cairglo, Anglice Glocestre. Hæc urbs, ut apparet ex historia Nennii Britanni, non desumpsit sibi nomen à Claudio imperatore Roman. sed ab aliquo recentiore Claudio. Ptolemæus Claudiæ non meminit. Corinii civitatis recte meminit: quam & caput Dobunorum fuisse deprædicat. Hinc conjectura, & quidem vehemens est, non effloruisse Claudiam primis Romanorum in Britanniam ventientium, sed postremis annis. Antoninus Glanoventæ meminit. At non possum affirmare hanc eam olim fuisse, quæ modo Claudia.

CRAGETUM, Britannice Craigeth, à crago, id est, saxosa rupe in qua sita est.

D

DEMETÆ, gens australem Cambriæ partem incolens. Unde Demetia, & Demeticus. Ptolemæus Demetarum meminit.

DEVA fluvius, vulgo Dewe, & De: à quo Deva civitas, quæ Britannice Cairlleon ar dour Dew vocatur. Anglice vero Legacestre: nunc detruncato vocabulo Cestre.

DEVANIA, regio à Deva flu. quæ modo Cestreshire.

DEVANUM, litus ubi Deva æstum patitur.

DOBUNI olim eam possidebant regionem, quam nunc Claudianam vocant, id est, Glocestreshire. Eorum vero prima civitas fuit Corinium, à Corino fluvio vicino sic appellata. Britannice dicta est Cair Keri, vel rectius Cori. Saxonice autem Churncestre: deinde & Cirencester: at nunc, ablata media vocabuli parte, Cicestre. Hic ingens vis numismatum imaginibus Cæsarum, lege Britannis imposita, signatorum & reperiuntur. Paucis abhinc annis ibidem erutæ inter mœniorum rudera tabulæ Ro. literis inscriptæ.

DORIS, quæ & Durus. Hunc portum nomine Dubris appellat Antoninus: vulgo Dover appellantur.

DUROVERNUM, Ptolemæo & Antonino civitas cognita. Beda hanc vocat Doroberniam. A Saxonibus Cantewarbyri, id est, Cantiorum curia, dicta est.

& reperiuntur.] reperitur malint alii.

Du-

DUNEVETUM, Britannice Duneveth, urbs prima totius Coriniæ in editissimo monte sita. Recentiores hanc appellaverunt Lanstuphandune, id est, fanum Stephani in monte. Ab hac civitate oriundi Duneveti, quorum familia etiam nunc apud Icenos, sive Volcas boreales, clarissima est. Hinc Thomas eques plane incomparabilis, & alter Ajax, qui nau-machia ingenti omnium Anglorum dolore periit. Hinc prodiit & Henricus eques nobilissimus, idemque literatorum fautor maximus. Nomen autem familiæ antiquum à vulgo detruncatur. pro Dunevetis enim Nevetos appellant.

DUGLADIA, Britannice Aberduegleuy, id est, ostia duorum gladiatorum. Est enim ibi confluentia duorum amnium, quibus Gladius nomen inditum. Sylvester Giraldus in opere cui titulus Odeporicon Cambriæ hanc urbem recenti vocabulo Haverford appellat, corrupte, nisi ego male judico, pro Aberforth, quod sonat ostia vadi. nostra ætas locum nomine Herefordæ occidentis designat.

F

FANUM Andreæ in ripa Themidis, Britannice Llanandre, vulgo Presteine.

FANUM Mauditi, Britannice Sainte Maws.

FANUM Paterni, Britannice Llanbaternevaaur, id est, fanum Paterni magni.

FALENSIS portus, vulgo Falemuthe haven.

FERULEGA, vulgo à Saxonibus Ferlege dicta. Nunc autem Britannice Heneforth, id est, vetus vadum. Anglice Hereforde. Caradocia, quæ Anglice Kencestre vocatur, in magno fuit precio ante conditam Ferulegam. Distat autem à Ferulega plus minus tribus passuum millibus.

FORUM Jovis, Britannice Merkiu, oppidum in littore situm, qua itur in insulam Michaëliniam.

G

GEVENNA, Britannice Abergevenny, sic dicta à fluvio ejusdem appellationis, qui eo loco in Iscam defluit.

GUAINIA, Britannice Guaine. Dividitur in superiorem & inferiorem. Nunc autem Anglice vocatur Chirke, & Chirkelande.

GUIRALIA, vulgo Wirehale.

H

HUGO LUPUS, comes Devanus, sive Castrensis, beneficio Gulielmi Nortomanni, qui Anglos debellavit. Cujus
E 2 filius

filius ac heres Richardus naufragio periit una cum Gulielmo Henrici primi regis Angliæ filio.

I

ICCIUS Portus, nunc Calice. Crediderim Gessoriacum Bononiam hac dici ætate.

ICENI, quantum ego ex Antonino colligere possum, eam incolebant regionem, quam nunc Volcæ aquilonares, qui Anglice Northefolkmen vocantur. Barbaris Britanniam vi occupantibus Icenorum nomen extinctum est, & Ostro-Anglorum fama ibidem in immensum excrevit, quibus & Reguli à Redoualdo præfuerunt. At ubi regii nominis dignitas apud hanc emarçuisset gentem, victores Dacici generis Comites eidem designati sunt. Postremo regnante Gulielmo primo Nortomanno Bigotius ex Britannia continentis Volcas in ditionem accepit suam. Venta urbs olim Icenorum prima, quæ nunc Saxonico vocabulo Northewiche dicitur. Retinet vel hodie pristinum decus. Est & in fluvio præterlabente nominis antiqui, quamvis leve quidem illud, vestigium. Prædicat hæc ducem suum Thomam Houardum Scottomastigem. Prædicabit & Henricum Regnorum comitem ejus filium juvenem elegantis literaturæ plane studiosissimum.

ISCA, Britannice Cairlleon ar wiske. Dicta est etiam à Latinis Iscelegia. Isca fluvius rapidissimus, cujus in Nigro monte est ortus, urbem alluit. Est & Isca, teste Ptolemæo, civitas Dumnoniorum. Britannice dicitur Cairuske, Anglice, sed corrupte, Excestre.

L

LACEIUS, comes Lindisianus, sive Lindocollinus, beneficio Eaduerdi Longi regis Angliæ. Lindis fluvius, à quo urbs celeberrima, per quam defluit, nomen antiquitus accepit, & adhuc retinet. Ab eodem etiam flumine provincia, Anglice Lincolneshire dicta, appellationem habet.

LEDCURIA, Anglice Ledbyri, prope Treescop.

LEOFRICUS, Comes Merciorum, vir cum ditissimus, tum piissimus, & D. Eaduerdo ejus nominis ante adventum Nortomannorum in Angliam tertio longe charissimus.

LEONIS castrum, Anglice, ut ego arbitror, Holte.

LUDA, vulgo Ludelave, & Ludlo. Magna equidem cepit hæc urbs incrementa à Piperellis, & Mortimariis.

LUPINUM, Anglice Wolphehaule.

M

MAISEVETÆ olim incolebant orientalem Cambriæ litem ad sinistram qua Vaga defluit ripam. A quibus ea urbs Britannice Maifeveth dicta est, quæ nunc Radenor. Nomen vero gentis à pratis læta fertilitate luxuriantibus crediderim exortum esse. A tempore Offæ, regis Merciorum longe potentissimi, cui lis & simulatas erat, ut apparet ex Epistolis Flacci Albiini Eboracensis, cum Carolo magno, cepit luculenta incrementa Hereforda, urbs clarissima Ethelberti regis orientalium Anglorum, ac martyris monumento, & gentis prima sedes merito habita est. Ego aliquando legi apud Marianum Scottum, & Rogerum Hovedenum historiographos, atque adeo alios rerum Saxonicarum scriptores, Maifevetas aliter Masegetas, & Magefetas, sed nomine indigne mea quidem sententia luxato, vocatos.

MARIDUNUM, Britannice Cairmardine. Hic natus fuit Ambrosius, unde Maridunensis dictus, vir in mathesi vel ad miraculum usque eruditus. Vulgus Britannorum ex Maridine, mutata A litera in E, & D in L, fecere Merline, & donum prophetiæ temere ei imposuerunt. Arbitror hujus arte coronarium illud opus ingentium Saxorum, trophæum sane spectabile in campo Severiano, non procul ab Ambrosia oppido, fama celebri, erectum fuisse. Nam quod quidam scribit eo transvectas fuisse moles illas ex Hibernia vanitas est, & quidem merissima. Legi ego aliquando, si recte memini, in Topographia Hiberniæ, libello Sylvestri Giraldi, simile trophæum in Chillarao, Hiberniæ monte, tempore Henrici secundi regis Anglorum exstitisse.

MAILORIA, regio in finibus Cambriæ Devæ flu. vicina. Et hæc quidem dividitur in Cambrianam, quæ nunc Bromefelde, & Saxoniam.

MEDIOLANUM, Anglice Lanecastre, à Lano flumine prætercurrente. Ab hoc quoque flumine Lanedale, id est, Lani vallis nomen obtinuit. Hanc urbem attribuit Ptolemæus Ordovicibus. Sunt qui conjecturam faciant Manchester eam esse urbem, quam Ptolemæus Mediolanum vocat. Collimant rectius qui ex Antonino colligunt Mancinium eam esse urbem, quam nostra ætas vocat Manchester, claram videlicet Hirci & Iridis confluentia.

MELLENIVS mons, vulgo Melennith, celebris est cum agris pascuis, tum foetura bellatorum equorum.

MENEVIA, Britannice Hene menew, id est, vetus rubus. nunc appellatur Fanum Davidis.

MER-

MERVINIA, regio ad boreale littus Cambriæ sita, partimque tendens versus austrum. Nomen vero accepit à Mervino trium filiorum Rotherici Magni Cambriæ monarchæ primogenito. Veneti cessere in partem Mervino. Poisia in ditionem Anaranti ejus fratris devenit. Cadelius tertio genitus Demetas regebat.

MONA, Britannice Terre Mone. Hæc ab Anglis vi occupata, Anglesey dici cœpit, id est, Anglorum insula. Polydorus Vergilius, vir cum magna lectione, tum judicio in rebus multis plane singulari, aliter sentit, contenditque miris modis ex Mevania Monam facere. Si nomen, quod vel adhuc retinet: Si urbs, quæ è regione sita est, unde & nomen Arvonæ pro Armone habet: Si trajectus brevissimus quidem ille, cujus & Romani scriptores meminerunt: Si Penmona promontorium, quæ dictio caput Monæ significat: Si arborum ingentes trunci, ac radices fabulo obtectæ, quæ late per Monæ littora eruuntur: Si abietes miræ longitudinis in uliginosis campis passim sub terra inventæ non satis probant eam olim Monam fuisse, quæ nunc Anglesey vocatur, nihil amplius in præsentia dicam, nisi quod decimo quarto apud Tacitum libro hæc legerim: “Excisique luci sævis superstitionibus sacri.” Ego vero & merito assurgo Polydoro. Præstitit in historia, quæ potuit optima. Si meliora potuisset, facile quidem voluisset. Quo nomine & posteritas multum ei debet. Sed ut conniveam in meridie, & indulgeam manifestis erroribus, qui frequentiuscule erudito occurrunt lectori, sive ille per ignorantiam, sive, ut candidius interpretor, per incuriam peccaverit, mihi nec commodum, nec æquum videtur. Quando amor erga patriam meus, & veritas ne faciam prohibent, & quidem severe. Mihi profecto si esset cum eo familiaritas ulla (ingerere me nec possum sed neque volo) libere illum, at opportune, interim nec minus candide, & modeste admonerem, ut sexcentas ejusmodi maculas in historia, quam edidit, elueret. Nec dubito quin ille, quo est candore, qua prudentia, quo judicio, lubens faceret.

MONOVAGA, Britannice Mongowy, Anglice Monemuthe. Hanc sic circumloquor. Juncta Vagæ Mona, à confluentia.

MORINI, gens Gallica, quorum urbs Tervana. Est & Caletum urbs Morinorum. Gratius poëta, de quo Ovidius mentionem facit, hæc scribit in libro de venatione:

*Quid freta si Morinûm dubio refluentia ponto
Veneris, atque ipsos libeat penetrare Britannos?*

MURUS, fluvius & æstuarium, vulgo Mersey. Hic dividit

vidit Laniam à Devania. Oritur autem in ipsis Eboracensis provinciae limitibus.

N

NEOVENTA, Britannice Castelleguente, Saxonice Strigule. Unde & Comites Strigulienfes, à Comite de Ogy Gallo originem ducentes, quorum Richardus, vir cum stemmate Claranorum illustrissimus, tum bello undecunque clarissimus, Hiberniam primus Nortomannorum omnium, qui in Angliam commigraverunt, petiit, victorque rediens, accepta prius in uxorem Eva, Deronitii Lageniae reguli filia, ingentem aperuit Henrico secundo Anglorum regi insulae potiundae fenestram. Recentiores hanc urbem appellaverunt Chepeftow, id est, forensem locum. Ego autem Novam appello Ventam ad differentiam veteris, quæ plus minus quatuor passuum milibus distabat, qua recta ad urbem Legionum itur. Hæc erat, ut conjectura ducor, Venta Silurum, de quibus suo loco dicemus. Nunc tota concidit, & seges est ubi Troja fuit. Vestigia fossæ & valli adhuc manifesta. Exstant etiam & inter mœniorum rudera aliquot turriculæ, sed semirutæ. Ptolemæus Bullæum civitatem Silurum prædicat. An ea sit Strigulia nescio. Conjectura est urbem captam, direptam, incensam denique fuisse; quo tempore Heraldus, Cantiorum Comes, vir bello strenuissimus, jubente Eaduerdo rege Saxonici stemmatis tertio, Silurum late terras devastabat, trophæaque Latinis inscripta literis passim per Cambriam erigebat, quorum & Sylvester Giraldus in Cambriæ descriptione meminit.

NEVERIA, Britannice Abernever: sic autem dicta, quod in ostiis Neveræ fluminis sita sit. Nortomanni victores oppidum Novum portum appellaverunt, quorum dux, si bene memini, Martinus quidam Turonensis fuit.

NIDUS, Britannice Nethe, à fluvio ejusdem nominis sic dictus. Grannovillanus ex progenie Nortomannica beneficio Haymonis Comitis Claudiani, qui Justinum Morganiae regulum debellavit, sedem sibi, suisque posuit. Erat enim è numero duodecim nobilium, quos Haymo Pares vocabat, & subpræfectos genti à se devictæ magnanimus constituebat.

NOVUM Castellum, Britannice Castelle newith, Anglice Newburge, & Newporte.

O

ONCUS fluvius, vulgo Onke dictus, per radices saltus Colunensis magno labitur murmure, & paullo superius, quam est situs Colunensis castri, in Colunum fluvium se exonerat.

OSTUTHUS flu. à quo nomen sumpsit urbs in ostiis ejusdem posita. Britannice appellatur Aberostuth. Hic Ridial, unus de tribus fluviis, qui è Limonio monte famosissimo descendunt, in Ostutum se exonerat, unaque Oceanum suum petit.

OSWALDIA, Britannice Croix Osualde, id est, crux Osualdi. Nomen autem urbi inditum ab Osualdo viro Christiano, & Northumbrorum rege, à Penda, paganissimo Merciorum tyranno, non procul ab eo loco cruenta pugna interfecto: cujus & Beda Girovicensis capite octavo libri tertii historiæ Anglosaxonum mentionem facit. Potentia Alanorum, quibus favebant primi Nortomannici generis in Anglia reges, magna huic incrementa dedit. Aruntina vallis jam possidet Alanos, sed prima fortunæ munera debent Osualdiæ, quam vel adhuc sub ditione tenent.

P

PENLINUM, Britannice Penllinne, Latine Caput lacus. Unde vicina late regio Penlinia, nota Merviniæ centuria, appellatur.

PENNOVERNUM, Britannice Penguerne, Latine, interprete Sylvestro Giraldo Menevensi, Caput Alneti. A quo nomine non abludit Salapia recentioris memoriæ vocabulum. Angli hanc urbem Shrobbesbyri, dictione nec inepta nec multum à priori dissidenti, vocant.

PENMONA, Britannice Penmone, Latine caput, vel promontorium Monæ. Hæc pars tenui æstuario dividitur ab insula, quam docti Sirioliæ à Siriolo heremita vocant, licet à vulgo Anglorum Presteholme, id est, presbyterorum insula, eadem nominetur.

PONS VIANUS, Britannice Ponte vaine, Latine Pons faxeus, Anglice, sed corrupte, Cowbridg. Non enim significat Pontevaine Pontem vaccinum, sed faxeum. Maine saxum vel lapis est. Mutatur autem M in V idiotismo linguæ Britannicæ.

R

RANULPHUS Comes Devanus, sive Castrensis, Palatini titulo, tum etiam ditione Lindocollina, & Huntendunensi insignis. Hic acerrimo contra Saracenos bello se præclarissime gessit. Castra insuper munitissima in sua Devania vel ab ipsis erexit fundamentis.

REGI-

REGIODUNUM, Anglice Cuningesdune, vulgo etiam Kingestoune.

REGNI olim habitabant ubi nunc Sudorheii, partimque Sudosaxones. Regnorum meminit Ptolemæus.

ROBERTUS de Belesmo, filius Rogeri Gomerici, Comes Aruntinæ vallis, quæ vulgo Arundale, Salapiæ, & Sudosaxonum merito ab Henrico ejus appellationis primo rege Angliæ multatus, quod armis malam causam, læsa domini sui majestate, defendisset.

ROSSERIA, Britannice Heneroffer, id est, vetus Rosseria, ubi olim palatium Principis Venetorum.

ROSSI, Anglice Denbighlande menne. Rossia vero ipsa provincia.

RUTHENI, menne of Ruthine lande, ubi & Ruthenum emporium. Declinante Cambrorum imperio, & omni Venetorum dignitate sublata, Rutheni pervenere in potestatem Graiorum, qui nostro seculo beneficio Eaduerdi Plantagenistæ regis Angliæ Comites Cantii designati sunt. Prima autem Graiorum gloria enituit in Codenoro castello Duroventanæ provinciæ. Est enim Duroventa, sive Dorventio, urbs celebris à fluvio ejusdem nominis præterlabente sic dicta. Angli vulgo hanc vocant Darby, fluvium vero Darwente mutata tantum una Britannici nominis litera. Hinc etiam oriundus Henricus Graius Durotrigum Limitaneus, vir cum fortune amplis splendidissimus, tum præterea bonarum literarum amator longe candidissimus.

RUTUPINUM littus maxime illa ora maris, quæ adjacet Rutupino portui, ubi nunc Sabulovicum, vulgo Sandwike. Alias apud Romanos scriptores significat totum littus Cantianum, desumpta à loci excellentia appellatione. Lucanus libro sexto :

——— *Rutupinaque littora fervent.*

Juvenalis satyra quinta :

——— *Rutupinove edita fundo*

Ostrea callebat primo deprendere morsu.

Rutupiarum meminit Ptolemæus, & recentior eo Antoninus. Urbs hæc antiquitus sita in Thanato insula : sed nunc, quia Durus fluvius alveum mutavit, insula excluditur. Sita fuit loco utcunque edito, & confecta pene tota ex coctis lateribus majusculis quidem illis. Exstant adhuc ingentes mœniorum ruinæ, & Romanorum numismata passim ab aratris eruuntur. Constat auctoritate Gotcelini Bertiniani, Rutupinum fuisse regiam D. Aethelberti regis Cantii, quo tempore applicuit sanctus Augustinus Anglosaxonum apostolus. Di-

stat autem à Sabulovico plus minus mille passibus. Ruina urbis Rutupinæ initium, atque adeo incrementa, dedit Sabulovico. Hæc urbs ab Anglis, teste Beda cap. 1. libri primi historiæ suæ, dicta est Reptacester, nunc autem Richeborow.

S

SALINÆ, Anglice, The Wiches, videlicet Nantovicum, Nortovicum, & Dirtovicum, in quibus locis sal purissimus conficitur.

SACRUM promontorium, Anglice Haligheued, Britanice Cairkiby, à Chibio viro sanctitatis nomine claro loci incola. Hoc promontorium à Mona tenuissimo separatum est æstuario, unde & brevissimus & commodissimus Venetis in Hiberniam trajectus.

SEGONTINUM littus, quod nunc Arvonicum.

SILICIS castrum, vulgo Flinte castelle.

SILURES, ut ego ex Antonini Itinerario colligo, eam regionem inhabitabant, quæ nunc Wencelande appellatur. Sunt qui putent Silures ad aquilonem habitasse. Ego vero nihil in hac parte pronuncio. Illud interim dicam non minus libere quam vere, nunquam scripsisse aliquem, cujus mihi crassior visa est ignorantia in eruenda Britannicarum rerum antiquitate, quam Hectoris Boëthii Scotti; tam sunt quæ in hac parte scribit fere omnia ἐδὲν ἀπὸς ἔπος. Quid enim est à Romanis in Britannia pene factum, quod ille temere ad Scottos non transferat? Et erat tamen ille mediocriter eruditus, sed fide longe alia, tantum animi adfectus erga patriam valent, quam ego in historiarum scriptore facile admitterem. Sed ad Silures redeo, quorum vultus coloratos fuisse ferunt. Id enim commune & aliis Britanniae gentibus. Martialis in Xeniis :

Barbara de pictis veni bascauda Britannis.

Ptolemæus Sylures per y scribit, & Bullæum urbem genti attribuit.

SEVERIA, Anglice Wilugshire, contracte Wileshire. Dicta est autem Severia ab urbe ejusdem regionis principe, quæ & nomen accepit à Severo imperatore, & Anglice Seversbyri olim appellabatur, nunc vero Saresbyri. Latine ad verbum Severi curia. Hanc urbem suæ restituit antiquitati Joannes Severianus Anglus beneficio Henrici secundi Anglorum regis episcopus Carnotensis in opere undecunque elegantissimo, cui titulus Polycraticon. Concidit pene tota ad solum usque antiqua Severia. Nova non procul inde sita est loco humili ad confluentiam Avonæ & Vilugi fluminum.

minum. Commigrationis à veteri urbe loco quidem excelso posita ad vallem irriguam aquæ penuria in causâ fuit : partim etiam & castellanorum in clericos iniquitas. Utque vetus urbs floruit sub Osmundo Durotrigum comite, & postea episcopo Severiano, ac deinde liberalitate Rogerii ejusdem sedis episcopi, ac Henrici primi regis Angliæ à thesauris : sic nova Richardi Pouverii episcopi cum industria, tum impensis, regnantibus Richardo primo, & Joanne Angliæ regibus, caput attollere cœpit. Sunt qui urbem Cæsaris Burgum appellant : sed præfero Severiani judicium.

T

TAVA urbs, Britannice Cairtaphe, vulgo Cairdif. Tava fluvius præterlabitur : unde & nomen loco apte inditum.

TEGÆUS lacus, Britannice Llinne Tegey, Anglice Pimblemere.

THEMIS fluvius, vulgo Theme, & Themde.

THEOCI curia, Anglice Theokesbyri. Quidam putant emporium à Theodosio nomen accepisse. Gulielmus à Maldulphi curia à Θεοῶν, Græco vocabulo, quia ibi templum Deiparæ sacrum, nomen derivatum putat : cujus ego tamen sententiæ non facile accedo.

TIVÆI ostia, Britannice Abertyve à Tiveo flumine. Nunc dicitur Cairdigan.

TREBOCCA, Britannice Trebuclo, oppidum à capris denominatum. Anglice Knightetoun.

TRECASTELLUM, Britannice Trecastelle. Nunc autem Gallice Beaumariske.

TRELINUM, Britannice Trellinne, Anglice Walchepole. Oppido nomen est à lacu vicino.

TRENOVANTUM, Britannice Trenovante, Latine oppidum novum, vel, ut quidam non inepte interpretatur, Troja nova. Quod autem Tre oppidum significet Britannica lingua tam notum est, ut comprobatione prorsus nulla egeat. Possent hîc aliquis objicere Trenovantum oppidum Novantum esse, ut Novantes sit nomen gentis. Non admodum in hac parte laboro ; prior tamen interpretatio magis aridet, ut gens vicina ab oppido, non oppidum à gente nomen sumpserit. Utcunque sit, nisi librariorum in causâ error, parum recte mutavit Ptolemæus Trenovantes in Trinoantes. At interim venia danda Græce scribenti si barbara nomina luxata referat, dum proportioni & terminationibus suæ linguæ studet. Nolo hîc mihi fraudi, aut calumniæ esse, quod Galfredum Monemutensem interpretem Britannicæ historiæ,

ut illa tulerunt tempora, non omnino ineruditum, sequar. Interpres non scripsit historiam. Quis autem scripserit, plane incertissimum. Dixeris illam multis scaterere erroribus. Fateor, & illud habet etiam cum Romana commune. Tam clari posteris erant Romani, quam scriptorum vel eloquentia, vel affectus eos facere voluit. Anxie quidem excussi, non modo paginas omneis, verum etiam versiculos Britannicæ historiæ, gustavique universi operis vel medullam ipsam. Gulielmus Parvus Brillendunensis canonicus collegii Novoburgensis apud Brigantes, qui nunc Eboracenses, Galfredum in præfatione historiæ, quam scripsit de Nortomannis Angliæ regibus, vellicat, mordet, denique lancinat. Ego vero ut Galfredum non omnino approbo, ita neque improbo. Unum hoc interim dicam, & quidem audacter, multa per Galfredum interpretem in Britannica elucere historia, quantum ad antiquitatem pertinet, quæ paullo eruditorem Gulielmo Parvo, suffragio Polydori quantumvis succenturiato, poscant. Et erat tamen ille, ne quem iusta defraudem gloria, vir sua ætate rerum temporibus recentioribus gestarum non ignarus, sed multo in scripturarum interpretatione, ut ex ejus facile apparet libris, felicior. Quin ad Trenovantum redeo. Ego nondum satis video quid obftet, quo minus pronunciem Trenovantum olim eam fuisse urbem, quam & Londinum Britanni recentiori vocabulo appellabant. Ut autem præclaræ urbes sua commutent nomina non est infrequens. Londinii meminit Cornelius Tacitus libro historiæ suæ decimo quarto. Meminit & Ptolemæus eo paullo recentior; secutus forsitan Fabium Pictorem in Britannia descriptione, aut alium quempiam Latini nominis cosmographum. Quamquam nisi ego omnino male judico, luxatum est Londini vocabulum apud Ptolemæum suo loco. Non enim Cantiorum urbs fuit. Tamesis ingens æstus Cantios à Trenovantibus indubie dirimebat. Barbaris etiam Britanniam vi occupantibus Londinum Mediosaxonum, & Ostrosaxonum, non autem Cantiorum erat. Et licet Ostrosaxonum regulus esset quodammodo cum aliis subregulis Aethelberti Magni regis Cantiorum beneficiarius, non tamen erat Londinum inter Cantiorum civitates connumeratum. Restituenda igitur urbs præclarissima Londinum, natale solum meum, suis Trenovantibus; sic sibi, & vero constabit Ptolemæus, cujus hæc sunt verba: “Et magis ad exortum juxta æstum Jamesam
 “Trinoantes, quorum civitas Camudolanum.” Hactenus Ptolemæus. Est autem Camudolanum ea civitas, quæ à Saxonibus Coluncestre appellata est, nunc autem Colcestre.

Ego

Ego vero arbitror à Coluno fluvio præterlabente nomen urbi impositum fuisse: nisi quis sentiat eam à Colonia, cujus forsitan titulo enituit, appellationem accepisse. Absurdum erit posthac quærere ubi locorum fuerint Trenovantes in Britannia, tam recte cognito Tamesino æstuario. Polydorus Vergilius, vir alioqui doctissimus, Trenovantum temere adscribit urbi, quam nostra ætas Northampton, ad differentiam Southampton, corrupte pro Northavondune, appellat. Ducitur hoc argumento, quod vulgus hanc urbem contracte appellet Tranton, ut ille sibi vult, pro Trenovante. Northavondune longe quidem distat à Tamesino littore, juxta quod, vel Ptolemæo teste, fuerunt Trenovantes. Nil mihi cum vulgo. Antoninus Banaventi meminit: quo nomine crediderim antiquitus Northavondune appellatam fuisse. Nomen autem à Ban, & Avon coaluit. Ban, ut alias docui, significat locum conspicuum, & de fama excellentem. Avon fluvius est, qui per urbem labitur spectabilis ibidem duorum brachiorum ad pontem Thomasum confluentia. Pro Avon Romani dicebant Aven. Barbaries Saxonum, sublata penitus prima litera, & V secunda facile in N versa, ex Avene fecit Nene, quam vel hodie appellationem retinet. Nomen flu. antiquum etiam nunc remanet in Avonæ valli oppido celebri, quæ Anglice Oundale, corrupte pro Avondale. Hæc ego curiose in gratiam Trenovanti mei.

V

VAGA fluvius, Britannice Gouwy, Angl. Wy.

VENETI sunt qui incolunt borealem Cambriæ partem à Devio flumine ad Conovii æstum. Vulgus scriptorum Venedotas appellat, & regionem Venedotiam.

VENETÆ Alpes, Britannice Craigeiriry, Latine Montes niviferi, Anglice Snowdune. Joannes Severianus, scriptor suæ ætatis longe eloquentissimus, incolas horum montium vocabulo apposite Latino Nivicollinos vocat.

VIRIANA sylva, Anglice Wyre foreste.

URITHLESIA, Anglice Writelesham, contracte Wrexham.

UROVICUM urbs longe celeberrima scriptoribus cum Latinis, tum Græcis, sic mea opinione dicta, quod in Uri fluminis sinu, quo nunc vulgo Usa dicitur, sita sit. Urbi au-

* & fama excellentem legi debet, ut monuit auctor ad finem operis.

tem Anglice Urewike nomen est: nunc autem contracto vocabulo Yorke. Est locus, si recte memini, non procul ab hac urbe qui vel hodie hoc nomen retinet, eluxata tantum una litera, videlicet Ursewike pro Ureswike. Apparet ex antiquis donationum tabulis Saxonice scriptis hanc urbem aliquando appellatam fuisse Evorwike; quod verbum felicius, quantum ad primas dictionis partes pertinet, Latinum nomen refert. Sunt qui suspicentur, nec temere illud, flumen, quod urbem alluit, Isurum olim dictum fuisse, ab Ifide & Uro superius confluentibus. Ise fluvijs à Saxonibus Ouse dictus. Argumento sunt Ouseforde, id est, Ifidis vadum, Ouseburne, id est, Ifidis aqua. Si hæc conjectura valet, ut certe plurimum valere videtur, Isurovicum aptum, elegans, rotundum etiam urbi nomen erit. Isurii meminit Ptolemæus, meminit & Antoninus. Uterque autem eam Brigantibus attribuit. Concidit Isurium. Locus autem ubi fuit, nunc Aldeburge, id est, antiquum oppidum appellatur. Non procul inde vicus est Borowbridge dictus, illustris quidem tribus Romanorum trophæis instar pyramidum non procul inde erectis, ad occidentem viæ Vetelingianæ, qua Lugubaliam recta itur. Distat autem ab Eboraco plus minus decem passuum millibus occidentem versus. Fuit olim Eboracum regia sedes Brigantum, quamvis Hector Boëthius rerum Scotticarum scriptor dormitans Gallovidiam illis, si diis placet, attribuat, quæ ad Novantas, ut ex Ptolemæo manifeste colligere licet, pertinebat. Non cecidit Eboraci gloria, toties à Pictis, Scottis, Saxonibus, & Danis impetiti, donec furore Gulielmi primi regis Angliæ, ob interfectam ibidem nobilium Nortomannorum custodiam, tota conflagraret, & deserta penitus aliquamdiu jaceret. Gulielmus à Maildulphi curia hanc tam insignis urbis cladem, ruinamque in prologo libri tertii, quem de vitis pontificum Angliæ scripsit, misere deplorat. Hactenus in gratiam studiosorum antiquitatis Britannicæ. Aspirent illi cœptis tam honestis quidem meis, & patriam luci, decori, antiquitati, denique & gloriæ suæ, five quis locorum situm, seu potius facta memorabilia cognoscere cupiat, Deo Opt. Max. institutum fortunante, propediem restituam.

L O N D I N I,

Apud Reynerum Wolfium, in cœmiterio Paulino, ad

æneum serpentem. 1543.

CHARI

TAS.

N.B. The word that this Note refers to is in the next page.

α KYKNEION ΑΣΜΑ] Duæ hanc nostram Editiones præces-
ferunt. Prima prodiit (auctore ipso tunc vivente) Londini 1545.
4to. Annum in prima pagina retinuimus. Typographus autem
fuit Reynerus Wolfius. Hoc ex forma typorum colligo. Atque
inde etiam constat Næcias in mortem Viati ex ejusdem itidem
prelo prodiisse. Secunda Editio est in 8vo. prodiitque Londini
1658. typis & expensis Johannis Streater. Quisnam autem E-
ditionem hanc posteriorem curaverit id plane mihi est incertum.
Seldenum tamen Magnum fuisse conjecerim. Nec aliter sentit
amicus præstantissimus & pereruditus THOMAS RAWLINSONUS
è Medio Templo. At vir quidam doctus, in scriptoribus nostris
versatissimus, me docuit se credere Editionem hancce deberi
v. el. Joanni Lamphirio, post CAROLUM II^{um}. in Angliam
reducem Historices Prælectoris Camdeniano. Utramque Editio-
nem (nam rarissima sunt exemplaria) mecum benigne communica-
vit juvenis optimus, bonarumque literarum amantissimus, RICHAR-
DUS RAWLINSONUS, THOMÆ frater; cui & alia multa me de-
bere gratus agnosco.

^aΚΥΚΝΕΙΟΝ ΑΣΜΑ.
CYGNEA CANTIO.

Auctore JOANNE LELANDO
Antiquario.

L O N D I N I.

M. D. XLV.

CYGNI NOSTER AMOR.

IN CYGNEAM POMPAM.

*Aspice qua pompa Tamesinis fertur in undis
Isiaca veniens Cygnus speciosus ab urbe :
Utque ducem placide sequitur chorus almus ovantem.
Ille suas resono celebrabit carmine ripas,
Nomen & Henrici Regis feliciter amplum
Concentor sublime feret super æthera latus.
Præbeat attentas auditor musicus aures.
Rara quidem Cygnum res est audire canentem :
Concinuisse tamen doctorem turba virorum
Prædicat, & melicæ vocis punctum omne tulisse.*

LONGE INVICTISS.

HENRICO

EJUS APPELLATIONIS OCTAVO,
Regi Angliæ, Franciæ, & Hiberniæ;

Fidei defensori, ac Anglicanæ, & Hibernicæ
Ecclesiæ proxime à Christo supremo capiti,

JOANNES LELANDUS *Londinensis*
Felicitatem optat perpetuam.

TANTA est tui nominis cum celebritas,
tum gloria cum majestate conjuncta, Rex
illustrissime, ut me scribentem magnitudi-
ne quadam sua facile deterreant. At rur-
sus quum mecum cogito qua te natura totum solers fa-
cilitate, humanitate, benevolentia, candore, denique in-
genuitate beavit: non possum certe calamo temperare,
quo minus animum, atque adeo officium erga te meum
luculento aliquo contester exemplo. Accipe igitur quid
muneris in præsentia apportem. Adolescens, totus plane
conflagrabam Camœnarum amore: qui ardor eo me
tandem impulit, ut treis Epigrammaton libellos scribe-
rem diligentia quidem magna, at interim an pari elo-
quentia, felicitate, & gratia nescio. Primo Græcum
addidi titulum, videlicet *Εγκωμιαστικόν*. Secundo vero La-
tinum Sales nomen inditum. Tertius & Græce inscri-
ptus *Επικήδειον*. Nec sic contentus Musas demeruisse, ag-
gressus sum, magnis quidem ausis, Eadueardi Principis,
filii tui incomparabilis, natalem diem percelebrare. Qui
libellus, quamvis gratias, veneres, & lepores antiquitatis
majestatem inimitabilem quidem illam experimente is à
mea tenuitate accipere non potuit, futurum tamen spe-
rat (de tuo tanta existimatio est Ascanio, quem præ-
dicat,

dicat, quem suspicit, quem denique colit) ut si non ingentem laudem, at interim suffragia qualiacunque & vitam à docta facile impetret posteritate. Decreveram, hoc libello edito, manum de tabula tollere, & Musas eruditæ juventuti relinquere. Nam me alio jam olim vocaverat nova cura historiæ, atque adeo antiquitatis Britannicæ studium, quam videbam quorundam non modo negligentia, & socordia, verum etiam ingratitude pressam, & tenebris plus quam Cimmeriis obvolutam. Senferat Calliope, Musarum prima, si non desertorem, saltém cessatorem esse me: monuitque, ut, si jam plane apud me constituiissem severiora amplecti studia, cygneum aliquid decedens canerem, Musisque symmista consecrarem. Non potui certe tam æqua petenti operam pernegare meam. At interim sollicite quærenti mihi unde potissimum cantionis exordium desumerem: Tamesis, fluviorum omnium, qui Britanniam alluunt tuam, facile princeps, mihi in mentem venit. Hujus ego aliquando, vel ab ipsis fontibus, ripas, sinus, anfractus, divortia, mæandros, denique & mediamnes insulas omneis curiosissime collustravi, & memoriæ commendavi. Tamesim nemo ignorat cygnorum & altorem, & cultorem esse maximum, eo præcipue loco, quo insulas prope Isidis vadum, urbem bonarum literarum cognitione vel ad æthera notam, mediis complectitur ulnis. Ego vero quum nuper à te huc missus essem non sine honorifico munere ad Cygnos, ita delibutus sum loci tum amœnitate, tum gratia, ut merito gaudeam me jam tandem nactum esse occasionem opportunam, qua Cygnos, & Tamesim pro dignitate celebrem, admirer, suspiciam: cujus tu etiam in ripis & faustissimo natus es fidere, & altus. Cygnum igitur ab Isidis vado ad Grenovicum, palatium illud excelsum tuum, secundo navigantem flumine, multa ex penetralibus antiquitatis de Tamesi referentem; ac postremo res gestas tuas canentem; ea fronte accipe, qua minutissima tuæ majestati exhibentes serenas. Utque penitus intelligas, quæ
illustrissimæ

illustrissimæ notæ scriptores suffragia Cygneæ cantioni olim contulerint, accurate perscribam quid de ea tum Græci, tum Latini scriptores pronunciaverint. Principio Vergilius, Latinorum poëtarum decus maximum, de Cygno sic scribit decimo Aeneïdos libro.

*Namque ferunt luëtum Cygnum Phaëtontis amati
Populeas inter frondes, umbramque sororum
Dum canit, & mæsta Musa solatur amorem
Canentem molli pluma duxisse senectam,
Linquentem terras, & sidera voce sequentem.*

Ovidius libro Metamorphoseos secundo eadem canit, elegantissime expressa Cygni figura.

*Quum vox est tenuata viro, canæque capillos
Dissimulant plumæ, collumque à pectore longe
Porrigitur, digitosque ligat junctura rubenteis.
Penna latus velat, tenet os sine acumine rostrum.*

Eodem etiam libro Cygneæ cantionis meminit.

*Et quæ Mæonias celebrabant carmine ripas
Flumineæ volucres medio caluere Caystro.*

Idem rursus decimo quarto ejusdem operis libro hæc de Canente Pici regis conjuge refert.

*Illic cum lachrymis ipsos modulata dolores
Verba sono tenui mærens fundebat, ut olim
Carmina jam moriens canit exsequialia Cygnus.*

Accedunt huc & versiculi ex epistolis Heroïdum.

*Sic, ubi fata vocant, udis abjectus in undis
Ad vada Mæandri concinit albus olor.*

Et alibi.

———*Veluti, canentia durâ*

Trajectus cannâ tempora, cantat olor.

Denique & quarto de Tristibus sic scribit.

*Utque jacens ripa deflere Caystrius ales
Dicitur ore suam deficiente necem.*

Lucretius etiam libro quarto talia de Cygnis sub mortem cantantibus infert.

Vallibus & Cygni nece detorti ex Heliconis

Quum liquidam tollunt lugubri voce querelam.

Martialis quoque poëta hoc disticho Cygneum cantum in Xeniiis collaudat.

Dulcia defecta modulatur carmina lingua

Cantator Cygnus funeris ipse sui.

Alexander Nechamius Anglicus his verbis Cygneum magnifice melos exprimit in libro de laude sapientiæ divinæ.

Ludenti similis paullisper sublevat alas :

Cedentes tumido pectore sulcat aquas.

Atropos illa tuis jussis obtemperat ultro,

Extremum quum jam cernat adesse diem.

Dulce melos resonat, demulcet numina cantu.

Mellifluo notas ore salutat aquas.

Exsequias cantu redimit contemptor honoris,

Et gaudet præco funeris esse sui.

Gaudet præsentis se relinquere tædia vitæ,

Et lætus leti fata quieta subit.

Jamque valesfaciens Lachesi cælum sibi bustum

Eligit, & volucres spernere fata monet.

Caussam vero hujus tam melici concentus hanc esse philosophi adfirmant, spiritus videlicet per collum procerum, & angustum erumpere laboranteis. Pythagoras ea fuit opinione, ut crederet Cygnorum animas immortaleis esse, atque adeo hinc in funere lætari, ac concinere. Sed neque Cygni canunt, nisi flante zephyro vento, geniali quidem illo, si quicquam Aeliani Græci judiciotribuendum. Sunt qui & Cygnos sacros fuisse Apollini adfirment. Unde & Alexander Nechamius sic concinit.

Quid, quod Apollinis est volucris præsaga futuri?

Et latuit Cygno Juppiter ipse suo.

Nec desunt qui eosdem alumnos Veneris fuisse dicant : inter quos & Horatius lyricus, ut liquido ex hoc apparet versiculo.

Et Paphum junctis visit oloribus.

Sub-

Subscribit & huic Statius libro Sylvarum tertio.

— *Et molleis agit Venus aurea Cygnos.*

Neque enim hîc ab instituto alienum erit meo, si aperte significavero Cygneam cantilenam in proverbio non modo Græcis, verum etiam Latinis scriptoribus fuisse, ut apparet in præclarissimo Proverbiorum Erasmi opere: quo loco Athenæum, Chrysippi in hac parte imitatore, Aelianum, atque alios testes in medium producit. Convenire autem illud adfirmant senibus mellita tanquam postrema canentibus. Habent enim senes maturam quandam rerum memorabilium longo usu partam cognitionem, quæ circulum absolvat, & operis egregie incepti, ac feliciter consummati deductam quandam harmoniam ter sis instillet auribus. Tale quiddam videtur Cicero, Latinæ gloria eloquentiæ, tertio de Oratore libro, de L. Crasso loquens, his verbis innuere: “ Illa tan-
“ quam Cygnea fuit divini hominis vox, & oratio,
“ α quum quasi spectantes post ejus interitum venie-
“ bamus in curiam, ut vestigium illud ipsum, in quo
“ ille postremum institisset, contueremur.” Hieronymus denique, sacræ interpre scripturæ, ait, senes nescio quid Cygneum canere, perinde ac si diceret numeris quidpiam absolutum omnibus. Hactenus de Cygnea cantione. Addidi præterea, tanquam ad coronidem, quorundam antiquorum nominum & catalogum, & interpretationem, ut hinc Britannicæ antiquitatis cognitio à multis toties anxie quæsitæ, at non inventæ tamen, nunc quasi reperta videatur. Tantum in præsentia gustum erudito lectori majoris operis quotidie accrescentis exhibui, quem si sensero lautis placuisse palatis, tam fusc, & accurate scribam, ut aliquando & gratus, & utilis patriæ, adsit modo candidus censor, videar. Tu Princeps, omnium quos sol videt humanissime, atque idem eruditissime, cape læta manu

α Quum quasi spectantes &c.] Quam quasi expectantes, post ejus interitum veniebamur in curiam, &c. in aliis Ciceronis Edd.

P R Æ F A T I O &c.

hæc tui qualiacunque munuscula alumni, si non eloquentis, certe tibi tam bene, quam qui optime cupientis. Sic Scottos genus fœdifragum, & Gallos antiquos tui longe nobilissimi generis, una ac imperii hostes, ut victor strenue incepisti, concutias, proster-nas, tandemque fortunatissimus debelles. Vale præsidium, & dulce decus Britanniae.

Londini tertio Calendarum Jul.

A C C L A M A T I O.

*Vive pater patriæ Rex illustrissime regum :
Ascanius toto floreat orbe tuus.*

A D I N V I C T I S S.

H E N R I C U M Oet.

A N G L O R U M R E G E M.

*Perge precor zephyris, Princeps, dare vela secundis.
Hoc pater Oceanus, Neptunus poscit & ipse
Nereïdumque chorus. Victoria læta triumphos
Promittit summos, precium immortale laboris.
Maële animo Victor felix : hac itur ad astra.*

K Y K N E I O N A Σ M A.

C Y G N E A C A N T I O.

C Y G N Ū S me genuit pater, ligustris
 Ipsis candidior, colunt Aprili
 Albæ quum Venerem suam volucres;
 Et spirat Zephyrus, novumque pictos
 5 Ver fundit vario colore flores.
 Cygnus me peperit, nive & colostro
 Mater candidior : loco citatus
 Isis quo patitur vadum sonorum.
 Hic, inter medios venustus amnes,
 10 Et divortia curva brachiorum,
 Dum lente vagor, & famem repello,
 Depastis teneris lubenter herbis,
 Nec non pisciculis, cibo suavi :
 Casu nescio quo cupido magna
 15 Invasit mihi pectus otiosum,
 Et multis monuit modis benigna,
 Ripas Isidis ut virentioreis
 Intentis oculis, novaque cura
 Collustrarem avide, quousque falsas
 20 Undas imbiberent maris refusi.
 Hæc dum sollicita voluto mente,
 Evincor studio migrationis.
 Ergo ut magnifice expeditionem
 Ornarem, è numero quidem meorum
 25 Bissenos comites, chorum superbum,
 Selego, reliquosque concione
 Omneis hac habita pater benignus
 Committo fidei Isidis probatæ.
 Cygni noster amor, decusque nostrum,
 30 Qui rite Isidis insulas amœnas
 Felices colitis, genusque nostrum
 Augetis numero undecunque claro,
 Lætis accipite auribus meam nunc
 Causam, consilioque promovete.

- 35 Quodam numine ducor ut secundo
 Cursu fluminis infirmas caduci
 Ripas Ifidis, & sinus liquenteis
 Invisam. Strepitum dedit sonorum
 Cygnorum niveus chorus canentûm,
 40 Concussis alacri vigore pennis.
 Applausus placuit mihi canorus.
 Pandum hinc gurgite colluens profundo
 Rostrum, talibus alloquor cohortem.
 Nostrum hoc imperium, insulas beatas,
 45 Et nidos etiam celebrioreis,
 Quos ambit falicis corona glaucæ,
 A prædonibus impiis quidem illis
 Vos defendite fortiter : venustas
 Nec permittite conjuges ab ullis
 50 Advenis fluvio premi maritis.
 Omnes his monitis statim adsonabant
 Aptantes capiti meo coronam,
 Baccatam nitidis & hinc & illinc
 Gemmis, ac niveum aureæ catenæ
 55 Collum multiplici orbe circinantes :
 Postremoque vale vale canentes.
 Tanti lumine prænitens decoris
 Bissenas medius feror volucres
 Inter flumineas eo, citatæ
 60 Quo me cursus aquæ vocat perennis.
 Sic dum continuo fluore labor
 Abbandunica tecta derelinquens
 Cissæ cognita Saxonum tyranno :
 Mox cerno Hydropolim sacram, Birino
 65 Quondam præfule, confluentiamque
 Tamæ ac Ifidis : insuper vetusti
 Castri culmina lapsa Sinnoduni.
 Tum paullo inferiùs mihi obtulit se
 Urbs clarissima semper Atrebâtum
 70 Gaudens nomine pristino Caleyæ.
 Et Chausæga locus sacer, furentes
 Quam Dani miseris modis premebant.
 Hinc, lapsu rapidi cito fluenti
 Delatus, video oppidum, quod olim
 75 Pontes, si memini satis, vocatum
 Alfridi cecinit trophæa magni,
 Quà Cunetio fertur inquietus :
 Sunningum quoque, præsulum cathedram,

- Henlegam & veterem, forum popello
 80 Vicino bene cognitum, frequensque.
 Herstelega ferax deinde sylvæ
 Apparet, Mediamnis atque pulcher.
 Felix pertinet illa ad Atrebates :
 Hæc spectat Catichlanicos colonos.
 85 Ad dextram ulterius nitet serena
 Bustelli domus, inclytum sepulchrum
 Montis nobilibus viris acuti.
 Post hæc remigio feror superbo
 Ad ripas ubi vicus est Alaunus.
 90 Et tandem penetro impetu volucris
 Pontem Vindelesoricum, duarum
 Qui vel limina gentium coarctat.
 Hic alas cohibens meas, ocellos
 Verto in fideream quietus arcem.
 95 Miratusque loci situm nitentem,
 Et turres validas, sacrumque templum,
 Dulce exaudio cœlicumque melos :
 Clari quale quidem canunt olores
 Undis in mediis vagi Caystri.
 100 Tunc ripam citus ambiens sinistram
 Molem conspicio alteram, scholamque
 Sexti Principis elegantiolem,
 Nomen cui veteres dedere Aquædon.
 Alas explico rursus, & labore
 105 Grato pervenio ad locum celebrem
 Cervi antiquitus insulam vocatum :
 Erchenualdus ubi pius sacerdos
 Templum perpetuo Deo sacravit.
 Et mox, defludio volans aquarum,
 110 Anchoreticum ego finum benigne,
 Stenum & nomine viculum saluto :
 Contendens volucris deinde cursu
 Altæ ad conspicuas domos Avonæ.
 Non hîc purpurei nitent galeri,
 115 Ut quondam soliti, cruces, columnæque ;
 At stant gemmiferæ, & nitent coronæ,
 Eduardumque suum colunt alumnum,
 Gentis delictum unicum Britannæ.
 Cujus dextera Scotticos tumultus
 120 Compescet, manibusque dura vincla
 Gallorum injiciet. Sed ad receptum
 Munus conféro me. Hoccine est celebris

- Famæ Regiodunum, honore summo
 Quod treis regibus obtulit coronas ?
 125 Ripas tam virideis juvat videre.
 Et jam summa procul suberbientis
 Shenæ culmina splendide coruscant,
 Quas rex septimius ferenus ædes
 Montem nomine divitem vocavit
 130 A quadam regiuncula Brigantum.
 Heres cujus erat domo paterna.
 Decursus Tamefis celer profundi
 Jam me ducit, & impigre ad sinistram
 Ripam, fulget ubi velut corona
 135 Sedes æthereus Sion decora.
 Quod templum posuit Deo supremo
 Quintus Maximus ille, Galliarum
 Gentes qui domuit manu potenti.
 Brentæ fluminis hinc vadum notando
 140 Binas conspicio insulas olorum
 Nidis officium suum exhibenteis.
 Cygni, qui mediis aquis frequentes,
 Admirarier, & decus, meamque
 Pompam, ac tollere cristulas æ comanteis.
 145 Prudens ipse tamen, fatisque certe
 Securus, Zephyro meo favente,
 Ducor navigio secundiori
 Ad Chevam hospitio piæ Mariæ
 Gallorum Dominæ celebriorem.
 150 Dehinc & Mortuus est lacus superba
 Villai effigies, domusque nota :
 Cygnorum insula promicat benigna
 Nostri quæ generis fovet volucres.
 Puttenega etiam nitens amœnum,
 155 Præter quas alacri feror vigore
 Procursum accelerans, Domus volucrum
 Tum frontem exerit, ante multa secla
 Danis cognita villa bellicosus,
 Quam dum suspicio lubens micantem
 160 Amplis nobilium ædibus virorum,
 Attentum me alio vocat recurvi
 Battersega sinus polita cultrix.

æ Comanteis.] Sic in prima Edit. cum puncto. Sed comanteis
 in secunda, sine distinctione. male.

- Et Chelfega, locus ferens coronam,
 Henrico veniente Rege, primam.
- 165 Ad dextram placido alveo, phaselo
 Tanquam, devehor intuens aperte
 Lomithin titulo palatii alto
 Dorvernensis episcopi nitentem.
 Ad lævam locus est scaturiente
- 170 Circumseptus aqua, cui priores
 Thornegam proprium dedere nomen.
 Hic reges statuere præpotentes
 Sedem magnificam sibi, suisque,
 Quæ nunc, temporis evolutione,
- 175 Splendoris decus omne comparavit.
 Henricus tamen omnium unus instar
 Octavus precium tulit laboris,
 Romanis folio suo galeris
 Excussis, spatiis palatiique
- 180 Auctis mirifica expolitione.
 Quid magnas referam ædium nitelas
 Multarum, radiant suo emicanti
 Quæ nunc lumine, clivus adjacet quæ
 Ripæ excelsior, aspicitque lymphas
- 185 Nymphæ cæruleas sibi faventis?
 Aedes turrigeræ hinc micant, & inde,
 Quas Antonius ille Beccus, urbis
 Dunolmenfis honos, decusque struxit.
 Dignas plumiferis quidem coronis
- 190 Eduardi modo Principis fereni.
 Tum Sabaudia lucet alta sedes
 Olim nobilibus viris dicata;
 At nunc pauperibus domus sacrata,
 Regis Septimii labore sancto.
- 195 Sed nec laude sua carent venustæ
 Aedes, Balnea queis dedere nomen.
 Hinc templi veteris ruina sensim
 Frontem attollere cœpit excitata.
 Splendent mirifice & superba tecta
- 200 Queis fons nomina Brigidæ sacravit.
 Jam pervenimus alta Trenovanti
 Celsi ad mœnia, quæ per occidentem
 Amnis nomine Fluctus intumescit,
 Olim cujus in ostio, minaci
- 205 Arx apparuit undecunque fronte.
 Illius periit decus sed omne,

Bainardi & peperit novos honores
Castellum radians nitore multo.

- Miranti similis feror per undas,
210 Fanum suspicioque dedicatum
Paulo, pyramidemque percelebrem,
Tangit vertice quæ suprema cœlum.
Mox & nobilium domos virorum
In ripa facile adnoto virenti.
215 Tum demum memini fuisse quendam
Cygni munere maximo beatum
Cultorem illius : at virum impotentem
Tandem mors rapuit manu cruenta.
Atque hæc dum meditor vagus per amnem,
220 Germanosque pio saluto nutu,
Merces sollicite suas paranteis,
Ad pontem venio arcubus valentem
Surgentemque novemdecim, domorum
Quos fastigia comprimunt suprema.
225 Sunt & qui referant notæ probatæ
Scriptores, tabulatum opus fuisse
Richardi imperio Leonis. Ignis
At postquam violasset illud ; ecce
Joannes ditione fratris auctus,
230 Largo & munere civium bonorum,
E faxis solidis opus refecit,
Dignum laude quidem sua perenni.
Hîc me non patitur manere gurgis
Magno murmure defluens ab alto.
235 Quin arcum penetrabo. Sudoverca
Multis nominibus valetio clara,
Tu Cygnum peperisti & elegantem,
Quâ stant lucida te a, Branodunus
Reginæ Mariæ potens maritus
240 Struxit quæ studio nitoris amplo.
Tu Ventæ hospitio foves alumnos,
Giffardi veteris tui patroni,
Rupinique Petri memor patroni.
Tu felix colis insulam celebrem
245 Bermundi nivea benignitate,
Notam & Pontificum domum tuorum.
Bellini vocor ad finum, frequentem
Nautis, Turrigeramque regis alti
Sedem, armaria Martis ampla magni.
150 Arx hæc terminat urbis orientem

- Versus mœnia, calculoque gaudet
 Magni roboris, hostibus timorem
 Ingentem objiciens, trucemque mortem,
 Tot serpentibus æneis in omnem
 255 Sortem ad fulmina sæva comparatis.
 Sed nunc protinus urbe derelicta,
 Dextra nauticus est sinus petendus
 Insignis statione puppium, tum
 Villis, eximio labore cultis.
 260 En spirat Zephyri faventis aura :
 Et me nunc Ruber ille clivus altas
 Ad ripas vocat illici susurro.
 Est plane paradisus ista villa
 Structuræ nitidæ ferens coronam,
 265 α Pestanisque rosas suavioreis
 Profert, ac genus omne liliorum.
 Hic fons ; hic nemus est sacrum Camœnis.
 Cygnorum hic numerus pius canentum.
 Hic vel perpetuo juvat manere.
 270 Sed me Limodorus cupit videre.
 Fiet : nam cupio videre & illam.
 Hoc sentire quidem videtur unda :
 Sic me flumine promovet secundo.
 Fumus naribus ustulans oberrat.
 275 Creta hic assiduo domatur igne,
 Albo & tota nitet colore ripa.
 Ventis vela dabo, sinusque curvi
 Leni persequar ambitum natatu,
 Donec contigero Vadum profundum.
 280 Classẽ jam videor mihi videre.
 Galli, si sapitis, fugam parate.
 Accedam propius, triremiumque
 Intentus numerum adnotabo justum.
 Prima & maxima nomen imperantis
 285 Henrici retinet. Secunda vero
 Et navis Catarina bella fertur.
 Nomen tertia prædicat Mariæ,
 Inter quæ reliquas nitet puellas,
 Digna Semideum toris virago.
 290 Gaudet quarta quidem Petrus vocari.
 Quinta insignia jactitat Leonis.

- Hæc est prima rosa. Hæc & est Hirundo:
 Hæc est Palmifera: & Phaselus illa:
 Hæc Pinus volucris: nova hæc Triremis
 295 Cui præfectus erat meus Viatus,
 Cultor Nereïdum, volat celebris:
 Cultor Pieridum celebris ille,
 Nostri & Martia seculi voluptas.
 Quid plures memorem? Juvat recessum,
 300 Et navalia pervidere vasta.
 Gunteri mea filius nitela,
 Qui tot naumachiis Getas feroceis
 Et Gallos domuit genus superbum,
 Vicinas habitat benignus ædes.
 305 Intrarem, nisi me suprema cursus
 Meta hinc ad Viridem finum vocaret.
 Alas carbasa candidas parata
 Expando. Fluvius favere perstat,
 Et ventum Zephyrus meus ministrat.
 310 Ecce ut jam niteat locus petitus,
 Tanquam fidereæ domus cathedræ!
 Quæ fastigia picta! quæ fenestræ!
 Quæ turres vel ad astra se efferentes!
 Quæ porro viridaria, ac perennes
 315 Fontes! Flora finum occupat venusta
 Fundens delicias nitentis horti.
 Rerum commodus æstimator ille,
 Ripæ qui variis modis amœnæ
 Nomén contulit eleganter aptum;
 320 Aethelredus erat, Britanniarum
 Princeps: Danicus hunc frequenter hostis
 Contorsit miseris modis, coëgitque
 Urbis præsidio sibi cavere.
 Danorum interea truces catervæ
 325 Dorvernū spoliant, trahuntque sævi
 Elphægum ad loca nota Grenovici
 Sacrum pontificem, necique ibidem
 Tradunt, ah! capiti securi adacta.
 Longo temporis inde perfluente
 330 Cursu, nobilium decus virorum
 Humfridus ditione Claudiana
 Auctus, magnificas beatus ædes
 Hic primum posuit, Placentiamque
 Illustri titulo vocavit apte
 335 Linguæ candidus utriusque censor.

- Sed quum Curia sustulisset illum
 Poli fraude, dolisque Sudovolcæ
 Festas deposuit relicta cristas,
 Elugens Domini sui ruinam,
 340 Horti tunc periere Adonidisque,
 Quos insignia tanquam amœniora
 Fatali omine pinxerat fenestris :
 Nimirum fragileis sciens honores,
 Et rerum instabileis vices novarum :
 345 Tam clari meminit viri togata
 Recte Gallia ; tum chorus suavis
 Cygnorum Isidis ad vadum incolentum,
 Cui magnum numerum dedit bonorum
 Librorum, statuitque sanctiori
 350 Divinus studio scholæ theatrum ;
 Nostro quale quidem videtur esse
 Magnum tempore, forsan & futuro.
 Quid, quod munere Verolamienſes
 Non cessant merito suum patronum
 355 Ipso reddere sole clariorem ?
 Eduardus coluit deinde Quartus
 Aedes, funera post cruenta Sexti.
 Tandem & Septimius potitus arce
 Regni, restituit locum decori,
 360 Auxitque egregie domum venusto
 Frontis lumine, splendidisque pinnis,
 Cognati memor inclyti, bonique.
 Quam regi bene cesserit secunda
 Structura, indicat & potens alumnus
 365 Octavus patris æmulator altus :
 Quo non magnificentius potentum
 Quisquam exædificavit, aut deinceps,
 Ni fallor, faciet. Loquatur ipse
 Per me nunc Viridis sinus, suosque
 370 Exauctos titulos, suos honores
 Amplos, culmina prædicetque celsa.
 Conventus liquide canorus aures
 Percellit mihi. Fallor ? an recessu
 Isto personat ? Illud est receptum
 375 Cygnos hîc habitare concinenteis,
 Qui famam Domini sui, decusque
 Summum lucida transferunt ad astra.
 Vos ergo comites profectionis
 Selectus numerus meæ, videtis

- 380 Partes esse meas, labore plene
 Confecto, unde quidem profectus huc sum,
 Ut laudes alacri sono celebrem
 Henrici patriæ patris Britannæ.
 Nolo sollicitos mea esse causa
- 385 Vos, quod carmina concinam suprema.
 Certe non moriar, petam sed astra
 Cœlites habiturus inter ipsos
 Sedem conspicuo polo micantem :
 Phœbus noster ubi coruscat almus.
- 390 Vidistis thalamos, sinusque curvos
 Cognati Isidis : Itionis hujus
 Nec vos pœniteat. Juvabit olim
 Hæc forsan meminisse. Cantilenam
 Quin nunc aggredior favente Phœbo,
- 395 Musarumque novem choro æ annuente.
 Felix illa dies notanda gemmis
 Plane ter niveis, suāvibusque
 Sertis, lumina quæ serena primum
 Henrico tulit inclyto puello.
- 400 Felices genuere qui parentes
 Talem fidere filium secundo.
 Felix quo Viridis sinusque alumno.
 Ridebant elementa sole tali
 Orto, lumina qui referret orbi.
- 405 Fortunata fuit rotundiores
 Quæ nutricula præbuit mamillas.
 Fortunati etiam, & quater beati
 Illi qui comites fuere parvo.
 At quum jam teneros adultus annos
- 410 Vicisset, velut Hesperus minora
 Inter sidera totus enitebat.
 Illum vir, mulier, puer, senexque,
 Omnes denique prædicare magno
 Certe numine maximis volente
- 415 Natum rebus, & hoc probavit usque
 Fortunæ facilis rota eminentis.
 Solus fratribus omnibus superstes
 Regni præcipuum decus ferebat,
 Una divitiasque vel Midæas,

æ annuente.] Sic in Ed. prima. Sed est interrogandi nota
 post *annuente* in Ed. secunda,

Quas

- 420 Quas congefferat ufibus futuris
Cura, & juſta quidem parentis illa.
Quis novit meritis modis referre
Pompam conſpicuam novæ coronæ,
Ibat quâ mediam nitens per urbem?
- 425 Quis nunc munificentiam profuſam
Illius : validos quis aut lacertos
Exculta ſatis exprimat camœna?
Natos nam tenui loco beavit
Multos, & Morinorum ab urbe victor
- 430 Inſignis rediens tulit coronam
Ex lauro, precium laboris altum.
Regnorum Comes inclytus cruento
Bello perdomuit genus malignum
Scottos. Rex Iacobus impetuque
- 435 Illo concidit, ac ſeverioreis
Pœnas perfidiæ tulit tyrannus.
O factum bene ! Vicit Anglus abſens.
Patris gloria, filiiſque virtus
Houerti virideis ferent coronas :
- 440 Et victoria læta permanebit
Henrici domitoris improborum.
Tornaco interea potitus Anglus
Fundamenta novi profunda caſtri
Victor mox poſuit perenne vallum.
- 445 Non eſt nobilium chorus virorum
A me prætereundus, ille Carl'um
Quo Quintum hoſpitio fovebat amplo :
Quâ ſtant mœnia celfa Duroverni.
Congreſſus celebris celebriorem
- 450 Paulo poſt peperit. Corona fulgens
Francorum Angligenûmque conſluebat
Guiſneſſum inter, & Ardeam virenti
In valle, Aurea quæ deinde dicta eſt
A rerum inſolito nitore quodam.
- 455 Hic reges nivea benignitate
Conjuncti ſpecimen dedere tale
Pompis, quale quidem à gravi ruina
Romani imperii extulere nulli.
Admirabilis ædium venuſtas,
- 460 Quas erexerat eleganter illic
Henricus, ſubitum intulit ſtuporem
Raptis Galli oculis amœnitate.
Quintus Carolus Ictium petebat

- Portum, Cæsareo nitens honore.
 465 Hinc fit continuo apparatus alter.
 Anglus splendidus erigi theatrum
 Jussit, nomen & inclytum loco ex re
 Miraculi domus inditum est decenter.
 Post annos aliquot revisit ipse
 470 Cæsar flavicomos potens Britannos,
 Londinique celebrioris urbis,
 Henrico duce, mœnia alta vidit.
 Nunc si præterea canendo vellem
 Accuratus explicare fictæ
 475 Quæ pugnae simulachra equestris acer
 Ostentaverit is domi forisque,
 Longo carmine vix referre possem.
 At possum interea docere veras
 Fictarum comites fuisse pugnæ.
 480 Ter Gallum impetiit severus hostem
 Henricus gladio, & quidem cruento,
 Virtutisque suæ tulit coronam
 Victor tot spoliis onustus amplis.
 Tum fortuna noverca cœpit esse
 485 Gallo, Cæsareisque æ eum triumphis
 Captum tradidit illico molesta.
 Anglus candidus illius ruinæ,
 Quamvis hostis erat, misertus egit
 Capti Cæsare cum potente causam.
 490 Illa redditus actione Gallus
 Regno est. Num poterit mereri inique
 Post hæc tam bene de merenti amico?
 Anglus sollicito obsides parenti
 Gallo filiolos studens labore
 495 Grato reddere: Carolo remisit
 Auri non leve pondus erogati.
 Hinc reges stabilem fidem dedere,
 Et junxere manus utrinque dextras
 Cincti nobilium virum catervis:
 500 Urbes quæ Morini colunt superbas.
 Anglus tam placidæ quietis auctor
 Gaudet munere pacis innovato.
 Quoscunque artifices fovens politos:

æ eum triumphis] Sic in Ed. prima non *cum triumphis*, ut in Ed. secunda.

Hac

- Hac lege ut laceros palatiorum
 505 Muros restituant labore iusto,
 Conferantque suum novis nitorem.
 Hinc crevit Viridis sinûs corona,
 Hundesdenaque pervenuſta ſedes.
 Hinc bellus locus extulit ſerenæ
 510 Frontis lumina, Brigidæ & ſacer fons,
 Aedes magnifico decore feſtæ.
 Hinc Thornega vetus ſuos honores
 Auxit, ſplendida Principum cathedra.
 Shelfefega etiam domus renidens
 515 Signis ventivolis, & albicante
 Criſta. Sideris inſtar eſt Avona,
 Ottelandaque verticem alta tollit,
 Et nulli titulo domus ſecunda,
 Cœlo quæ caput inferit coruſco.
 520 Sic res publica prænitens quiete
 Succellum ſtudiis dedit politis,
 Queis florentibus, exuit veternum
 Lex Evangelica, & ſuo vigori
 Sacro numine reſtituta plene
 525 Incrementa tulit, bonoſque fruſtus.
 Huc admoverat & manum valentem
 Prudentiſſimus omnium fuere,
 Vel qui ſunt modo Principum, labore
 Henricus facili, utrique plane.
 530 Orta hinc quæſtio magna de ſuprema
 Romani quoque dignitate. Sanctus
 Illam Præſulibus ſenatus eſſe
 Communem aſſeruit, paremque cunctis.
 Tunc eccleſia cœpit Anglicana
 535 Romanas nihili æſtimare merces :
 Et Rex magnanimus jugum rejecit
 Non portabile publico fuorum
 Conſenſu : unde quidem petita longum
 Libertas rediit ſuum ad theatrum
 540 Romanique vale beata dixit.
 Fraudes, ſeditio, doli, cavillæ
 Bella horrentia Principi intonabant.
 Princeps conſilio valens ſecundo
 Fraudes, diſſidium, dolos, cavillas
 545 Evicit. Deus hoc volebat ipſe.
 Prudens continuo per alta paſſim
 Arces littora confici jubebat.

- Pendinas tenet asperi cacumen
 Celsum montis, & intonat frequenter.
 550 Mauditi quoque subsidet rotundum
 Castrum, & fulminat impetu furenti
 Portus ostia quæ patent Falensis.
 Tum Portunia comminatur hosti
 Audax arce nova, crepantibusque
 555 Tormentis: brevis unde transitus per
 Scapham ad littora fracta Durotrigum;
 Quo nec longius est loco arx timenda,
 Saxa ingentia provolent quod inde,
 Piratas quæ abigant procul scelestos.
 560 Couæ fulmineæ duæ coruscant;
 Hæc casum colit, illa solis ortum,
 Vectam quæ Neoportus intrat altam.
 Fauces Hursta premit minax Avonæ.
 Vinchelsega suos sinus tuetur,
 565 Quæ Liménus aquas agit profusas.
 Doris littore prominet bicorni
 Gallis tormina comminans superbis.
 Jactat Dela novas celebris arces:
 Notus Cæsareis locus trophæis.
 570 Castrum Regius editum recepit
 Burgus fulmina dira, & insulanos
 Tutos servat ab impetu vel omni.
 Sed nec Greva suo caret rotunda
 Moles præsidio: frequens viator
 575 Urbem qua volucris petit celoce.
 Floret Regioduni honos venusti,
 Castellique novam sui figuram
 Lætis suspicit adsolens ocellis,
 Et pontem celebrat novum, furenteis
 580 Hulli nil reflui timens procellas.
 Sic gens Martia libere Deïri
 Vicinum repetunt forumque agrumque.
 Luguballia civitas Novantum
 Incrementa quidem ter ampla cepit:
 585 Et majora tulit Tuësis alta,
 Celsas insuper Iccius recepit
 Portus robora firmiora turre.
 Guineffus radiat, novaque fossa,
 Vallo & cingitur undecunque forti.
 590 Oram litoris antea recens.
 At nunc interiora concinam, & quæ

- Henricus fabricis tulit politis.
 Struxit splendida tecta Duroverni.
 Hinc & Durobreui venustiolem
 595 Sedem constituit sibi, suisque.
 Isuri quoque regiam virenti
 In ripa posuit decenter amplam.
 Porro Fanum Iacobi opus renidens
 Erexit placidæ studens quieti.
 600 Et nuper posuit nova elegantis
 Fundamenta domus amœniori
 Derenti in fluvii vado liquentis.
 Sedes pontificum novas sacrorum,
 Doctas instituit pius scholasque.
 605 Hinc se Deva putat beatiolem,
 Attollitque caput venusta Venta,
 Quam lymphis gelidis Avona lambit.
 Hinc & Claudia civitas celebris
 Excelsum caput exerit, nitetque.
 610 Hinc & Petropolis micat serena.
 Quid, quod Granta novem dicata Musis
 Henrici pietate literati
 Tersis prænitent erudita linguis?
 Et Chæcos celebrat suos alumnos,
 615 Doctam candida Smithiosque turbam.
 Ponetum sophiæ severiolem
 Cultorem insuper approbat, fovetque
 Heueddunum etiam, cui supremam
 Dat phrasis Ciceroniana laudem,
 620 Carrum, Christophorum, Aschamumque cantat.
 Postremo Isiacis suum nitorem
 Omnem reddidit insulis benignus,
 Cygnorum appositque concinentum
 Multis nominibus chorum celebrem:
 625 Nostræ gloria crevit unde stirpis
 Felix Isidis hoc vadum patrono.
 Sunt testes fidei satis probatæ
 Sheprevus decus utriusque linguæ.
 Hocherus nitor artium bonarum.
 630 Colus Cæsarei fori venustas.
 Cheadsegus resonæ scholæ columna.
 Visidunus apex sacræ cathedræ.
 Hebræi radius chori Bruernus.
 Caius rhetor, & elegans poëta.
 635 Petrus cosmographus ferax oliva.

- Facundus Curio Minervæ alumnus,
 Harpesfeldius Atticæque linguæ
 Interpres facilis, disertus, aptus.
 Cultor præterea sacræ loquelæ
 640 Hardingus numerum politus auget.
 Dumque hæc magnifice pararet ille :
 Fractos undique pœnitudo Iberos
 Sylvestreis domuit, suæve legis
 Ferre & perdocuit jugum Britannæ.
 645 Quæ victoria comparanda magnis.
 Scottus senferat eminentioris
 Fortunæ patruo favere sortem.
 Gallus senferat, atque pertimebat
 Quorsum cresceret illius triumphus.
 650 Ambo conveniunt, manusque tradunt
 Conjuncti solitas : prior sed ipse
 Scottus Martia tela promovebat.
 Incerta alea Martis illa semper.
 Scottorum incaluit cruore fuso
 655 Iscæ fluminis alveus vadosus.
 Capta & nobilium virûm corona,
 Infelixque Iäcobus, ingruenti
 Ex mœrore animi, statim peribat.
 Gallus vulnere saucius Tyranni
 660 Infestissima quæque cogitare,
 Anglus bellipotens tumultuantis
 Victor conteret omne robur hostis.
 Postremo repetet sui que juris
 Cœlo lilia missa de sereno.
 665 Scotti perfidiæ graves tulerunt
 Pœnas. Litha jacet redacta prorsus
 In mœstos cineres, minaxque classis
 Præda est facta quidem. Proinde castrum
 Cui nomen celebre inditum à puellis
 670 Ter ferro violenter, atque flamma
 Concussum patitur meras ruinas.
 Et clades similis ferocienteis
 Adflixit Morinos. Superba facti
 Testis victa Bononia impotenter
 675 Quæ nunc fata vocat, Deos & astra
 Vel crudelia, sorte diminuta
 Galli, cujus erat columna nuper.
 Syrtes nobilium madent cruore,
 Et Bessus peperit fuga salutem.

- 680 Clades Ardea pertulit frequenteis,
 Neptunusque favet suis BRITANNIS.
 Nostræ hic terminus esto & Cantioni;
 Undis non juvat amplius manere.
 Henricus valeat nitela regum.
- 685 Centenos Catarina vivat annos
 Casti conjugii decus supremum.
 Eduerdus quoque floreat venustus:
 Et tandem solio potens avito
 Sublimis sedeat, piusque Princeps.
- 690 Jam longum Viridis sinus valeto.
 Te præconia, te manent coronæ.
 Me cœlum petit arduum canentem.
 At Cygni interea tui memento.
 Nutritor Tamesis valeto chare,
- 695 Et Cygnis facilis faveto nostris.
 Pulli, grex niveus, mei valete:
 Nymphis Isiacis, Favonioque
 Vos committo. Agite: insulamque vestrûm
 Unusquisque suam lubens revifat.

& Cantioni] Sic lego cum Ed. secunda, non *Cantionis*, ut habet Ed. prima.

F I N I S.

Notæ aliquot in Cygneam Cantionem ex exemplari mecum benigne communicato ab Amico eximio THOMAS RAWLINSO, Armigero. Exemplar autem hoc (quod paullo serius ad manus pervenit) olim fuit Viri cl. Lanceloti Andrews, primo Cicestrensis, dein Eliensis, & tandem Wintoniensis episcopi. Notarum auctorem fuisse conjicio Antiquarium celeberrimum Thomam Allenum ex Aula Gloucestrensi.

AD CULTORES ISIDIS.

Isidis assidue ripas qui fluminis altas
Incolitis, tacito venerantes pectore numen,
Accipite árguto redeunteis carmine cygnos
Aurea quod feriat resonanti fidera voce.
Gloria perpetuo sic vos comitetur ovanteis,
Et fortuna parens tribuat faustissima quæque.

AUGURIUM.

Vergilius cecinit celeberrimus ille poëta :

Aspice bis fenos lætanteis agmine cygnos.
Vos decet augurium vatis pernoscere magni
Sortis & eventum felicem amplectier ulnis.
Qui modo bisſeni repetunt loca cognita Cygni
Candida Musarum referunt insignia secum,
Isidis inque vado statuent sua regna perennes.

A D C A N D I D O S

B O N A R U M L I T E R A R U M

A M A T O R E S.

EXIMIE suum certe præstitit officium Cygnus, cantorum decus immortale, Henrici octavi Regis incomparabilis cum majestate, tum gloria tam accurate callaudata: qua parte & vos opportune admonet, ut ejus non modo facta in primis memorabilia, verum etiam animi ad ipsa virtutis fastigia conscendentis magnitudinem simili diligentia, labore, studio posteritati expedite, alacriterque unanimes commendetis: cujus nec vos unquam operæ tam utiliter, splendide, magnifice collocatæ pænitebit. Juvabit potius ista cura, & Princeps vestris, tum eloquentiæ, tum ingenii, veris testimoniis accensus incrementa suæ virtutis merito approbatæ ampliora, duce bono Genio, feliciter cumulabit: tandemque & vos amplissimarum splendore fortunarum illustrabit. Sic pietas, sic virtus, sic conscientia recti monent, jubent, imperant. At vos interim, quibus hæc bonis avibus fortuna arriserit, infinitæ à Principe ter optimo liberalitatis collatæ assidue meminisse decet, quam non alio ille nomine prudentissimus exhibuit, nisi ut exemplo vobis, & quidem luculentissimo præsens esset: quo recte admoniti similia enascenti literatorum soboli benigne, prompte, profuse conferatis: alioqui ejus in vos beneficia omnia, una cum oleo & opera funditus periisse. Mementote professionis, cui initiati estis, certe, si prudentia adsit, & amor recti, longe honestissimæ. Cavete à sordibus, tanquam a Scylla, & Charybde. Aequales insigni artium cognitione, consilio sano, ac judicio sancto promovete. Absit luxus, studiorum bonorum inimicus longe pessimus. Absit aurea mediocritas quietis alumna suspicienda illa. Majorum in dandis conservandisque fortunis eruditorum mediocribus consuetudinem nunquam plane satis laudatam modis omnibus honestis integre conservate: ne vim interim raptores inferant, exquisitæ, climatæ, consummatæ eruditionis contemptores iniquissimi.

Sint Mecæneses, non deerunt, Flacce, Marones.

At, sublati præmiis, ingenia alioqui felicissima frigent plane.

α Strenue igitur venienti occurrere morbo. Sic Principis nullo unquam emorituram tempore in doctos munificentiam felices imitabimini, & vestram quoque gloriam, institutum tam undecunque sanctum Deo. Opt. Max. promovente, perpetuam constituentis. Vivite, & valete.

α Strenue igitur venienti occurrere morbo.] Deest hæc sententia in Ed. secunda.

C O M M E N T A R I I

I N

Cygneam Cantionem

Indices Britannicæ Antiquitatis
locupletissimi.

Auctore JOANNE LELANDO
Antiquario.

Ad Sacrosanctæ Antiquitatis
amatores.

*Præteriere decem jam secula longa, Britannæ
Antiquum gentis delituitque decus.
Indolui, fateor, potuisse silentia tantum,
Ut premerent patriæ fortia facta meæ.
Admonuit Genius cælo delapsus ab alto
Ne paterer tenebras solis habere locum.
Nubila discussi cupidus, lucemque redux,
Sedibus inque suis sidera clara nitent.
Vos antiquarum colitis qui lumina rerum
Plaudite, & auctori dicite, vive, vale.*

AD

CANDIDOS LECTORES.

CONQUERITUR Studioforum chorus multa in
 meis subesse libris nuper editis, quæ insinuationem, ex-
 plicationem, denique & lucem desiderent. Sed interim
 adeo me hæc qualiscunque non offendit querela, ut eam, can-
 dorem, & quidem eximium, adolescentum magnis passibus ad ve-
 nerandæ antiquitatis gratam, exoptandam, utilem etiam cognitio-
 nem contendentium facile interpreter: qua parte nec gravabor
 instituti rationem omnem mei, non modo verbis, sed & fide quo-
 que longe optima testatissimam orbi facere. Credo autem tam stu-
 pidum esse neminem, aut à communi sensu illo alienum, ut in-
 ventis jam frugibus desideratissimis, etiamnum glandibus velit am-
 plius vesci. Edidici certe, instructissimus infinita veterum scrip-
 torum non Latinorum modo, verum etiam Græcorum lectione no-
 menclaturas urbium, oppidorum, vicorum, simul & castrorum, ut
 mittam fluvios, sylvasque, montesque, Britanniae nostræ, si non
 æ mutatissimas, certe interim corruptissimas esse. Quare cogor,
 velim nolim, antiquam cum eloquentiam, tum gloriam olim tra-
 ditam à majoribus viris plane incomparabilibus, desuetudine qua-
 dam, ac Saxonica barbarie late invalescente, tenebris miserrime
 obductam decori, amplitudini, luci restituere. Hic forsitan vi-
 debor quibusdam sciolis, argutulis, invidulis magnifice interea
 polliceri. Deprecor hanc culpam, si tamen culpa appellanda est.
 At liceat interim mihi, quod æquissimum peto, cum bona gratia
 facile obtinere: nempe si me, per commentarios in Cygneam editos
 cantionem, eruditi diligentem, industrium, expeditum persense-
 rint, ut ab injuriis calumniatorum saltem immunis sim. β Nec
 noceat vati mala lingua futuro. Operam denique mihi ex hac
 cultura desumo lubenter omnem. At si herba in lætas aliquando
 segetes excreverit, illas ego vestris usibus candidus vel universas
 offero, consecroque, lectores humanissimi. Valete.

α Mutatissimas] Consilio quodam licentia mixto mutatissimas dixi,
 participio in nominis formam converso, inquit Lelandus ad calcem
 opusculi. Unde in Ed. secunda textus sic perperam mutatur:
 Britanniae nostræ, consilio quodam licentia mixto mutatissimas, certe
 interim &c. β Nec noceat] Ne noceat Ed. secunda.

“ E L E N C H U S

Auctorum quorum testimonia in præ-
fenti citantur opere.

Externi.

Aristoteles.
Ptolemæus geogr.
Cæsar.
Gratius.
Diodorus Siculus.
Strabo Geogr.
Cornelius Tacitus.
Juvenalis.
Vibius Sequester.
Sextus Rufus.
Pomponius Mela.
Antoninus.
Aufonius.
Agathias.
Isidorus.
Hiericus.
Gotcelinus.
β Abbo Floriacensis.
Robertus Beccensis.
Rodolphus Dicetenfis.
Gulielmus Gemmeticensis.
Ponticus Virunnius.

Britannici.

Gildas.
Nennius.
γ Samuel.
Anonymus.
Beda.
Flaccus Albinus.
δ Vilibaldus.
ε Felix.
Afferius.
ζ Osbernus Durovernenfis.
Marianus.
Simeon Dunolmenfis.
Ealredus Rhiævallenfis.
Gallofridus Monemuthen-
fis.
Henricus Venantodunen-
fis.
Gulielmus à Maildulphi
curia.
Stephanides Durovernen-
fis.
η Gulielmus Ramefeganus.

α *Elenchus Auctorum*] Elenchus iste omittitur in Ed. se-
cunda. β Abbo Floriacensis.] de vita Edmundi Martyris.
γ Samuel.] Annotat. in Britann. historiam Nennii. δ Vili-
baldus.] Scripsit vitam episc. Moguntinensis Angli. ε Fe-
lix] de vita Guthlaci. ζ Osbernus Durovernenfis.] de vita
Elphegi. η Gulielmus Ramefeganus.] de vita Guthlaci.

Petrus

Petrus Candidus.
 Aretinus.
 Paulus Æmilius.
 Lilius Gregorius.
 Polydorus.
 Beatus Rhenanus.
 Alexander Nechamius.
 Matthæus Parisius.
 Thomas Spottæus.
 Gervasius Durovernenfis.
 Joannes Hagustaldensis.
 Gulielmus Thornæus.
 Joannes Fiberius.
 α Hugo Albus.
 Matthæus Florilegus.
 Ranulphus Higedenus.
 Thomas Vicanus.
 Gulielmus Pachendunus.
 Thomas Rodoburnus.
 Henricus Bradeshauus.
 Joannes Frumentarius.
 Joannes Rossus Verouica-
 nus.
 Copgrevus.

Epitomographus.
 Aluredus Fibroleganus.
 Josephus Iscanus.
 Joannes Annævillanus.
 Sylvester Giraldus.
 Rogerius Hovedenus.
 Eliota.
 Chronica β Deiorum.
 Chronica Fani Eadmundi.
 Chronica Duri Cantiani.
 Chronica Dunolmensia.
 Chronica Isiaci vadi.
 Chronica Richomontana.
 Chronica Ventæ Belgarum.
 Chronica Fani Albani.
 Chronica Grantana.
 Chronica Barnouellensia.
 Chronica Fani Neoti.
 Chronica Severiana.
 Chronica Fani Fredisuui-
 dæ.
 Chronica Claudiana.

α Hugo Albus.] de rebus Petroburgensibus.

Ad calcem Elenchi hanc habemus notam de viis quatuor antiquis:

Watlingstreet. Dover, West of Westminster,
 Albons, Dunstable to Cardigan in Wales.—
 Fosse. Cotnesse by Devon. Somerset, Co-
 ventry, Newark to Lincoln.—Erming street.
 St. Davies to South Hampton.—Kyknelde
 streete. Worcester. Lichfield, Darby, York to
 Cinnmouth. β Deiorum] Potius Deiorum.

C O M M E N T A R I I

I N

Cygneam Cantionem.

ABBANDUNUM. Saxonice Abbandune, vulgo Abbingdon. Antiquiori tamen nomine Seufham dicebatur. Loco ingens tum fama, tum gloria accrevit à condito ibidem monachorum cœnobio, auctore Cissā patre Inæ Visifaxonum rege, quod postea Danica violentia, imperante Ealfrido rege, concidit. Sunt qui prædicent prima tanti operis fundamenta jacta fuisse in Bachelegana sylva, alias Bagley, duobus passuum millibus supra Seufham, ut Isis defluit fluvius, eremitamque quendam Cissæ cognitum, pauperem eo loco vitam duxisse. Fama refert & aliud cœnobium ad Ochidem, sive Oncum fluvium, Fanum videlicet Helenæ, virginibus sacrum, eodem concidisse tempore. Constat ex secundo libro Gulielmi à Maildulphi curia de pontificibus Anglorum, Eadredum Ealfridi nepotem regem Visifaxonum Abbandum instaurasse: quo tempore erat domus regia, sive castellum, in Andresega Rivanum nomine propter ripam Isidis, non longe à monasterio, tanquam in mediamni loco: cujus & adhuc paucula exstant vestigia. Temporis procurso Eadgarus rex potentissimus magnifice cœnobium auxit consilio Etheluuoldi, quem ibidem Præfectum coluit, & paullo post episcopum Ventæ Simenorum designavit. At postquam Gulielmus Nortomannus imperio Angliæ potitus fuisset, monachi nova cura deduxerunt majorem partem fluminis Isidis à veteri alveo in ipsum monasterium. Oppidum deinde sensim accrevit, & celebritatem hoc uno peperit nomine. Via publica à Demetia Cambrorum, & gente Claudiana Londinum versus, erat per Calvam Atrebatum, quæ nunc Walengasorde. Abbandenenses suæ rei studentes, favente Henrico Quinto rege, duplici ponte quadrati lapidis Isidem violento & profundo gurgite ibi delat-

bentem pervium fecerunt. Hinc viatores commoditate illecti, relicta Caleva, per Abbandunum recta Londinum petebant. Sic crevit in justam magnitudinem fori & oppidi celebritas.

ALFRIDUS, qui & Ealfridus, & Aluredus. Erat hic quatuor filiorum Etheluuolphi regis Visifaxonum natu minimus, unctus tamen Romæ, vivente patre, in regem: at non apud suos regia prius functus est dignitate, quam mors treis fratres natu majoreis sustulisset. Debellavit Danos, & unicus sui seculi Mæcenas fuit. *α* Academia ad Ifidis vadum, quæ nunc urbs *β* corrupte Oxforde pro Ouseforde dicitur, ejus benevolentia & pietate instituta. Hujus viri nunquam satis laudati res gestas scripsit Afferius Menevensis, postea episcopus Clarofontanus, vel, ut notiori utar vocabulo, Shireburnensis, cujus ego historiam plurimi merito facio, quod Alfrido regi præceptor aliquando fuerit, & ejus factorum oculatus plane testis. Henricus Huntendunensis hunc regem à fortitudine illustri carmine collaudat.

ALAUNUS, Anglice Southeailington. Nostra ætas vicum nominat recentiori vocabulo Maidenheved à capite virginis superstitione nuper ibidem celebri.

ANACHORETICUS sinus, Anglice Ankerwike, nuper cœnobiolum Virginibus sacrum plus minus quingentis passibus supra Stenum in sinistra, ut Tamefinus amnis defluit, ripa. Hoc templum Deo Opt. Max. posuere Gulielmus & Richardus à Monte Fichetio.

ANTONIUS BECCUS. Hic fuit episcopus Dunolmenfis, regnante Eadueardo ejus appellationis ab adventu Gulielmi Magni in Angliam primo. Electus est in Patriarcham Hierosolymitanum, Anno D. 1305. Splendidus erat supra quam decebat episcopum. Construxit castrum Achelandæ *γ* 4. passuum millibus à Dunolmo in ripa Vinduglessi fluvio. Elteshamum etiam vicinum Grenovico, ac Somaridunum castel-

α Academia ad Ifidis vadum,] E regione horum verborum in exemplari Editionis primæ RAWLINSONIANO hanc notam scripsit quispiam: **Alured the firsst founder of Oxforde.** Sed Aluredum *primum fundatorem* male vocat. Adeo ut Auctor notæ forsan fuerit Cantabrigienfis. *β* Corrupte Oxforde pro Ouseforde dicitur] Hanc Lelandi aliorumque eum sequentium opinionem refutavi in notis ad Antonini Iter Britanniarum, pag. 152. Vol. III. Lelandi Itin. *γ* 4. passuum] 7. passuum Ed. secunda.

lum Lindianæ provinciæ ædificiis illustria reddidit. Denique & palatium Londini erexit, quod nunc Eadueardi Principis est. Tandem ex splendore nimio & potentia conflavit sibi apud nobilitatem ingentem invidiam, quam vivens nunquam extinguere potuit. Sed de Antonio fusius in opere, cui titulus de pontificibus Britannicis, dicemus. Nam illorum res gestas magna cura exquisivi, & majori propediem in ordinem redigam.

ATREBATES olim dicebantur qui ripam Tamesis meridianam accolebant à ponte Fani Joannis ad Vindelesoram. Saxones victores dederunt regioni nomen Berroc-shire à Berroc Sylva, ubi buxus abundantissime nascebatur, si fides Asserio adhibenda, cujus hæc sunt verba in ipso Annalium suorum exordio, ubi repetit genus Ealfridi regis in Vanatinga, vico ejusdem provinciæ, nati, “ Anno D. 849. Natus est Ealfridus Angulfaxonum rex in villa regia quæ dicitur Wanating “ in illo pago qui nominatur Berroc-shire, à Berroc Sylva, ubi “ buxus abundantissime nascitur.” Hactenus Asserius. Non me latet quosdam esse qui prædicent provinciæ nomen fuisse inditum à nuda quercu, ad quam provinciales convenire solebant. Atrebatum meminit Ptolemæus, & eo recentior Antoninus. Vixit enim temporibus, si recte memini, Constantini Magni; tantum abest ut Antoninus imperator Itinerarium scripserit, quod vulgo circumfertur.

AQUÆDON, Anglice Eidune, vulgo Eitoune, vicus flumine Tamesino tantum à Vindelesora disjunctus. Alluitur autem Fernamenfi amniculo, qui paullo inferius se in Tamesim exonerat. Splendor loci omnis in schola publica, quam erexit Henricus Sextus Vindelesoræ alumnus, rex longe pietior, quam imperio fortunatior, & Venfluctus Simenorum episcopus cumulatissime auxit. Ex hoc alveario commigrant apes Grantam Girviorum, ubi Regionum alumnorum notissima societas. Sextus Aquædunenses prædiis donavit. At bona ædificiorum pars accrevit, ut ego aliquando à fide dignis didici, & opera, & impensis Gulielmi Venflucti episcopi Ventæ Simenorum. Favebat is impensius operi ab Henrico incepto. Sed Eadueardus in regno successor parum æquus erat illius & amicis, & factis. Hoc Aquædon, hoc Granta sentit, sentietque semper.

AVONA. Hampton Courte. Avondunum propius nomen exprimit. Hoc nomen etiam est urbi celebri apud Simenos, quam vulgus Hampton corrupte pro Avondune vocat. Sed nos brevitati studemus. Est enim Avon frequens fluviis nomen apud Britannos.

AVONA etiam, qui & Avon, celebris fluvius est, qui Bladunum urbem antiquam, alias Maildulphi curiam à Maildulphesbyri Saxonico vocabulo sic dictam, pene in insulam redigit: ac deinde Copenhamum, Bradenfordam, & Balnea alluens, Ventam Belgarum, quæ nunc Brightestow, penetrat: paulloque inferius in Sabrinæ ælûm defluit.

AVONA fluvius, qui vulgo, at corrupte pro Avene, Neene dicitur, fama notissimus est. Oritur ex duobus fontibus, quorum brachia ad Avonam mediterraneam urbem à fluvio nominatam coeunt. Deinde & toti regioni nomen à flumine α Avonia, quam vulgus corrupte Northamptonshire pro Northavonduneshire appellat. Tum vero Avonæ vallem, emporium non ignobile, alluit, quod nostra ætas pro Avondale corrupte vocat Oundale. Postremo Petroburgum attingens paullo inferius paludibus Girviorum immergitur, junctusque Isidi, jam Granta aucto, Linum nobile emporium petit, & paucis ab eo loco passuum millibus Oceanum ingreditur.

AVONA fluvius numero tertius oritur in Vilugiana provincia, alias Wileshire, non procul à Semarii Lupino, villa splendida. Fluit per Ambrosiam, & Severiam, ac tandem una cum Duro fluvio, à quo Duria provincia, vulgo Dorsetshir dicta, & gens Durotriges nomen accepere, ad Interamnam, quæ vulgo Twinhamburne dicitur, in mare properat.

AVONA, quartus ejus appellationis fluvius, per Avonam labitur o'im oppidum & castrum nobilissimorum Bigotiorum Comitum Icenorum, qui nunc Nordovolcæ & Sudovolcæ dicuntur. Nomen autem oppidi pro Avoney corrupte nunc vocatur Bongey. Inde Belloclivum, & Fanum Oswaldi, non incelebria loca, alluit, & tandem humili solo late stagnescens falsis Garieni aquis se immiscet.

AVONA denique fluvius qui & numero quintus ceteris fama non cedit. Oritur Navesbiæ circa limites Avoniæ mediterraneæ. Verovicum urbem cum antiquam tum nobilem alluit: Chinegliffi etiam castrum, quod nunc Killingworth, & Stratofordam: postremo Eovesum, Perforam, ac Theoci curiam, ubi Sabrinæ conjugio se nobilitat. Sunt & alii passim fluvii in Britannia Avonæ nomine. At sufficiat in præsentia quinque maxime memorabilium meminisse.

B

BALNEA, numero multitudinis, urbs non modo antiqua, verum etiam celebris Romanorum monumentis multis, *α* liquido in muris comparet, qua itur à porta meridionali ad borealem. Hanc Britanni sua lingua Cair Badune appellabant, à balneis; quanquam minus proprie, quum balnea industria incallescant. Urbs igitur à Ptolemæo Θερμα Græco rectius vocabulo appellatur. Thermæ etenim natura calent. Antoninus hanc urbem nomine Aquarum solis recenset. Beda primo capite primi libri historiæ Anglicanæ de his balneis, secutus Basilii Magni auctoritatem omilia 4. in opere sex dierum, quod Græce Εξαήμερον, non inepte differit, nisi quod vocabulo balneorum parum apposite eo sit usus loco. Neque ego certe hoc nomine urbem appellarem, nisi admonitus, ut quam minimum ab antiquo discederem vocabulo. Gildas Britannicæ scriptor historiæ hanc urbem montem Badonicum vocat: quanquam mons redundat. A Baduno recte formatur Badonicus. Lapsus autem ab V in O facilis. Dunus five Dunum significatione maxime propria montem designat. Et quoniam antiquitus fortitudinis ergò in montibus, utpote locis natura munitis, & pene inaccessis oppida exstruebant: aut quia oppidi effigies consurgens altis tectis, turribusque, longe intuentibus montis instar est, visum est vocabulorum formatoribus oppida pleraque duni terminare nomine. Hic mons est Badonicus, qui usque adeo male Urbinatem, virum alioqui doctum, torfit, ut illum impulerit vel ad Blacomoram Brigantum rem ignotam quæsitum proficisci. Gallofridus Monovaganus, Britannicæ interpret historiæ, figmenta secutus, Bladudo regi necromantico Thermarum inventum tribuit. Utinam incidisset Gallofridus in historiam probatæ fidei. Neque hæc dico ut fidem omnem Britannicæ auferam historiæ, quum multa verissima illic legantur; sed ut lectores majori cum iudicio legant. Gulielmus à Maildulphi curia scriptor Gallofrido longe illustrior oratione, plerumque etiam & fide, prædicat libro de pontificibus secundo, creditum ab antiquis Julium Cæsarem fuisse Thermarum inventorem. Ut crediderint, certe ego non credo. Tantum salutabat ille à limine Britanniam. Nec ultra Atrebates, quantum ego intelligo,

α *Liquido in muris comparet,*] Sic plane in utraque Ed. Nonnulli forsan malint, *ut liquido in muris comparet.* aut quid simile.

progressus est. Sunt & alibi Thermæ in Britannia, ne hoc interim studiosus lector ignoret, qua late patet Dorventania, quæ à vulgo Darbyshire dicitur. Locus, ubi scatent, Bucostenum nomen habent. Est ibi facellum Annæ matri dedicatum, appendix parœciæ Bacheuellenfis. Hactenus de Thermis.

BAINARDI CASTELLUM. Legi ego aliquando hoc castellum in ditione insignis familiæ fuisse, cui filius Gualteri cognomen, penes quam mansit usque ad tempora Roberti filii Gualteri, quo deficiente à Joanne Anglorum Rege ad Francos, jussu Angli eversum est. Sæviturum & eodem modo in reliquam Roberti filii Gualteri hereditatem. At an id temporis castrum, quod antiquitus Londini ad Fluctum amniculum situm erat, teste Stephanide scriptore, fuerit castrum Bainardi dictum, non possum certo pronunciare. Eadueardus 4. rex Angl. castrum refecit, quod nunc Bainardi nomen obtinet.

BATERSEGA, Villa non admodum magni nominis. Laurentius Bouthæus archiepiscopus Isurovicanus, vulgo Eboracensis, hîc prædiolum dato precio Nicolao Stenolego sibi comparaverat, ut in secessum se conferret, quoties vel Londini, vel palatii, quod ibi habebat plane magnificum, satietas eum caperet. Unde & villæ fama, splendorque, accrescere cœpit. Nomen autem loco inditum, ut ego conjicio, ex cymbis.

BELLINUS finus, Angl. Bellinesgate, à Bellino Britanno- rum rege, ut produnt scriptores, & fama refert, publ. nomen accepit, & adhuc retinet. Tradunt etiam α & castrum porticulo vicinum ad orientem, Bellini nomen antiquitus habuisse.

BELLUS locus, ædes vel in primis illustres apud Saxones orientales, quæ non multis ab hinc annis Novæ aulæ nomine gaudebant, possidente eas Botelero Ormundiæ Comite: deinde & Thomâ Bononio ejus ex filia nepote, & herede Vilugix Comite. Sed quum illustrissimus Henricus octavus, permutatione cum Bononio facta, ædes sibi comparasset, cœperunt in immensum excrescere ingentibus Principis impensis, novumque juxta ac elegans nomen Belli loci adsumere.

BERMUNDI INSULA, Anglice Bermundesege, locus humilis ac palustris. Hîc Alwinus vir nobilissimus, teste Joanne Fiberio Visimonasteriensî annalium scriptore, & Mat-

α & castrum porticulo vicinum.] Non intelligo quodnam sit, nisi turrim ipsam velit.

thæo, qui Flores historiarum collegit, monasterium construxit, quod partim donationibus Gulielmi Magni, & Gul. Rufi, regum Angliæ, partim etiam Valerani, in justam excrevit magnitudinem. Erant autem ante conditum monasterium amplissimæ ædes in Bermundi insula, quas ego certe puto fuisse Alwini, & in novæ fabricæ usus cessisse.

BIRINUS. Missus hic fuit ab Honorio pont. Ro. tanquam apostolus ad Anglos. Pervenit ad Visifaxones, & beneficio Kinegilfi regis, quem una cum D. Osualdo Transabrinorum rege baptizavit, ac dono accepit Hydropolim, alias Durocastrum, oppidum Romanis non incognitum, situm autem in ipsa Tamæ ripa, in sedem episcopatus sui. De hac donatione scribit Beda quinto cap. tertii libr. Anglicæ historiæ. Acta hæc circiter annum à Christo nato 635. Successerunt in episcopatu viri fama clarissimi, donec Remigius Nortomanus sedem Lindum transferret.

BRANODUNUS. Nomen illustris familiæ apud Icenos, qui nunc Volcæ. Ad verbum è Britannico Latine interpretatur Corvinus mons. Brane etenim Britannice corvum, Dune vero montem significat. Non multum abludit ab hac compositione & aliud nomen Britannis celebre, videlicet Brennodunus, id est regius mons.

BRENTA, fluvius. Oritur in sylva Henodunensi, tribus à Barneto vico passuum millibus. Desluit per radices Aroi montis ad Vilodunicos agros, tandem se exonerans in Tamesim paullo inferius Brentæ vado, vico Danorum fuga celebri.

BRIGANTES, gens Hyperborea, quorum meminit Cornelius Tacitus, scriptor elegans, & rerum Britannicarum, nempe à Julio Agricola socero edoctus suo, non ignarus. Meminit & eorundem Ptolemæus, adfirmans hanc gentem & occidentale, & orientale littus inhabitasse. Connumerat etiam Epiacum, Vinnonium, Caturaetonium, Calatum, Isurium, Rigodunum, Olicanam, & Eboracum Brigantum civitates. Ubi autem sit Epiacum nondum perdidici. Crediderim Vinnonium eam fuisse urbem, quæ nunc Bincester prope Vedram sita, non procul ab Achelanda, villa rustica est, via lapide trans flumen strata insignis, & famosa fictilibus tubulis, tessellatis pavimentis, & numismatibus Romanis frequenter erutis. Calatum vero, ut ego judico, ea fuit, quæ ab Antoino & Beda Calcaria dicebatur, Saxonice Helecafter. Nisi quis putet Tadecastrum vicum celeberrimum vicinum eam fuisse. Rigodunum eam dictam arbitror, quæ nunc Ripodunum, & hæc quoque antiquitatem ostentat suam. De Olicana quidam id pronunciat, quod ego non omnino affirmo, nempe

nempe eam esse, quæ modo Sacra sylva alias Haligfex dicitur. Eam igitur incolebant regionem, quam nunc Eboracenses. Absurdum profecto erit posthac Brigantes cum Hectore Boëthio Scotto in Gallovidia quærere. Antoninus etiam mentionem facit Brigantum, quo loco de Isuria antiqua urbe scribit. Porro Juvenalis satyra decima quarta hoc versiculo Brigantes gentem, ut ego opinor, Hispanicam, nominat.

Dirue Maurorum attegias, castella Brigantum.

Neque desunt qui suspicentur Brigantes, gentem Britanniae aquilonarem, à Brigantibus Hispaniæ nomen & originem traxisse. Sed ego nihil in re nondum subtiliter excussa affirmo.

BRITANNIÆ numero plurali dictæ ad distinctionem primæ, & secundæ, quarum Sextus Rufus, qui de provinciis scripsit, meminit. Est autem prima, quæ citra isthmum, quæ vero ultra secunda, nunc Scotia dicta: de quibus & Beatus Rhenanus Selestadiensis in opere de rebus Germanicis illustrem facit mentionem. Sylvester Giraldus Menevensis, homo antiquitatis Britannicæ studiosus, Vibium Sequestrem, ut ego arbitror, sedulo imitatus, de Britanniae divisione ita scribit libello Distinctionum secundo: ubi de adventu Fugatii & Damiani apostolorum ab Eleutherio Romano episcopo in Britanniam missorum meminit. “Britannia provincias habet
“ numero quinque. Britanniam primam, Britanniam secundam, Flaviam, Maximiam, Valentiam. Prima dicta est
“ pars occidentalis insulæ, quia primum in illa Britones,
“ Bruto & Corineo Ducibus, applicuerunt, eaque primo à
“ Corineo & suis & occupata est, & habitata. Britannia
“ secunda Cantia, quia secunda à Bruto, & suis inhabitata
“ fuit. Tertia Flavia, hoc est flava, quæ dicitur & Mercia,
“ quasi mercibus abundans, caput cujus est Londonium.
“ Quarta Maximia, id est Eboracia, ab imperatore Maximo sic dicta. Quinta Valentia ab imperatore Valente sic
“ dicta, Albania scilicet, quæ nunc Scotia.” Hactenus Giraldus, cujus nomen in Decretis Romanorum pontificum celebre. Erat ille quidem suo eruditus seculo: attamen tantum abest ut hanc ejus de Britannia in partes divisa interpretationem in solidum admittam, ut aperte ausim pronunciare illum subinde in interpretatione impendio hallucinatum fuisse. Ineptum plane quod de prima, & secunda scribit Britannia. Et ejusdem farinae est, quod infert de tertia Britanniae provincia. Flavium familiam longe nobilissimam, à qua & Constantinus Magnus originem duxit, ulnis amplector. At flavam repudio, unà cum Mercia, quæ à Mercis
Ger-

Germanica gente, vel limitanea, non à mercibus nomen accepit. Illud quod de Bruti in Britanniam adventu adfert, quamvis, temporum iniquitate sublatis antiquissimorum scriptorum monumentis, nec illustrium Græcorum, aut Latinorum justis, quod ego sciam, testimoniis confirmetur, in optimam plane accipio partem, ingratus alioqui, si instructus satis domesticorum scriptorum non levi auctoritate, peregrina & exotica foris anxie disquirerem. Interea igitur magni merito facio monumenta ingeniorum, & antiquæ cognitionis, quæ priores nostri non vani, ut Polydorus censor certe molestissimus imperio quodam suo prædicat, grate, candide, opportune etiam posteritati religione iusta ducti consecraverunt. Gildæ fragmentum quod circumfertur non meminit Bruti. Quid tum? Hoccine satis est ut eludant, aut pernegent Brutum in Albionem cum suis transmigrasse? Collectio, ita me Dialectica amet, frigidissima. Nennius Britannus scriptor non contemnendus affirmat Brutum nomen Britanniae indidisse, quanquam & Britonis etiam meminit. Gallofridus Monæmuthensis Britannicæ fidem secutus historiæ idem vel constantissime adfirmat. Constat testimonio Aristotelis in libello de mundo, atque adeo aliorum Græcorum, Britanniam principio Olbionem & Albionem fuisse dictam. Nec deest auctor luculentus, qui scribat nomen insulæ inditum ab Albione gigante Neptuni filio, cujus & Pomponius Mela meminit. Gigantes autem Olbionem incoluisse verissimum est. Poëta qui epitomen Britannicæ historiæ edidit, sic de gigantibus Albioniciis scribit.

*Terra ferax, & amæna situ dum nomen habebat,
Albion indigena plena gigante fuit.*

Joannes Annævillanus libro Architrenii, si recte computo, sexto hæc recitat de gigantibus.

*Hos avidum belli Corineus robur Averno
Præcipites misit, cubitis ter quatuor altum
Gogmagog Herculeâ, suspendit in æreâ luctâ,
Antæumque suo scopulo detrussit in æquor.*

Vidi ego passim, quum totam perlustrarem Britanniam, ossa gigantea. Ter etiam nostro seculo Londini inventa ejusmodi ossa inter fodiendum. Jugulus columnæ appendet in Fano Laurentii ad Prætorium. Crus inventum me puero in arenariis prope crucem Charinianam. Denique & cranium amplissimum erutum est Visimonafterii, quum jacerentur fani fundamenta, in quo Henrici Septimi ossa conquiescunt, manifesto sunt iudicio. Vidi etiam ossa gigantea Dori Cantiorum, Sturoduni Durotrigum, Londini quoque in cœmet-

rio Paulino. Inventa & Gallovini ossa ingentia, vel, ut ego rectius arbitror, gigantis alicujus, una cum sepulchro in Rossia provinciola Demetarum, teste Gulielmo Maildunensi libro de Regibus Anglicis tertio. Denique annis ab hinc paucis sepulchrum gigantis in Cornubia erutum. Quin omiſſis gigantibus ad Brutum Britannicæ gentis parentem redeo. Epitomographus Britannicæ historiæ, hæc quæ sequuntur de Bruto canit.

Dicitur à Bruto sortita Britannia nomen,

Dicitur & Bruti Britto fuisse genus.

Pars Corinea datur Corineo. α De Duce nomen

Patria, deque viro gens Corinensis habet.

Josephus Iscanius, poetarum suo seculo delictum & facile princeps, in Antiochæide sic canit.

—————*His Brutus, avito*

Sanguine Trojanus, patriis egressus ab oris,

Post casus varios confedit finibus, orbem

Fatalem nactus, debellatorque gigantum,

Et terræ victor nomen dedit.

Joannes Annævillanus, poeta, ut illa ferebant tempora, certe egregius, his versiculis Britanniam à Bruto nomen accepisse clarissime ostendit.

Hæc eadem Bruto regnante Britannia nomen

Traxit in hoc tempus.

Alexander Nechamius, cujus in doctis artibus cognitio non modo Britannis suis, verum etiam Gallis, & Italis, atque adeo orbi universo, incredibili cum admiratione ita innotuit, ut miraculum ingenii diceretur, his verbis in libro de sapientia divina magnifice Bruto assurgit.

Debinc Bruti tellus est dicta Britannia major.

Nam minor Armoricos gaudet habere sinus.

Et alibi.

Quos Bruti claudit insula clausa mari.

His, aliisque multis edocti Britanni testimoniis sane luculentis, jure quodam optimo Brutum tanquam sui generis indubitatum parentem mordicus retinent, & præcipue Cambri. Gloriantur illi quidem se à Trojanis originem accepisse. Qua parte non solum fidei unius Gallofridi Monæmuthensis, verum etiam Nennii, qui trecentis amplius ante eum annis

α De Duce nomen Patria, deque &c.] Ita distinxī. Sed in prima Ed. punctum, in secunda colon post *nomen* ponitur. Quin & in utraque comma post *patria* omittitur.

floruit, innituntur: tantum abest ut iuste hoc inventum Gallofrido interpreti Britannicæ historiæ objiciat vel Gulielmus Parvus Novoburgensis, vel Polydorus Urbinas. Bene habet interim quod Ponticus Virunnius causam Gallofridi defendendam suscepit, aut rectius Gildæ, cujus versiculos Gallofridus primo Britannicæ historiæ libro vel ignoto, vel ingrate suppresso, auctoris nomine, recitat. A Gallofrido autem versus non fuisse compositos vel hinc constat. Referunt enim aurea fluentes vena antiquitatis inimitabilem quandam cum eloquentiam, tum majestatem, qualem Gallofridus, poëta suo tempore minime malus, ut liquido apparet ex prophetico Merlini Sylvestris libello ab eo in carmen redacto, cum admiratione facilius potuit suspicere, quam feliciter exprimere. Quare operæ precium erit carmen hîc subjicere, ut nomen Bruti eximium diffusis orbi radiis plenius eluceat. Consecratum autem carmen est, votis multis, Dianæ venatrici. Nam Britannia illis nemorosa temporibus fuit, ferarumque altrix.

Diva potens nemorum, terror sylvestribus apris,

Cui licet anfractus ire per æthereos,

Infernasque domos, terrestria jura resolve :

Et dic quas terras nos habitare velis.

Dic certam sedem, qua te venerabor in ævum,

Qua tibi virgineis templa dicabo choris.

Agnosco hîc numen eloquentiæ, quod & suspicio, venerorque religione permotus quadam. Sequitur faventis Dianæ responsum elegans, rotundum, propitium. Crediderim plane Deam heroicum quiddam in Bruto penitus deprehendisse, quod beneficio magno posteritati, & æternitati commendatissimum relinqueret. Sic enim magnifica respondet.

Brute, sub occasum solis, trans Gallica regna

Insula in Oceano est undique clausa mari.

Insula in Oceano est, habitata gigantibus olim,

Nunc deserta quidem, gentibus apta tuis.

Hanc pete, namque tibi sedes erit illa perennis :

Hæc fiet natis altera Troja tuis.

Hîc de prole tua reges nascentur, & ipsis

Totius terræ subditus orbis erit.

Ponticus Virunnius pronunciat Gildam poëtam Britannicum versiculorum quos recitavi fuisse scriptorem, ejusque operis meminit, cui illustris titulus Cambreis. Hæc ille de Cambreide loquens. De qua etiam libro quinto epigrammaton Gildas Britannus poëta sic canit insignis.

Jocundæ totiens cecini tibi carmina Cambres.

Lilius Gregorius Gyraldus Ferrariensis, dulce decus omnis an-

tiquitatis non Latinæ modo, verum etiam Græcæ, ita in quinto de poëtarum historia dialogo de Gilda Britanno loquitur. “Gildam etiam memini me legere Britannicum poëtam, his, “ut puto, longe antiquiorem, cujus tum mihi elegiacum carmen mira facilitate conscriptum visum fuit, nec ideo aspernabile: quem postea etiam citatum reperi in pervetere Britannica historia.” Hactenus Lilius. Adducor certe ut credam alterum hunc fuisse à Gilda historiographo. Phrasis, dictio, elegantiaque carminis majora promittit, quam speranda quidem à monacho tam barbaro seculo nato. Quare Gildam poëtam ab historiographo alterum, judicio quodam persuasus certo, non temere constituo. Liceat nunc Britannis cum bona venia originem à Trojanis, & Bruto suo repetere. Fecerunt idem & Itali, & Galli, multæque aliæ gentes, gloria infinita illa Trojani nominis illecti. Quales Britanni initio fuerint non temere definio. Doctissimorum esto iudicium. Scio interim Josephum in opere, cui titulus Antiochæis, hæc magna cum laude cecinisse.

—————*Inclita fulsit*

*Posteritas Ducibus tantis, tot dives alumnis,
Tot fecunda viris, premerent qui viribus orbem,
Et fama veteres. Hinc Constantinus, adeptus
Imperium, Romam tenuit, Bizantion auxit.
Hinc Senonum ductor captiva Brennius urbe
Romuleas domuit flammis victricibus arces.
Hinc & Scæva satus, pars non obscura tumultus
Civilis, Magnum solus qui mole soluta
Obsedit, meliorque stetit pro Cæsare murus.*

Non desunt & alii melioris notæ scriptores, quorum opera & diligentia antiqua Britannorum virtus elucet. Josephus, cujus carmen elimatum præposui, unus multorum, brevitatis causa, instar erit. Hoc certe constat, cultores Britanniae eo jam gloriæ pervenisse, ut cum gente quavis alia omni virtutum genere facile contendant, hostesque jugo premant. Tantum hoc defuit palmæ antiquissimorum Britannorum, quod ante Romanorum in insulam adventum operi manuario, & militiæ studuerint potius, quam literis, quibus famam posteritati prorogarent. Artium & bonarum literarum cognitio eo tempore certe omnis penes solos Druides fuit, quibus & Græca lingua tantum non familiaris. Strabo geographus libro quarto Bardos, & Vates adjecit, hæc referens. “Bardi quidem laudationibus, rebusque poëticis student. Vates autem sacrificiorum naturaliumque causarum curæ dediti.” Conjectura ducor eo tempore vulgus Britannorum ineruditissimum

tissimum fuisse, ac prorsus non potuisse linguæ suæ voces calamo depingere. Quo etiam morbo & pleræque aliæ gentes omnes barbaræ laborabant. Caroli Magni temporibus cœperunt barbaræ gentes aliquot suæ linguæ voculis chartas pingere. Rudiores Hungari ne adhuc quidem apte suo idiomate scribunt. Cæsar meminit numismatum Britannicorum, & annulorum, quibus in permutatione utebantur. At ego, qui excusserim omneis Britanniae angulos, & tantum antiquarum rerum viderim, ne unum quidem, quod sciam, Britannice inscriptum inveni: quum tamen Romanorum numismatum passim per agros Britannicos erutorum pene myriades viderim. Causa autem cur Britannorum numismata nulla appareant, hæc est. Cautum fuit edicto Ro. imperatorum severo, ne quis in Britannia nummis uteretur nisi signatis imaginibus Cæsarum, id quod & ex Gildæ sapientis historiola liquido constat. Et quamdiu imperium Britanniae in provinciam redactæ penes Romanos stabat, tamdiu necesse erat Britannis, magistratum gerere cupientibus, Latine loqui, etiam si non pure pute. Unde & provincialis linguæ ortum apud Britannos, ut arbitror, nomen. Vulgus tamen magna cum difficultate, & id quidem corrupte, discerebat. Tabulas donationum omneis, & rationes alicujus momenti Latine scribebant. Hæsit tamen in lingua, in fibris, in animo apud vulgus sermo Britannicus. Qui sunt peritiores linguæ Britannicæ, qua nunc Cambri Britannorum reliquæ utuntur, facile sentiunt infinitam vim Latinorum vocabulorum consuetudine Romanorum in colloquium vulgo familiare irrepsisse. Cetera vocabula Cambrici idiomatis partim Hebraïca, partim Græca, partim barbara sunt. Sed latius in præsentia exspatiatus sum dum sollicitè hoc ago, ut Britanni splendore sui Bruti, à quo una cum patria fama super æthera nota nomen accepere, illustrati, Trojani meminerint generis, factisque parentem victuris assidue exprimant. Forsitan hic quispiam dixerit me belle munus perornasse meum; subesse tamen, quæ diversum suadeant, & Brutum non minus quam Britanniam ab eo æ denominatum negligent, contempnant, rejiciant denique. Qua parte, ut veritatem à calumniatorum impetu prætenso clypeo fortiter protegam, aperte significabo quibus armentur telis. Nennius confirmator magnus Bruti, ne varietatem scribentium de origine Britannica aut consulto præteriisse, aut non cognovisse videretur, Britonis

cujusdam, filii Hificionis, alias Ificonis, qui fuit filius Alani de genere Japheti, mentionem facit, significans se legisse apud quendam historiographum ab hoc Britones nomen accepisse: quam tamen opinionem recitavit potius, quam confirmavit, prælata merito Bruti gloria. Sunt & aliquot præterea obscuræ famæ scriptores, qui leviter Britonis, & Britonum nomen attigerunt. Scriptoribus antiquis Græcis *Βετταρία* percognitum nomen: Britannia Latinis: aut Britonum utrisque infrequens. Aufonius Burdegalenfis falsiuscule ludit in Sylvium Britonem. Profecto crediderim eo tempore Britonum nomen exortum, quo Romana eloquentia & gloria una cum Britannia ad inclinationem vergebant. Sunt qui putent Britones gentem fuisse continentis Galliæ ad litus Armoricanum (inter quos & Volaterranus Polydori instructor) & olim in Britanniam commigrasse. Sed ea opinio à nuda profiliens conjectura judicio doctorum explosa est. Agathias Græcus libro secundo de bello Gotthico scribit Britones Hunnicam esse gentem. Nil igitur antiquitus Britonibus cum Armoricano littore commune. Cornelius Tacitus hæc refert in vita Agricolæ. “ In universum æstima-
“ manti, Gallos vicinum solum occupasse, credibile est. Eo-
“ rum sacra deprehendas superstitionum persuasionem. Sermo
“ haud multum diversus.” Hæc ille. At Taciti illud credibile, rem tanquam veram, quum sit vox incerta, non pronunciat. Nuda plane conjectura est. Nam & superius scripserat, parum compertum esse. Quantum autem ad sacra pertinet, crediderim potius cum doctis scriptoribus, & maxime Cæsare (quem Britannicarum rerum cognitio aliquando occupatissimum iusta detinuit cura) Gallos à Britannia, quam contra, suorum rituum persuasionem accepisse: id quod vel facile hinc liquet, quod Galli ad Druides Britanniae incolas de more missitabant quæsitum de vera rituum cum interpretatione, tum cognitione. Denique quantum ad idioma pertinet, sum pene ejusdem cum Tacito sententiæ. Nunc mihi negotium, nec illud quidem leve, erit cum illis, qui contendunt Britannos olim gentem vagam, sylvestrem, inconditamque fuisse, & à brutis moribus nomen desumpsisse, inter quos & Hierichus primus est, ut liquet ex his versibus desumptis è tertio ejus operis libro, quod de vita D. Germani episcopi Altisiodorensis carmine heroïco scripsit, & Carolo Magno dedicavit.

α *Insula ni vasto terrarum plurima ductu*
Alterius pene nomen conduceret orbis,
Edicto veterum vocitata Britannia, brutis
Barbara quod furiat gens ultro moribus omnis.

In hac etiam hæresi fuit Isidorus Hispalensis episcopus, ut apparet libro nono Etymologicon. Horum ego iudicium non ex auctoritate scriptorum probatissimorum enatum, aut ex vivis fontibus haustum, quin potius à lacunis temere derivatum, discussio longe rectius, quam admitto. Colligo utrumque in barbarum plane incidisse seculum, quo bonæ artes omnes, una cum eloquentia & genuina illa antiquitatis cognitione, frigebant. Ut concedam Britannos aliquando rudes, vagos, & incompositum genus fuisse; an ideo ratione æqua statim bruti dicendi? Minime. Tales initio fuere gentes pleræque omnes, ne Græcos quidem, Italosve excipio, qui tamen postea societate, civilitate, æquitate conjunctissimi illustribus factis, quemadmodum & Britanni, gloriam sui nominis vel longissimam fecerunt, posteritæque memorabili exemplo, virtutis titulo fuerunt. Eliota, amicus noster ille candidus, inter Græcos versatus, contendit beneficio cujusdam vetustissimi exemplaris, opportuna usus conjectura, Britanniam antiquitus à rerum affluentia Prytaniam Græce, nomine à re aptissime desumpto, dictam fuisse. Hæc memini legere me in Vibii Sequestris libro de regionibus ac provinciis. “Calabria quæ
 “primitus ab antiquis Prytania, ob immensam affluentiam totius
 “delicii, atque ubertatis.” Hæc ille. Industriam Eliotæ collaudo. Cupiebat ille hac conjectura Britannicæ gloriam appellatione & eleganti, & significanti extendere. Nec interim tamen conjecturas ullas tanquam certa promittentes statim recipio, ne forte videar iudicio valentibus patriæ ingratus, neglecto, aut contempto Bruto incomparabili, β ac ab antiquis, nostratibus maxime receptissimo. Postremo ille certe corrigendus, & opportune, error est, quo quidam imbuti, & temeritate potius, quam iudicio ullo saltem certo freti, deprædicant Britannos ex Armoricano littore primum in Albionem commigrasse, novumque Britannicæ nomen insulæ indidisse. Beda vir citra controversiam omnem doctus, at non perinde in penetralibus Britannicæ antiquitatis versatus, scribit hoc modo, primo capite primi libri Anglicæ hi-

α *Insula ni vasto*] In pro ni male habet Ed. secunda, β *Ac ab antiquis,*] Sic in Ed. prima. Comma post *antiquis* omisit Ed. secunda.

storiæ. “ In primis autem insula Britones solum, à quibus
 “ nomen accepit, incolas habuit, qui de tractu Armoricano,
 “ ut fertur, Britanniam advecti, australeis sibi partes illius
 “ vendicaverunt.” Hic certi nihil pronunciat, tantum di-
 cit, ut fertur. Quo loco, si fidem à lectoribus sibi dari vo-
 luisset, aperte auctoris nomen, cujus opinioni subscripsit,
 produxisset, ut & sic pondus, fidemque dictis solidam ad-
 jiceret. Polydorus tamen, vir alioqui tum elegans, tum
 doctus, ex hoc Bedæ loco errorem hausit, haustumque in
 fibris conservat. Tam difficile est dediscere, quæ semel
 male aliquis didicerit. Quid interim fiet de judicio Cæsa-
 ris? Ille quinto commentariorum libro Britannos mediter-
 raneos *Ἀντοχθονας* appellat, α tanquam in ipsa eadem genitos,
 quod antiquioris originis essent, quam ut generis sui primor-
 dia cognoscerent. Diodorus Siculus libro β quarto biblio-
 thecæ suæ hæc refert. “ Britanniam incolere tradunt Abori-
 “ genes.” Liquet communi scriptorum suffragio incognitum
 fuisse Britanniae nomen oræ Armoricanæ, ante Maximi, qui
 Britannis insularibus præfuit, tyrannidem. Britanni indu-
 bie Armoricæ à se devictæ nomen imposuere novum, quod
 vel adhuc retinet. Commigrationis autem Britannorum in
 Armoricam cum Maximo Gildas in sua historiola, & Beda
 in libro de ratione temporum, titulo Theodosii, luculentam
 faciunt mentionem. Ut concedam Brutum & Britannos a-
 liquando solvisse à littore Armoricano Albionem petitu-
 ros: an statim hoc admissio constabit Britannos colonos fuisse tra-
 ctus Armoricani? Nihil minus. Nam aliter ipsa Gildæ
 verba pronunciare videntur. “ Exin Britannia omni arma-
 “ to milite, militaribus copiis, rectoribus licet immanibus,
 “ ingenti juventute spoliata, quæ comitata vestigia supradicti
 “ tyranni domum nusquam rediit.” Hactenus Gildas. Si ergo
 domum non redierunt, quem locum, aut quas possidebant
 sedes? Certe non alias quam Armoricanas, quibus victores
 patriæ suæ nobile dedere nomen, Armoricanorum & gloria,
 & appellatione sensim cadente, ac tandem pereunte. Nen-
 nius Britannus de hac quoque transmigratione in sua oppor-
 tune scribit historia. Quin & ista fufius, luculentius, atque
 adeo certius, additis ad cumulum Constantini Magni triumphis
 maximis, depingit Gulielmus à Maildulpi curia in prima de

α *Tanquam in ipsa eadem genitos,*] Sic Lelandus ipse correxit in
 Erratis. Antea, *tanquam in ipsa terra genitos*, quò modo & in
 Ed. secunda. β *Quarto*] Antea *sexto*. male.

regibus tabula his lineamentis. “Constantinus, ut aiunt, vir
 “magnæ civilitatis, Constantinum, ex Helena stabularia susce-
 “ptum, egregiæ spei juvenem, reliquit heredem, qui ab ex-
 “ercitu imperator salutatus, expeditione in superiores partes
 “indicta, magnam manum Britannorum militum abduxit,
 “per quorum industriam, triumphis ad vota fluentibus, bre-
 “vi rerum potitus, emeritos, & laboribus functos, in qua-
 “dam parte Galliæ ad occidentem super littus Oceani col-
 “locavit. ubi hodieque posterī eorum manentes in immane
 “coaluere, moribus linguaque nonnihil à nostris Britonibus
 “degeneres.” Et ibidem paullo inferius: “Succedentibus
 “annis in eadem insula Maximus, homo imperio aptus, si
 “non contra fidem ad tyrannidem anhelasset, quasi ab ex-
 “ercitu impulsus, purpuram induit, statimque in Galliam
 “transitum parans, ex provincia omnem pene militem abra-
 “sit. Constantinus etiam quidam non multo post ibidem
 “spe nominis imperator allectus, quicquid residuum erat mi-
 “litaris roboris exhaustit. Sed alter à Theodosio, alter ab
 “Honorio interfecti, rebus humanis ludibrio fuere. Copia-
 “rum, quæ illos secutæ ad bellum fuerant, pars occisa, pars
 “post fugam ad superiores Britannos concessit.” Hæc Mail-
 dunensis fufius reliquis scriptoribus narravit, exorsus a Con-
 stantio patre, & Constantino filio Imperatoribus. Quid, quod
 & addidit ad Maximi tyrannidem, præter communem mo-
 rem nostrorum scriptorum, Constantini alterius imperii in-
 vaforis facinus suppliciumque? De hac quoque transmigra-
 tione, & nomine Armoricæ in Britanniam continentis mu-
 tato, Henricus Venantodunensis in sua accurate scribit histo-
 ria. Ut interim mittam Aluredi Fibrolegani, Gervafii Duro-
 vernensis, Joannis Anglici, Ranulphi Higedeni Castrensis il-
 lustriffima de eadem transmigratione testimonia. Hæc, quæ
 auctoritate virorum illustrium confirmatus adduxi, si non satis
 comprobant Armoricam Britannicæ continentis nomen à Bri-
 tannorum insularium commigratione accepisse, & Britannos
 continentis nullam unquam appellationem indidisse nostræ
 Britannicæ, disquirant per me importuni calumniatores cras-
 siores umbras, quibus gloriam frustra conentur Britannici
 splendoris obfuscare. Ego interea loci strenue causam meæ
 patriæ defendam, & famam ejusdem modis quibus possim
 omnibus promovebo, augebo, ornabo.

BUSTELLI Domus, Angl. Bustelsham. Erat aliquando
 sedes Templariorum, quorum existimatione decresciente Mons
 acutus à Severia comes collegium Canoniorum Augustinia-

norum ibidem instituit. Ab eo tempore Busselli domus consecratum est principibus viris Montis acuti.

C

CALEVA, nobilissima semper Atrebatum civitas, de qua & Græci, & Latini scriptores mentionem fecerunt. Ptolemæus hæc scribit. “Atrebatii, & eorum civitas Ναλκούα”. Sic enim Calevam, ut mihi videtur, invertit Græcus codex. *α* Sunt qui adfirmant hanc urbem eam esse, quæ nunc Isidis vadi nomine censetur. Sunt & alii qui Calevam dicant eam fuisse urbem, quam in solitudinem redactam vulgus hodie Silcestre vocat, quod à Pontibus, alias Rheadingo, plus minus septem passuum millibus distat, & tribus à Basingo. Sunt porro qui Guldæfordæ Calevam quærant. Sed has conjecturas non magni facio. Puto certe Silcestre eam antiquitus fuisse urbem, quam Henricus Huntendunensis libr. quarto historiæ suæ dicit à Britannis antiquitus Cair Segent fuisse appellatam. Sita autem est in ipso limine Avoniæ littoralis non in ripa Tamesina, ut habet Huntendunensis, ni sit corruptum exemplar. Erat & urbs altera Segontium nomine, quam Cairarvon nostra ætas vulgo appellat, quod è regione Monæ, quæ nunc Anglesega dicitur, sita sit. Mea plane opinio semper fuit, atque adeo nunc est, Calevam eam fuisse urbem, quæ nunc Walengasorde dicitur. Facilis lapsus erat mutare V geminatum in G, & rursus G in C. N autem litera quum invertitur fit V. Ita ex Walena orta est corrupta Caleva. Quanquam & Antoninus Gallenæ meminit. Facies, situs, antiquitas, spatium, magnificentia denique arguunt Walengasord olim urbem fuisse clarissimi nominis. De vallo, fossa profunda, & arce pene inexpugnabili, nihil dicam. Dani, devicta hac urbe, custodiam, & præsidium arcis magnum imposuerunt. Bona pars murorum urbis Danicis procellis cecidit, nec ab eo tempore instaurata. Ab adventu

α *Sunt qui adfirmant hanc urbem eam esse, quæ nunc Isidis vadi nomine censetur.*] In his est Nicolaus Fierbertus in Descriptione Academiae Oxoniensis, vir pèreruditus, sed Pontificius. Prodiit hic libellus (in 8vo) Romæ, apud Guglielmum Facciottum, A. D. 1602. superiorum permissu. Multa notatu digna, & quæ non alibi legi, continet. Sed rarissimus est. Denuo itaque edendum curavi. Lectorem tamen monitum esse velim, me illa omnia imbrobare quæ in gratiam Pontificiorum scripserit auctor, exemplarque quo usus fuerim ab amico singulari RICHARDO RAWLINSONO me accepisse.

Nortomannorum Brientius urbem & castrum possidebat, quem Gulielmus à Maildulphi curia in tertio Novellæ historiæ libro Limitaneum, id est Marchionem, Walengafordæ appellat. Comes etiam Devanus, sive Castrensis, eandem, nisi me fallit memoria, sub ditione tenuit. Matildis, filia Henrici primi, ab Ifidis vado clam fugiens Stephanum tyrannum hîc se occuluit. Comites Coriniæ urbem & castrum possidebant. Inter quos effloruit Richardus semper Augustus rex Romanorum, filius autem Joannis regis Angl. & frater Henrici tertii, cujus opera castrum insigniter reparatum est, ut refert Matthæus Parisius. Fuit Walengaforde oppidum percelebre vel ipso Eadueardi tertii imperio: quo tempore ingens pestis per duodecim urbis parœcias immisericorditer grassata est, & tantum non desolatam reddidit. Cupiebat veterem Richardus secundus loco restituere dignitatem, datis diplomatibus, & vectigalibus diminutis. Votum tam honestum suos non habuit successus. Ab illo decrevit quotidie urbis gloria, &, à constructione pontis Abbandunici & Durocastrensis, viatoribus ab antiqua semita declinantibus, tantum non concidit.

α CASTRUM puellarum, vulgo Eidenburge, regio Scottorum sedes, de quo multa Hector Boëthius in sua refert historia. Hæc urbs aliquoties ab Anglis vim passa est, & nuper igne scæde deflorata, victore Anglo, tota pene concidit.

CERVI INSULA, Anglice Ceortesege, vulgo Chersey, in ipsis pene Regnorum finibus sita est. Ego aliquando legi Erchenualdum filium fuisse Offæ regis Ostroanglorum, natumque Stallenvorti apud Lindisfos. Sororem habuit Ethelburgam virginem pudicissimam. Fuit hic episcopus Londinensis, & duo erexit cœnobîa, de quibus Beda in ecclesiastica historia mentionem facit. Fritheuoldus, teste Mariano Scotto, & Gulielmo à Maildulphi curia, subregulus beneficio Wolpheri Regis Merciorum β Erchenualdi adjutor fuit in constructione Ceortesegani cœnobîi. Ethelburga virgo Berechingi virginibus velatis præfuit.

α *Castrum puellarum, vulgo Eidenburge, &c.] Fallitur egregie Lelandus, Edenburge nomen habet à flumine Eden prope oppidum currente. at castellum Edenburgi castrum puellarum nominatur quia ibi regis filiæ servari debent. Sic in nota MS. ad oram exemplaris RAWLINSONIANI Ed. secundæ. β Erchenualdi] Malim, Erchenualdo.*

CHAUSEGA, vulgo Cheaufey. Erat hîc antiquitus nobile monasterium, sed concidit ea calamitate, qua Dâni totam late Atrebatum provinciam devastabant. Instaurata tamen postea pars aliqua pristinæ dignitatis Cheaufeganae, habuitque, ut ego colligo, Canonicos, quos præbendarios appellant. Tabulæ donationum in Rheadingensi monasterio Rogeri Decani Cheaufegani mentionem faciunt. Illud liquido constat Henricum Belloclericum Angliæ regem prædiis Fanni Leonis, id est, Leonminster, & Cheaufegæ novum monasterium suum, quod magnificentissime Rheadingi erexerat, dotasse, misertum, ut referunt, neglectæ in illis locis religioni. A quo tempore serviebat Cheaufega Rheadingo. Nunc villula est non alio certe clara nomine, quam quod Domino fructus uberes reddat.

CHEVA, vulgo Kew. Villa elegans. Aedes autem non multis ab hinc annis constructæ tempore Henrici septimi à quodam pœnuarii, ut ego audiui, præfecto.

CLAUDIA, Britannice Cairglo, Angli. Gloucester. Claudiae nomen celebravit Gul. à Maildulphi curia quum dedicaret illustre opus historiæ suæ de Angl. regibus Roberto Claudiano, notho Henrici primi, at præcipue in libro de Pontificibus Anglicis tertio. Nennius Britannus Claudiae meminit: sed affirmat ab alio quam Claudio Cæsare urbem nomen accepisse. Annales Britannorum referunt olim sedem hîc fuisse episcopalem, antistitemque habuisse Eldadum. Adornaverunt hanc urbem claris ædificiis reges multi. Præcipue Ofricus subregulus, Comes Claudianæ provinciae, & regibus Merciorum sanguine conjunctus, maxime Etheldredo, cui & familiaris, ut ex Chronicis Claudiani monasterii liquido apparet. Fuit hic Ofricus postea Rex Transhabrinorum. Sed Danica tempestas cœnobium Ofrici fœde tractavit, virginisque Deo sacras fugavit. Sunt qui scribant hoc factum flagrante bello civili inter Egbertum Regem Visifaxonum, & Mercios. Successere in virginum locum Canonici. Tandem expulsis illis, inducti per Canutum regem, consultore Wolsteno episcopo Vigorniensis, monachi. Sed de Claudia fusius in libris de Civili historia, sive de Antiquitate Britannica, dicemus.

CISSA, inter Saxones nobilis, pater Inæ regis Visifaxonum, & erector Abbandunensis cœnobii.

COUÆ, duæ arces munitissimæ, à loco in quo sitæ sunt sic dictæ. Una orientis, altera occidentis titulo elucet. Stant autem in ipsis Neoportûs faucibus, quâ aditus in Vectam insulam. Est in hoc æstu castrum antiquum à Britannis Cairbro

bro dictum. Cair enim Britannice castrum, aut urbem muris cinctam, Bro autem æstuum maris, significat; unde & Penbro, id est, caput æstuarii, urbs notissima Demetarum, quæ nunc Penbroc. Sylvester Giraldus in Itinerario suo Penbro interpretatur caput maritimum. Hujus castri jus omne ab adventu Nortomannorum erat penes Rigidios, sic enim interpretor Redde Gallicum nomen, & Reddeur est rigiditas. Aptius est proprium nomen in ius quam in us terminare, alioqui dixissem Rigidus. Inter Rigidios, quos vulgus scriptorum Reduerios, & Riparios corrupte appellat, Richardus Henrici 2. consobrinus connumeratur. At alter prænomine Balduinus in primis illustris fuit, quem Vectæ comitem fuisse testantur multi rerum Anglicarum scriptores. Hunc ego esse puto Balduinum de Betona, sic forsitan à natali solo dictum, Comitem Vectæ, qui beneficio Richardi Regis in uxorem duxit filiam & heredem Gulielmi Comitis Albemarlæ, ac Holdernessiæ: quo titulo multum ei accessisset ad dignitatis cumulum, si prolem de ea suscepisset. Duxerat ante Balduinus Vectanus in uxorem Joannam filiam, & heredem Gulielmi Vernonii Comitis Devonix: quo conjugio auctus est altero Comitis honore. Mortuo Balduino, ejus uxor, filia Gulielmi Grossi Comitis Albemarlæ, secundo nupsit Magnovillano, vulgo Mandeville. Tertio etiam nupsit Gul. de Fortibus, qui Skippoduni castellum, à Gul. Grosso socero suo magnifice inceptum, magnificentius absolvebat. Ditio Albemarlæ, Vectæ, & Devonix, ad hos Fortios pervenit, & honos uterque in Isabella Fortia cessavit. Rex Eadueardus, si recte memini, tertius precibus & precio ita per interpretes cum Isabella egit, ut hæc vivens jus omne suum de Vecta insula illi perpetuo remitteret. Hoc pacto Vecta pervenit in possessionem Principis.

CURIA, Saxonice Byri. Sic enim vocant brevitatis studio. Alias appellatur lingua vernacula Sainct Eadmundesbyri, id est, Fani Eadmundi curia. Habebat hoc oppidum antiquius nomen. Dicebatur enim Latine Bedericia, Saxonice Bederichesworth. At postquam reliquix Eadmundi regis Ostroanglorum à Danis interfecti Aquilæduni, vulgo Hoxton, sed corrupte pro Eglefdune, 33. annis quievissent, translatae sunt Bedericiam consensu Ostroanglorum, tanquam ad locum celebriorem. Fama refert nomen Eadmundi multis ibi inclaruisse miraculis. Anno autem D. 925. & secundo Ethelstani regis collegium sacerdotum Bedericiæ institutum est, sacrum videlicet Eadmundo. Nec longo post tempore Canonici Præbendarii ibidem instituti, ac oppidum Eadmundi titulo

titulo nominatum. At Canutus Danus, Anglorum imperio potitus, consilio Ailwini episcopi Ulmetensis, alias Helme- ham, Canonicos expulit, ac monachos substituit. Devenerat ante hæc tempora Bedericia oppidum in usum Canonici- rum liberalitate Eadmundi regis patris Eadgari. Post adventum Gulielmi Nortomanni in Angliam, Hervæus ædituus Fani Eadmundi oppidum muro cinxit, unde & statim magnifi- centiora urbi ædificia addita. Quid ego hîc pluribus collaudo Curiam verbis? Unum hoc tantum addam, solem non videre urbem situ elegantiorē: (sic molli delicata pendet in clivo, & rivulus ad orientem defluit,) aut cœnobium illustrius, si- ve quis dotationem, seu amplitudinem, aut magnificentiam in- comparabilem æquis rationibus expendat. Diceret plane cœnobium urbem esse: tot portæ, partim etiam æræ, tot turres, & templum, quo nullum magnificentius, cui & alia tria egregio opere nitentia, uno & eodem cœmeterio sita, subserviunt. Amniculus, de quo superius, mediis monasterii septis illabitur, duplici ponte arcuati operis pervius.

D

DELA, Saxonice, ut ego arbitror, Dale. Locus est in lit- tore Cantiano inter Dorin & Rutupinum, urbes Romanis cognitissimas, ubi solum humile, & subsidens descenditibus è navibus facilem in insulam aditum præbet. Fama publica est, in promontorio Cantiano Julium Cæsarem à portus Du- rensis aditu prohibitum, hîc in terram loco opportuno de- scendisse una cum copiis suis, & castra in spatiosa illa pla- nitie, cui nunc nomen Barendunia, posuisse. Neque his dissimilia referunt Chronica quæ ego aliquando legi de rebus Dori gestis.

DEIRI, gens notissima rerum Saxonicarum scriptoribus, quorum leviter meminit Samuel homo Britannus, Beda au- tem fusè 14. cap. 2. libri Anglicæ historiæ, & alibi. Incole- bant latam regionem ab Abri flu. ripis ad ripas Tyssæ. Ber- nicii vero (de quibus & Beda etiam cap. præcedenti scribit) sedes habuerunt à Tyssâ ad Tuesim flu. & ultra. Utraque gens principio imperii Saxonum in Britannia suum Regem retinuit. At temporum intervallo utrumque regnum in unum coaluit. Deiros crediderim à ferarum Sylvis, ubi vitam duce- bant, appellatos. Θῆρ Græcum est, fera Latinum, unde Sax- ones damas & cervos Deire patrio appellabant vocabulo, hac tamen scribendi lege, ut Θ Græcum in D verterent, transfixa prima literæ parte virgulâ, quam & Thorn sua no- minabant lingua, quod virgula spinulæ exhiberet speciem.

Beda

Beda sylvæ Deirorum libro quinto historiæ suæ capit. 2. his verbis meminit: “ Berthunus abbas monasterii, quod vocatur “ Derewald, id est, Deirorum sylvæ.” Hactenus Beda. Hic locus hodie celeberrimus est, & à fibris aquaticis illis Fibrilega Latina compositione appellari potest, quanquam indoctum vulgus oppidum Beverley vocat, clarum videlicet Joannis olim archiepiscopi Isurovicani, sive Eboracensis, consuetudine, sed clarius Ethelstani regis de Scottis triumphis, ac liberalitate, quam vel hodie deprædicant. Illud non est silentio prætereundum, quod ea Deiriæ pars, quæ subsidet, & Hullo flu. ab ostiis refluvi Abri, alias Humbri, tanquam extrema meta discluditur, vulgo Holderneffe vocatur, quod Latine sic redditur, cavæ Deiriæ peninsula. Terra enim ibi se extendit in mare, id quod quum sit Cherronesus dicitur. Non tamen ita se extendit, ut proprie Cherronesus dici possit. Libellus qui inscribitur, at incerto auctore, de antiquitate Deirorum, hæc refert: “ Cava Deira respectu altioris inter mare & “ Humbrum. Et quia extenditur instar nasi, additur hæc syl- “ laba Nese, & dicitur vulgo Holdernes.” Mihi quidem non arridet hic nasus. Sequar igitur priorem interpretationem. Quæ vero sequuntur ad hunc modum in eodem libello aliquanto lucidiora sunt. “ Deirwalde locus nemorosus, id “ est, sylvæ Deirorum. Hæc postea Beverlac, quasi locus, vel “ lacus castorum dictus à castoribus, quibus Hulla aqua vicina “ abundabat.” Hactenus antiquitatum scriptor. At ego ut castores, & locum facile admitto, ita lacum rejicio, & amplector priorem Fibrilegæ concinnationem: nisi quis Fibrolegam Græcam compositionem prætulerit. Saxones scribebant Beverlege. Recentiores in hujusmodi terminationibus commutaverunt plerumque lege in ley. Hoc loco, principio monasterium erat virorum & virginum egregie à regibus donatum, sed bellis Danicis conflagravit. Eathelstenus postea Scottorum debellator collegium Canoniorum ibidem instituit, & liberalitate ampla institutum insignivit, asyli immunitate addita.

DERENTUS flu. Angl. Derente, corrupte, duabus literis mediis sublatis, Derte. Conjectura est quorundam & probabilis hunc flu. olim appellatum fuisse Dorguin, alias Dorguent Britannico vocabulo, quod Latine aquam lucidam & perspicuam significat. Facilis mihi quidem videtur lapsus à Dor-

α *Probabilis*] Sic lego cum Ed. secunda. *Probabili* Ed. prima.

wente in Derente. Oritur hic flu. Titeſegæ, quæ Regnorum in finibus ſita eſt villa. Spectabilis autem eſt Craii & Derenti confluentia in ipſo Derenti vado. Origo Craii cernitur Dorpenduni, vulgo Orpington: quod nomen Britannicum Aquæ caput montanæ Latine exprimit, quaſi ipſos fontes & æ originem flu. ſignificans. Loca non obſcura alluit, & tandem Derenti vadum vicum celebrem attingens, Derenti petit alveum, quo loco viatoribus pene pervius eſt. Nuper mœſtus cœnobium virginum Doruenta cingebat, opus Eadueardi à Gulielmo Magno regis Angliæ ejus appellationis tertii. Nunc lætiſſimus palatiolum Henrici octavi regis, opus undecunque ſplendidum, admiratur, amat, colit. Paullo inferius Doruenta pleno alveo Tameſim, fluviorum regem, æſtum marinum patientem ingreditur.

DEVA, Britan: Cair leon ar dour Dew, id eſt, caſtrum Legionis ſuper Devam flu. Ar Dew à Britannis conſulte additum, ut flu. titulo diſtinguerent à Cair leon ar wiſke, quam urbem Romani Iſcam appellabant, & Iſcelegiam. Antoninus ſcriptor Latinus hanc urbem Devam a flu. appellat. Beda 2. cap. 2. libr. hiftoriæ Anglicanæ urbem Cairlegion appellat, ſecutus Britannos. At Saxones aliud indidere nomen, videlicet Legeceſter à legionum caſtro, ut apparet ex Rogeri Hovedeni hiftoria. Admiror interim quæ auctoritas eo deduxerit Gulielmum à Maildulphi curia, ut libro de episcopis Angli. 4. ſcriberet, Legionum urbem inde dictam, quod emeriti milites Julianarum legionum illic confederint. Ego vero palam pronuncio nec legiones Julii, nec ipſum Julium eo perveniſſe. De Deva flu. fuſius hic ſcriberem, niſi nuper in libello; cui titulus Genethliacon, in gratiam Eadueardi Principis edito, accurate pinxiſſem Tegæum lacum, Penliniæ ornamentum magnum, à quo deſluit, ac præterea curſum illius omnem ad ipſa uſque offia. De antiquitate & magnificentia hujus urbis ſcripſere quidem multi, at fuſiſſime Ranulphus Hygedenus & Henricus Bradeshauus monachi Caſtrenſes: ille in hiftoria, cui titulus Polychronicon, hic in vita D. Werburgæ virginis. Sentiit magnam hæc civitas cladem tyrannide Ethelfredi Nortabrinorum Regis, at majorem longe perſecutione Danica, qua tantum non funditus concidit. Ethelfleda filia Ealfridi Magni, & conjunx Ethelfredi Comitſ Merciorum, quam Henricus Huntendunenſis

æ Originem flu. ſignificans] Originem fluviorum ſignificans Ed. ſecunda.

eleganti carmine vel ad sydera tollit, urbem & reparavit & exauxit. Leofricus Merciorum Comes vir tum nobilissimus, tum optimus, Devæ gloriam insigniter promovebat. Idem fecit & Lupus Comes gente Nortomannus. Tandem Petrus quidam coronidem magnificentiæ addidit, eo transferens Lichfelda sedem episcopatus, Gulielmo Magno Anglis imperante.

DORIS, sive Durus, urbs fama celeberrima in ipso promontorio Cantiano, quam nostra ætas Dover appellat, unde ad Morinos transitus; at, ut ego conjicio, non brevissimus. Est autem brevissimus, ut rerum nauticarum peritissimi pronunciant, ab Hithino portu, qui vulgo Hive, ad Gessoriacum urbem Morinorum, nunc Bononiam, quamvis alii aliter somnient, indubie dictam. Sed nec interim Bononiæ nomen recens admodum. Ammianus Marcellinus, qui Cæsarum res gestas scripsit, hujus meminit, & sed Bonnam, ni codex mendosus, subinde appellavit. Doris originem traxit ab *ὑδωρ* Græco vocabulo. Britanni etenim, detruncata ypsilon litera, aquam sua lingua Dor, subinde & Doure, auctis duabus literulis, vocabant. Neque aliud quicquam est Dover, si R suo loco reponas. At an fluviolus, qui urbem allambit, Dori, sive Duri, nomen antiquitus retinuerit, non temere affirmo. Illud affirmare possum, bonam partem urbium Cantii à Dour Britannico vocabulo nomenclaturam accepisse. Sunt argumento, & quidem manifesto, Durobrevum quod nunc Hrofecester, Durovernum, vulgo Cantewarebyri, id est, Cantiorum curia, & Doris urbs, quæ modo Dover dicitur. Tradunt annales Dorensis cœnobii Arviragum Britannorum Regem arcem pene inexpugnabilem prope urbem in montis crepidine posuisse. De hoc rege sic scribit Juvenalis poëta satyra quinta, dum Neroni fœde adulatur.

Regem aliquem capies, aut de temone Britanno

Excidet Arviragus. —————

Erat tunc temporis Dori portus navibus percommodus instar lunæ, cornibus in orbem pene concretis. Sed tempus edax rerum, β procellæ, venti, denique fluctuum refluorum violentia, ita utrinque veteris portus cornua concusserunt, ut

α *Sed Bonnam,*] Bonnæ mentio apud Am. Marcellinum in initio libri xviii. Sed an Codices MSS. variant mihi non constat. β *Procellæ, venti,*] Sic etiam distinguitur in Ed. secunda. & recte, ut opinor. Sed in prima Edit. comma post *venti* omittitur.

ablatis illis apertum littus vel urbis mœnia attingat. Hinc fit ut ingens calculorum vis æstus impulsu aggeratur. Incredibile quidem dictu, quantum thesauri exhauferit Henricus Octavus Rex potentissimus, dum studet stationem, & portum commodum classi suæ hîc constituere. Si quis vero nunc contenderet portum hîc olim non fuisse, Antonini Itinerarium non contemnendum illi objicerem. Illic enim portus Dubris, nomine tamen corrupto, meminit. Nec interim Rutupinum, aut Limenicum, portum silentio obscuravit. Unde colligo hos tantum treis portus apud Cantios antiquitus fuisse celebres. Referunt æ & iidem annales Lucium, regem Britannorum Christianum, ecclesiam Servatori suo in Durenfi castro consecrasse. Eadbaldus Cantiorum, Princeps, Ethelberti Magni filius, consilio Laurentii archiepiscopi Durovernenfis, Canonorum in eodem castro collegium instituit, quos postea Vitredus Rex Cantiorum alio transtulit, videlicet in vicinam urbem, Fano Martini magnifico opere in eos usus exstructo, quod vel hodie desolat in insignem præ se fert, vel foro medio, antiquitatem. Sed manum de tabula. Alibi de his rebus fufius dicemus.

DOROBREVUM, alias Durobrevum (cujus mentio est semel atque iterum apud Antoninum) urbs sita est in ripa Vagæ fluminis, qui modo Medewege dicitur, media pene via, qua itur à Londino Dorovernum. Saxones hanc postea à Hrof, viro quodam primario, & urbis Domino, Hrofcester appellabant. Hujus quoque appellationis Beda cap. 3. libri 2. historiæ Anglicæ meminit. Nomen etiam Hrofi adhuc vivit in quadam Cantiorum familia. Paulinus episcopus Durobreventis fuit, & secundus, si recte computo, Ithamarus, cujus cum literas, tum vitam collaudat Beda 13. cap. 3. libri historiæ suæ. Multas hæc pertulit urbs calamitates, & belli, & incendii. Ethelredus Rex Angliæ, infensus Cantiis, urbem variis adflixit modis, & Canonicos Fani Andreæ fugavit, qui tamen postea suo juri restituti sunt. Gundulphus Cado-menfis, episcopus Rosensis, Cononicos expulit, ac monachos monachus induxit, ut apparet ex Eadmeri historia. Lugebat longo tempore Rosa, ponte aut rupto, aut non confecto. Robertus Collinus, qui vulgo Knolles, Gallomastix ille, mi-

æ *Et iidem*] Sic ex Ed. secunda. Sed in Ed. prima *idem*.

feratus urbis & solitudinem, magnis ausis violentissimum Vagæ fluminis gurgitem vicit, jactis novi pontis fundamentis.

DOROVERNUM, alias Durovernum, Ptolemæo Darvenum, emporium totius Cantii illius, teste Cæsare, humanissimi emporium longe frequentissimum, & Romanorum aliquando in Britanniam venientium palatium, à Duro flu. vicino, qui nunc Sturus dicitur, quantum colligere possum, nomen accepit, servavitque inter eruditos. Sylvester Gyraldus Menevensis hæc refert 2. Distinctionum libro. “Dorobernia “à Dour Britannico vocabulo, quod aquam significat, quoniam “aquis abundat.” Hactenus ille. Sed vulgus postea urbem Cantewarbyri, id est, Cantiorum curiam, appellavit. Britanni Romanique hîc templum posuerunt Christo Servatori sacrum, cujus gloria, Saxonibus paganis late Cantium occupantibus, defloruit; & postea, Ethelberto Rege ad Christum, Augustino Romano concionante, converso, reffloruit. Calamitates non paucas bello Regulorum Angliæ intestino passa est hæc civitas. At ea longe maxima fuit, quum Dani, regnante Ethelredo Principe infortunatissimo, urbe capta, omnia vi, cæde, flammis confunderent. Osbernus Præcentor Durovernenfis in elegantissimo libello de vita Ealphegi archiepiscopi Cantiorum, hujus nefandæ cladis abunde meminit. Hovedenus etiam historiographus hanc tragœdiam tam aperte & lucide ob oculos lectoris ponit, ut hinc cuivis pio facile lacrimas excutiat. Lanfrancus Ligur beneficio Gulielmi Magni archiepiscopus urbem Cantiorum, & Fanum Servatoris utcunque restituit. At interim pars magna mœniûm diruta jacebat. Simon Sudocurianus archiepiscopus, homo pius, at impie à seditiosis securi percussus, maximis sumptibus mœnia, quæ partim occidentem, partim boream spectant, refecit. Cetera hujus urbis cum monumenta, tum facta illustria ab ejus alumnis scriptoribus fidelissimis, videlicet Eadmero, & Gervasio, monachis Fani Servatoris, ac Thoma Spottæo, & Gulielmo Thornæo, Fani Augustiniani monachis, sunt quærenda.

DUNOLMENSIS à Dunolmo urbe non obscura deducitur. Nomen autem loco antiquitus inditum fuisse puto à Dune, & Holme. Constat enim Dune Britannice montem significare. Holme vero eminentis loci, interdum & sylvosi, & aquis circumsepti verticem, aut eminentiam exprimit.

α *Solitudinem*] Ita ex Ed. secunda, non *solicitudinem*, ut in Ed. prima.

Exemplo sunt Holmehurste, id est, locus editus sylvam ferens; Axholme superioris Lindiæ insula; Stepeholme, & α Flatholme insulæ Abrini maris. Urbs hæc pene tota fluvio cincta est, quem Ptolemæus, primi nominis geographus, Vedram appellat. At ætate nostra Verus dictus, olim etiam & Wirus, & Murus, nisi antiqua Bedæ exemplaria corrupta. Veri flu. ab origine cursum, & ipsi fontibus, accurate perscribere præsentis non est instituti. Tantum significabo bicornem esse originem, ex Burna, & Skello amniculis, nec Veri nomen esse cognitum antequam cornua uno confluant alveo: id autem fit plus minus 20. passuum millibus occidentem versus ab Achelandia, quo orientem β versus defluit. insignis ibidem Vinduglessi, alias Vandeles, confluentia. Deinde Dunolmum urbem 4. passuum millibus distantem receptis aliquot annibus allambit, peninsulamque facit. Postremo decurrens spatio plus minus 8. milliarium, mare petit eo loco, cui Veri-ostium nomen. Hic fuit monasterium Petri quod toties à Beda laudari meruit, una cum Ceolfrido abbate, viro incomparabili. Origo Dunolmensis urbis & episcopatus non tam antiqua est, quam vulgus eruditorum existimat. Operæ precium igitur erit dignitatem episcopalis sedis ab ovo repetere, & huc recta, sed brevi oratione perducere: id quod commodissime faciam beneficio historiæ, ab incerto auctore de rebus Dunolmensium tanta cura & fide scriptæ, ut una illa merito quidem dici possit, thesaurus ingens Transfabrinæ antiquitatis: tanta, tam varia, tamque recondita in ea rerum memorabilium cognitio. Exemplar vero commigravit à Dunia in Cantium. Crediderim certe bonam operis partem à Simeone Dunolmensi Præcentore, viro suo seculo eleganter erudito, fuisse scriptam. Hujus ego aliquando historiam ab hac diversam de rebus gestis Anglorum legi, quam & inchoavit commode à morte Bedæ, perstringens illustra facta & Anglorum & Danorum, spatio quadringentorum & viginti novem annorum, ac quatuor mensium: cui & alii viginti quinque anni appendebant, auctore Joanne Hagustaldensi. Hic mihi non placet Rogerus Hovedenus, vir alioqui laudandus, qui scrinia Simeonis, suppresso ejus nomine, strenue compilavit, & aliena pro suis, gloriæ avidulus, supposuit. Sedes episcopalis North-

α Flatholme] *Elatbo'me* Ed. secunda. β *versus defluit*] Sic distinxī. Mox post *defluit* in Ed. prima comma habemus; in Ed. secunda colon.

abrinorum, principiò constituta est ab Ofualdo rege Christianissimo in quadam insula Lindisfarna nomine, quæ ab ostiis Tuesis, ubi nunc Abrevicum, urbs bello clarissima, plus minus octo passuum millibus distat, & æstu recedente pedibus aditur. Lindis fluviolus ex Glini valle, si recte memini, ortum habens huc properat per Hagredunum castellum, & sabulo, absente æstu, supernatans, è regione insulæ, cui nomen dat, Oceanum petit. Non hîc celabo studiosum lectorem, me aliquando deprehendisse ex veteri codice bibliothecæ Ventæ Simenorum, hanc insulam à Britannis Inis Medecaute fuisse dictam, cujus nominis & Gildam testem citat, alterum, ut videtur, ab illo, qui publice circumfertur. Quin & Ponticus Virunnius, qui epitomen Britannicæ historiæ ex Gallofrido Monæmutensi decerpfit, recitat versiculos ex Gildæ Cambreide, cui & Lilius Gyraldus subscribit. Nostra ætas locum diverso appellat vocabulo, nempe sacram insulam, Anglice Halig Eilande, à reliquiis sanctissimorum virorum ibi quiescentium. Aidanus homo Scottus primus fuit hujus loci antistes. Quis facile crederet quantum prædiorum donatione Principum huic sedi accreverit? Ingruentibus longo post tempore Danis piratis, & oram pelagi orientalem immisericorditer devastantibus, non potuit Sacra insula impias manus effugere. Spoliata igitur, solitudinem patiebatur ingentem, de qua Flaccus Albinus, qui & Alcuinus, Eboracensis, vir illis temporibus longe eruditissimus, utpote præceptor Caroli magni, & academix Parisiorum instaurator, in libro epistolarum suarum semel atque iterum, præcipue vero ad Higebaldum, scribit. Hac clade coacti sacræ insulæ ministri, una cum Eardulpho episcopo, sedem, quæ jam 141. annis inviolata flourerat, tandem relinquere, anno à Christo nato 875. Tum vero vel totum septennium cum reliquiis Cutheberti, Lindisfarnensis episcopi longe sanctissimi, incertis discurrebant sedibus: tandemque Cragum Brigantum, ubi tunc temporis monasteriolum erat, pervenerunt. Est vicus fama notissimus septem passuum millibus distans à Monachopoli, alias Novo castello, & quinque à Dunolmó, cui nomen à Cono fluvio præterlabente, & mox in Verum defluente, inditum est. Saxones hanc sua lingua vocabant Conecestre, de qua clarissima mentio tum apud Simeonem, tum etiam Hovedenum, scriptores rerum gestarum illustreis. At vulgus, detruncato nunc vocabulo, vico Castri nomen imposuerunt. Hunc locum Eardulphus sedem sibi, suisque constituit. Ecce rursus ingruunt Dani, quum Conocastrenses intervallum quietis nacti,

naſti, nihil minus exſpectarent. Fit fuga altera, ſecumque deferunt chara D. Cutheberti pignora Ripodunum uſque. Sed, pace poſt quatuor menſes reddita, Alduinus episcopus cogitabat Conocaſtrum una cum ſuis repetere. α Inter eundum oraculo admonitus corpus Cutheberti Dunolmum perduxit. Hic locus, & quidem opportunus, eſt, originem Dunolmi altius repetere. Fiet : ſed chronicon Dunolmenſe pro me loquetur, quod fidem lectori, potius quam eloquentiam, promittit. Quanquam & utrumque. “Dunelmum locum quidem
 “ natura munitum, ſed non facile habitabilem, invenit Ald-
 “ uinus episcopus. Nam denſiſſima undique ſylva totum occu-
 “ paverat. Tantum in medio planities erat non grandis, quam
 “ arando & ſeminando excolere conſueverant : ubi episcopus
 “ Alduinus non parvam poſtea eccleſiam erexit, ſicut in ſe-
 “ quentibus patebit. Præſatus igitur antiſtes, totius populi
 “ auxilio, & Utreſi Comitſ Northabrinſi adjutorio, totam ex-
 “ ſtirpans ſylvam ſuccidit, ipſum locum brevi habitabilem fe-
 “ cit. Denique à flu. Coqueda uſque ad Teyſſam univerſa
 “ populi multitudo tam ad opus, quam ad conſtruendam po-
 “ ſtea eccleſiam prompto animo acceſſit, & donec perfice-
 “ retur, devota inſiſtere non ceſſavit.” Hæc Chronicon Du-
 nolmenſe, & plura, quæ ſtudio brevitatis omitto. Conſti-
 tuta hic ſedes episcopalis, quæ etiamnum floret. Caſtellum
 quoque à Gulielmo notho Anglorum Rege Dunelmi poſi-
 tum, ut incurſionum vim episcopus repelleret. Crevit tem-
 plum, immenſum quantum. Crevit & urbs, jamque Du-
 noſtallo floret episcopo viro undeſunque eruditiffimo.

DUROTRIGES, gens nota, ut ex Ptolemæo liquet. No-
 men autem non multum recedit à vernacula appellatione,
 qua vel hodie utuntur Angli, videlicet Dorſetſhire menne.
 O autem in prima dictionis ſyllaba mutatur, purgatæ auris
 iudicio, in V, ut molliùs & aptiùs ſonet, id quod invenio
 vetuſtiſſimorum exemplarium indicio in Doroverno, & Do-
 robrevo, de quibus ſuperius memini, factum. Doro videtur
 quiddam hiulcum, & pene ſtridulum perſonare. Sed omitto
 hæc levia. Durotriges à Duro flu. non incelebri nomen ac-
 ceperunt. Ipſa quoque regio quam incolunt Duria dicta ab
 eodem flu. Aſſerius Menevenſis in ſuis annalibus hæc refert :
 “ Et in pago, qui dicitur Britannice Durngueir, Saxonice au-
 “ tem Dornſeta.” Hæc obiter. Nunc Duri flu. originem &
 curſum breviter explicabo. Oritur Sturoduni è ſex fontibus

α *Inter eundum*] Sic emendavi. Antea, *inter eundem*.

boream

boream versus, quorum tres conspicui sunt in roborario Sturodunensi, septo videlicet ferarum amœno. Reliqui tres ebulire videntur, non admodum distantes à prioribus, extra septum tamen. Hi fontes insignia nunc sunt nobilis Sturoduni. Illud interim notandum, quod Saxones plerumque mutabant Dour Britannicum in Stour. Id quod tum in hoc fluvii nomine, tum etiam in eo, qui Durovernum Cantiorum alluit, factum: quo loco si à plebe rogaveris, quod fluvio nomen sit, Stour, non Dour, respondebunt. Durus, à Sturoduno vico cursum decem passuum millibus accelerans, Regium pontem penetrat. Hinc, sesquimillari superato, Sturodunum oppidum, cognomento Monasterii insigne, aspicit. Inferius aliquanto Aquævadsensem pontem, qui vulgo Eiford, alluit. Tum properat Blancofordam, ubi emporium. Deinde & Vindugladiam, nobile oppidum, alias Twineburne, attingens: hinc pontem Julianum, hinc Alaudicum, insigne 12. arcubus, gurgite rapido concutit. Sexto ulterius lapide, Iverianum pontem perforat. Postremo, confecto duorum milliariorum cursu, Interamnam, alias Fanum Christi, irrigat, ubi Avonæ flu. junctus, Oceanum suum petit.

E

EALPHEGUS archiepiscopus Durovernensis, nobilissima natus ex familia. Juvenis vitam agebat monasticam Deirofylvæ, alias Deirhurste: quod cœnobium in ipso Sabrinæ margine situm erat, non longe à Theoci curia, vulgo Theokesbyri. Deinde & Baduni, ac Ventæ Simenorum episcopi titulo jam insignis. Postremo Duroverni in archiepiscopum consecratus est. Ealphegi vitam scripsit Osbernus monachus Durovernensis, vir suo tempore eloquentia valens incredibili. Ealphegi etiam meminit Gulielmus à Maildulphi curia in opere de vitis episcoporum. Hovedenus refert Ealphegum in expugnatione Duroverni à Danis anno D. 1011. captum fuisse, & paullo post, quia precium non dederat, ab eisdem crudelissime trucidatum fuisse. Inter quos Trummius, unus reliquis crudelior, securicula mortiferum vulnus ejus capiti inflixit. Funus Londinum ad Fanum Pauli delatum est; deinde Durovernum.

ERCHENUALDUS, episcoporum Londinensium, ab adventu D. Augustini ad Saxones, numero quartus, filius erat, ut ego didici à scriptore non ignobili, Offæ regis Ostroanglorum, qui nunc Volcæ. Etymon nominis, ut ego conjecturam facio, ab herinaceo & sylva concrevit. Herina-
ceus

ceus Anglice Erchin, walde vero sylvam significat. Wolde, una tantum mutata literula, planities nemoris indiga est: unde & Voldia, campus spatiosissimus Claudianæ provinciæ, qui ovium caulis *α* celeberrima, dicta est. De Erchenualdo plura in Cervi insula scripsimus.

ETHELREDUS, rex Angliæ, filius clarissimi Eadgari, & Ealfrithæ. Hic in baptismo fontem ventris profluvio fœdavit, teste Gul. à Maildulphi curia libro de vita Dunstani Cant. archiepiscopi secundo. Unde divinabant multi, futurum illum vecordem, sordidum, & parum reipub. utilem. Nec vana fuit divinatio. Ejus etenim fœcordia regnum Anglorum nobilissimum in Dani potestatem pervenit: quam Eadueardus ejus filius illud, post imperium aliquot Danorum, recepit. Scripsere quidem multi de rebus ab Ethelredo male gestis. Nemo tamen eam partem tam fuscè tractavit, quam Hovedenus.

F

FALENSIS PORTUS, vulgo Falemuthe. Nomen sumpsisse videtur à Fala flu. Nam in ejusmodi vocabulis plerumque in lingua Saxonica, fluminis nomen præcedit, ut Were-mouth (id est, Veri ostia) Tynnemouth, Waymouth, Coker-mouth. Ego tamen aliquando audivi quendam contendentem nomen loco ex multis ostiis fuisse inditum. Utcunque sit: constat secundum hunc esse à primo totius Britanniae portum. Cambri lubenter primas partes suo Alaunico portui, qui nunc Milverfordicus dicitur, tribuunt. Collustravi Falensem. Bone Deus, quantum ibi fidissimæ stationis, quantum recessuum, quantum divortiorum, quantum cornuum! Rursus, quam quieta, quam secunda sunt illic omnia! Non poterat facile lufisse natura majori in portu commoditate. Aditus in portum expertis & amicis facilis, inimicis plane difficilissimus. Sic premunt gemina castella portus fauces & ostia. Inter utrumque stat ingens & alta rupes, Cragus nomine, & ardua mediis in fluctibus minatur hosti. Si Cragus castellum vertice portaret, terrorem, & quidem magnum, in portus ostiis navigantibus incuteret. At interim incautis infesta fatis, dum cæcis rupibus naufragium infert. Pennorinum frequens emporium, in monte situm intra portum, duobus aut amplius ab ipsis ostiis passuum millibus, mercatoribus, & nautis lætum exhibet hospitium.

α Celeberrima] Malim, *celeberrimus*.

FLUCTUS

FLUCTUS amniculus est, oriturque in campis ad boream Londino urbi vicinis. Unde nomen inditum domui, quæ custodia noxiorum, & plateæ vicinæ, juxta ac portæ, qua itur ad Fanum Pauli: tantum abest, ut à Luddo rege, quem historia Britannica deprædicat, porta nomen sumpserit. Non igitur Luddinam portam à Luddo, sed a Fluctu, sive Fluento, Fluctuenssem, aut Fluentanam, appellabimus.

FONS BRIGIDÆ à Fano Brigidæ vicino nomen desumpsit. Loci, me puero, fama exigua fuit. Crevit primum hospitio Volvefeii, qui in flagrantissima apud Principem gratia erat. Tum cœpit Henricus octavus, Regum nitela, dirutis plebeie notæ ædibus, magnificentissime ibidem ædificare, ac Cæsarem novi palatii hospitio accipere.

G

GERMANI, gens bellicosa, & rerum commutatione universo orbi nota. Societas mercatorum Germanicorum, quæ modo ad Pantheon enitet, tempore imperii Eadueardi Vindelesorani prima illustri notæ incrementa tulit. Fama est, Theutones, & Germanos cum gratos, tum utiles admodum fuisse Eadueardo, quum bello Gallum hostem antiquum profligaret, & Iccium portum vi caperet. Princeps, memor beneficii tam opportune collati, vectigal, quod pendere solebant, minuebat. Et deinde societatem immunitate quadam, & libertate donavit, quam illi vel hodie retinent.

GRANTA, Britannice Cairgrante, Saxonice Grantecestre, & vocabulo recentiori Grantebrycge, corrupte autem, mutata G in C, & ablata R litera, Cantebrige: & rursus mutata N in M, & sublata T, Cambrige. Nennius, Britannicæ scriptor historiæ, Grantæ meminit in catalogo urbium Britannicarum. Idem fecit Henricus Venantodunensis, alias Huntendunensis, in suo de urbibus elencho: ut interim omittam Aluredi Fibrolegani non contemnendum in hac parte testimonium. Bedas 17. capite 4. libri historiæ Anglosaxonum (quo loco de Sexburga, Etheldridæ sorore, olim regina Cantiorum, at tunc Præsede Anguillariani, sive Eligenfis, monasterii, loquitur) talia commemorat: “ Jussitque quosdam è
“ fratribus quærere lapidem, de quo locellum in hoc facere
“ possent. Qui, ascensa navi (ipsa enim Elig regio undique a-
“ quis ac paludibus est circumdata, neque lapides majores ha-
“ bet) venerunt ad civitatulam quandam desolatam, non pro-
“ cul inde sitam, quæ lingua Anglorum Grantecester voca-
“ tur, & mox invenerunt juxta muros civitatis locellum de
“ marmore albo pulcherrime factum, operculo quoque simi-

“lis lapidis aptissime tectum.” Hactenus Bedas. Felix, antiquæ scriptor memoriæ, in libro de vita D. Guthelaci Cru-landensis anachoretæ, quem Ealfwaldo regi orientalium Anglorum à Reodualdo octavo, ab Uffa decimo, consecravit, Grontæ his verbis mentionem facit: “Est in mediterraneo-
 “rum Anglorum Britanniae partibus immensæ magnitudinis
 “palus, quæ à Grontæ fluminis ripis incipiens, haud procul
 “à castello, quod dicunt nomine Grontæ, nunc carectis,
 “interdum nigris fufci vaporis laticibus, necnon insularum
 “nemoribus intervenientibus, & flexuosis riparum anfracti-
 “bus, ab austro in aquilonem mari tenus longissimo tractu
 “protenditur.” Hæc Felix. Abbo Floriacensis in vita Eadmundi martyris non dissimilia in descriptione regionis Girviorum narrat. Gulielmus Rameseganus, monachus Cru-landensis, poëta tam barbaro seculo clarus, de Gronta sic scribit in vita D. Guthelaci.

*Est apud Angligenas à Granta flumine longo
 Orbe per anfractus stagnosos, & fluvialeis
 Circumfusa palus, orientalisque propinqua
 Littoribus pelagi: sese distendit ab austro
 In longum versus aquilonem, & gurgite tetro
 Morbosos pisces vegetans, & arundine densa
 Verborum strepitus, quasi quædam verba, susurrans.*

Ex his facile liquet nomen accepisse Grantanam urbem à Granta flumine: cujus si quis originem & cursum cognoscere cupit, quæ sequuntur attente perlegat. Fontes habet è lucu Neoportuensi, qui Neoportui oppidulo Ostrosaxonum, unde nomen accepit, adjacet. Confecto inde duorum miliarium cursu, relicta longiuscule ad dexteram Vallidena emporio celebri, viculum, & cœnobium ejusdem nominis, olim sepulchrum Magnovillanorum, & Bohunorum Comitum Ostrosaxonum, præterlabitur. Hinc ad quartum lapidem, Hichelendunum, nuper virginibus sacrum, alluit. Tum vero, confecto aliquot millium passuum defluxu, Baberensem dextrorsum in se recipit amnem, ac non longo post intervallo finistrorsum Barendunensem. Mox vicinus antiquæ Grantæ, Burnam fluviolum descendente à ruinis castri sui nominis, olim sedis Picotiorum Vicariorum Grantaniæ Comitum, & Piperellorum, ulnis suis amplectitur. Ab antiqua Granta, jam villa rustica, ad Grantanum pontem, oppidum nundina-

α *Gurgite tetro*] Semicolo distinguitur post *tetro* in Ed. secunda, secus atque in Ed. prima,

rum

rum frequentia, & academix celebritate cognitissimum, pergit. Postremo Castrorodunum villam fama claram alluit gurgite naviculifero, ac mox recepto Duro, alias Sturo, amniculo, ad cujus pontem nundinæ totius Britannix celeberrimæ, Isidem quindecim passuum millibus, ut sunt aquarum mæandri, distantem petit. Percognito jam Grantæ fluminis cursu, non erit erudito injucundum lectori cognoscere etiam, quæ fata veteris, & incrementa novæ Grantæ fuerint: utque academia, quæ ibi longe florentissima est, exordium sumpserit. Subserviam igitur, sed compendio, studiosorum votis. Granta, antiqua quidem illa, concussa bellis Saxonis, & civibus vel fugatis, vel interfectis, indies magis magisque ad ruinam inclinabat: id quod vel ex decimo septimo cap. libri quarti historix Bedæ apparet, non desolatam suo fuisse tempore scribit. Nova autem quæ nunc Grantanus pons dicitur Saxones conditores habuit. At cujus hoc factum regis imperio, ex historia, quod ego sciam, nulla liquido constat. Constat autem Sigebertum, regum orientalium Anglorum, cujus ditionis & tunc Granta fuit, ac Felicem Burgundionem, episcopum Dunovicanum, novæ urbi favisse. Consensus etiam scriptorum illis attribuit gloriam gymnasii ibidem, auspice Christo, instituti. Nam antea cautum fuerat Gregoriano edicto, ne Angli gymnasia celebrarent propter Arrianam, & Pelagianam hæresim, ac quosdam Britanno- rum errores. Habebant tamen in monasteriis celebrioribus scholas. Theodorus & Adrianus docebant Duroverni Cantiorum: Maildolphus Bladuni, quod oppidum nunc Maildolph curia, Angl. Maildolphesbyri, & ibidem Aldelmus, vir regii generis, & prælegebant. Bosillus, Ostophorus, ac alii in Sinuphario studium bonarum promovebant artium. Flaccus Albinus, qui & Alcuinus, Isurovici bonas profitebatur literas. Acca idem præstitit Hagustalduni. Beda vero Girovici, & in Vedræ flu. ostiis, ut alios omittam multos. Beda 15. cap. 2. libri Anglosaxonice historix Sigebertum Regem ab eruditione ita collaudat: “Sigebert vir per omnia Christianissimus, ac doctissimus, qui, vivente adhuc fratre, quum exfularet in Gallia, fidei sacramentis imbutus est.” Idem etiam 17. cap. tertii libri ejusdem historix hæc refert: “Mox ea, quæ in Galliis bene disposita vidit, imitari cupiens, instituit scholam, in qua pueri erudirentur, juvante episcopo Felice, quem de Cantia acceperat, eisque pedagogos, ac ma-

“giftros, juxta morem Cantuariorum, præbente.” Ex hoc Bedæ loco *æ* colligunt scriptores, Grantanam academiam originem Sigeberti, cujus nos vitam scripsimus, & Felicis pietate sumpsisse. Illud plane constat, Grantaniam universam fuisse ditionis regum orientalium Anglorum. Exstat Grantæ Girviorum in archivis historiola incerti auctoris, & fidei longe incertioris. Hinc apparet Gurguntium, nescio quem, regem Britannorum dedisse Cantebro Hispano, qui Athenis studuerat, orientalem Britanniae partem, eumque postea urbem super Cante flu. construxisse, ac academiam ibidem instituisse, quæ à Grantano Comite ejus filio nomen sumpsit. Addocet hæc eadem Anaximandrum, & Anaxagoram Græcos, Grantam venisse studiorum gratia. Centum sunt ibi præterea ejusdem farinae fabulæ. Profecto nihil legi unquam vanius, sed neque stultius, aut stupidius. Missas ergo facio has antiquitatis delicias. Ut nihil unquam certius de origine Grantanæ scholæ legerim, quam quod ex Beda, & aliis de Sigeberto rege colligunt: Ita crediderim ab ejus prima institutione incrementa *β* cœpisse. Quapropter quum annis ab hinc septem Grantam studiorum meorum parentem revisissem, non ingratus alumnus, hoc epigrammate urbem antiquitati, & gloriæ suæ restitui.

Olim Granta fuit titulis urbs inclyta multis,

Vicino à fluvii nomine nomen habens.

Saxones hanc belli deturbavere procellis;

Sed nova pro veteri non procul inde sita est,

Quam Felix monachus, Sigberti jussa secutus,

Artibus illustrem reddidit, atque scholis.

Hæc ego, perquirens gentis monumenta Britannæ,

Afferui in laudem Grantæ diserta tuam.

Dani, ut et Mariano, & Hovedeno liquet, ducibus Gothruno, Oscentino, & Anuendio, Grantam, quum jam in hybernis ibi fuissent, devastabant, anno quarto imperii Ealfridi regis Visifaxonum. Cladem at recuperavit illam. Ortum est civile bellum, & Henricus tertius rex Angliæ Anguillariam insulam obsessurus, quam Henricus Hastengius una cum suis vi, ut refert Thomas Vicanius, occupaverat, Grantam cum

æ Colligunt scriptores,] Sed male id colligunt, ut monui in notis ad Ælfredi M. vitam, ubi & Academiam Grantanam longe recentiore esse quam voluit Lelandus è Petro Bleffensi docui. *β Cœpisse]* *Cepisse* Ed. secunda.

exercitu venit, ut chronica testantur Barnouellenfia. Fit insultus. Insulani Henricianos repellunt. Rex ipse interea muniebat Grantam fossa, & portis: & muro jam tum, si per tempus licuisset, cinxisset. Gilbertus Claranus, absente Rege, Londinum occupat. Tum, relicta Granta, novæ rex prospexit calamitati. Insulani, hoc percognito, Grantam veniunt, quam misere spoliata incendunt. Quo etiam tempore diplomata antiquissima academix conflagrabant. Quin Grantæ gloriam accuratius, in opusculo, quod de academiis Britannicis sum propediem editurus, collaudabo.

GREVA, vulgo Grevesende, Latine Prætorius limes. Greve etenim Saxonice prætorem significat. Unde Portegreve, præfectus portus. Burgegreve, prætor, vel præfectus oppidi.

GULIELMUS Giffardus, episcopus Ventæ Simenorum, qui nunc Avonii, palatium, ut ego accepi, in ripa Tamesis meridiana condidit, ac Canonicis Marianis vicinis suis patronus impendiò bonus favebat. Hic Thonoduni Murotrigum, alias Taunton, Canonicorum collegium instituit. Denique, quum insignis pietatis officium societati, quæ Guaverlegæ coaluerat, præstitisset, obiit, & ibidem sepultus est.

GUINESIA, quæ multis annis Comitibus titulo floruit, provinciæ Morinorum pars non minima, Anglum, ab imperio Eadueardi tertii, Dominum agnovit. Unde autem nomen traxerit, quamvis certo adfirmare non audeam, adducor tamen conjectura, vocabulum Guidonis insulam Latine sonare. Mœnia urbis ante multos annos diruta, sed castrum in usus bellicos integrum permansit: cujus & Henricus octavus robur mirifice nuper auxit, & oppidum vallo fossaque munivit.

GUNTERI filius, Anglice Gunterfunne, contracte Gunfunne. Juvenis cum Turcicis piratis pugnavit, & vicit. Aetate maturus cum Gallis naumachia conflixit, & spoliis potitus, trophæa in navium coronis victor posuit.

H

HENLEGA, Henelege, alias Henley, oppidum & forum celebre Isiacorum. Nomen Latine versum, antiquus locus est. Ferunt olim pontem arcuati operis eo fuisse loco, ubi nunc ligneus, cujus fundamenta, decrecente fluminis gurgite, in æstate etiamnum videntur. Henlega Molendinarios patronos, & dominos olim agnovit: deinde & Hungrefordos: nostra autem memoria Hastengios Comites Venantodunenses.

HUL-

HULLUS flu. vulgo Hulle. Aestum Humbri refluentis violentia patitur. Ex tribus oritur fontibus, quorum qui maximus non longe à Drifelda, pago sexdecim millibus passuum à Regioduno distante, ebullit. Est equidem parva Drifelda veteri clara monumento Ealfridi, literatissimi regis Northabrinorum, egregie à Beda laudati. Secundus Oftröburnæ oritur. Tertius Emmesuelæ erumpit. Coeunt autem tria brachia ad Drifeldam, & uno alveo feruntur. Tunc Hullus prata Fibrolegæ vicina irrigat. Fibrolegani fluminis commoditatem sentientes, olim, facta fossa, partim ad se deduxerunt. Unde naviculas Regiodunum jam ducunt, & reducunt. Hullus à prædicto loco festinatione quadam Regiodunum petit, & paullo inferius in Abrinum aestum præceps devolvitur. Hic ad coronidem aliquid subjiciam. Historia Britannica, quæ vulgo circumfertur, Humbri fluminis meminit. Et fama ex historia nata docet, nomen flu. inditum à nescio quo Humbro rege, de quo vates quidam hos versiculos scripsit.

*Dum fugit, obstat ei flumen, submergitur illic,
Deque suo tribuit nomine nomen aquæ.*

Beda etiam, & chorus omnis Saxonorum scriptorum Humbri nomen familiare habent. Sed ubi interim oritur Humber? Constat Humbrum eum esse aestum, quo Isurus flu. cuius nomen ex Iside & Uro coalescit, pleno delabitur alveo: quo etiam Dunus & Terentus confluunt. Humbri plane fictitium nomen est. Sed nec flumen aliquod in ea regione huiusmodi nominis, ut neque alibi, quod ego sciam, in Britannia. Est tamen in postrema syllaba corrupti nominis, videlicet ber, quod conjecturam non faciat levem, Aber Britannicum in Humber degenerasse. Ptolemæus ubi recenset nomina fluviorum Britanniae, qui se in mare orientale exonerant, Abi flu. meminit. Crediderim certe Abri, non Abi, in antiquis Ptolemæi exemplaribus scriptum: quanquam facilis ille quidem lapsus homini extero, & Græco peregrinae linguae prorsus ignaro. Saxones fluminum ostia vulgari hoc vocabulo scilicet Muthe, quod Latine os significat, denotabant. Eskemouth, Teignemouth, Derentemouth manifesto sunt exemplo. Britanni etiam ostia fluminum proprio designabant nomine: in hoc tamen à compositione Saxonum lege quadam sua discrepantes, quod ostiorum appellationem fluviorum nominibus præponant. Hoc abunde liquet in Aberdaron, & in Aber-Avon, in Aber-Tive, atque id genus a-

α In Aber-Avon,] Hæc verba omisit Ed. secunda.

liis multis. Est autem id proprie Aber Britannis, quod Muthe Saxonibus, quod ostia numero multitudinis Latinis, quod *σῆμα* denique Græcis. Cogor igitur, judicio quodam, ulnis complecti mediis Aber Britannicum recte cognitum, receptumque alibi, & Humbrum perpetuo repudiare. Excutiant rem exquisitè eruditi, & tandem dubio procul intellexerint Aber, genuinum ostiis fluviorum nomen, in Humbrum degenerasse. Hoc idem etiam, ut ingenue id dicam, quod sentio, factum puto in Sabrina flumine, cui credula Cambricorum scriptorum simplicitas ab Habrina puella ibidem demersa nomen indidit, ut ex his liquet versibus.

In fluvium præcipitatur Abren.

Nomen Abren fluvio de virgine : nomen eidem,

Nomine corrupto, deinde Sabrina datur.

Ego neminem hîc cogo ut meæ subscribat sententiæ. Hoc interim, votis multis à candidis expetiverim, ut, repertis frugibus, non amplius glandium amore teneantur.

HUNDESDENA, vulgo Hunsden, ædes inter Catyeuchlanos, qui nunc Hertofordenses, splendidissimæ. Est autem nomen à lingua derivatum Saxonica. Hunde, Latine venaticus canis. Dene, vallis. Locus erat ditionis, si satis memini, Bohunorum, & Bernerierum : deinde etiam & Hauvertorum. Turris in ipso ædium aditu sane spectabilis. Thomas Hauvertus dux Icenorum ejus altitudinem suspectam habens, ne ruinam pateretur, fastigiorum gravissima pondera detraxit. Turris vero humilior facta etiamnum decus suam retinet. Postremo Henricus octavus Rex Angl. unicum hujus seculi in architectura lumen, facta cum Iceno permutatione, veterem structuram expolivit, & novam, opus undecunque conspicuum, addidit.

HURSTA à sylva nomen accepit, nec aliunde se jactat, quam à minaci castello. Ante autem quam illud caput extulisset, impune veniebant piratæ in portum Avonensem, & sinus in eo omneis impune excutiebant. Perventum est paucis hinc annis ab hoste vel ad ipsa urbis Avonduni, si diis placet, mœnia. Is navem ex controversia onerariam magnam quidem, & preciosis mercibus refertam, abduxit, invitis civibus.

Non tulit hanc labem magni mens Principis alta :

Quin Hurstam statuit vindicis ipse loco.

Hîc, quoniam in Avonduni mentionem incidimus, lubet candidum lectorem erroris admonere, qui frequentiuscule occurrit in quorundam historiis, qui res gestas Britanniae scripserunt. Confirmant enim, at nimium temere, portum, qui

qui Avondunum prospicit, Hammonis olim vocatum fuisse nomine. Tum præterea, ne desit errori veri species aliqua, ducem nescio quem Hammonem somniant eo loco pugnavisse, portuique appellationem dedisse. Portum Hammonis hîc prorsus repudio, at Avonis facile admitto: admisiurus etiam, ut Portus Ammonis apte significet Sabulovicum, vulgo Sandewiche.

HURSTELEGA, Saxonice Hurstelege, vulgo æ Hurley. Recentiores verterunt lege, quod locum Latine significat, in le, & ley, Sonat autem Hurstelege Latine sylvestrem locum. Erat ditionis Visimonasteriensis, unde veniebant monachi tanquam ad coloniam, atque hoc quidem factum ab adventu Nortomannorum. Nam ante Hurstelegæ leve nomen erat.

HUNFRIDUS filius Henrici Quarti, frater Henrici Quinti, patruus Henrici Sexti regum Angliæ, Dux Claudiæ, Comes Penbroci, & Cubicularius præterea Angliæ supremus, excoluit tum juvenis, tum etiam senex virtutem, ut qui maxime. Hinc clarus domi militiæque, & bonis omnibus gratissimus. Amavit præter cetera politas literas, quibus etiam impendiò invigilavit. Vidi ego libellum de rebus astronomicis ab eo non infeliciter scriptum. Comparaverat etiam sibi ingentem plane veterum librorum thesaurum. Mæcenas ille quidem doctorum omnium, quos illis temporibus vel Anglia, vel Gallia, vel Italia protulit. Testes sunt libri, quos Joannes Frumentarius abba Fani Albani, & Capgrevus Augustinianus, ut alios Anglos omittam, ei dedicaverunt. Testes præterea exemplaria antiquissima quidem illa, numero 129. quæ academix ad Ifidis vadum sitæ, inchoata ibidem longe pulcherrimi operis bibliotheca, liberalliter contulit. Id partim præstitit beneficio bibliothecæ Albanæ, partim amicorum operâ libros ad eum ex Gallia & Italia usque missitantium. De baltheo aureo, gemmis exornato, quod academix dedit, non vacat in præsentia pluribus agere. Favebat Aretino Italo, idque impense, illius cum eloquentiam, tum iudicium acerrimum merito magni faciens. Quo nomine per epistolas pollicitus est Aretinus se consecraturum illi libros Ethicorum Aristotelis philosophorum Principis, quos tum Latinos fecerat: id quod, quandoquidem promiserat, re candide præstitit. Postea captus spe majoris prædæ, emittendos curavit Pont. Ro. nomine. Petrus

Candidus, vir nescio eloquentia, an eruditione superior, non tulit Claudiano illustri viro fucum ab Aretino homuncione factum esse. Arrepto igitur calamo Aretinum non solum ingratitudinis, verum etiam perfidiæ quoque arguit. Et ne Hunfridus, de literatis tam bene meritus, inglorius esse videretur, transtulit in Latium Politicæ Platoniciæ libros, ac, addita luculenta præfatione, opus undecunque tersum, elegans, splendidum, Hunfrido suo dedicavit. Plura de hoc tam claro Duce dicemus libro tertio de viris illustribus. Hoc enim opus magna diligentia, cura, & labore congeffimus, atque adeo jam in tomos quatuor digeffimus, & ne Britannicæ nostræ, fama tot eruditorum, & elegantium scriptorum deperiret. Quotus enim quisque est hac nostra ætate, vel inter eruditos, qui recte norit quos literarum flores Britannicæ hortus protulerit? Certe ut ingratitudinis notam multi in hac parte eluant, nunquam profecto desidiæ maculam abstergent. Hunfridus Curicæ Eadmundi in publico conventu 25. anno regni Henrici sexti miserrime interfectus erat eo loco, quo Xenodochium Servatori sacrum est. Polus, Dux Sudovolcarum, homo invidiosissimus, atque idem sordidissimus, carnificis partes agebat. Is autem adhærebat lateri Henrici Sexti regis pii, at non perinde rerum humanarum experientis, & Gallo favens, à quo forsitan pecunia corruptus erat, ita cum Principe egit, ut impetraret ab eo Andegaulam Gallo restituendam permutationis nomine, tanquam χρύσεα ἐντὶ χαλκείων. Et quo minus hæc permutatio procederet, solus Hunfridus obstitit, miseratus tum simplicitatem nepotis, tum pub. commodum. Sudovolcus hoc videns, fretusque nobilitate, popularibus suis, & fide servorum (erat enim in umbilico ditionis suæ) insidiis cruorem innocentis, patriæ hostis fundendum curavit. Legi aliquando Hunfridum confecto crimine majestatis imminutæ apprehensum fuisse à Bellomontano Comite Vicario, ac Equitum Angl. Præfecto, conjuncto Duce Boccano, iniquo facti teste. Hinc fama refert eum mœrore periisse in Xenodochio Servatori sacro. Refert hæc eadem suffocatum fuisse eum vi culcitram plumeam involventium. Ab eo tempore sensim decrevit Anglorum felicitas. Deus ipse tanti sceleris tandem ultor erat. Pessima interiit pessimus Polus morte, detruncato in littore Dorensi capite. Poli genus omne concidit. Hunfridi fama, eruditio, fides, gloria etiam florent, perpetuoque florebut.

α *Ne Britannicæ nostræ,*] Sic in utraque Ed.

HYDROPOLIS, vulgo Dorcestre, urbs ad Tamam flu. sita : olim quidem Romanis nota, ut liquido, non modo ex monumentis terra erutis, verum etiam ex numismatibus, apparet. Hic si quis me roget cur urbi Græcum nomen attribuam, huic ego respondebo, non potuisse nomen aut aptius, aut significantius, facile inveniri, quod decorum vocabuli ad plenum explicaret. Hydor Græcum belle exprimit illud contractum Dor Britannicum. Cestre, sive Castre, à Latina descendit origine. Attamen Saxones non hoc vocabulum locis tantum castris munitis, verum etiam & civitatibus, quanquam alterum hoc minus proprium, attribuebant. Certe, quantum ego ex idiomate Britannorum deprehendo, non habent vocabulum, quo significanter urbem appellent. Aliqui dicunt Dinas civitatem significare : at rationem nominis nullam reddunt. Alii dicunt Cair urbem esse, quum sit interim & castrorum, & locorum omnium saxorum robore circumseptorum communis appellatio, descendens, ut ego arbitror, ab Hebræo fonte. Alcaire urbs fama apud Ægyptios notissima est. Saxones dicunt se habere suum Stede, sive State. At ego hoc nomen locis frequenter non admodum celebribus inditum scio, ut in Polstede, Newstede, Hamstede : at civitatibus nostris vel raro, vel nunquam. Πόλις Græcum est. idem refert, quod civitas. Nihil igitur periculi si Græca Græcis cohæreant. Certe rectius hoc quam Latina Græcis miscere, id quod manifeste in Dorchester apparet. Birinus, de quo superius scripsimus, liberalitate Cuneigilfi regis Vilisaxonum, Dorchester, tunc opibus & justis spatiis civitatem florentem, in sedem episcopalem accepit. Longo post tempore, regnante Gulielmo Magno, Remigius episcopus sedem Lindum transtulit. Alexander vero Lindianus, videns Durocastri desolata esse omnia, collegium Canoniorum Augustinianorum ibi instituit.

I

IBERI, gens fama celeberrima, sic dicti ab Ibero flu. qui apud Cantabros oritur : unde & Iberia, quæ nunc Hispania. Ex Iberis ingens turba commigravit in insulam quandam occidentis, cui nomen postea dedit. Nostra ætas non Iberiam vocat, sed Hiberniam vocabulo aliquanto recentiori. Poëtæ mentionem faciunt & Juvernæ, & Iernæ, quæ verba, ut ego interpretor, Hiberniam, de qua nunc tracto, denotant. Sylvester Giraldus, vir suo seculo inter literatos non parvi precii, scripsit Topographiam totius Hiberniæ, quam, comes Joannis, postea regis Angliæ, & vidit, & peragravit.

Ille

Ille quidem distinctione operis tertia docet Heberum, nisi corrupte scriptum sit pro Hiberno, & Hermionem fratres insulæ imperium inter se divisisse. Addit præterea borealem partem cecidisse Hebero, australem vero Hermioni.

ITIUS PORTUS, alias Iccius, & Icius, de quo Cæsar in commentariis, nunc Calice. De portu ut non dubito; ita facile non possum adduci ut credam hunc esse locum, quem Latini auctores Gessoriacum appellant. Beatus Rhenanus liquido probat ex antiquissima charta militari, Gessoriacum eam esse urbem, quæ nunc Bononia dicitur. Unde brevissimus est in Britanniam trajectus; id quod periti rei nauticæ affirmant. Quanquam nuper accepi, à Dori ad portum Icium brevissimum esse transitum, quod tamen non temere affirmo. Legi aliquando Anglum quendam tempore Henrici secundi delatum in Itium portum locum curiose collustrasse, recedentemque dixisse, futurum aliquando, ut illinc flagellum enasceretur, quod vel perpetuum Gallos urgeret. Paulus Aemilius, unicum eloquentiæ Romanæ nostro seculo decus, cuius floribus, quantum ad res Gallicas pertinet, Polydorus historiam adornavit suam, scribit septimo historiæ Gallicæ libro, Philippum Bononiæ Comitem Itium munivisse. Eadueardus à Gulielmo Magno ejus appellationis tertius longa obsidione urbem expugnavit, expugnatam auxit, auctam de integro munivit, & munitam conservavit. At Henricus Octavus, unus instar multorum, tantum munitionis, tantum splendidæ structuræ, tantum apparatus militaris urbi contulit, ut gloriam Regum omnium, qui illic dominati sunt, superaverit, & multis quidem nominibus.

ISCA flu. vulgo Eske. Oritur in Scotia, delabiturque in æstum Soluathianum, alias Sulwath. Vadum, ad quod nuper pugnatum est inter Anglos & Scottos, Sandifica appellatur. Perpetuo meminerint Scotti sanguinis sui eo loco effusi, & turbæ nobilium virorum captæ.

ISIS flu. Britannice Ise, Saxonice Ouse. Tres sunt in mediterranea Angliæ parte hujus appellationis celeberrimi flu. quorum qui primus Isidis vadum, vulgo Oxforde, sed corrupte pro Ouseforde: alter vero Boccinum, nobile oppidum, alias Buckenham, cui nomen à damis masculis inditum, alluit: tertius, conjugio Uri nobilis, Isurovicum, quod & Eboracum, alluit. Sunt & alii in Britannia fluvioli ejusdem nominis, quos brevitatis studio in præsentia omitto, contentus tantum prædictorum originem compendio quodam repetere. Isis, fluviorum rex, oritur in Cotefuoldia, spaciofa admodum Claudianæ gentis planitie, plus minus mille passibus ab oppidulo,

pidulo, cui nomen Tetocuria, alias Tetbyri, nec longius à Foffana via, ut inter alios multos testatur Maildunensis quidam monachus, qui Eulogium historiarum scripsit. Scio aliter sentire & scribere Polydorum, virum multis nominibus clarissimum. Nam originem flu. attribuit patri limitaneæ, qua Cotesuoldia Vincelocomum pene attingit. At nihil minus, quam nominis loci meminit. Novi Pennocum agrum Hailesianæ ditionis, amniculique fontem vicinum. Sed ortus Ifidis eo plane non est loco. Gaudebant Hailesienses suum agrum nobilem Ifidis origine reddere. Ego quidem ingentem numerum scriptorum tractantium res Britannicas diligenter excussi. Inventus tandem unus, aut alter, obscuræ notæ scriptor, qui Polydoro in hac parte subscriberet. Utinam Polydorus tam oculatus fuisset testis in rebus Britannicis, quam interim est tersus, nitidus, elegans. Næ ille tum exegisset opus immortalitate plane dignissimum: modo & eadem opera cognitionem utriusque linguæ, videlicet Britannicæ & Saxonicæ, tanquam ad coronidem adjecisset. At ille interim laudandus plurimum, qui domi sedens, & numerofo veterum auctorum de rebus in Britannia gestis scribentium præsidio destitutus, præstitit in tanta angustia, quanta potuit alius quisquam maxima. Hæc ego de Polydoro modeste satis, ut arbitror, & candide retuli, quem interim aperte de me male loqui & sentire certo scio, id quod fusque deque fero. Nec enim quicquam est cur Italum censorem antiquitatis, gloriæ, majestatis Britannicæ iniquissimum metuam. Dies tandem lumen tenebris afferet, & veritas erecta suo prænitebit fastigio, etiamsi Urbinas vel ad ravim usque reclamitet. Sed ad Ifidis cursum redeo. Hic flu. paucis à fontibus progressus miliaribus, Coui Berchelegani amnem in se recipit. Sic auctus, cursum α continuat, ac Corinum fluviolum, antiqua fama clarum, à quo Corinium urbs Dobunorum prima, alias Churnecestre, corrupte Cirencester, corruptius Cicestre, dicta est. Tum pleno petit alveo Crecoladam, non insignem olim, ut vulgus indoctum somniat, Græcanicis scholis. Inferius paullo allambit Aquædunum, vulgo Aciton, castellum nobilissimi Stipiticii, alias Zouche. Deinde etiam & Lechenladam, ac continuo Joannitium pontem, locum inter prata humilem, & aquarum copia β pressam intersecat. Hinc Rodecotanum pontem, avicularum nidum notissimum, pene-

α Continuat, ac Corinum &c.] Vel ad reponend. vel vox aliqua deest. β Pressam] Sic in utraque Ed. Malim *pressum*.

trat, Novuumque pontem, ac Insulam, alias Egnesham, & Einesham, ab Ealmero Coriniorum Principe olim illustratam. Postremo divortium patitur, ac in cornua divisus, hac Botelegam, & Hincheselegam, trajectu celebres, petit; illac Deilocum, alias Godeftow. rursus in brachia fractus, quæ paullo inferius, facta insula, coeunt, ambit, & sui nominis insulas, ac urbem literarum cognitione super æthera notam, invisit. Credas data opera sic in insulis lusisse Isidem, ut loci cum amœnitate, tum celebritate urbis captus, cursum, alioqui rapidum, spectandi gratia, remoraretur. Confluxus autem brachiorum cernitur loco palustri non longe admodum ab Isidis vado dissito. Quod reliquum est defluxus, Cygnus, me tacente, Isiacus quærentibus, ut est totus candidus, ac facilis, abunde ac lucide ostendit. Nunc alterius Isidis decursum brevi oratione perstringam. Oritur prope Stenum, ubi olim villa Murolegi, deinde Braii, & Sannæi; ac defluit Brachilegam, quondam nobile Avoniæ mediterraneæ oppidum, quod Latine Filicetum sonat. Hinc præpete lapsu Boccinum, vulgo Buckenham, unde & regio vicina Boccinia, pervenit. Nec contentus nomen alicujus fluminis conjugio mutare, Stratofordam Stenicam, Neoportum Paganellicum, ac Budefordam antiquum fama emporium petit, ac omnem citus Provinciam ab eo dictam penetrat, quousque perventum sit ad Ernulphi curiam, alias Einesbyri, forum non infrequens, quod nunc Fanum Neoti appellatur, situm vero in ipso limine Venantoduniæ, alias Huntenduneshire. Deinde jam profundus & vagus Gumicæstrum antiqua nobile fama, & monumentis insigne Romanorum; Venantodunum etiam, à qua urbe late circumjacens regio nomen accepit, ac Slepam, quæ & Fanum Ivonis Persæ, allambit: hinc dextrum latus Anguillarianæ insulæ, & alias Elig, auctus Granta flumine: hinc sinistrum Avona tumidus recepto implicat. Tum vero in cornua dividitur, Fennicolas perlustrans. Denique cornibus fere omnibus ad unum rursus alveum recurrentibus, Linum, celebre emporium mercatorum, terra marique advenientium, perpetuo beat officio, ac tandem Oceano sic committit. Restat tertii Isidis cursus ab ipsis fontibus ad ostia deducendus. Quare operæ precium erit primum Uri flu. sinuosos mæandros describere, ut postea nomine, & alveo juncti, uterque suis eniteat coloribus. Urus extrema parte Richomontaniæ

α *alias Elig,*] *Elig* anguilla non est, sed salix. Eaque insula dicta est quasi salicibus confita.

provinciolæ Brigantum Occidentem versus oritur. Nomen autem loco, ut quidam prædicant, Muscomaria; ut autem alii volunt, Coterinus mons, quorum opinioni ego quoque accedo. Defluit per ignobiles pontes Bainum, & Aiscaranum, ac aliquanto inferius Ventolacensem pontem arcubus insignem alluit, deviusque statim Mediolamum, olim castellum Radulphi filii Ranulphi, relinquens, Urivallem, locum sui nominis vicinum, petit, pontemque Childegramensem. Hinc per Massamensem pontem, Tanfeldam, olim Marmioniorum castellum, & Nortobrigum, impetu quodam delabitur, Ripodunum in Schelli ripa situm rauco salutans murmure. Tum vero Vicanum pontem paullo inferius situm penetrat, ac Isurium, prælato Isidis nomine, venit. Ptolemæus, ubi de Brigantum urbibus loquitur, inter alias Isurii meminit. Antoninus etiam Isuriam Brigantum celebrat in Itinerario suo. Concidit autem eo tempore, quo Danica vis totam fere Angliam ferro & flamma devastabat. Nunc seges est & villa rustica ubi Isurium fuit. Rudera murorum & numismata Romanorum hîc frequentiuscule ab aratris eruuntur. Nomen loco nunc Aldeburge, quod vetus oppidum significat. Pons Burgenfis ad Tudeladum amnem (celebris conflictu, quo, teste Gulielmo Pachenduno illustri scriptore, captus est Thomas Comes Mediolanensis) ab Aldeburgo non longe distat. In campis huic admodum vicinis exstant quatuor Pyramides ex solido saxo, Romanorum, æ ut quidam indicant, trophæa. Stant autem ad lævam viæ Vetelingianæ, sive, ut alibi lego, Eathelingianæ, ut nomen à nobilitate β sumant, versus occidentem, qua itur à Burgenfi ponte Luguballiam. Hîc unum est, quod me implicat arcto nodo. Nam sunt ex indigenis qui prorsus affirmant Isidem, aliquanto inferius Burgenfi ponte, Urum in se recipere. quod mihi quidem non fit verisimile, quum antiquitus Isurium, ut manifeste ex vocabulo colligere licet, utriusque fluminis nomen præferat. Minora vero flumina majorum nomina subinde concipere, non tam in Isuro, quam in Tamesi liquet. At à defluxu flu. per Burgensem pontem longissimo jam tempore Uri nomen, dum plebs brevitati studet, omnino sublatum periit, & Isis, prima dictionis compositæ pars, integra mansit: ita tamen ut pro Ise, vulgo Ouse appelletur. At si quis penitius excusserit etymon hujus nominis Yorewike, quod contracte Yorke, intelliget quidem

æ *Ut quidam indicant,*] Malim, ut *quidam judicant.* β *Sumant*] *Sumat* in Ed. prima. male,

illud nomen ab Ifurewik, retenta prima litera, abjecta vero secunda, & tertia in O mutata, sumpſiſſe. Neque ego tamen interim Eboracum tollo, cujus jam frequens apud veteres mentio. Suo per me quiſque utatur iudicio, ita ut & mihi meum relinquant liberum. Unum hoc conſtat, Græcos & Latinos peregrinæ linguæ voces, dum ſuæ linguæ decoro & compoſitioni ſtudent, prodigioſe corrupiſſe. Quin nunc quod reliquum eſt curſus Iſidis expediam. A Burgenſi ponte deſluit Monachodunum, ubi in ſe recipit Nidum flu. Hinc properat Eboracum, reginam Britanniæ aquilonaris urbem, ubi orientem verſus Foſſam amnem Calaterii nemoris alumnū placido accipit alveo. Tum vero naviger, & Guerfa flu. dextrorſum auctus, Cauodam, nobile archiepiſcopi Eboracenſis caſtellum, alluit. Denique Uroſullo, caſtello nuper Perciorum tum elegantiffimo, tum ſplendidiffimo, ſiniſtra longiuſcule relicto, Doruenta fluvio ſuperbus comite, ad Abrum, alias Humbrum, notum illi, Duno præterea, & Terento fluminibus celeberrimis hoſpitiū petit: unde via ad Oceanum recta.

ISIDIS INSULÆ, Anglice Oufeneg, & Oufeney. Hi mediamnes loci pene inglorii ante adventum Roberti Oilii Nortomanni, cujus ditionis tota Iſiacorum provincia, beneficio Gulielmi Magni, fuit. Ille autem eo, tanquam in ſeceſſum amœniſſimum, à caſtello ſuo vicino frequentiuſcule tranſibat. Erat autem Roberto frater Nigellus nomine, de quo fama non admodum multa refert. At ejus filius Robertus, nepos & heres Roberti primi, qui ſine liberis obiit, vir maximi precii erat, cujus uxor Editha Forna, femina incomparabilis, Iſidis inſulas magni merito fecit. Contigit aliquando, ut Picarum chorus arborem inſidens Editham, in inſulis ſpatiantem, conſono quaſi ſtrepitu ſalutaret: quod quum frequenter, & uni illi, feciſſet, augurio tacta, Radulphum Canonicum Fani Frediſuidæ conſulit. Ille magnum in augurio pondus ineſſe reſpondet, ac heroïnā ſollicite rogat, ut templum ibidem Servatori conſecraret. Illa hoc idem à marito petit, & impetrat. Hinc fundamenta cœnobii jacta, quod tandem crevit in immenſum. Thomas Vicanius in annalibus ſuis hoc factum affirmat anno D. 1129. Sic fama, ſic gloria, ſic honos inſulis partus. Multa debent igitur Oilii inſulæ Iſiacæ.

ISIACUS, poſſeſſivum ab Iſide aptiſſime derivatum. quo nomine non ineleganter appellabit aliquis accolam propter Iſidis vadum habitantem. Deſuit jam longo tempore aptum, elegans, & Latinum genti vocabulum. Fas igitur ſit mihi, per candorem & gratiam eruditorum, eam à bonis literis optime

audientem, Ifiacos, nomine in hac parte novo, at interim apto & significanti, posteritati commendare.

ISIDIS Vadum, Saxonice Ouseforde, & Ousenford, α corrupte Oxforde. Hic forsitan obgannient scioli, omnis antiquitatis & politæ literaturæ ignari, me corruptorem esse veteris linguæ Saxonicæ, quam illi interim qualis fuerit ignorant prorsus. Per me vel ad ravim usque oblatrent, canum stupidam imitantes rabiem, qui Lunam nitide elucentem, & nihil tale curantem, assidua insectantur vociferatione. Non equidem scribo hujusmodi tenebrionibus, contentus interim paucis, at candidis, eruditis, denique judicio valentibus placuisse. De Isidis vadi origine, multi multa prædicant: inter quæ historia circumfertur affirmans hanc urbem olim ab amœnitate situs Bellositum dictam fuisse. Joannes Rosius Verovicanus, accola Guidonici clivi, hinc edoctus, hoc idem affirmat. Cives, urbem suam quam illustrissimam reddere cupientes, Vortigerium Britannum, conditorem nescio, an instauratorem, urbis deprædicant. At qua id faciant auctoritate, luculentam non reddunt rationem. Historia rerum memorabilium, quam academia Ifiaca religiose servat, aperte pronunciat scholas fama antiquitus insigneis à Græcolada (quæ rectius Crecolada) Lechelada, β & Lathelada fuisse Bellositum translatas. At quo tempore, quo auctore, qua causâ id factum sit, silentium plane ingens. Secutus est & Rosius Verovicanus, vir majoris longe diligentiae quam judicii, hanc qualemcunque de scholarum translatione opinionem. Crecoladenses accolæ ripæ Ifiacæ conservant nescio quos versiculos obscuros in Fano Sampsonis, hanc originem asserenteis: quorum, nisi me fallit memoria, hic primus est.

Postquam Pallas humi furians prostravit Athenas.

Reliqui vero exciderunt mihi, sed dispendio pene nullos Ifiacæ academix historia prorsus nullam facit de Ealfrido mentionem. Sunt tamen alii scriptores, & fidei approbatæ, qui institutionem scholarum Ifiacarum manifeste illi ascribant. Videtur hoc etiam Afferius Menevensis, tecte suppresso Isidis vadi nomine, significasse. Sed is nec Græcoladæ, nec Lecheladæ, nec Letheladæ, vocabulorum mere Saxonorum, ut neque transmigrationis, meminit, ne per umbram quidem. Quin ipsa verba auctoris apponam, ubi de educatione filio-

α Corrupte Oxforde.] Vide supra in not. ad p. 34. β Et Lathelada] Posterior pars Parenthesis non post *Lathelada*, sed mox post *Lachelada* male collocatur in Ed. prima.

rum Ealfridi regis Visifaxonum loquitur: “Eathelueardus
 “omnibus junior, ludis literariis divino consilio, & admira-
 “bili Regis prudentia, cum omnibus pene totius regionis
 “nobilibus infantibus, ac etiam multis ignobilibus, sub dili-
 “genti magistrorum cura traditus est. In qua schola utrius-
 “que linguae libri, Latinae scilicet ac Saxonicae, assidue lege-
 “bantur. Scriptioni quoque vacabant, ita ut antequam hu-
 “manis artibus vires haberent, venatoriae scilicet, & ceteris
 “artibus quae nobilibus conveniunt, in liberalibus artibus
 “studiosi, & ingeniosi viderentur.” Et alibi, ubi de divisione
 fortunarum Ealfridi agit, haec scribit: “Tertiam partem
 “scholae, quam ex multis propriae suae gentis nobilibus pue-
 “ris, & ignobilibus, studiosissime congregaverat, dedit.”
 Rossus Verovicanus in libello de Academiis affirmat prin-
 cipio tantum fuisse treis scholas in Isidis vado, quarum prima
 grammaticis, secunda philosophis, tertia theologis conse-
 crata est. Haraldus Levipes, Danus, Angliae rex, infestus tum
 civibus, tum eruditis Isidis vadum incolentibus, quod Danos
 nobiles, fugienteis ad Fani Fredisuidae pyramidem, consilio
 Eadrici proditoris scelestissimi occidissent, armatum militem
 eo misit, qui urbem strenue diriperet, & collegia bonis arti-
 bus dedicata confringeret, scholasticis hinc illinc metu fu-
 gientibus. Chronica Fani Frediswidae referunt Isidis vadum,
 regnante Eathelredo, insignem accepisse cladem. Robertus
 Polenius, vir ad bonas literas natus, studiorum in Isidis vado
 resuscitavit, post cladem acceptam, alacritatem, tempore Hen-
 ricus Belloclerici regis Angliae. Hinc Polenius Romanam ur-
 bem petiit, ubi & Cancellarii dignitate functus est. Non
 possum liquido pronunciare an Isidis vadum muro fuerit
 cinctum ante imperium Gulielmi nothi, regis Angliae. Illud
 constat Robertum Oilium, ejus appellationis primum, ca-
 strum, quod olim fortissimum fuit, in ripis Isidis vel à funda-
 mentis construxisse, anno à Christo nato 1071. teste Thoma
 Vicanio fidei optimae scriptore. Nos ista, dum antiquitati
 studemus, in gratiam Isidis vadi, memoriae sacrosanctae con-
 secravimus. Exhibebimus autem de his fusiora & lucidiora
 in libro de origine & incremento bonarum in Britannia li-
 terarum, α & in libro de Academiis.

α *Et in libro*] Sic lego cum Ed. secunda. *In* omittit Ed.
 prima.

L

LIMENUS flu. Britannice Limene. Refert hoc nomen originem Græcam, quod pleno defluens alveo portum efficiat. Est enim portus, littus, sinus maris, Græcis λιμὴν. Eadbertus rex Cantiorum Limeni meminit in quadam donatione facta anno D.741. Chronica Fani Neoti de Limeno sic loquuntur. “Limenus fluvijs currit de sylva magna, quæ vocatur Andredeswalde. Habet autem ea in longitudine ab oriente in occidentem milliaria 120. & eo amplius, in latitudine autem triginta.” Graius in opere, cui titulus Scalechronicon, Andredeswaldæ meminit, & Sigeberti regis Visifaxonum ab upilione ibidem interfecti. Henricus Venantodunensis quarto libro historiæ de regibus Anglorum hæc refert, ubi de Danis, fretus auctoritate Mariani, agit: “Postea rediit in Angliam ille magnus exercitus cum omnibus rebus suis ad portum Limene cum 250. navibus, qui portus est in orientali parte Cantix, juxta magnum nemus Andredeslege, quod centum & viginti milliaria in longitudine, triginta in latitudine continet. Egressi vero construxerunt castrum apud Apletre.” Hactenus Venantodunensis. Saxonibus id Apletre est, quod Latinis malus, nota arbor. Et quoniam in mentionem Andredeswaldæ, cujus apud Marianum clara est memoria, incidimus, lubet hîc obiter significare Henricum Venantodunensem Andredescastrum, urbis, ut ait, olim celeberrimæ, at ab Ealla primo rege Sudofaxonum funditus everfæ, non sine honoris præfatione magna, primo historiæ suæ libro, meminisse. Nomen Limeni nostris prorsus incognitum temporibus. Constat tamen eum fuisse fluvium, quem hodie Rotherum vocant. Oritur autem in Argasio monte, non procul ab Aquædunensi saltu, alias Waterdon, loco Sudofaxonibus notissimo. Unde labitur vicinum in campum, cui nomen indit, videlicet Rotherfelde. Hinc Vicanum, alias Hichingham, petit, ac Robertinum pontem. De hoc vico recentiores quidam scribunt, de nomine nil dubitantes. At mea conjectura est, Rotheri pontem in Roberti pontem degenerasse. A ponte Rotherino recta decurrit Bodiamum, olim Dalenrigii, postea Leuchenoriorum castellum. Deinde Noviodunum pagum, & Oxinegam, ubi trajectus, alluit. Postremo Apletream vasto defertur gurgite, ac mox aperto mari se committit.

LIMODOMUS, vulgo Limehouse, cui nomen à re inditum.

LOMITHIS, id est, sinus luteus, sive Lamithis, vulgo Lamehithe, notissimus Tamesinæ ripæ locus ; de quo nihil antiquius legi, quam quod Canutus Fortis rex Angliæ hîc inter convivia & pocula, ut refert Henricus Venantodunensis, libro sexto historiæ suæ, diem obiverit supremum. In confesso est, archiepiscopos à tempore adventus Nortomanorum in Angliam hîc sedem habuisse. Balduinus & Hubertus, archiepiscopi, nobile Fanum Lamithi erexerunt, decreverantque Præbendarios, ut vocant, ibidem statuere. Duroverneses monachi hoc ægre ferentes cum Ro. pont. de Fano diruendo egerunt. Postremo, monachis victoribus, ruinam locus passus est, & quidem magnam. Palatium archiepiscoporum jam ad senium deverterat. Ecce præsto est Joannes Moridunus, &, absterfo senio omni, florem ac juventutem renovato & aucto operi magnifice reddit. Hîc ego juvenis, studio eloquentiæ & bonarum literarum totus conflagrans, Thomam Houertum, Principis Icenorum filium, Latine loqui industria, qua potui maxima, perdocui.

LUGUBALLIA, Britannice Cairluel, corrupte Cairlile. Hæc urbs ad Vetelingianam viam sita est, alluiturque à borea Aquæduno, & à meridie Calodêva fluminibus non ignotæ famæ, quorum confluentia spectabilis paullo inferius urbe. At unde urbi nomen inditum à nullo hætenus discere potui. Conjecturam interim meam non gravabor publicam facere. Suspisor fluvium, qui nunc Aquædon, alias Eidon, olim dictum fuisse Logum, sive Lugum. Ballia à valle, V litera in B facile mutata, originem sumpsit. Sunt & qui scribant vallia, non ballia. Familiare quidem est indigenis Aquilonaribus valles præposito fluminis nomine appellare, ut Glindale, Weredale, Tivedale, Alandale, Rhidale. Sic enim Luguballia Lugivallis erit. Nisi quis rectius appellationem ortam putet à Lough patrio vocabulo, quod lacum, aut stagnum significat. Abundat enim aquis Luguballiæ situs. Ptolemæus Luguballiæ corrupto nomine Lucopibiæ meminit, videturque eam genti Novantum attribuere. Meminit etiam hujus urbis Antoninus in suo Itinerario. Quo tempore Beda floruit, in precio hæc urbs quidem fuit : nam & ejus mentionem 27. cap. libri 4. historiæ suæ facit. In libello quoque, quem de Cutheberti vita carmine, & prosa scripsit, honorifice de Luguballia hæc prædicat : “ Ecfridus rex ad Lu-

“ guballiam civitatem, quæ à populo Anglorum corrupte
 “ Luel vocatur, venit ut alloqueretur reginam, quæ ibidem
 “ in monasterio suæ sororis eventum belli expectare dispo-
 “ suit. Postera autem die deducenribus cum civibus prodiit,

“ ut videret mœnia civitatis, fontemque in ea miro quodam
 “ Romanorum opere exstructum.” Hæc ille. Concidit autem
 Luguballia calamitate Danici belli, & deserta mœrebat totos
 ducentos, & eo amplius, annos. Aluredus Fibroleganus hi-
 storiographus, suo seculo clarus, scribit hanc urbem instaura-
 tam fuisse sexto anno imperii Gulielmi Rufi, regis Angliæ.
 Prædicat hoc idem Hovedenus. Adjicit Venantodunus,
 Gulielmum Rufum regem colonos ab austro huc misisse.
 Nec desunt qui scribant Flandros quosdam diluvio suis sedi-
 bus pulsos, ab Anglo, tanquam colonos, huc missos, qui &
 postea, ne quid cum Scottis commune haberent, Penbrocum
 translati sunt ut Rossos rebelleis perdomarent: id quod fece-
 runt, teste Sylvestro Giraldo.

M

MAUDITI Castrum, vulgo Sainte Mawes. Erat autem
 Mauditus ex Hibernia ortus, &, ut ferunt, episcopus. Vixit
 parce, ac duriter, sanctitatis nomine clarus, non longe à Fa-
 lenfi portu, ubi nunc villa piscatoria, & fanum illius nomini
 consecratum. Incolæ ostentant in cœmiterio fano adjacenti
 cathedram ex solido saxo, qua frequenter sedebat, fontemque
 superstitione celebrem. Forma castri in ipsis portus faucibus
 pene orbicularis est, & situ subsidet, ut serpentes ærei cer-
 tius irrumpenteis feriant hostes. Trefrius, qui structuræ ca-
 stri præfuit, vir ad bonas artes, & humanitatem natus, tum
 præterea amicus, & summus quidem meus, à me flagitavit,
 ut late quadratis faxis, insignia Henrici octavi nunquam satis
 laudati, & Eadueardi Principis incomparabilis, ferentibus,
 paucos opportune versiculos affigerem, quibus alte insculptis
 posteritas nobile tanti Regis opus meritis extolleret præco-
 niis. Feci quod voluit. Tali autem amico quicquam perne-
 gare plane religio fuisset. Accipe, candide lector, inscriptio-
 num notas. Prima sic habet. *Henricus oct. Rex Angliæ, Fran-
 ciæ, & Hiberniæ invictissimus, me posuit præsidium rei publicæ,
 terrorem hostibus.*

Secunda inscriptio.

Semper honos, Henrice, tuus, laudesque manebunt.

Tertia.

Imperio Henrici naves submittite vela.

Quarta.

Gaudeat Eduardo Duce nunc Cornubia felix.

Quinta.

Exprimat Eduardus fama, factisque parentem.

Hæc

Hæc nos, in Henrici Octavi Regis incomparabilis gloriam, æternitati consecravimus.

MEDIAMNIS, vulgo Medemenham, monasteriolum Bernardinorum, quod Ifiburnam Bedanfordanam, alias Ouseburne, parentem agnoscebat.

MONS Acutus, vulgo Montegu, nomen loci apud Gallos celebris: unde & nobilissima ejusdem appellationis apud Anglos familia originem duxit. Richardus Burdegalensis Rex Angliæ gloriam Montis acuti, alioqui claram, clariorem reddidit, Severiani Comitis titulo adjecto, anno ejus imperii 21.

MONS dives, Gallice Richemont, urbs famæ conspicuæ, à qua & regioni, quam possidet, nomen. Brigantes olim hîc sedes habuere, utpote cultores totius Isuriæ, vulgo Yorke-shire, cujus & hæc pars fuit, ut plurimum montana, at interim qua valles subsident fœcunda utcunque, fluviisque irrigua, videlicet Uro, Suala, & Couero. Gulielmus nothus rex Angliæ, dum Eboracum civitatem ejus imperio non audientem obsidet, Alanum nepotem suum Comitem Britanniae continentis, & Matilde regina exorante, hujusmodi illustravit donatione: “Ego Gulielmus, cognomine Bastardus, rex Angliæ, do, & concedo tibi nepoti meo Alano, Britanniae Comiti, & heredibus tuis in perpetuum omneis villas, & terras, quæ nuper fuerunt Comitis Eadwini in Eborashira, cum feodis militum, & aliis libertatibus, & consuetudinibus, ita libere, & honorifice, sicut idem Eadwinus ea tenuit. Data in obsidione coram civitate Eboraci.” Capta, spoliata, & incensa urbe Brigantum domina, ac gente in potestatem Gulielmi redacta, Alanus, vir maximi animi, studens provinciam acceptam solide sibi conservare, castrum, juxta Gillingham villam suam, fortissimum exstruxit, quo se muniret contra impetus non modo Anglorum fortunis spoliatorum, verum etiam insultus Danorum. Operi autem absoluto Richemontis nomen quodam consilio inditum est, vel à loci magnificentia, vel à castro Britanniae continentis aliquo ejusdem appellationis. Rodolphus Dicetensis in historia sua meminit Richemontis, castelli Armoricae regionis. Ego quum, annis ab hinc aliquot, avidis hoc castrum oculis collustrarem, videremque ambitum urbis intra mœnia ipsa exiguum esse, cœpi cogitare urbem sensim crevisse in extima castris area, quod tamen non refero tanquam cognitum. Nunc ut

splendor & gloria Comitum Richomontanorum fufius eniteant, operæ precium duco eorum ab origine ftirpem repetere, & ferie quadam ad fecula recentiora perducere. Eudo Comes Britanniae continentis, Gallofridi filius, tres genuit filios, Alanum Rufum, alias Fregaunt, Alanum Nigrum, & Stephanum, qui fingulatim, eo mortuo, Britanniae praefuerunt, & Richomontaniae. Uterque Alanus sine liberis periit. Stephanus vero filium Alanum nomine genuit. Hic autem Conanum heredem reliquit, cui nupfit Margareta Gulielmi Scottorum regis filia, peperitque ei Constantiam, poſtea conjugio Gallofrido filii Henrici ſecundi regis Angl. felicem. Genuit Gallofridus Arturium, quem Joannes rex Angl. ejus patruus ob metum, ne Angliae regnum jure ſuo peteret, inſidiis, ut quidam ſcribunt, interficiendum curavit. Constantia ſecundo nupfit cuidam Rodolpho, à quo adulterii crimine infamis divortio mulctata eſt. Hinc tertio nupfit Guidoni Tearcho, & ex eo peperit Adeliciam, quæ Petrum Maloclericum in conjugem accepit, & ei peperit Joannem. Joannes filius Joannis Comes Richomontaniae accepit in uxorem Beatricem, filiam Henrici tertii regis Angliae, quæ maritum Arturio, Petro, & Joanne parentem fecit. At Joannes pater ultimus erat Richomontaniae Comes ex ſtirpe Alanica, cujus ſi quem juvat antiquitatem, quæ Eudonis imperio præceſſit, cognoscere, legat Gulielmum Geometiceſem, rerum Nortomannicarum illuſtratorem. Recentiores Richomontaniae Comites omitto brevitatis ſtudio, hac lege tamen, ut illos in memoriam redigam in opere quod de nobilitate Britannica, diis vitam mihi fortunantibus, in Procerum gratiam propediem ſcripturus ſum, & editurus. Interea Richomontaniae valedicam.

MORINI, gens æ Gallicæ Belgicæ, quorum urbs celeberrima Tervana erat, quam ego potius Treventam nominarem à Tre, quod oppidum veteri Gallorum lingua ſignificat, & guin, quod album, illuſtre, & ſplendidum ſonat. Morinorum meminit Cæſar in commentariis ſuis. Meminit eorundem Gratius poëta in libro de venatione, de quo Ovidius.

Aptaque venanti Gratius arma daret.

MORTUUS Lacus, vulgo Mortelake, villa longo quidem tempore archiepiſcoporum Duroverneſium, at nunc Regis, permutatione fundi facta, villa eximie ſplendida.

æ Gallicæ Belgicæ] Malim, Galliae Belgicae.

NAU-

N

NAUTICUS finus, Saxonice Reatherhith, locus olim nautis tantum hospitium præbens. At nunc, quia urbi vicinus est, cœpit nitidis superbire villis, & sordes nauticas quasi contemnere. Sunt qui affirmant Henricum ejus appellationis quartum Anglorum regem hîc delituissè, ut medicorum opera in lepra, qua fœde aspersus fuerat, curanda uteretur.

NEOPORTUS, sive Novus portus, Anglice Newporte, statio carinis satis fida, ubi etiam & commodus in Vectam insulam aditus. In Neoportu emporium est, & unicum totius Vectæ, quod & eodem censetur nomine. Attamen, ut ego aliquando accepi, Medena oppido antiquum nomen erat.

NOVANTES, de quibus Ptolemæus, oram littoris Britannici occidentalem accolebant, ea parte, qua nunc Lugovallia Scottomastix illa floret, & Candida casa, quæ nunc Fanum Niniani, Gallovinorum sedes primaria, caput attollit. Non possum hîc certe satis admirari, quid sibi voluerit Hector Boëthius, Scotticæ scriptor historiæ, quum Galloviniam sedem Brigantum fuisse, contra communem tum Græcorum, tum Latinorum omnium consensum, affirmet. Ejusdem farinæ & illud Hectoris est, quo loco Dobunos, de quibus Ptolemæus mentionem facit, eam fuisse gentem scribit, quam nostra ætas vulgo Darbeshiremenne appellat. Notum est Corinium eam fuisse urbem, quam Saxones Churnecestre vocabant, & nostra ætas corrupte Cirencestre, & Cicestre. Sedes etiam Dobunorum primaria ibi olim fuit, ubi nunc pars Claudianæ, ad Coteuoldianum campum, provinciæ. Sunt & aliæ ejusdem notæ in Hectore maculæ, quas vulgus lectorum tanquam stellulas æ suscipit.

NULLI-SECUNDA, novum ab excellentia operis nomen inditum loco, vernacula lingua Nonesuche dicto. Hîc magnificentissimus Henricus Octavus tam eleganteis, tam venustas, tam denique splendoris erexit ædes, ut quocunque prudens floridæ architecturæ æstimator oculos converterit suos, has dixerit inter ceteras quascunque facile palmam ferre. Quanta illic Romanæ antiquitatis æmulatio? Quantum speciosæ picturæ? quantum auri? quantum denique omnis generis ornamentorum? Diceres cœlum esse stellis interpolatum. Floreat æternum Princeps, qui nullis parcat impensis, quo minus

æ *Suscipit*] Sic in Ed. prima. Sed in Ed. secunda *suspicit*.

artificum ingenia, miracula rerum, mentes atque oculos hominum sua quadam maiestate rapiencia, exhibeant.

P

PENDINAS, id est, caput montis, locus adjacens Falensis portus ostiis occidentem versus, ubi nunc stat castrum in loco edito, non longe ab ædibus Cheligrevi, viri humanissimi, qui & ejusdem Præfectus est. Cujus operis gloria, quanta quanta est, Henrici Octavi Regis propria est.

PETROPOLIS, nunc Peterburch, at nomine antiquiori Medeshamstet Saxonice dicebatur: cujus & loci Beda 6. cap. 4. libri suæ historiæ meminit. Erat autem in primitiva Merciorum ecclesia in honore plane maximo. Operæ precium ergo originem monasterii, olim undecunque clarissimi, vel ab ovo repetere. Qua parte non gravabor Hugonem Album, rerum Petroburgi gestarum luculentum plane scriptorem, in suscepti operis evocare partem. Fidem ille lectori faciet. Ego vero quod ille fuisse scripsit in compendiolum redigam. Avona, sive Avena, fluvius, qui vulgo Nene pro Avene, sublata A capitali litera, & V sequenti in N versa, Petroburgum alluit, in cujus alvei medio vorago quædam incognitæ profunditatis. Quo etiam & loco fons ebullit, cui nomen Medeswelle. Quum vero Saxones in ripa fonti vicina ædes posuissent, veteri nomini novum, videlicet Hamsted, conjunctum est, atque ita coaluit Medeswellehamstede, quod nomen longo postea servavit tempore, detruncata tantum brevitatis studio sesquipedalis vocabuli syllaba media, ita ut pro Medeswellehamstede pronunciarent Medeshamstede. Ham vero domum, Stat, sive stet, civitatem Latine significat. Collucet autem in ipsis pene Girviorum paludibus. Girviorum meminit Beda. Paludes incolebant. Nomen Girviorum nostro obscurum seculo. Dicuntur hac ætate Fennicolæ. Appellationem accepere Girvii à Gyr Saxonico vocabulo, quod Latine paludosum, & alte & luculentum locum significat. Hactenus de loci nomine. Nunc reliqua strictim dicemus. Pendar rex Merciorum, sive Mediterraneorum Anglorum, reliquit treis filios, Peadam, Wolpherum, & Ethelredum, quorum singuli eo mortuo regno Merciorum præfuerunt, id quod confirmat Gotcelinus Bertinianus in vita Milburgæ virginis. Wolpherus detestatus impietatem, qua nondum Christianus

α Luculentum] Leg. *lutulentum*, ut & ipse Lelandus monuit ad calcem libelli.

Wolphadum, & Rufinum filios suos Christo à Ceadda initiatos, consilio Verbodi è medio sustulit, monasterii fundamenta amplissimi Medeshamstedæ jecit, quod Deo Optimo Max. & Petro consecravit, unde Petriburgus nomen loco postea inditum, ac Saxulphum religiosi præsidem ibidem statuit. At imperfecto obiit opere. Ethelredus ejus frater una cum sororibus suis Chineburga, & Chineswitha incepto operi manum supremam addidere. Longo post temporis intervallo Dani, gens piratica, à boreali littore toto misere spoliato in Mediterraneas Angliæ partes pergrassati sunt, ac inter infinita alia crudelitatis exempla Medeshamstætense monasterium totius Britanniae facile primum funditus everterunt. Hæc rerum humanarum est vicissitudo. Ausim pronunciare, exceptis tantum Judæis, hominum omnium fecibus, nunquam uspiam terrarum fuisse gentem unam, quæ majorem alteri calamitatem intulerit, quam Dani Anglis. Clades illa miseris flagellabat spatio ducentorum & pene quinquaginta annorum, quam quartam Britanniae plagam fuisse scribat Hovedenus in libro Annalium, ita ut æ præcesserit Romana, Pictica, & Saxonica. Eadgarus tamen, monarcha Anglorum, utcumque immunis erat à Danicis irruptionibus. Quo tempore Ethelwoldus Philomonachus, episcopus Ventæ Simenorum, cum Principe suo ita egit, ut ille, miseratus loci desolationem, erat enim tum temporis stabulum pecoris, novi monasterii fundamenta ingentia ibidem poneret. Aldulphus etiam, Eadgari Archigrammateus, luculentissima operi dona contulit, ductus justa pœnitudine quod filius, quem unicum habebat, ab eo & uxore, somno & vino gravatis, suffocatus fuisset. Factus hinc postea Aldulphus primus abba Petroburgensis cœnobii instaurati, & tandem archiepiscopus Isurovicanus. Deinde Eadgarus ædificato novo oppido diplomæ emporii contulit. Quid multis? Eo divitiarum, splendoris, famæ, magnificentiae, denique gloriæ accrevit Petropolis, ut Chrysopolis à multis appellaretur, quod nomen Saxonice sonat Gildenburch. Vicerat jam Gulielmus Nortomannus, & imperio Angliæ potitus est. Ecce Chrysopolis, tot congestis multorum annorum spatio opibus, præda fuit Hereuardo Anglo, ac Danis Anguillariam insulam, alias Elig, vi defendentibus, & Gulielmo regi obaudientibus. Justo mihi hoc factum videtur Dei judicio. Nam monachorum saltem bonorum partes fuerant, tantos in eleemosynam thesauros à piis

æ Præcesserit] Alii forsan malint, præcesserint.

erogatos non sordide sibi conservare, verum larga manu opportune, & in loco pauperibus distribuere. Meminerint igitur ecclesiastici, vel perpetuò, æsordium, hoc exemplo admoniti. Tuoldus Nortomannus, beneficio Gulielmi Victoris, cujus & nepos, ut quidam scribit, erat, abba tum Petropolitani, facinoris Hereuardini admonitus, Stenosforda urbe relicta, ad suos armato milite, ut fortem decuit abbatem, cinctus rediit. Tum vero partim dispendio rerum monasterii, & oppidi incensi, partim etiam Anguillarianorum vicinitate, vulneratus, ut piscis ictus, sapuit; ac castello sui nominis, Gallice Montuold dicto, strenue erecto, futuræ prospexit cladi. Hucusque ut plurimum ex historia Hugonis Albi. Henricus Octavus rex potentissimus splendorem novum Petroburgo, jam dignitate episcopi illustrato, contulit.

PETRUS Rupinus, Gallice de la Roche dictus. Hic fuit Ventæ urbis Simenorum episcopus tempore Henrici tertii regis Angliæ, homo tam invidiosus, quam qui unquam maxime fuit. Hic erexit Londini in suburbio, cui Sudoverca nomen, Xenodochium. Porro in Avonia meridiana instituit alterum Xenodochium, eo loco, quo stat oppidum in ostiis Portus magni, cujus Ptolemæus meminit. Instituit etiam duo cœnobias, unum Tichefeldæ, alterum Letelegæ, quæ vulgo Neteley.

PLACENTIA, Gallice Pleasaunce. Nomen palatio, ab Hunfrido duce Claudiano instaurato, à loci amœnitate inditum, quod modo periit, resuscitata veteris Grenovici memoria. Has ædes Hunfrido mortuo coluit Eadueardus ejus appellationis ab imperio Nortomannorum quartus. Cygnus de hac Placentia magnifice personat in mellita sua cantione.

PONTES, numero plurali, oppidum, ut ego conjecturam facio, quod Saxones Readige, & Reading, sic enim in vetustissimis exemplaribus scriptum invenio, sua lingua vocabant. Antoninus Pontium meminit. Quamquam milliariorum numerus, qui in Itinerario elucet, à pontibus Londinum non convenit Readingo. At ego experientia didici corruptos jam esse in Antonino numeros, & Alaunodunum vicum, qui nunc Maidenheved, & Uxinum pontem, ac Colunum, Saxonicè Colunbroke, corrupte Colebroke, recentioris memoriæ esse, quam ut Pontium referant antiquitatem. Et eo loco tantum nominat urbes, ac celebris notæ oppida: cujusmodi

æ Sordium,] Sic ex Ed. secunda, non *sordidum* ut in Ed. prima.

nisi Radingum recta via nullum à Cunetione, alias Marlebyri, Londinum. Reading nomen, meo quidem iudicio, à copia & confluxu aquarum apud Saxones cœpit. Et hujus nominis pagus est ad Limeni, alias Rotheri, fluminis ripam, qui Cantios à Sudosaxonibus ex parte determinat. Fluvius vero Readingum interfecans Romanis Cunetio, Saxonibus Kenet dicitur. Oritur autem in Vilugiana provincia ad radicem tumuli terræ, in usus bellicos olim egestæ, cui nomen Selburgus. Hinc profluens, Cunetionem, celebre sui nominis oppidum, Hungrefordam, Spinam, alias Neocuriam, ac Readingum alluit, ac mox in Tamesim delabitur. Hæc confluentia aliquid facit ad nominis etymon. Idem præstat & Cunetio, qui antequam oppidum penetret, in cornua propter Beram villam splendidam se diffundit, ac majori alveo per pontem qui Readingi est ad meridiem defluit; minori vero, quem sacrum amnem vocant, borealem oppidi partem alluit, ac mox cœuntibus cornibus fit unus alveus. Huc etiam accedit, quod & illa duo brachia rursus divortiiis quibusdam vel in medio ludunt oppido, ac insulas plane amœnas efficiunt. Postremo neque hoc alienum à nominis significatione. Saxones rivum Rhe communi appellatione vocant, & subinde scribunt Hrie. Hinc Rhegate, id est, rivi cursus; Overrhe, ultra rivum; Rheford, rivi vadum; Rhidune, oppidum prope rivum; Suderhe, ad meridiem rivi: unde & provinciæ nomen, quæ australi Tamesis ripæ adjacet. Readingi primus, quod ego sciam, Asserius Menevensis illustrem in Annalibus suis mentionem facit, ac sui collaudat Ealfridi regis Visifaxonum virtutem, qui Danos aperto Marte eo in castellum fugavit. Hujus castelli nec rudera, nec aliqua certa hodie exstant indicia. At plateæ Castellane nomen in memoria quo itur via publica ab hoc oppido ad Spinam occidentem versus. α Constat ex historia Roberti Beccensis Henricianos pessum dedisse castellum, quod Stephanus tyrannus Readingi firmaverat. Ealfritha, secunda regis Edgari uxor, poenitudine ducta, quod privignum Eadueardum regem adhuc impuberem occidendum insidiis curavisset, monasterium virginibus sacrum Readingi instituit, eo, ut fertur, loco, quo nunc Fanum Mariæ in precio est. Henricus ejus appellationis primus cœnobium monachorum ad orientem posuit locum sepulturæ suæ, cui contulit virginum prædia, ac latifundia tum collegii Chaufegani, tum monasterii Leonis.

α Vid. *Leland. Collect.* Vol. 6. p. 91.

PONTIFICES, magistratus, nomen à re sumens, videlicet pontibus vel construendis, vel reficiendis: cujus generis sunt præfecti duo Londinensi ponti, habentque in Sudovercano suburbio domum amplissimam, utpote armamentarium rerum ad tantum opus pertinentium. Rodolphus à Diceto in sua refert historia Petrum de Colechirche sacrificulum jecisse prima fundamenta novi pontis. Sed erant illa levia. Quare regiis & civicis accrevit postea opibus. Hic, candidi lectores, obstrepat molesta sciolorum turba, cujus & unus obscurior reliquis, homo notioris loquentiæ, quam eloquentiæ, & μεγαφιλαυτος, me foede in enumeratione arcuum Londinensis pontis erravisse asserit. Incuriam in qua parte meam censor scilicet acutus, idemque rarus, convellit, lancinat, lacerat etiam pro imperio, si diis placet, suo. Cui ego tantum in præsentia, alias opportunius ejus intolerabilem male judicando arrogantiam pressurus, & conculcaturus, respondeo: pluris valet oculatus testis unus, quam auriti decem. Civis Londinensis sum, nec me patriæ poenitet meæ. Speroque aliquando futurum, ut nec illam fui qualiscunque poeniteat alumni. Edico, tibi male conciliate Geta,

Nulli nota magis domus est sua, quam mihi certe

Omnia Londini & sunt monumenta mei.

Fac periculum in eruenda penitiori illa antiquæ urbis nostræ celebritate. Doctior hoc nomine, nisi te discere suppudeat, forsitan evaseris me auctore. Quin pontis causam perago? Cataractæ in ponte Londinensi viginti, qua se ab austro in boream extendit. At arcus ex solido saxo incurvati tantum novemdecim conspiciuntur. Tabulatam illam, & planam pontis figuram ex asseribus compactam, & machinis tractilibus, si usus postulet, sublevandam, ne aditus hosti pateat, arcum nec possum, nec volo, sed neque per rationem debeo, certe appellare. Sperabas tu quidem magnum de me in hac re triumphum. At ego à te conceptam spem omnem illam his verbis facile tibi præripio.

Sis licet Antæus, Polyphemus, maximus Atlas,

Laurigeros noli de me sperare triumphos.

I nunc Geta, & inter compotores tuos viginti arcus Londinensis pontis victor deprædica.

POLUS, illustris familiæ nomen, cujus ego talem fuisse originem à fide dignissimis didici. Michael Polus, humili loco

α Sur monumenta mei]* Dolendum sane est Auctoris Collectanea de Londino periisse.

natus,

narus, mercaturæ operam dedit Regioduni, in ipsis Hulli fluminis ripis siti, ubi nobile emporium. Navigavit autem frequenter ad orientales urbes Germanorum, tantaque dexteritate, successu, felicitate quoque rationes omneis suas subducebat, ut brevi divitias ingenteis sibi compararet. Hinc fama inclarescere cœpit, & Richardo secundo Anglorum Regi non modo cognitus, verum etiam familiaris, & charus, atque adeo à consiliis esse. Uffenfordiorum Sudovolciæ Comitum gloria, deficiente herede masculino, inclinationem patiebatur. Richardus, studens Polo quam gratissimus esse, illum australibus præfecit Volcis, anno regni sui nono, & inter familiarissimos habuit. Polus ubi persenserat se in flagrantissima esse apud Principem gratia, strenue rem auxit, & indicia nobilitatis non pauca præ se tulit. Inter quæ illud vel palmarium obtinuit, quod nullum non lapidem moverit, ut Regiodunum suum quam clarissimum faceret. Constat oppidum, illius cum opera, tum impensis, auctum insignium numero ædium. Nam tempore Eadueardi regis ab adventu Nortomannorum in Angliam tertii Regiodunum oppidum piscatorium erat, solius Hulli præterlabentis, ut ego arbitror, tunc nomine gaudens. Poli ædes instar palatii adhuc elucet Regioduni, una cum muris oppidi latericiis, qua Fanum Mariæ occidentem spectat. Præterea duas alias conspicui decoris ædes in oppidi umbilico, & æ tertias ad Hulli ripam posuit. Nec sic contentus egit cum civibus ut oppidum muro cingerent: id quod factum est. Locus, ubi lateres in muri usus cocti, Tegularius adhuc dicitur. Postremo à rege Richardo in civium gratiam libertatis diplomata exosculanda impetravit. Hactenus fortuna propitiam se parentem Polo exhibuit. Jam Richardi imperium, & majestas, civili turbata seditione, sensim decrescere cœpit, unde & Polus novus homo, idemque invidiosus, una etiam decrevit. Princeps, volens nolens, coactus est nobilium instigatione publicum totius regni conventum ad certum diem designare. Hoc confessu Verus, Comes Isiacorum, & Polus Sudovolcarum, publico decreto, tanquam corruptores Principis, exsulabant. Uterque Lutetiam Parisiorum petiit. Richardus magno illorum tenebatur desiderio. Polus mutatam sortem ægerrime ferens, obiit Lutetiæ. Verus opes eo à Polo adductas invasit: atque hæc Poli finis. Filii ejus meliora tempora nacti patris hereditatem acceperunt: & non longo post tempore heres ex

* *Tertias*] *Tertiam* in Ed. prima. male.

asse, Ducis insignem sibi comparavit titulum. Tandem Eadmundus, imminutæ majestatis Henricianæ reus, se, ac nobilem una familiam funditus perdidit. Quin & hæc tragœdia paullo ante à Lindiorum Comite ejus fratre natu majori bello interfecto, aut Terento submerso, orta est, patre nesciente, & crucem filiis imprecante.

PORTUNIA INSULA, vulgo Portelande, sita est ad meridiem littoris Durotrigum non procul a Vagæ flu. ostiis, unde tenui dividitur æstuariolo. Qua Oceano alluitur in montes confurgit, at meditullio plana est, ferax etiam frugis, graminis, ac pecoris, at arborum prorsus indiga. Hanc æstimant circuitu septem milliaria conficere. At si quis lineam per ipsas insulæ radices, quas mare alluit, circumduceret, decem milliaria computaret. Planities insulæ ut plurimum saxosa. Littora horrenteis rupes ostentant. Conjunctæ tantum uno insulæ vico ædes, ubi & ecclesia: reliquæ sparsæ. Olim piscationi præter cetera accolæ studebant, nunc vero aratro. Funda, qua se incolæ exercent, plurimum valent, feriuntque hostem fortiter. Henricus Octavus impensis maximis castrum hîc posuit monumentum nobile, & justum insulæ præsidium. Plura de Portunia dicemus in libro de insulis Britanniae adjacentibus.

PROFUNDUM VADUM, Angl. Depeford, tantum villa piscatorum paucis ab hinc annis. Henricus Octavus, Principum decus omnium, Navale conservandis & reficiendis navibus hîc instituit, armamentariumque juxta posuit, ac nuper splendoras etiam ædes Grenovicanis famulas excelso erexit fastigio.

PUTENEGA, locus non alio, quod ego sciam, nomine memorabilis, quam quod amœnas ad ripam ædes ostendet.

R

REGIODUNUM Tamefinum, sic dictum, quod ad Tamefini flu. ripam situm sit. Fama prædicat vetus oppidum collocatum fuisse paullo inferius eo, quod nunc cernitur, Sheenam versus, loco humili, & excrescentibus aquis obnoxio, atque hinc adeo alio translatum fuisse. Ethelstanus, Eadwinius, qui & Eadwius, ac Ethelredus reges, hîc imperii sui corona redimiti sunt, testibus Henrico Venantodunensi, & Rogero Hovedeno. Accepi olim hoc medio factum fuisse foro, erecto alte tabulato opere, quo late à numerosa plebe viderentur: quod tamen tanquam recte cognitum non affirmo.

REGIUS BURGUS, Saxonice Cuningburg, corrupte Quinborow. Castrum hoc situm est in littore, qua Ovinia, alias She-

Shepæga, insula Tamesini & Vagani flu. ostia aspicit. Instauratorem Eadueardum Vindelesoranum agnoscit, & Gulielmum Perottum Vicanum, postea Simenorum episcopum, præfectum operis celebrat. Denique & Henricum octavum firmiora jam nactus robora extollit.

REGIODUNUM Hullinum, à flu. præterlabente ad differentiam alterius sic dictum. Seculis ab hinc aliquot elapsis piscatorium tantum fuit oppidulum, & appendebat parœciæ Hasilleganæ, unde trajectus in Lindiam superiorem. Incrementa urbis paullo ante in vita Poli Sudovolcæ ostendimus. Tum præterea Hulli flu. originem, & cursum depinximus, adeo ut in præsentia eadem repetere α supervacaneum.

RUBER Clivus, vulgo Reddecliffe. β Gulielmus, Guidonis filius, hujus loci alumnus, novam viculo addidit lucem, constructis duabus elegantis notæ ædibus. Idem scholam grammaticam insigni quadam tum liberalitate tum pietate, ac Hospitium pauperum receptaculum, ibidem instituit, destinato vel perpetuum in tam sanctos usus prædio.

REGNORUM meminit Ptolemæus, qui, ut ego conjecturam facio, Tamesini flu. australes ut plurimum ripas, & interiora excolebant. Nunc regioni nomen Sudorheia.

S

SABAUDIA, ædes magnificæ, appellationem à Petro Sabauda, Leonoræ reginæ, conjugis Henrici tertii, avunculo acceperunt. Henricus tertius rex hunc Richomontaniæ titulo insignivit, & castella nobilium aliquot ei servanda tradidit, quæ quum aliquamdiu servasset, declinans Anglicæ nobilitatis invidiam, regi restituit. Joannes Gandavenfis Dux Mediolanensis longo post tempore Sabaudi ædes incoluit, in cujus γ conflagrabant odium orta Cantiorum seditione.

SCHELFEGA, vulgo Chelsey. Nomen autem villæ inditum à dorso excrescentis arenæ in alveo fluminis. Morus accola illustris villæ famam auxit. At postquam pertinax esse cœpit, & decretis publicis fidem abrogare, famam villæ paritam labefactavit. Sed postea nova loco accessit gloria. Hen-

α *Supervacaneum*] *Supervacaneum sit* Ed. secunda. β Gulielmus, Guidonis filius,] Potius Gilberti filius. Nomen enim ei Gibson. Gulielmus vero nomen ei non erat, sed Nicolaus. γ *Conflagrabant odium*] Sic ex Ed. secunda. Antea, *conflagrabant mundum*.

ricus Octavus, regum splendor unicus, conspicuas ædes ibidem nuper posuit.

SHENUM, vulgo Sheene. Unde autem nomen inditum, si non à splendore, non possum satis conjectura consequi. Angliæ reges tædio urbis adfecti frequentiuscule huc concessere tanquam ad secessum longe amœnissimum. Certum est Eadueardum tertium hunc locum coluisse, ibidemque obiisse. Eundem coluit & Richardus secundus, ejus nepos. Contigit autem anno D. 1397. ut Anna Regina, Richardi secundi uxor longe charissima, diem Shenii obiret supremum. Ille vero tanta perturbatus clade loco temere mala omnia imprecatus est. Nec sic contentus, vim etiam, si diis placet, ædibus intulit. Henricus Quintus, desolationem loci undecunque amœni non ferens, splendorem illis suum reddidit. Postremo Henricus Septimus, Regum omnium sui temporis cum ditissimus, tum prudentissimus, bonitate soli, venustate situs, fluminis commoditate, & vicinitate urbis illectus, tale ibi opus à fundamentis erexit, quale priores non viderunt : quale etiam & hujus seculi deliciæ in immensum auctæ collaudant. Princeps vero, magnificentia operis mirifice delectatus, Richemontis nomine novam regiam appellavit, quo dignitatis titulo ante acceptum regni imperium clarissimus enituit.

SINNODUNUM, Mons editus in ipso vallis limite, cui nomen ab Albo equo, situm est. Distat enim à Caleva plus minus mille & quingentis passibus, & fossa cingitur profunda. Referunt Atrebates fuisse illic, Britannico imperio florente, castrum ingens, & memorabile totius provinciæ opus. Cecidisse vero illud affirmant eo tempore, quo Danica rabies totam late provinciam devastabat. In præsentia ne levissima quidem ullius structuræ exstant ibi vestigia. Coloni numismata Romanorum aratri hîc sæpe eruunt. Manifestum quidem hoc signum loci hominum frequentia olim celebris. Sunt tamen qui putent Danos hîc castrametatos fuisse, orbicularique vallo tutelæ causâ locum cinxisse.

SION à Sione monte speciosissimum cœlum designante appellationem accepit. Locus ille quidem, ubi nunc Sion, famæ tantum plebeie erat antequam Henrici Quinti regis invictissimi liberalitatem sensisset. Brigidianæ virgines, chorus, ut tunc temporis videbatur, pius, collegium & ambiebat. Princeps ratus positurum se opus posteritati spectabile, colle-

æ Ambiebat] Malim, *ambiebant.*

gium

gium magnis instituit sumptibus. Jam debellaverat Gallos, & cœnobiola in Anglia non pauca erant, quæ tanquam appendicia, Gallorum cœnobia, unde & derivata sunt, capita sua agnoscebant. Senferat Princeps in illis fraudem, dolumque subesse, maleque de ejus sentire contra Gallos triumphis. Quare consilio quodam suppressis illis, prædiorum quæ possidebant partem Brigidianis, partem literatorum collegiis contulit.

SUDOVOLCA, Dux australium Volcarum. Nomen ab excellentia sumptum, ut Anglus pro rege Anglorum. Folke autem Saxonice id significat, quod vulgus & plebs promiscua Latine.

SUNNINGUM imminet Tamesinæ ripæ, dextrorsum paullo inferius Readingo. Fuit olim pontificum sedes, & cathedra. Novem hîc numero pontifices fuisse, Severianæ ecclesiæ historia aperte docet. Eorum primus erat Ethelstanus. Postremus vero Hermannus. Hic beneficio Eadueardi regis filii Ethelredi Shireburnensem nactus episcopatum, utrumque conjunxit, ac unicam sedem Shireburnæ constituit.

T

TAMA fluvius oritur Bulburnæ in radicibus Catyeuchlanicorum montium, qui locus aliquot passuum millibus à Pennolega, villa splendida Rodolphi Veronegi Equitis clarissimi, & amici nostri, dissitus est. Defluit per Trengofordam villam rusticam, per vallem Eilecurianam, & Crenodunensem pontem, vicinum Tamæ emporio, cui nomen indit. Deinde Veteleganum pontem, & Durocastrum petit, ac mox penetrato ponte Isidem ulnis complectitur, suumque nomen superbus præfert. Hinc fluvii conjuncti cursum deducentes uno Tamesis nomine coalescunt.

TEMPLUM, locus militibus Hierosolymitanis olim consecratus. Hîc multi nobiles viri sepulti, inter quos nobilissimus fuit ille Gulielmus senior Polemarchus Angliæ, & Penbrochiæ Comes, cujus hoc epitaphium in Thomæ Rodeburni historia etiamnum exstat.

*Sum, quem Saturnum sibi sensit Hibernia, Solem
Anglia, Mercurium Normannia, Gallia Martem.*

THORNEGA, Saxonice Thornege, & Thorney. Latine spinarum insula, nunc Westminster. Locus erat horridus, & incultus. Sunt qui adscribant templum, Thornegæ D. Petro cuidam ditissimo ejusdem urbis mercatori. Ego hæc aliquando legi Thornegæ in pensili tabula, Sebertum, regem orientalium Anglorum, filium Sleddæ, & Riculæ, filiæ Ethel-

berti Magni, construxisse monasterium Petri in Thornega anno à Christo nato 604. Cui & subscribit Ealredus abba Rhævellenfis in libro, quem de vita Eadueardi regis filii Ethelredi infortunati edidit.

TRENOVANTUM, Troja nova, Gallofrido. Sunt qui oppidum Novantum interpretentur. Illud interim ne ad umbram aliquam veri accedit, quod Polydorus tamen affirmat, ut Trenovantum sit oppidum Britanniae mediterraneæ, quod vulgus contracto nunc vocabulo Tranton appellat. Constat, Ptolemæo auctore, Trenovantes gentem fuisse maritimam ad orientem, ubi nunc Mediosaxones, & Ostrosaxones, inter quos fuere duæ illustres tantum urbes, quarum prima recentiori seculo, Romanis in Britannia imperantibus, Londinium à Cornelio Tacito dictum est, secunda vero Camudolanum, quæ rectius Colunodunum à Coluno flu. postea Coluncester, vulgo & corrupte Colchester. Erit mihi igitur Londinum veteri appellatione Trenovantum, id est, urbs, vel oppidum Novantum, donec eruditissimi, & in Britannica antiquitate exercitatissimi, maturo judicio certiora referant. Quod autem Ptolemæus Londinum Cantii annumerat urbibus, aut parum recte illud à Cosmographis didicit, aut urbs scriptorum incuria suo luxata loco. Constat enim his, qui vel summis labris leviter Britanniae descriptionem attigerunt, Tamesim perpetuo Cantios à Novantibus disparasse. Quid Londino cum Cantiorum urbibus? Ut concedam Londinum suum nomen vel à principio retinuisse: an non igitur erit Trenovantum, id est, oppidum Novantum gentis antiquissimæ, inter quos & situm est? Nihil plane obstat, quum in confesso sit Londinum inter Novantes, non Cantios, fuisse. Cognitum est Novantes eas incoluisse regiones, ubi nunc Mediosaxones, & Ostrosaxones. De hac diximus aliquanto fufius in Syllabo dictionum antiquarum, quem ad-junximus libello de natali Eadueardi Principis. Hic me nunc etiam juvat non invenustos versus cujusdam poetæ, qui epitomen Britannicæ historiæ scripsit, in medium producere:

————— *Aemula Trojæ*

Mœnibus, à Trojæ nomine nomen habet.

Nomen ei Nova Troja datur, post & Trinovantum,

Utpote corrupto nomine, nomen habet.

Hæc est illa polis, cui tres tria dona ministrant;

Bacchus, Apollo, Ceres, pocula, carmen, ador.

Hæc

*Hæc est illa polis, quam Juno, Minerva, Diana,
Mercibus, arce, feris, ditat, adornat, alit.*

TUËSIS, Civitas antiquissima recte Ptolemæo de nomine cognita. Hanc nostra ætas Berwike, corrupte mea quidem sententia pro Aberwike, vocat, quod vocabulum sonat ostia sinus, vel fluminis. Beda 12. cap. 1. libr. Anglosaxonicae historiæ, ubi de orientali sinu Isthmi, qui Scottos ab Anglis dividit, loquitur, Tuëdi meminit. Fuit olim Tuësis, atque adeo hinc maritima omnis ora ad Pertham, ubi nunc Fanum Joannis, urbs celebris, quam & muris cinxit rex Eadueardus Longus, Scottomastix ille, in Anglorum ditione usque ad Ecfridi regis Berniciorum occasum. Scottus postea Abrevicum invasit, longoque retinuit tempore. Eadueardus Longus, rex Angliæ, & Scottorum debellator, urbem recuperavit, & Anglis sollicitè conservandam tradidit.

V

VECTA, five Vectis, Britannice Gueid, vel Guith, Anglice Wighte, Insula cum Latinis, tum Græcis, scriptoribus cognita. In primis autem Ptolemæo, Plinio, & Antonino. Samuel, Beulani discipulus, qui annotationes in Nennii Britannii historiam scripsit, hæc, dum Vectæ interpretationem significanter excutit, refert: “Quam Britones insulam Gueid, “vel Guith, vocabant, quod nomen Latine divortium dici potest.” Forma insulæ ovo simillima. Longa quidem est viginti passuum millia. Lata vero decem. Utrumque insulæ promontorium, five extensio, usque adeo isthmi figuram exhibet, ut peninsulam faciat. Commodus in Vectam trajectus à Portu magno ad Retham, intervallum septum milliariûm est. At ab Hurstano castello, quod ostiis Avonæ fluminis, & æstuario adjacet, ad Sharpenoram, spacium plus minus duorum milliariorum interjacet. Rupes habet littus horrenteis. Terra frugum fertilissima, nec sylvæ indiga. Amniculis aliquot commode alluitur. Neoportus, alias Medena, unicum insulæ emporium. Villæ præterea plus minus 24. in quibus ut plurimum non vicatim, sed sparsim, habitatur. Cairbro, nobile olim Rigidiorum, qui Gallice Readvers dicti, castrum, in ipso pene insulæ umbilico situm est. Vespasianus, qui postea imperator Ro. hanc primus insulam Romanis vectigalem fecit. At quid in Vecta egerit pene incertum. Disperiit nobis pars illa historiæ Cornelii Taciti in qua scripsit de adventu Vespasiani in Britanniam. Quæ si nunc exstaret, Vectæ antiquitas, atque adeo Britannia ipsa longe clari-

rius eluceret. Suetonius Tranquillus in Vespasiano hæc scribit: "Insulam Vectem Britanniae in deditionem redegit." Henricus Huntendunensis secundo suae historiae libro docet quo pacto Cerditius, primus Visifaxonum rex, comitatus Kinricio filio suo bello devictos Britannos Vecta expulerit: utque post quartum victoriae annum eandem dono dederit Stufæ & Witgaro suis nepotibus. Quo in loco mihi quidem videtur Asserii auctoritatem sequi, qui eadem significanter in Osburgæ reginæ Visifaxonum, & matris Ealfridi regis, genealogia exprimit. Servierat jam diu Idolis Vecta, imperio regulorum Saxonici generis audiens, conculcata vi barbarorum Christiana religione, quum Cedualla Britannus Arualdum regulum, filiosque ejusdem duos, victor é medio tolleret, & suo insulam adjiceret imperio. Hinc Vecta Christianismum recepit, prædicante evangelium Hildila, eo ab Wilfrido episcopo Ceolesgano, quod nomen Latine vitulorum marinorum insulam sonat, misso, una cum Beorwino Wilfridi episcopi nepote. Partem vero insulæ dedit Princeps Wilfrido, quem impense diligebat. Hæc Beda 15. cap. quarti libri historiae Anglosaxonum. De Vecta fusius dicemus in libro de insulis Britanniae adjacentibus.

VENTA Belgarum Britannice, ut nunc loquuntur, Cair Oder nante badon. Unde licet conjecturam facere nomen urbi recentioribus seculis Oderam fuisse. Additum vero est nante Badon, perinde ac si diceres, in valle Badunensi. Nam Balnea urbs celebris memoriae hinc distant decem millibus passuum. Nante proprie significat vallem in qua fluvius labitur. Ego igitur dicerem nante Avon à flumine, potius, quam Badon: id quod lucidius, & significantius esset. Odera nomen flu. cujus & appellationis aliquot & hodie in Britannia ac Germania esse dignoscuntur. At Avonam flu. qui hanc urbem alluit, nomine Oderæ aliquando dictum fuisse legi plane nunquam. Est conjectura ex uno Antonini loco Avonæ etiam nomen urbi inditum fuisse. Sed valeant conjecturæ. Ptolemæum in præsentia sequar. Ille vero sic scribit: "Dobunis subjacent Belgæ, & urbes Ischalis, Aquæ calidæ, Venta." Ex hoc loco utcunque apparet Ventam eam olim fuisse urbem, quam Saxones Brightstowe postea appellabant. Sonat enim Latine illustrem locum, quæ vox non multum à Venta abludit. Guine, sive Guenne, Britannice id significat, quod album, quod pulchrum, quod conspicuum Latine. Erant & aliæ tres præclarissimæ civitates famæ in Britannia hoc cognomento celebres. Quarum una Venta Sylurum, quæ nunc Cairguent, ut ex Antonino colligo, erat. Hæc

Hæc tota concidit. Rudera apparent in Demetia, qua itur à Strigulia, alias Chepstow, ad civitatem Iscanæ legionis. Et quoniam in Striguliæ mentionem incidi, lubet Nechamii de hac urbe distichon non invenustum ex ejus de Sapientia divina libro desumptum promere.

*Intrat & auget aquas Sabrini fluminis Osca
Præeps. testis erit Julia strata mihi.*

Annotaverat hæc quidam in margine codicis: “Strata Julia, “cujus pontem construxit Julius, quod vulgo Strigolium dicitur.” Sic ille. Mihi tamen vix placet annotatio. Non me fugit Plinium alio Sylures statuisse loco, videlicet ad Cantarenum Scotiæ promontorium, unde brevissimus in Hiberniam trajectus. Secunda est Venta Simenorum, quæ modo Wincestre, quam & aliqui Bristollæ urbi ascribunt. Tertia Venta Icenorum nomine gaudebat, quam hodie appellant Northewicke, cujus nominis antiquitas etiamnum apparet in flu. urbem alluente, quem vulgus Wennesunne vocat. Venta Belgarum initio urbs ampla non fuit. Aucta est à Saxonibus. Postremo, ponte facto, Ruber clivus ad finistram Avonæ ripam urbi additus, & muro septus forti, quo tempore Gulielmus Comes Claudianæ præfuit provinciæ, & maxime Ventæ suæ.

VEROLAMIUM, sive Verulamium, Saxonice Werlamcestre, & Watelingcestre, ut scribit Henricus Venantodunensis I. historiæ suæ libro, ubi de quatuor viis publicis tractat. Legi aliquando urbem à vicino flu. Verlume nomen primitus accepisse. Et Verlume fecerunt recentiores Vere, decurtata altera vocabuli parte. Et mox Verus flu. sublata E litera, & M præfixa, fit Murus, quæ appellatio vel hodie existat, habetque palatium sui nominis, opus plane regium, Angl. More dictum. Vilibaldus Anglus, qui Bonifacii Angli episcopi Moguntinensis vitam septingentis ab hinc & eo amplius annis scripsit, Muri flu. meminit. Admiror inrerim quid sibi velit Gildas Britannus, qui, nisi codex mendosus, pro Muro Tamesim in sua historiola, ubi de Verolamio loquitur, supposuit. Hinc facile crediderim recentiores imbibisse errorem, qui vel adhuc multos possidet, videlicet Tamesim olim alluisse Verolamium, quod certe absurdus est, quam ut confutatione prorsus ulla sit convincendum. Constat antiquitus ingentem fuisse lacum propter mœnia Verolamii, qui Offæ regi Merciorum potentissimo vectigal pendebat. Fluvii vero in illis Catyeuchlanorum finibus celebres

bres nulli præter Verlumum, alias Murum, Lugiam, qui Cervivadium æ nobile oppidum, & Durum, à quo Duri vadum, vulgo Stourford, nominatur vicus non incelebris. Cornelius Tacitus hæc de Verulamio libro 14. historiæ suæ refert: “ Eadem
 “ clades municipio Verulamio fuit.” Unde & Britannice, teste Nennio in catalogo urbium, Cair municip dicta est. Ptolemæus etiam hanc urbem celebrat, attribuitque Catyeuchianorum genti. Porro & Antoninus eandem deprædicat. Alexander Nechamius in libro de sapientia divina encomiastico carmine Verolamium percelebrat. Stetit urbs fama clarissima usque ad Saxonum adventum, & aliquanto post, ut apparet ex Anonymo, qui facta Albani historiæ eleganter commendavit. At toties Saxonis concussa bellis tandem subito caput demittere cœpit, usque adeo, ut paullo post spelunca latronum viam Vetelinganam obsidentium esse cœperit: quo tempore Offa, Merciorum rex, potentia inter Saxones summus, Fanum nobile D. Albano in Holmehurste, loco extra muros Verolamii, ejus martyrio sacro, posuit. Tum β & urbis ædificia, & muri minantia ruinam, partim subversa sunt in usum novi templi, & cœnobii. Utque officinæ cœnobii indies augebantur, sic decrevit Verolamium. Oppidulum quoque inceptum ad Fanum Albani multum latissimorum laterum, ex quibus veteris urbis ædificia tota pene constabant, detraxit. Dehinc & Wolfinus sextus abba Fani Albani infinitam vim laterum & saxorum eo abduxit, ut novum oppidum Fani Albani augeret. Refert Matthæus Parisius in libro de antiquitate Fani Albani quo pacto Ealfricus abba septimus, & Ealredus ejus successor, & Eadmerus nonus Verolamii ruinas ad se traduxerint in usum novi templi ibidem ponendi: quod opus à Paulo Cadomeni postea absolutum est, adjuvante Lanfranco, ut refert Eadmerus, Cantiorum archiepiscopo. Hæc cursim ex penetralibus antiquitatis depromsimus.

VINCHELSEGA, oppidum in ipsis ostiis portus Limeni situm. Fuit antiquior ea, quæ nunc exstat, Winchelsea, loco quidem humili sita, & violentis fluctibus oceani mirum in modum obnoxia. Hinc factum ut quum accolæ nec sumptibus ullis, nec ingenio, calamitatem, quæ à mari oppido imminebat, repellere commode possent, cogitarent tandem de commigratione. Editus erat locus non longo admodum

æ Nobile oppidum] Vox deest, ni fallor, viz. *alluit*, vel quid simile. β Et urbis] Urbis & Ed. prima.

intervallo distans ad oppido. Et is cuniculos aluit, domino suo Tregosio non contemnendum fructum referens. In hunc accolæ veteris oppidi omnes, oculos & mentes conjecerunt. Consilio Eadueardi Longi, qui tunc Anglis imperabat, situm futuræ urbis dato precio coëmunt, quem Chronicon Fani Albani tam belle depinxit, ut præ oculis posuisse videatur. Fit magnus artificum concursus. Præficitur operi Joannes Chirchebius episcopus Anguillarianus Regi à thesauris. Transferunt eo ex veteri oppido quæcunque usus postulare. Temporis successu, id est, annis sex, vel septem, excrevit novum in immensum oppidum. Additi dehinc muri, & portæ. Rex ipse invisit locum, & operam laudat: dumque altiore urbem partem foris equo insidens collustraret, caballus crepitaculo ventimolæ territus regem concutit. Ille calcaribus usus equum exasperat, unde per crepidinem una cum equo in vallem cecidit, desperantibus de ejus vita famulis. At ille superum gratia incolumis inventus. Hoc ego scriptum nuper legi in Chronicis incerti auctoris, quæ à Fano Albani ad Tinnenſe monasterium delata sunt. Placuit nova urbs suis conditoribus. Vetus oppidum paullo post omnino desolatum, ac relictum ludibrio furentis maris. Ab illo tempore Vinchellæga, antequam suæ originis vicesimum plene numeraret annum, duplicem passa est calamitatem, semel Francorum irruptione, iterumque Hispanorum à Pharolega invadentium impetu.

VINDELESORA, oppidum antiquum, nobile, magnificentum, & situ denique tam amœnum, ut cum alio quocunque jure optimo de palma contendat, quam & mihi vel in ipso castrî vertice, quo sol splendidius plane nihil aspicit, decen-
tissime gestare videtur. Vetus illud oppidum, ne quis ignoret, aliquanto remotius stabat à castro, quam novum. Sed nec ejus nomen adhuc periit. Illud certe mihi mirum videtur, quod, quum non paucis ab hinc seculis tanquam regia Saxonum sedes re ipsa in magno steterit precio, cum aucupii, tum venationis titulo, tam rara de eo fiat mentio apud veteres historiæ scriptores. Didici à luculento quodam teste Eadueardum regem, Ethelredi infortunati filium, Vindelesoranum castrum celebrasse. Ab eo tempore gloria loci perpetuo floruit. Nec quisquam hinc regum fuit cujus non ar-
riferit oculis. Longum profecto esset hîc connumerare res ibi gestas. Eadueardus ejus nominis ab imperio Nortoman-
norum in Britannia tertius, quem Gulielmus Pachendunus historiographus à loco natali Vindelesoranum appellat, novo splendorem oppido addidit, idemque ita castrî gloriam vel

ad ipsa majestatis fastigia extulit, ut omnibus facile ingenti admirationi esset. Jam victor jugum Gallorum & Scottorum duris cervicibus imposuerat, & annus à Christo nato 1364. defluxit. Ecce Princeps potentissimus, atque idem partibus spoliis ditissimus, animo ardebat, ut, edito opere aliquo illustri, magno, memorabili, denique se suumque nomen posteritati, vel clarissimum faceret. Senferat situm castri Vindelesorani, cujus alumnus erat, tam amœnum, quam quod maxime. Sed tempus, edax rerum, splendorem, juxta ac robur operis incredibile quantum vitiaverat. Edicto igitur convocat ingentem artificum numerum. Turres ac muros vetustate fatifcenteis dirui jubet, & amplioribus circinatis spatiis, alta novi operis fundamenta jacienda curat, quibus postea fastigia, omni majestatis genere elucetia, fuere superimposita. Erat Gulielmus Perottus, nobilis & Odoualli alumnus, à Vicano oppidulo Avoniæ australis originem ducens, vir rerum experientissimus in flagranti tunc temporis apud Eadueardum gratia, cui cura, & tanti operis moles commissa. Tandem curriculo paucorum annorum castrum regium sumptibus infinitis supremam artificum manum accipit. Erat in castro vetus templum religione sacrum, & Divæ Mariæ, ut memini, dedicatum. Hic instituerat Henricus Belloclericus, rex Angliæ, quinque presbyteros qui rem divinam curarent. Pietatem boni Principis optimus Princeps laudavit, secumque cogitare cœpit, quo titulo illustre opus illustrius redderet. Inito mature consilio statuit novi operis templum sacrum D. Mariæ & Georgio martyri. Præsidem quoque ibidem, ac duodecim Canonicos ex eâ secta, quos Præbendarios vocant, instituit: utque collegii sui splendor novo, & nitido, dignitatis calculo latius eluceret, nobilissimam conscripsit societatem Equitum, auream Perisceliden sinistra tibia ferentium, cui hic versiculus Gallice inscriptus erat: *Honi soit qui maly pense*. Jam agebatur annus imperii Eadueardini 23. quum chorus viginti & sex Equitum Perisceliden ferentium bonis avibus & læto omine designarentur. Rex demissis chlamydibus ex tenui & molli panno colores nunc roseos, nunc violaceos, purpureos utrosque præscripsit. Interior pars chlamydis regiæ obducta β sindone alba, sed byssina. Reliqui Equites sacræ vestis interioreis sinus pelliculis niveis, quas vulgo Armineos vocant, belle exornant. Præsidis chlamys

α Odoualli] Odwalli Ed. secunda. β Sindone] Ita emendavi. Antea, *sindona*.

numerosa & collucente periscelide ornatissima principiò exstitit. Reliquorum, ut quisque titulo dignitatis enituit, ita & in talari veste præscriptum periscelidum numerum religiose observabat. Cucullus etiam una cum prominula appendice olim egregio & capitis & colli ornamento cultui Equitum superadditus. Accessit ad splendoris coronidem Periscelis aurea gemmis adamantinis, veluti quibusdam stellulis, interpolata, quod & Regium fuit. Ceteri autem tibiam lævam aurea tantum Periscelide cingebant. Numerus Periscelidum in veste longa non comparet: unica nunc insignis est. Color in veste unus Violaceus restat. Hujus sodalitii gloria ab eo tempore in immensum usque adeo excrevit, ut reges & Cæsares Periscelidis famam decusque ambitiose expetiverint. Quærenti mihi sæpiusculè de Periscelidis origine, relata sunt incerta multa, usque adeo, ut nondum apud me constituerim quid potissimum admittam. Longe præstat silentio originem rei parum mihi constantis præterire, quam incerta pro certis pronunciare. Profecto verisimile est præclarum fuisse aliquod facinus, quod nobilissimæ societati primordia tam augusta pepererit. Sunt qui Periscelidem interpretentur tesseram belli designare. Cincturæ species ea est. Cincti milites sua obibant munia. At quanta interim discinctorum infamia? Exauctorati illi quidem erant. Sunt rursus qui dicant Eadueardum signo Periscelidis in sortem dato hostem vicisse. Sunt porro qui ex Periscelidis circulo orbem virtutum apprime necessarium Principibus viris colligant. Eadueardus Quartus Plantagenista victor collegium Periscelidis mirum in modum fovebat, & prædiis, adaucto ministrorum numero, donabat. Neque hoc merito finem benevolentiae imposuit. Ad occidentem templi ab Eadueardo tertio constructi novum & ille erexit priori longe magnificentius: sed imperfecto opere obiit. Reginaldus Braius Eques magni nominis tecto & fastigiis novi templi, ut ego accepi, manum adhibuit. Quoties autem avidis hoc templum collustro oculis, toties mihi videor absolutum elegantis structuræ opus videre. Stabat adhuc vetus templum ab Eadueardo tertio positum: sed quum Henricus Septimus rex sui sæculi Phœnix unicus memoria mortis tactus, locum sepulturæ suæ aptum quæreret, diruto Eadueardino templo veteri illo, novum à fundamentis loco eodem construxit, quod & hodie vacat. Mutaverat enim de sepulchro sententiam, ac alterum, miraculum orbis universi, Visimonasterii inchoavit. Illud non est silentio prætereundum, quod idem adjunxerit occidentali parti areæ superioris, ubi maxime castrum nitet, novum & elegans quadratissimo-

rum saxorum opus. Sed neque ejus filius Henricus Octavus flos regum, quotquot Britannia unquam vidit, minus de Vindelesora est commeritus. Primis etenim regni sui annis portam maximam, qua ingressus in primam castris aream, à fundamentis quadrato extruxit saxo. Sed quo me rapuit oratio? Quam ægre divellor à Vindelesora aurea quidem illa.

VIRIDIS Sinus, Saxonice Grenewiche. Erat hic locus antiquitus statione navium celebris potius quam ullo illustrium ædium titulo. Nonnullam sibi olim peperit famam ex castris, quæ Dani in supercilio vicini montis posuere. Hujus rei gestæ clara apud Henricum Venantodunensem in Suenone his verbis mentio est: “Turchillus vero similiter
“jussit dari victum, & censum exercitui, qui erat in Grene-
“wike.” Possem hîc multa, & ea clarissima, in medium de loci celebritate adferre. At in præsentia hæc suffecerint: quandoquidem Cygnus accurate alias Regiam, quam sublimem habet, suis coloribus omnibus depinxerit.

VOLUCRUM DOMUS, Saxonice Fulenham, vulgo Fulham. Asserius Menevensis scribit Danorum turmas hac ripa in hybernis fuisse. Fuit hæc villa multis ab hinc annis, atque adeo nunc est, hospitio Londinensis episcopi notissima.

PERORATIO

AD CANDIDOS LECTORES.

JAM præstiti quod sum pollicitus, & commentarii qualescunque mei in Cygneam Cantionem prodeunt, opusculum ex penetralibus reconditæ & sacrosanctæ antiquitatis religiose erutum, & diligentia, cura, fide, quanta potui plane maxima in lucidum ordinem redactum. Qua parte si quid de meliore nota sedulus exhibui, quod oculos eruditorum splendore aliquo affecerit, & affectos aliquamdiu illecebris, non magnis quidem illis, sed honestis detinuerit; aut si quid mediocris eloquentiæ profuxit, quod purgatas demulserit aures, id quod à me aliquando factum vix sane crediderim; denique si in toto quicquam opere ostendi quod candido lectori arriserit, id ego omne lubens non ostentationi, sed bonis ingeniis Musisque dedico: & hac me persuasione imbuo, futurum nunquam, ut selectus literatorum chorus expeditam in me alacritatem, aut studium honestum erga doctas artes omneis desideret, etiamsi eloquentia, & eximia rerum cognitione interim destituar. & Propertius inter felices connumeratus poëtas, quo animos juvenum magna & ardua tentantium excitaret, confirmaretque, sic cecinit:

Rebus & in magnis β & voluisse fat est.

Hanc ego voluntatem non modo amplector & exosculor, verum etiam accessione nova, eaque luculenta exornare studeo, ut qui quam olim dilexerim, nunc modis plane omnibus deamem. Quid quod & voluntas tam opportuna causam strenue defendit meam? Censores oblatrant iniquissimi me provinciam viribus longe majorem meis subiisse, Cygneamque cantionem prædicant sæpenumero à doctissimis cum Latinis, tum Græcis collaudatam, sed à paucis tentatam, idque tenuiter, si quis rei tum magnitudinem, tum gloriam

α Propertius] Ita in fine operis I.elandus correxit. Antea Catullus. Ed. secunda non mutat. β & voluisse fat est.] Ita etiam emendavit Auctor ipse. Antea, est voluisse satis. Nec aliter in Ed. secunda.

æqua lance expendat. Agnosco quam angusta sit supellex nostra. Materiam fateor jure quodam suo Vergilianam in carmine non modo gratiam, sed & majestatem quoque poscere. Nec me sane latet hoc argumentum & fontes Ovidianos illos ab illimi origine pure defluentes vehementer etiam atque etiam optare. Ego qui utrumque viderim, & per literas æterna viventem fama, & eloquii incredibili suavitate perfusum, eorum gloriæ facile assurrexi, utpote cultor supplex, rectius quam felix imitator. Salutat de more illis, ad Phaleucum me statim contuli. Præsto quidem erant hinc Catullus, hinc Pontanus, clarissima inter sui seculi poëtas lumina, quibus ego me pro tempore totum sollicite commendavi, ac postremo raptus qua nescio plane cupiditate collaudandi tum fortia Henrici Octavi Regis incomparabilis nunquam emoritura facta, tum virtutes prænitentes, Cygnum Phaleucinis canentem modulis in medium protuli, & commentarios, ita ut in præfatione sum pollicitus, addidi, hoc consilio ne defraudarem patriam, de me tam bene semper merentem, cognitione vera antiquitatis Britannicæ, & gloria suorum majorum, quorum res gestæ si in satis memores & elegantes scriptores feliciter incidissent, næ tum pro justa claritate velut Hesperii inter minora eluxissent lumina. Favete, candidi lectores, tum lætis & honestis auspiciis. Sic ego diligentiam vobis integre promitto meam, & vestram per libros editos singularem benevolentiam, humanitatem, amorem denique posteritati, si non utiliter, certe interim alacriter, erectus commendabo. Valete bonarum artium cultores felicissimi.

NICOLAI FIERBERTI,
OXONIENSIS
IN ANGLIA
ACADEMIAE
DESCRIPTIO.

Ad perillustrem & Reverendiss. D.
D. BERNARDINUM PAULINUM,
S. D. N. CLEMENTIS VIII.

DATARIUM.

ANTIQUI POETÆ
DE ANGLIA
EPIGRAMMA.

*Anglia terra ferax, tibi pax secunda quietem,
Multiplicem luxum merx opulenta dedit.
Tu nimio nec stricta gelu, nec sydere fervens,
Clementi cœlo, temperieque places.
Quum pareret natura parens, varioque favore
Divideret dotes omnibus una locis:
Seposuit potiora tibi, matremque professa,
Insula sis felix, plenaque pacis, ait;
Quicquid amat luxus, quicquid desiderat usus,
Ex te proveniet, aut aliunde tibi.*

A T H E N Æ O X O N.

Vol. I. col. 325.

NICHOLAS FITZHERBERT, second Son of *John Fitzherbert*, second Son of Sir *Anth. Fitzherbert*, Knight (the great Lawyer) Son of *Ralph Fitzherbert* of *Norbury* in *Derbyshire*, Esq; was a Student of *Exeter Coll.* and exhibited to by Sir *Will. Petre*, about 1568. but what continuance he made there, I know not. Sure 'tis, that his bare name stands in the Register called *Matricula*, under the title of *Coll. Exon.* in 1571. and 72. he being then the Senior Under-graduat of that College. About that time he left his native Country, Parents and Patrimony for Religion sake, and went beyond the Seas as a voluntary Exile. At first he settled at *Bononia* in *Italy*, purposely to obtain the knowledge of the Civil Law, and was living there in 1580. Not long after he went to *Rome*, took up his station there, and in the year 1587. began to live in the Court of *Will. Alan* the Cardinal of *England* (whose person and vertues he much adored) and continued with him till the time of his death, being then accounted eminent for his knowledge in both the Laws, and for humane literature. His Works are,

Oxonienſis in Anglia Academiæ descriptio. Rom. 1602. in 3. fh. and a half, in oct.

De antiquitate & continuatione Catholicæ Religionis in Anglia. Rom. 1608. in oct.

Vitæ Cardinalis Alani Epitome. He also translated from the *Italian* into the *Latin* tongue, *Joh. Casa Galateus de moribus.* Rom. 1595. He ^a was drowned in a journey taken 1612. from *Rome* in sixteen hundred and twelve, but where, or in what Church, buried, I know not, nor what his employment was after the death of the said Cardinal, notwithstanding I have sent more than once to the *English Coll.* at *Rome* for resolution, but have received no answer.

^a It appears since from his *Epitaph*, that he died at *Florence*, (as he was going to, and not as he was returning from, *Rome*,) and that he was there buried, viz. in the *Abbey Church* of the *Benedictines* &c. Vid. *Ad. de Domerham* p. 720.

Perillustri & Reverendiss. D.

BERNARDINO PAULINO,

S. D. N. DATARIO,

NICOLAUS FIERBERTUS

S.

QUAM vellem equidem (Bernardine Amplissime) ut qualem tu in me humanitatem, in populares meos charitatem, in egenos omnes, notos & alienos, benevolentiae singularis significationem libenter soles ostendere; a tale ego in te officii debiti, observantiae summæ, gratique animi mei testimonium & possem exhibere. Esset hoc sane cum tuæ beneficentiæ debitum, tum ad animi mei consolationem apprimè accommodatum. Veruntamen, quum eam tibi facultatem Dei præpotentis bonitas, Pontificis optimi benignitas, & virtus tua inprimis probata & cognita conciliavit, ut multa multis, & bene velle, & bene facere valeas: mihi vero & proprii casus, & communis temporis calamitas potestatem omnem bene merendi abstulit; quid tandem est reliquum? solent debitores inopes, at non improbi, astrictam suam fidem, quam præsentī nequeunt pecunia, aut versura, aut venditione, aut alia aliqua via liberare, &

α Tale] Ita calamo emendatur in exemplari nostro impresso inter Codices Laudinos. Talem in aliis exemplaribus. β Possem exhibere.] Interrogandi, vel potius admirandi, notam mallem.

ego

ego, à fortunæ bonis egentissimus, nonne hoc solo, qui mihi superest, ingenii industriæque meæ cujusquemodi fructu tibi, ut possim, satisfaciam? Iniquus certe in te, & in me essem, ni id facerem: quandoquidem partus iste, qualiscunque demum à me editus, ita tibi debetur, ut sine injuria alteri offerri nec possit, nec debeat. Nam nisi sæpe & serio de Angliæ rebus academiisque exquirendo, tu mihi animum ad hunc conatum addidisses, hercle vix unquam in tanta mei ingenii sterilitate fætus iste exstitisset. Qui quidem, quando nunc te non solum auctorem agnoscit suum, sed etiam fautorem defensoremque poscit, & veneratur; non eum, uti spero, tua humanitas rejiciet se offerentem, quem benevole adeo cupideque perquisierit non adhuc existentem. Quin imo licet parvulum valde & humilem ita amplectetur, fovebit, tuebitur; ut nostrorum uterque, ille videlicet de tanto auctore, ego vero de tali patrono immortaliter, & perpetuo, gaudeamus. Vale.

OXONIENSIS ACADEMIAE

DESCRIPTIO.

BRITANNIA est insula omnium, quas antiqui *Anglia breviter describitur.* noverant, celeberrima & maxima. patet enim in circuitu ad mille octingenta & amplius millia passuum. Oceano undique circumfuso ab Europæ continente non longo intervallo secernitur. Formam quodammodo triquetram intuentibus objicit: nam in oblongæ scutulæ, (ut cum Tacito dicamus;) vel in ocreæ forte rectius, (si universæ insulæ situm picturamque intueamur;) quasi similitudinem exiens, in tres, licet dispares, angulos definere videtur. Horum unus, qui ad Galliam, & orientem vergit solem, in Cantio finem habet. Alter, respiciens occidentem, extrema Cornuallia regione terminatur. Tertius, ad septentrionem spectans, usque ad ultimos Scotiæ fines extenditur. Atque hic quidem angulus latior, & productior, quique summæ potest ocreæ non male assimilari, superiori parte sua regnum Scoticum (hinc ad Orientem oceanumque Germanicum flumine Tueda, illinc ad occidentem & Hiberniam versus, Esca & Kersop fluminibus, in medio vero asperis montibus divisum,) constituit. Alii duo anguli simul cum reliqua insula, velut in tibiam pedemque crassiorem porrecti, major fere duplo, multoque feracior insulæ pars, ad Angliæ regnum pertinent. Nam Angliæ nomen ab Egbrico Anglo-*An. 802.* saxone, postquam majorem insulæ partem suæ potestati subjecisset, Britannia accepit. Mare genere omni piscium abundat; quodque undique portuosum ac navigationi mercaturisque faciendis aptum, ideo fit, ut Angli re nautica maxime delectentur, & excellant. Solum ipsum multis olim in locis vineis abundabat; nunc vite, nisi umbræ & delectationis gratia, (raro enim neglecta maturescit) penitus caret; olea itidem & similibus, quæ sunt regionibus calidis & magis tranquilliss

quillis propria. Sed cuprum, ferrum, carbonem fossilem, pomum, fruges, lanam, plumbum seu nigrum illud, seu album, quod stannum appellatur, large ministrat. Alit præterea armentorum, & reliqui pecoris greges copiosissimos, prætermulum, lupum, bubalum. Coeli, etsi ventis imbribusque obnoxii, nulla tamen gravitas est. Fulmina, ac terræ motus rari. Aër quam in Gallia temperatior, remissione tum frigoris, tum caloris. Hordeo decocto pro potu gens utitur; (Birram sive Cerevisiam vocant:) vino tantum ditiores; eoque ex Germania, Gallia, Hispania, Creta copiose importato. Lacte, caseo, carne populariter victitant. carnem enim cujuscunque generis nec sapore gratiore, nec majori copia uspiam fere reperies. Habitat Anglia frequentissime, coliturque passim urbibus, pagis, villis pulcherrimis; eam inprimis ob causam, quod Principes ipsi, & genere insignes viri partim veteri consuetudine, partim vitæ tum otiosæ fuga, tum liberæ delectatione capti, domicilia sua non intra civitatum septa, sed sparsim in amœnissimis quibusque locis collocant; in quibus belle ædificatis non minus laxè & commode, quam magnifice habitant. Etenim hospitales ipsi, atque in cultu, victuque sumptuosi; ut humanitate, sic enim comitatus victusque splendore inter se contendunt, quod præcipuam in hoc suæ domus familiæque gloriam repositam arbitrentur; quapropter & famulorum, quos sustentant, satis magnus est, pro cujuscunque conditione, numerus; & singulorum domus quum pateant semper, & omnibus, in hospitii jure notum ab ignoto, veteri instituto, non distinguunt. Venationibus autem quia summopere capiuntur, ideo non tantum canes omnis generis venaticos quamplurimos alunt; sed etiam plura habent angli soli & publica, & privata septis inclusa cervorum, damarum, leporumque vivaria, quam per reliquam Europam alii omnes. Libertas autem vivendi etiamsi ea in Anglia sit, ut in publica, & quotidiana vitæ consuetudine non multo liberius viri inter se, quam cum mulieribus versentur, tamen aut ea est liberæ consuetudinis vis, aut tantus in plerisque innatus vel famæ pudor, vel pudicitiae amor, ut feminae notitiam ante nuptias habere in turpissimis reputetur. Ipsa vero gens univèrse est corporis habitudine ad formam ac dignitatem satis apta & decora; animo excelso & alacri; pectore aperto, fidoque, ingenio sane vehementi, & in quam partem sese dat constanti ac peracri. Atque ut mente est in Deum religiosa, in homines fidei, natura denique libera, humana, atque (si quis rectè & commode tractet) etiam perfacili, ita impatiens est injuriæ, nesciaque vim, aut servitutem pati.

quare

quare sic Tacitus, qui multis ante nos seculis hæc ipsa animadverterit, “Britanni injuncta imperii munera impigre obeunt, si injuriæ absint. has ægre tolerant, jam domiti ut pareant, nondum ut serviant.”

*In vita
Agricultoræ.*

Dividitur omnino Anglia in quinquaginta unum comitatus, sive Provincias. quorum medium locum tanquam umbilicum obtinet comitatus Oxoniensis, ejusque caput Oxonia civitas, quæ percelebri illi, totique Christiano orbi notissimæ Academiæ nomen indidit: de qua nunc mihi deliberatum est ac constitutum, pauca aliqua hoc loco, ut multorum desideriis satisfaciam, in medium adducere.

*Comitatus
habere 51.*

Sunt enim in Anglia præcipui nominis Academiæ duæ, Oxonia & Cantabrigia. Has inter ut locorum non magna, sic morum studiorumque est parva distantia. Quamvis enim Cantabrigiam Oxonia superet pulchritudine ædificiorum, Collegiorum multitudine, situs locique natura cum jucunda ad aspectum, tum ad vitam salutari; tamen scholasticorum numero, & exercitationibus, victus vestitusque ratione, modo denique discendi docendique tam prope videtur ad Oxoniam Cantabrigia accedere, ut quam pauca obstant, quo minus hæc conferri inter se usquequaque possint; tam multa faciunt, præclara in utraque & singularia, ut cum aliis, quæ nunc uspiam sunt, Academiis comparatæ, vel superiores omnibus, vel nulli certe inferiores reperiantur. Quid enim? Originem quæris? antiquissimæ sunt. Famam & splendorem nominis? nobilissimæ sunt. disciplinam? præstantissima est. Fructus? tanti tamque uberes sunt, semperque fuerunt; ut ausim dicere, nec plures, nec magis memorabiles viros ex ulla alia Academia aliquando prodiisse. Ac ne quis forte hoc à me temere & inconsultius dictum existimet; Oxoniensis Academiæ formam, ac studiorum modum primum ponam ob oculos: deinde præcipuos quosdam ejus magistratus summam comprehendam: tertio loco ex innumerabilibus pene, qui ingenii, doctrinæ zeliue laude in ea floruerunt, paucos aliquot, sed notissimos, in medio sistam: ut illi, qui hæc per angustæ licet, propalam tamen collocata intuebuntur; ipsi plane videant atque cognoscant, orationem meam veritati, quam vanitati esse conjunctiorem. Verum hæc pauca prius referre de harum Academiarum origine & antiquitate, non erit forte omnibus ingratum.

*Academiæ
in Anglia
duæ.*

Sunt qui tradiderunt ortum nascentis Academiæ Oxoniensis ad proximum post evictam Trojam seculum, & ad Memprium nescio quem regem, & auctorem posse referri: Cantabrigiam autem à Cantabro rege fuisse fundatam; qui annis ante

*Beda lib. pr.
c. 2. Lilius
in Chron.
Camdenus in
descript.
Angliæ.*

ante Christum natum cccclxxv. ex Hispania expulsus, & humanissime in Britannia acceptus, illam, in clarum ac perpetuum grati animi nominisque sui monumentum, convocatis ex Græcia literarum professoribus, Musis ipsis consecravit. Quæ quidem sententia etsi vix credibilis quibusdam videatur, nostri tamen non est eam aut refellere, aut confirmare. Atque utcunque ea quidem se habeat, hoc sane, quod adjungunt, est valde probabile; insequentes ætates afflictas illas, & gravissimis & continentibus Romanorum, Danorum, Saxonumque bellis perturbatissimas, ita rem omnem literariam, pacis tantum otiique comitem, in Britannia evertisse, ut ex Academiis etiam istis vel omnino, vel maxima ex parte eandem ædeturbaverit. Ac licet illa quidem denuo, in Cantabrigia vero sub Sigesberto anno Domini 630. in Oxonia postea sub Alfredo anno 886. regibus, nonnihil recreata, & diversis constructis collegiis fuerit restituta; neutra tamen harum Academicarum ante imperii Normannici tempora splendorem suum recuperare, & vera, tuta, tranquillaque pace frui potuit. Ab eo autem tempore in iis tantopere reviviscere literarum studia cœperunt; tantusque ex omni parte ad eas semper, tanquam ad virtutis & doctrinæ celeberrima emporia, concursus factus est, ut tempore Edouardi primi (quod literis consignatum reliquit Armachanus) triginta millia studiosorum Oxoniæ censerentur. Quapropter ut explorati quid & certi de istarum Academicarum origine statuere valde est difficile; ita omni caret dubitatione, & ortu eas esse longe antiquissimas, & gloria florentissimas etiam exstitisse. Etenim gravissimo Cæsaris testimonio testatum habemus, multo ante sua tempora præclaram Druidum disciplinam in Britannia repertam, in Gallias fuisse translatam. Habemus etiam communi historicorum voce confirmatum, Carolum Magnum, quo tempore Academiæ Parisiensem Papiensemque constituerit, Anglis præcipue auctoribus doctoribusque fuisse usum. Præterea exstare dicitur Honorii Primi Pontificis rescriptum, datum Romæ anno 624. quo se literis operam Cantabrigiæ dedisse fateatur, ægreque ferre, quod tunc à Paganis vexatur: hocque Honorii rescriptum Sergium Primum, & Eugenium Quartum iterum comprobasse. Denique habet Alexander Necham, in lib. 2. de Natura rerum, hæc verba; “Juxta vaticinium Merlini viguit ad vada boum (id est, Oxoniam) “sapientia suo tempore ad Hiberniæ partes transitura,” Pro

*Ante quin-
gentos annos.*

An. 1273.

*De bello
Gallico.*

An. 790.

*Merlinus
vixit an.
Domini
469.*

æ *Deturbaverit.*] Forte, *deturbaverint.*

coro-

coronide ergo sint illa, & quæ in libro Procuratorum Oxoniensis historiæ initio habentur; “Contestantibus plerisque chronicis, multa loca per orbis climata variis temporibus varia-

α *Quæ in libro Procuratorum*] Eadem etiam exstant ad initium veteris libri (quem aliquoties consului) *diversorum privilegiorum, statutorum, & rerum memorabilium almæ Universitatis Oxon.* Codex iste ad Cancellarium Academiæ quondam pertinebat; sed in manus tandem devenit eximii philosophi & antiquarii summi Thomæ Alleni ex Aula Gloucestræ, qui eum cum aliis magni pretii libris bibliothecæ Bodlejanæ (in cujus Archivis nunc adservatur) dono dedit. Ex hoc itaque Codice totam historiolum (quæ ad Academiæ antiquitatem spectat) adducam. Fateor quidem eam jam olim edidisse alios; sed (quod dolendum) longe minorem curam atque fidem in ea exscribenda adhibuerunt, quam res tanta postulavit. Sic ergo se habet:

“Contestantibus plerisque chronicis multa loca per orbis climata
“variis temporibus variarum scienciarum studiis floruisse leguntur.
“Omnium autem inter Latinos nunc extantium studiorum Universi-
“tatis Oxoniæ fundacione prior, * quadam scienciarum pluralitate
“generalior, in veritatis catholicæ professione firmior, ac privile-
“giorum multiplicitate præstantior invenitur. Prioritatem suæ
“fundacionis insinuant historiæ Britannicæ perantiquæ. Fertur
“enim inter bellicosos quondam Trojanos, qui cum duce suo Bru-
“to insulam tunc Albion, postmodum Britanniam, ac demum
“dictam Angliam † triumphare occuparunt, quosdam philosophos
“adventantes locum habitacionis sibi ‡ congruæ in ipsa insula ele-
“gisse, cui & nomen, videlicet Grækelade, hiidem philosophi,
“qui Græci fuerant, usque in præsentem ** diem quasi sui vesti-
“gium reliquerunt. A quo quidem loco non longe municipium
“Oxon. noscitur esse situm, quod propter ampnium, †† pretorum
“& nemorum adjacencium amœnitatem ‡‡ Belle situm olim anti-
“quitas, postmodum Oxonium, à quodam vado vicino sic dictam,
“populus Saxonicus nominavit, & ad locum studii præelegit.
“Scienciarum quippe exuberancior pluralitas ibidem evidencius
“eo cernitur, quo in aliis studiis uni pluribusve scienciis sic insis-
“titur, ut tamen aut plures aut saltem earum aliqua videatur ex-
“cludi. Oxoniæ vero singulæ sic docentur, ut sciencia quæ illic

* Primum scribebatur *scienciarum quadam scienciarum* &c. sed sub priore *scienciarum* puncta posuit eadem manus. † Lege, *triumphaliter*. ‡ Congrua primum scribebatur. ** Inprimis scriptum erat *vitam diem*; sed *vitam* puncta sub se habet, delendum esse indicantia. †† Lege, *pratorum*. ‡‡ L. *Belle situm*, vel (una voce) *Bellefitum* seu *Bellofitum*.

“rum scientiarum studiis floruisse leguntur : omnibus tamen
 “inter Latinos exstantibus studiis Universitas Oxoniensis fun-
 “datione prior, quadam scientiarum pluralitate generalior,
 “in veritatis catholicæ professione firmior, & privilegiorum
 “multiplicitate præstantior invenitur.”

Urbs autem Oxonia, Anglorum historicorum testimonio Callena, ac Bellisita, ob situs amœnitatem, antiquitus denominata, in medietate fere Angliæ, quadragesimo septimo à Londino lapide, introrsus posita est; eo solo, cœloque, ut, si accessionis undique facilitatem spectes, commodissimam; si naturam loci, amœnissimam; si aëris bonitatem, saluberrimam dicas. Nam in æquabili & plano explicata loco, nisi quod ab una parte leviter parumque descendat, silvosis collibus hinc inde cingitur, neque his longo intervallo disjunctis. Radices enim horum extremas atque ipsam urbem interfliunt fluvii duo, Cheruellus ab ortu, ab occasu Isis. atque hic quidem, postquam aquarum suarum divortiis plures, easque amœnas insulas effecerit, cum Cheruello statim sub ipsa urbe, qua meridiem spectat, in unum confluit: sicque consociatis aquis non multa emetitur milliaria, ante quam Tamam flumen obviam habens, cum eaque nomen perinde atque aquas communicans, Tamisim efficiat amnem; vix alteri Europæ flumini secundum. Reliquis vero urbis partibus, ex parte orientem, sed maxime aquilonem spectantibus, planicies campestres obijciuntur, ea jucunditate ubertateque, ut abunde &

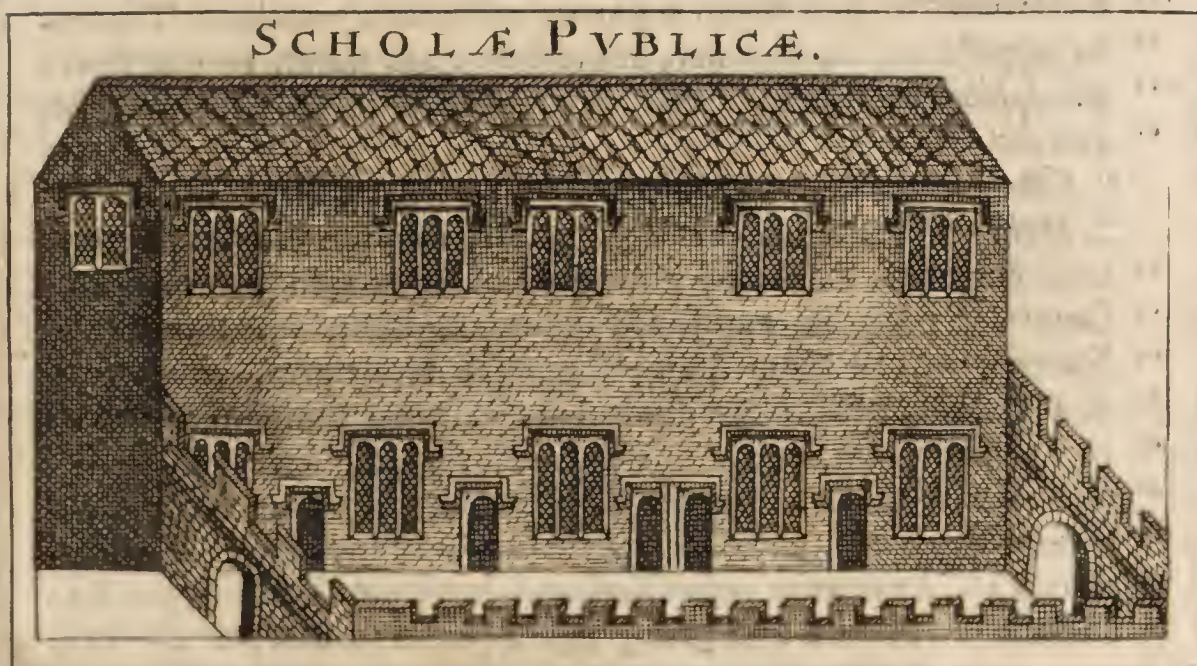
“respuatur nullatenus licita censeatur. * Catholicæ quidem veri-
 “tatis † scinceritas ita in doctrinis divina favente gracia est ibidem
 “huc usque servata, ut hæresis illic aliquociens ‡ pululantis me-
 “moriam non existat, quam in sui ortu non occiderent catholicorum
 “doctorum sollertia, & præsidencium vigil cura. Hanc insuper
 “Universitatem, Romanorum pontificum ac ** Dycce sanorum
 “privilegiis multimodis adornatam, sic celsitudo regia sublimavit,
 “ut scholasticorum dicioni eciam loci municipes obnoxii multipli-
 “citer videantur. Licet autem †† difficilem maris transitum ac
 “situm insulæ ‡‡ famæ & noticiam hujus studii sit quibusdam
 “distantibus * regionibus minus nota, non minori tamen noscitur
 “prærogativa gaudere. Ne igitur tam antiqui, tam generalis,
 “tam † catholice, tam privilegiati studii statuta, privilegia, liber-
 “tates, & consuetudines ignorentur, decet & expedit ea modof-
 “que ‡ earum, quibus scolasticorum vita constringitur, diligenter
 “& fideliter registrarî. In primis est siquidem &c.

* Sic. † Sic. ‡ Sic. ** Lege *Dicæcesanorum*. †† Forte, ab *difficilem*. ‡‡ F. *fama* & *noticia*. * Primum scribebatur *regionibus*. Sed sub *li* duo puncta posuit eadem, ut videtur, *ma-*
ius. † L. *catholici*. ‡ F. *eorum*. facile

facile omnia subministrant, quæ vel ad exercitationem corporis, usumque necessarium, vel ad honestam animorum voluptatem relaxationemque pertineant. Nam & aer salubris, & solum fertile, & piscosi fluvii, & colles silvis saltibusque septi, denique planities pratis, arvis, pascuisque exculta, totam hanc regionem ita exornant, bonisque omnibus cumulant, ut non tantum frugibus, carne, piscibusque, abundet, sed etiam ceterorum omnium animantium, quæ ad cibum apta, aucupio ac venatione capi solent, copiam suppeditet, & abundantiam.

Habet Oxonia suas immunitates, & privilegia antiqua & amplissima à multorum Angliæ Regum indulgentia profecta, & summorum Pontificum auctoritate corroborata. *Privilegia* α Habet scholas publicas multas ac varias, loco quidem commodif- *Scholæ*

α *Habet scholas publicas &c.*] Dirutis tandem hisce scholis (quas regnante Maria exstructas, saltem instauratas fuisse, ex Universitatis Annalibus liquet) novas, longe ampliores & splendidiore, multorum Benefactorum liberalitate adjuta ædificandas curavit Academia. Sed ut quales fuerint veteres illæ scholæ lectori, antiquitatis studio, clarius innotescat, earum formam subjiciam è Codice*MS. in bibliotheca Bodlejana qui inscribitur, *Dialogus in adventum Reginae serenissimæ Dominae Elisabethæ gratulatorius, inter eandem Reginam & Dominum Robertum Dudlæum Comitem Lecestriae & Oxoniensis Academiae Cancellarium*, auctore Thoma Nelo, Hebraicæ linguæ Professore Oxon.

* This MS. Mr. Hearne afterwards published at the End of *Hen. Bodwell's De Parva equestri Woodwardiana Dissertatio.*

*Gymnasium
theologicum.*

fimo, & à reliquis ædificiis muro & lata via unica distinctas ac seclusas. Habet augustissimum theologiæ destinatum gymnasium, à bono illo Humfredo Glocestriæ Duce constructum ea magnificentia elegantiaque, ut opus vere regium, tantaque Academia dignissimum merito censeatur. Etenim

Decem numero erant istæ scholæ antiquæ, septem nempe Artibus liberalibus, tres Philosophiæ dicatæ, Quibus omnibus inscriptiones aliquot præfixæ fuere, quas (nam omissæ sunt in ædificiis recentioribus) ex Pauli Hentzneri, J.C. Itinerario Germaniæ, Galliæ, Angliæ, & Italiæ describere * visum est, una cum aliis quæ de hac Academia ibidem retulit :

“ OXONIUM, vulgo Oxenford, (Athenæ Anglicæ nobilissimæ,
“ literarum & sapientiæ clarissima officina, unde religio, humani-
“ tas, & doctrina in omnes regni partes uberrime distribuuntur,)
“ oppidum egregium & nitidum est, sive privatorum ædificiorum
“ elegantiam, sive publicorum dignitatem, sive situs salubritatem
“ & amœnitatem spectes. Planitiem enim ita obvallant nemorosi
“ colles, ut hinc pestilenti Austro, illinc tempestuoso Zephyro ex-
“ cluso, tantum serenantem Eurum & Aquilonem corruptionis vin-
“ dicem admittant ; unde ab hoc situ Bellositum quondam dictum
“ fuisse produnt nonnulli. Alluunt hoc oppidum duo fluvii Cher-
“ wel, & Isis, vulgo Ouse. Qui licet in unum alveum aquas con-
“ focient, Isis tamen solidus & concitator in Austrum fertur, &
“ nomen retinet, donec fluvium Tamam, quem diu quæsierat,
“ inveniat, & ad vicum Wallengdorff in se recipiat ; unde postea
“ fluviorum Britannicorum regnator composito vocabulo Thame-
“ sis appellatur, de quo non immerito dicere liceat, eum & ferere
“ Britanniam & rigare, quod de Euphrate in Oriente dixerunt
“ veteres.

*Collegia A-
cademica
Oxonii.*

- “ Ceterum collegia in hac celebri Universitate hæc sunt :
1. “ Henrico III. Anglorum rege adhuc regnante Gualterus Mer-
ton, episcopus Rossensis, collegium quod in agro Surriensi po-
2. “ fuerat anno Christi 1274. Oxonium transtulit, locupletavit, &
“ Mertonense collegium dixit ; statimque Gulielmus, archidiaco-
3. “ nus Dunelmensis, opus illud Alfredi, quod Universitatis nunc
“ vocant collegium, novis operibus restauravit. Edwardo I. An-
“ gliæ rege regnante, Joannes Belliolus, rex Scotiæ, vel, ut alii
“ volunt, ejus parentes Belliolense collegium fundarunt. Sub Ed-
“ wardo II. Anglorum rege Gualterus Stapletonus, episcopus Ex-
4. “ oniensis, Exoniense collegium, aulamque Cervinam, & ipse rex,

ædificium est peramplum, è saxo quadrato totum, diligenti symmetria magnoque artificio elaboratum intra & extrinse-

- “ hunc imitatus, collegium Regium, vulgo Orial, & aulam S. 5.
 “ Mariæ posuit. Postea Philippa regina, Edwardi III. Angliæ 6.
 “ regis uxor, collegium Reginae, sive Reginale, ut vocant; & Si- 7.
 “ mon Islep, archiepiscopus Cantuariensis, Cantuariense collegium 8.
 “ exstruxit; Gulielmus Wiccamus, episcopus Wintoniensis, colle-
 “ gium magnificum, quod Novum dicitur, excitavit; collegium 9.
 “ Mariæ Magdalenæ Gulielmus Wainflettus, episcopus Wintoni- 10.
 “ ensis, erexit, quod opere eximium, situ percommodum, & am-
 “ bulacris admodum amœnum est. Eodemque tempore Humfre-
 “ dus, dux Glocestriæ, bonarum literarum admirator maximus, scho-
 “ lam Theologicam magnifice exstruxit, & in ejus superiori parte 11.
 “ Bibliothecam instituit, centumque viginti novem selectissimis li-
 “ bris, quos magnis impensis ex Italia comparavit, exornavit; sed
 “ hos quorundam privata avaritia publico usui jampridem invidit.
 “ Collegium Lincolnense; collegium Omnium Animarum; col- 12. 13.
 “ legium D. Bernhardi; collegium Ænei Nasi à Gulielmo Smith 14. 15.
 “ episcopo Lincolnensi, regnante Henrico VII. Anglorum rege,
 “ conditum, & ab Alexandro Nowello, Sancti Pauli Londini de-
 “ cano, proventibus auctum. Supra portam hujus collegii Æne-
 “ us Nasus est affixus. Collegium Corporis Christi à Richardo 16.
 “ Fox, episcopo Wintoniensi, ædificatum, sub cujus effigie in Sa-
 “ cello collegii hi leguntur versiculi:
 “ *Clarus Wintoniæ præsul cognomine Foxus,*
 “ *Qui prius hoc olim nobile struxit opus,*
 “ *Talis erat formâ, talis dum vixit amictu,*
 “ *Qua'em spectanti picta tabella refert.*
 “ Collegium Christi Thomas Wolsæus, (Cardinalis Eboracensis) 17.
 “ ubi Frideswidæ monasterium erat, omnium amplissimum & ele-
 “ gantissimum inchoavit, quod Henricus VIII. Angliæ rex, ad-
 “ juncto Cantuariensi collegio, magnis redditibus ditavit, & Ædem
 “ Christi dixit; potentissimusque item Princeps pecuniâ è suo æ-
 “ rario depromptâ ad oppidi dignitatem episcopum, & ad Acade-
 “ miæ ornamentum publicos Professores instituit. Collegium Jesu, 18.
 “ ab Hugone Priso Legum Doctore exædificatum. Maria etiam
 “ Regina publicas scholas belle à fundamentis ædificavit his additis
 “ inscriptionibus:

*Scholæ pu-
blicæ Oxo-
nienses.*

“ Septem Artes liberales.

- “ 1. *Grammatica;* *Literas disce.*
 “ 2. *Dialectica;* *Imposituras fuge.*
 “ 3. *Rhetorica;* *Persuadet mores.*
 “ 4. *Arithmetica;* *Numeris omnia constant.*
 “ 5. *Musica;* *Ne tibi dissideas.*
 “ 6. *Geometria;* *Cura quæ domi sunt.*
 “ 7. *Astronomia;* *Altiora te ne quæsieris.*

cus, in altitudinem insignem, sed planam, exiens : circum, circa turribus, pinnis, varioque passim erecto lapideo opere pyramidato instructum & ornatum. Inferior ejus pars theologicis prælectionibus, publicisque exercitationibus literariis assignatur ; locus vero superior bibliothecæ publicæ erat constitutus, multique in ea conditi præclari, nec vulgares libri, quos in unoquoque literarum linguarumque genere ex Italia,

“ Sequuntur virtutes Scholasticæ.

“ 1. <i>Patientia</i> ;	<i>Patientia vincit ferendo.</i>
“ 2. <i>Humilitas</i> ;	<i>Modestia amabilis.</i>
“ 3. <i>Fortitudo</i> ;	<i>Fortis est qui omnem fortunam devincit.</i>
“ 4. <i>Spes</i> ;	<i>Spe vivimus omnes, sed omnis fiducia sine</i>
<i>DEO vana est.</i>
“ 5. <i>Cautio</i> ;	<i>Cautus vincit omnia.</i>

*Vita studio-
sorum in
Anglia.*

“ Hactenus de Collegiis & Aulis, quæ eleganti structura, opimis redditibus, & instructis bibliothecis ita florent, ut reliquas orbis Christiani Academias superent omnes. Nunc de personis Academicis ibi viventibus pauca subjicienda.

“ Studiosi vitam fere Monasticam degunt. Sicut enim in Monasteriis olim monachi nullis aliis rebus erant intenti & occupati, quam ut stans horis precibus ad DEUM fufis reliquum tempus bonis artibus & studiis honestis impenderent, ita & hos facere oportet. Dividuntur porro in tres Mensas. Ad primam, quæ fociorum Mensa dicitur, admittuntur Comites, Barones, Nobiles, Doctores & Magistri, sed horum paucissimi, lautiusque quam reliqui tractantur. Secunda Mensa est Magistrorum, Baccalaureorum, Nobilium quoque & Civium honorationum. Tertia Plebeciorum, & inferioris conditionis hominum. Dum reliqui prandent vel cœnant (quod fit in cœnaculo satis amplo, ubi omnes simul congregantur) quidam ex studiosis in Sacris Bibliis legit, quæ pulpito in centro fere cœnaculi collocato sunt imposita. Atque hoc lecturæ onus subire solent studiosi omnes vicibus alternis. Gratiis, sumpto prandio, vel cœna absoluta, actis, quilibet in suum musæum vel cubiculum se confert, aut in hortos adjunctos exspatiatur, quos ad omnia collegia habent amœnissimos. Vestitus cum Jesuitarum ferme congruit. Etenim togis sunt induti longis ad talos usque demissis, aliquando pellibus suffultis. Pileos gerunt quadrangulares. Doctores vero, Magistri, & illi, qui Præceptorum aut Professorum munere funguntur, peculiari- bus utuntur togis, ut à reliquis dignoscantur. Ad bibliothecam in unoquoque collegio quilibet studiosus provectioris ætatis habet clavem. Conspiciuntur in angulo quodam oppidi rudera arcis satis amplæ, sed penitus dirutæ. In cœna fuimus excepti, Musica excellentissima, variis & diversis ex instrumentis concinnata.”

aliisque

aliisque locis perquisitos, Dux ille optimus magnis impensis coacervaverat. pulcherrimum certe non solum fundatoris gloriæ monumentum, sed æternum Academiæ ornamentum futurum, nisi hæreticorum quorundam mirifica improbitas ad extremum illius bibliothecæ exitium cum intolerabili injuria exarsisset. Nam quum impietatis illi, atque in scripturis depravandis falsitatis suæ probe sibi conscii, nihil metuebant ac detestabantur magis, quam publicas ejusmodi bibliothecas, in quibus veterum omnium Patrum antiquissima illa & corrupta volumina fideliter ac religiose conservantur, utpote quæ ab hominibus consuli pervolutarique nequeant, quin mendaciorum suorum fraudes, & novæ doctrinæ portenta gravissimis certissimisque testimoniis manifesto convincant: non prius fane in Angliam, hancque Academiam invaserunt, quam sui furoris atque insanix impetum in nobilem istam bibliothecam intulerunt, &, nonnullis ejus libris surreptis & compilatis, reliquos omnes uno incendio, & quasi communi elatos funere concremarunt.

Hæretici ut veritatis, sic antiquitatis inimici.

Per censentur Oxoniæ Collegia sexdecim structuræ specie *Collegia 16.* magnifica, soliditate æterna. Nam qui primi eorum jecerunt fundamenta, non in eo solum laborarunt, ut muros lapideos, quos vetustas conficit, suis collegiis excitarent, sed majori studio præcaverunt, ut quibus locum esse in iis voluerunt, his necessaria omnia ad victum, cultum, studiorumque rationem essent parata. sic enim habebant persuasum, quando hæc omnia suppeterent, nunquam defuturos, qui suorum collegiorum dignitatem tuerentur, & disciplinam institutaque fervarent. Collegiorum nomina hæc sunt:

Primum autem (ut ab eorum, quæ exstant, antiquissimo *Collegium inchoemus*) est illud quod appellant Universitatis; ab Alfredo Rege (quem literas Oxonia exfulantes, longo intervallo in patriam reduxisse diximus) institutum, & à Gulielmo Dunelmensi Archidiacono perfectum an. Christi nati 893.

Collegium Universitatis.

Deinde Baliolense; cujus auctor Joannes Baliolus rex *Baliolense.* Scotiæ an. 1273.

Mertonense, à Mertone episcopo Rossensi exstructum an. *Mertonense.* 1276.

Exoniense, quod, à Stapledon, episcopo Exoniensi, sub anno Christi 1322. Musis destinatum, postea auxit Gulielmus Piter eques, Consilii regii secretarius, beneficia ab eodem à prima accepta adolescentia grata memoria prosequens.

Exoniense.

Oriolense, quod Adamum Brunum, Edouardo regi 2. ab eleemosynis, ædificatorem anno 1323. & Alanum Cardinalem alumnus habuit.

Oriolense.

- Reginæ.* Collegium Reginæ Philippa regina uxor Edouardi. tertii exædificavit dotavitque anno 1340.
- Novum.* Wichamus episcopus Wintoniensis Collegium Novum quod dicitur, monumentum insigne ad sui nominis memoriam sempiternam, condidit an. 1375.
- Lincolniense.* Lincolniense per Richardum Flemming episcopum Lincolniensem à fundamentis excitatum est an. 1430.
- Animarum Omnium.* Chicheleius, archiepiscopus Cantuariensis, Omnium Animarum memoriæ collegium fundavit consecravitque an. 1437.
- S. Mariæ Magdal.* Sanctæ Mariæ Magdalenæ collegium, opere magnificum, & ad vitæ studiorumque commoditatem aptissimum, Gulielmum Wainfletum, Wintoniensem episcopum, patronum veneratur anno 1459.
- Ænei Nafi.* Gulielmus Smith, Lincolniensis episcopus, collegium unum, quod Aenei Nafi : Richardus etiam Foxius, episcopus Wintoniensis, alterum, quod Corporis Christi nomine insignivit, fundarunt, optimaque disciplina institutisque formarunt, Illud quidem an. 1515. hoc vero an. 1516.
- Corporis Christi.*
- Ædis Christi.* α Wolseus Cardinalis Aedem Christi, amplissimum sane omniumque augustissimum collegium, inchoavit an. 1539. quod postea Henricus rex Octavus magnis redditibus auxit locupletavitque anno 1547.
- Thomas Popus, & Thomas Witus, equestris ordinis viri, ille Dunelmense, hic D. Bernardi olim Collegia, at ætatis ac temporis vitio deformata ruinisque oppressa, nostra memoria ædificiis instaurarunt, proventibusque amplificarunt : atque ut illud Sanctissimæ Trinitatis, sic hoc Beati Joannis Baptistæ nominibus destinaverunt illustraruntque an. 1556.
- S. Trinitatis.*
S. Joann. Baptistæ. Illud omnium novissimum collegium est, cui Hugo Pri-

α *Wolseus Cardinalis Aedem Christi &c. inchoavit*] Quin & ipse Wolseus primum posuit lapidem, ut è Registro Caroli Boothe penes Joannem episcopum Eliensem liquet ; ubi hæc habentur :

“ Hic textus insculpitur in prima petra jacti fundamenti collegii Cardinalis Oxon.

“ Reverendissimus in Christo Pater ac Dominus, Dominus Thomas Wolcy, miseratione Divina, titulo Sanctæ Cæciliæ sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ Presbyter Cardinalis, Eboracensis Archiepiscopus, Angliæ Primas, & Apostolicæ sedis Legatus, Episcopus Dunelmensis, exemptique Monasterii Sancti Albani perpetuus Commendatarius, Cancellarius Angliæ, & dictæ sedis Apostolicæ ad vitam suam etiam de latere Legatus, hanc petram posuit in Honorem Sanctæ & Individuæ Trinitatis gloriosissimæque Virginis Mariæ Sanctæ Frideswydæ, & omnium Sanctorum vicefimo die Martii anno Domini millesimo quingentesimo vicesimo quinto.”

cus,

cus, J. U. Doctor, & dum senex admodum an. Christi 1572. prima illius jecit fundamenta, Jesus Salvatoris nomen, ut bonis sane auspiciis, sic casu quodam non infaceto imposuit. Nam ut primum murorum frontem ad ipsius portæ altitudinem excitasset, curavit lapide, qui portæ imminebat, hos versus incidi :

Struxit Hugo Pricius tibi clara Palatia Jesu,

Ut doctor Legum pectora docta daret.

Quos quum vir quidam non illepidi ingenii transiens forte perlegisset, atque Pricii illius exactam jam ætatem, simul & operis, vix dum inchoati, magnitudinem animo expendisset, aliud statim tale distichon illi disticho opposuit ; quo præproperam senis in titulo præfigendo festinationem festive satis redarguebat :

Nondum struxit Hugo, vix fundamenta locavit :

Det Deus ut possis dicere, struxit Hugo.

Unumquodque igitur horum Collegiorum bibliothecis instructum, vectigalibusque munitum certum studentium numerum alit honorifice ; eumque adeo copiosum, ut tria aut amplius millia conficiant.

Hos in tres ordines schola illa distinguit, Magistros, Baccalaureos, Discipulos. Ordines istos confundi inter se ^{Ordines tres studentium.} *peculi* instar habetur. Unde fit, ut neque Magistri temere Baccalaureis admisceantur, neque Baccalaurei ad Discipulos se dimittant ; multo minus Discipuli omnium infimi audeant se superioribus adæquare. His autem solis ne Collegio quidem exire, nisi adscito socio, permittitur. Atque hinc nascitur cum horum ordinum inter se harmonia quædam non injuncta, tum omnium erga Præfectos reverentia summa. Verum non tantum gradus, sed etiam vestitus hos secernit. Nam ut omnes pileo quadrato utuntur, & illa, pacis otique veste, toga laxiori aut plana, aut crispulis in sinum contracta ; sic togas illas distinctæ personarum conditiones peculiari distinguunt nota, qua non solum in scholis, & disputationibus, quæ proprium sibi vestium genus pro gradus cujusque ratione postulant, sed alibi extra ostium limenque collegii internoscantur. Quin etiam horum Collegiorum leges & instituta qui recte noverit, ac non modo ordinem in his disciplinamque, sed etiam studentium modestiam, taciturnitatem, obedientiam, summamque ad omnia præclara studia animorum contentionem alacritatemque diligentius perpenderit ; ita horum omnium rationem probabit, ut non poterit

& Dum senex &c.] Recte, non cum senex, ut quispiam scripsit in exemplari RAWLINSONIANO. non

Erasmi.

non laudare illius viri doctissimi sententiam, qui, tota eorum ratione perspecta & cognita, adeo motus est admiratione & amore, ut præclarum hoc iudicii sui testimonium literis consignatum reliquerit; “Oxonienſis Academiae collegia propius ad religioſorum monachorumque optime ordinata cœnobîa, quam ad juvenum & adoleſcentulorum in unas ædes congregatorum conventus accedere.”

Aula octo.

Sexdecim Collegiis iſtis adduntur & alia octo, Aulas communiter nominant, divitum nobiliumque plerumque filiis, qui propriis vivunt ſumptibus, assignata: quamvis & reliqua etiam Collegia ipſa, extra eos, quos nutriunt, alumnos, recipere poſſunt & ſolent magno numero adoleſcentes nobiles, & qui volunt inſumere quod in proprios ſumptus eſt opus; ſed ea lege, ut ſuorum alumnorum præſidio periculoque vivant. Et ſunt iſtæ, Aula Alba, Cervina, & Alboreniſis, Brod-gates, Item Sanctorum Mariæ, (cui præerat olim Card. Alanus) Edmundi, Magdalenæ, denique Gloceſtrenſis, quæ quondam fuerat Monachorum ſancti Benedicti Collegium. Aulæ autem hæ ſingulæ à ſingulis fere Collegiis pendent, & ad earum exemplum ſe plane comparant; in eo ſolum diſſimiles, quod hæ, quam illa, legibus diſciplinæ laxioribus paullo liberioribuſque teneantur. Iſtud vero commune omnibus, quod, qua intermiſſa ædificia, præalto muro cincta, portas ſuas una eademque hora claudant ſemper & aperiant. Nam hyeme veſperi hora à meridie octava, æſtate nona, ſigno ante maximæ campanæ (ut ab omnibus longe lateque audiri poſſit) pulſu edito, occluduntur; nec ante horam poſt mediam noctem quintam reſerantur. hoc interjecto intervallo, ſi quis ſcholasticorum extra ſui Collegii limen à Procuratore deprehendatur, vix ullam excuſationem adeo legitimam poterit afferre, quæ eum ex carcere eximat, & Procuratoris manibus liberet.

Ad Academiam non accedunt, niſi qui in gymnafiis ſcholiſque publicis, per omnes Angliæ provincias, immo oppida ferme, diſſeminatis (inter quas habentur inſigniores Wintonienſis, Etonenſis, Dunelmenſis, Londinenſis) grammaticæ,

α *Alboreniſis*,] Forte *Albonenſis*, vel *Albanenſis*. Vulgo enim vocatur **Albon-Hall**, vel **Alban-Hall**. Nec abſurde. Nomen etenim duxit à Roberto de Sancto Albano, cive Oxoniienſi regnante Joanne. Me tamen non fugit in aliis etiam antiquitatis inſimæ monumentis *Aulam Alboreniſem*, vel *Alburnenſem*, ſive potius *Ealdburnenſem* appellari. **Alburn** vel **Ealdburn** idem valet quod **Old-Frook** ſive *vetus fons*. Adeo ut Aula (ſi iſta ſcriptura fidem aliquam mereatur) à fonte quodam antiquo & paullo inſignioris notæ hîc loci ſcaturiente nomen ſuum traxerit.

po-

poëticae, Latinæque linguæ præcepta imbiberint. Admissi ^{Exercitati-} vero & in Discipulorum classem adscripti hoc modo exer- ^{ones disci-} ^{pulorum.} ceri solent. Confurgitur generatim in Collegiis omnibus primo diluculo, id est, hora à media nocte quinta. mox congregati in æde sacra statum tempus precationi dant, primam potissimamque diei partem Deo consecrantes: deinde reliquos diei labores in rem literariam serio infumunt. Nam præter Regios & publicos omnis scientiæ, Græcæ etiam & Hebraicæ linguæ professores, unumquodque Collegium suos habet privatos Doctores, qui Aristotelis methodum vestigique persequentes, partim Logicam ceterasque Philosophiæ partes exacte interpretantur, partim eloquentiæ recteque dicendi præceptis tradendis, oratoriam loquendi vim & ornamenta adhibent & absolvunt. Copulant namque cum scientia eloquentiam, ut quemadmodum eloquentiæ floribus scientiæ fructus præponderant; sic indiferta rationis barbaries orationis elegantia perpoliatur. Fuit enim illud prudens majorum institutum, ut quas artes natura, ratio, ususque communis conjunxerant, eas ipsi tractatione non disjungerent, sed in utraque pariter juventutem exercerent: ut hoc modo, quum via illis semper adesset, qua docte, prudenter, acute cogitarent, tum ratio illis nunquam deesset, (quandocunque suum animum ad dicendum scribendumve applicuissent) qua excogitata sapienter proferre, ornateque & copiose eloqui possent.

Hoc modo biennium continuum intra privatos collegiorum parietes exercitati adolescentes, tum primum exeunt in arenam & pulverem, postquam in Academiæ spatiis suarum virium facto semel periculo ad publica certamina admittuntur, & Generalium Sophistarum nomine censentur.

Generales.

Deinde vero quum huic biennio aliud quoque biennium accesserit; iidemque perpetuo eisdem dicendi disputandique exercitationibus domi forisque, cum suis & alienis assuefacti, omnibus non vulgare specimen ingenii doctrinæque suæ dederint; Baccalaurei artium (consensu de more primum à Magistris sui collegii, deinde à reliquis aliorum privatim & suppliciter, præeunte Bidello, petito & obtento, Gratiam schola illa vocat) communi & honorifico omnium, ad id unum in locum congregatorum, testimonio renunciatur.

Baccalaurei.
Hos Battalarios vocat
Ludov. Vives à verbo

Horum est, statis vicibus per sequentis quadragesimæ curriculum quæstiones Logicas ac Philosophicas ponere, easque in scholis publicis contra quoscunque oppugnatores, nullo auxiliante, à superiori loco defendere. Terribile hoc quidem theatrum est respondentis. Stat enim unus contra universos, no-

Gallico, Battalla.

vus contra veteranos, discipulus contra magistros : qui tamen, nisi ita se gerat, ut fama sua non hæreat ad metas, non sibi modo, sed & collegio, unde est, turpem inurit notam. cujus rei tanta solet haberi ratio, ut in quibusdam collegiis statuto firmatum reperiatur, eum, qui respondendo publice collegii sui auctoritatem nomenque minuerit, confestim collegio esse expellendum. quod est summi inter eos supplicii genus.

Triennium in Baccalaureatu qui steterit laudabiliter, ac consueta certamina per interposita intervalla obierit feliciter, (incumbit enim illi privatim sæpius declamare, ac, moderante Magistro, theses ex universa Philosophia desumptas bis singulis hebdomadis vel tueri, vel impugnare : publice vero volumen aliquod Aristotelis breviter & cursim explanare : in Quodlibet, sic dicunt, disputationibus semel & iterum sui periculum facere : tandem in circulis Augustinianis, quos nominant, aliquot horarum disputationes pomeridianas ad D. Mariæ iterum & tertio habere) in hujus exitu, solemni Actu, quo nihil habet terrarum orbis in eo genere aut ritu solemnius, aut ad speciem pulchrius, Magistri artium Laurea, doctrinæque insignibus decoratur.

Comitiæ. In Comitiiis enim (sic ad imitationem Romanam vocant) Magistri, & Doctores anniversario ritu, ipsis Idibus Julii, fabricato ad hoc in D. Mariæ theatro magnifico & maximo, creari solent. Hujus spectaculi celebritas tanta est, ut ad id quotannis visendum ex omnibus regni partibus eo confluant summi, medii, infimi extra numerum. Per biduum autem celebratur, habenturque in eo orationes plurimæ ornatu oratorio, & omni orationis flore expolitæ : concertationes variorum multiplicitate eruditione scientiaque refertæ. Quicquid est enim in Philosophis, Medicis, Jurisconsultis, Theologis nervorum & eloquentiæ, hîc totum effertur atque expanditur. adeo ut rite suoque momento ponderans, tum actionis hujusce dignitatem, tum conventus frequentiam ; præterea varietatem exercitationum ; subtilitatem doctrinæ, linguæque elegantiam ; postremo eorum, in quos laureola confertur, meritum ac numerum, non invite forte fatebitur, vere tantam esse hujusce actionis dignitatem, ut vix quidquam in hoc genere splendidius esse possit, aut magnificentius. Emittit autem quotannis in lucem hæc alma studiorum mater plus minus centum septuaginta artium Baccalaureos, Magistros centum, Doctores theologiæ quindecim, parem itidem Jurisprudentiæ, ac Medicinæ numerum. viros plerisque omnes non eo tantum honore dignos, quo augentur ; sed ad quos difficillima quæque in rep. munera tuto deferantur. Sic enim

enim hæc Academia suos cudit & effingit ; sic eorum ingenia acuit & excitat ; sic, quod in animo latitat nervorum ac roboris, elicit & perficit ; ut, qui non est plumbeus, aut plane stipes, hunc non minus umbræ & scholæ aptum, quam soli & foro habilem dignumque præstet probetque. Neque hoc Angliæ regibus obscurum unquam fuit, qui ex his semper eligere, pro sua prudentia, consuevere, non solum pastores, quos ecclesiis præficerent ; legatosque, quos ad externos principes de rebus maximis mitterent : sed etiam consiliarios, quos adsciscerent sibi, & magistratus, quos ad reip. admovent gubernacula.

Attigimus Academiæ situm, antiquitatem, collegia, studia : nunc præcipuos ejusdem magistratus percurramus.

Magistratus publici, quique totius gubernationis pondus *Magistratus* sustinent, multi sunt ac varii. Horum primus & summus est *Oxonienfis.* Procancellarius ; Oxonienses nomen Commissarii ei indide-*Procancellarius.* runt. Nam Cancellarius ipse vel ex Regio Senatu, qui auctoritate apud omnes, vel ex præcipua nobilitate, qui gratia valet apud Principem, solet assumi ; ut eo nomine honorem, privilegia, magistratem Academiæ tueri facilius ac protegere valeat. Procancellarius igitur præsens semper ex his doctoribus eligitur qui Collegiis præsunt ; atque omnium colitur observantia singulari. Is enim civitati legem dicit, habetque potestatem animadvertendi in omnes non solum scholasticos, sed etiam cives ; quorum Prætor, qui Anglice Maior dicitur, quotannis ipso suæ creationis die (non enim ultra annum magistratus ejus durat) ad eum accedens, fidem suam Academiæ, veteri instituto, astringit jurejurando ; seseque ac suos in Procancellarii potestate futuros spondet. Visitat ergo Procancellarius (quoties ratio reip. id exigit) die noctuque non modo studiosorum cubicula, sed civium domos ; & pari jure in cunctos delinquentes animadvertit. Congregationes, Convocationesque cogit, in iisque præsidet. denique in summi honoris imperiique insigne sex Bidellos habet constitutos, qui ejus mandata exsequantur, ipsumque in publicum prodeuntem aperto capite antecedant, suasque clavas fascesve præferant.

Huic proxime accedunt Procuratores Academiæ duo : qui *Procuratores.* ex eorum numero, qui Magistrorum gradum adepti sunt, ad hoc munus assumpti, parem omnino locum, & individuum obtinent potestatem. Hi Academicos in officio, oppidanos in obsequio continent. die prævident, ne quid contra jus fasque fiat : nocte obeunt plateas, & cincti milite petulantiam tenent intra ædes, & lineam. Errones & pellices lustris extrahunt, suppliciis vexant, ex urbe emittunt. Ad

Commendat. hos spectat accedentes ad Academiam Principes viros, quosque nobilitas dignitasque commendat, tecto convivioque accipere publico sumptu ac nomine : etiam in Principis Aula Academiæ negotia tractare. unde senatoribus ceterisque dignitate præstantibus viris noti illi semper & gratiosi, nisi nullius celebri sint, certissimum jaciunt futuri honoris sui fundamentum.

Orator. Sequitur flos populi delibatus, Academiæ Orator. Ejus est, ordine suorum coronæ similitudine quasi circumvallati, adventus legatorum illustriumque personarum publica oratione gratulari : literarum, quæ totius Academiæ nomine dari recipique solent, curam habere præcipuam.

Magistri scholarum. Adduntur his scholarum Magistri, qui disputationibus publicis in scholis moderantur, rixique modum adhibent ; denique ne quid aut fiat turbulenter, aut dicatur procacius, curant diligenter.

Clerici fori. Hos consequuntur alii duo, quibus Clericis fori nomina imposuerunt ; alter à Procancellario, alter à Procuratoribus huic muneri præpositus. Istorum oculus viris feminisque nundinariis formidabilis est. rerum enim omnium, quæ pondere ac mensura veneunt, rationem poscunt ; videntque ne quid Academia, in his præsertim, quæ ad victum pertinent, sive in officinis, sive in foro, capiat detrimenti. horum officium, quemadmodum & Procuratorum anno terminatur ; aliorum vero, ut perpetua officia non sunt, ita neque certo termino circumscribuntur.

Bidelli seu Clavarii sex. Restant (ut fastidio parcens taceam reliquos) Bidelli, sive Lictores sex, quorum tres aureas, alii tres argenteas ferunt clavas. Omnes quidem ratione officii in Nobilium ordinem singulari Regum Angliæ beneficio ascripti, illi tamen his dignitate priores. Horum munus est Baccalaureos Magistrosque creandos educere, creatos reducere : quoties cogenda Universitas voce per Collegia ante pronunciare : denique ut exeuntem Procancellarium omnes ; sic doctores singulos ecclesiam, scholasve adeuntes, singulos anteire.

Curia duæ. Curia duæ sunt. minor, quæ Congregatio dicitur. In *Congregatio.* eam mane omnes juniores, id est, illius anni Magistri, campanæ pulsu congregantur. hi namque, eo quod Regendi onus illo anno sibi præcipue incumbit, Magistrorum Regentium nomen invenerunt. In ista Congregatione, præter leviora quædam negotia de purgandis urbis plateis & similia (de quibus neglectis mulctam suo arbitrio Regentes indicunt) de conferendis honoribus præmiisque scholasticis potissime tractatur. neque enim hæc leviter, & in quoscunque petentes

tes conjiciuntur. nam etiam si quis omnibus à consuetudine scholæ requisitis exercitationibus fuerit perfunctus, legitimumque suorum studiorum tempus adimpleverit, nisi tamen nonnullorum Magistrorum suffragationes habeat, quorum alii se scire, alii se credere religiose affirmant, cum esse dignum in quem laureola scholæ merito conferatur, sciat se frustra petendo contendere, & operam famamque simul profundere.

Altera Curia est major, eique nomen Convocatio. Etenim *Convocatio.* in hanc conveniunt Academiæ Doctores & Magistri omnes, mioniti campanæ sono, sed prænunciantibus Bidellis, qui in Collegiorum atriis Convocationem denunciant, his ipsis verbis ter repetitis, “Ad Convocationem omnes Doctores, Magistri Regentes & non Regentes, post pulsationem parvæ campanæ, hora &c. per fidem, per fidem.” In hoc conventu Procuratores in annos singulos solemniissima cærimonia, multisque ambagibus eliguntur: officia, dona, sacerdotia dispensantur: legationes, literæ audiuntur: postremo omnia majoris momenti negotia, Procancellario præsentente ac præsidente, transiguntur.

Supereft intueamur, si quos viros Anglicæ Academiæ munda- *Fœtus Oxoniensis.* do produxerint, hi tales tantique fuerint, ut nostram, quam initio posuimus, assertionem tueantur. certius quippe nullum est agri optimi argumentum, quam frugum ex eo nascentium ubertas & præstantia. Ex hac igitur schola, postquam & Christum calere & profiteri cœperat (ut, veteribus prætermis- *Augustinus monachus Anglorum Apostolus.* sis seculis, priora tantum nobis attingamus) clarissima & infinita Christianæ philosophiæ lumina longa, eaque continuata serie prodierunt. quæ omnia in hunc locum congerere ut immensi laboris, multique tædii esset; sic paucula ex eis delibare, tum non inutilis, tum mihi, ad dicto fidem faciendam, necessarii pene laboris esse videtur. Itaque quum Augustinus monachus Romæ instructus, Roma missus, Evangelium Christi in inculto & derelicto Angliæ solo, idolorum vestigiis iterum conculcatis, ante mille annos in- *Augustinus monachus Anglorum Apostolus.* visset; crebri adeo & abundantes in eo statim sunt nati præclarissimorum ingeniorum fructus, ut quam altas radices Christi semen in eo sparsum egisset, repente testatum orbi terrarum apparuerit. Vix enim ab Augustini in Angliam impulsu exierant quinquaginta anni, quum plurimi Angli fide, zelo, doctrina pleni, haud satis sibi putarint esse, Christum profiteri, nisi eundem etiam alios verbo, scripto, facto docerent. Dum igitur alii se domi ad docendum scribendum-

α *Christum calere*] An *Christum colere*?

Z 2

que

que conferunt, alii ad Germanos, Gothos, Suevos, Danos ea causa se transferunt, ut Christi nomen in illas gentes inferentes, vel eas, felici consilio, ut Christum amplectendum propellerent, vel ab eis ipsimet insigni martyrio pro Christo afficerentur.

Prædicatores an. Christi 690. Angli fuerunt Bertuinus & Willebrordus; quorum ille Belgis, hic cum duodecim sociis, Christi vestigiis insistens, Christi fidem Gallis annunciavit.

720. Anglus fuit Bonifacius, Moguntinus apud Germanos archiepiscopus, qui post præclaram in prædicatione Evangelii navatam operam, & centum Germanorum millia ad fidem conversa, (ut plane testatur Gregorius Papa iii. in epist. quæ incipit, Doctor gentium,) à Frisonibus, dum in eorum salutem conversionemque incumberet, cum sociis quinquaginta tribus interemptus est.

753. Willebaldus & Burchardus Angli, regiæque stirpis juvenes fuere. Iste Herbipolensi, ille Eystensi in Germania Ecclesiis, post multos fidei causa exantlatos labores, à Bonifacio præpositi, multa egregia virtutum, doctrinæ, piorumque sudorum exempla populis suis reliquerunt.

Anglus sanctus Herbertus, qui Scotos à scismate revocavit.

Anglus Sygfredus Eboracensis archiepiscopus, qui amplissima illa sede, soloque patrio relictis, ut Gothis, Suecis, Danis Christianæ fidei sacramenta ministraret, eorum Apostolus vocari meruerit.

Hi cum multis aliis in fide propaganda laborarunt: alii non minorem operam in ejusdem fidei mysteriis enunciandis illustrandisque posuerunt.

Doctores. Nicolaus de Lyra totum corpus biblicum, vetus novumque testamentum, commentariis dilucidavit.

Adamanni & Benedicti Abbatum leguntur præter alia, illius de locis sanctis, hujus de regularum concordia tractationes non contemnendæ.

Beda Venerabilis obiit an. 735. Ceolphedus vellea re clarus imprimis est, quod suæ disciplinæ alumnum Bedam illum reliquerit; cujus doctrinæ sanctitatisque præstantiam tantopere veneratus est Christianus orbis, ut uni illi, dum adhuc viveret, Venerabilis agnomen omnium consensus detulerit.

Platina in vita Joan. VI. Fratres habuit Beda Strabonem & Haymonem viros doctissimos, quorum alter plurimas homilias eleganti sermone composuit, alter Genesim pulchre commentatus est.

Alcuinus, Bedæ discipulus, Caroli Magni præceptor fuit, tantæque apud eundem auctoritatis, ut, eo aliisque quibusdam Anglis impulsoribus, Academiæ Parisiensem Papiensemque insti-

instituerit. Hic bonarum omnium, ac præcipue divinarum artium, antistes multa post se opera præclare conscripta reliquit.

an. 1200.

Stefanus Anglicus, gymnasii Parisiensis quondam rector ac decus, perfectus fuit philosophus, atque in theologia ita versatus, ut, eo primum docente & viam præmonstrante, sacrarum literarum sententia ad recondito illo & mystico sensu ad popularem rationem, moresque hominum confirmandos translata sit.

Haymo, insignis theologus, Alexandri Quarti jussu Romanum Breviarium correxit, & in formam meliorem reduxit.

Alexander Halensis, S. Bonaventuræ magister, scholastico more primus theologiam tradidit; eam docendi viam aperiens, quam, à Scoto & D. Thoma postea tritam, doctissimi quique in scholis sunt amplexati. vir tanta innocentia & eruditione, ut à suæ ætatis hominibus vitæ fons, & Doctor irrefragabilis appellari meruerit.

1240.

Robertus episcopus Lincolnienfis, vir Latinæ Græcæque linguæ peritissimus, theologorum philosophorumque sui temporis antesignanus, foris spectabilis, domi præstantior, in Pontificio munere obeundo industrius & experientissimus.

1235.

Richardus de Media Villa divinis humanisque literis apprime excultus; Pontificii juris scientissimus; in paucis numerandus.

1290.

Gualterus Desileus, à Bonifacio Papa sæpe legatus, & Joannes Jacephalus Concionatores celebres summi que theologi sunt habiti.

Celebre nomen Baconum est: α quorum Joannes theologorum suæ ætatis facile princeps, viginti septem libris testamentum novum illustravit: alter, ejus frater, Rogerus in philosophia mathematicisque nemini cessit.

Waldensis, vir abundanti doctrina: Morenus plurimo zelo & scientia: nonnulli etiam alii contra Hussitas & Wiclefitas, illius seculi hæresiarchas, scripserunt egregie.

Occham, Scotus, sectarum Principes; Gallensis, arbor vitæ nuncupatus: Sertorius, alias Fontenerius, Cardinalis, & Ravennæ Præsul: Salisburiensis Adriani Quarti à secretis: Bartholomeus, qui scripsit de proprietatibus rerum: Calculator: Gilbertus Monachus: Joannes de Sacro bosco: Versovius: Burleus: Holcottus: Joannes Canonicus: omnes scriptores insignes, Anglicarum Academiarum, Oxoniæque inprimis, cives & alumni fuerunt.

α Quorum Joannes] Pro Joannes legend. Robertus.

Hic

*Admonentur
Academici.*

*Antiqui
omnes serio
Catholici.*

Vis veritatis.

Hic facere non possum, quin vos Oxonienses Cantabrigiensesque Academicos appellem; vestram scientiam obtester, contester conscientias. Num quisquam horum, quos recensui, viros celeberrimos planeque divinos, de hac, quam vos nunc sequimini, secta aliquando somniaverit? nonne ad unum omnes illam ipsam religionem fidemque Romanam, quam traditam ab Augustino acceperant, tanquam purissimam virginem pari studio à procorum impudentium injuriis prohibuerint, intactamque conservarint; atque alias omnes impugnarint, respuerint, detestati sint? Et vos talibus ingeniis, talium in re tanta virorum repudiato consensu, neglecta doctrina, spreto exemplo, ad quorundam tenebricosorum & opiniosissimorum insomnia potius, quam à ratione aliqua profecta judicia, tanquam ad scopulum aliquem adhærebitis? Expergiscimini aliquando, mentisque vestræ cogitationes ad veri contemplationem excitare. Intuemini vestrorum collegiorum fundamenta, constitutiones, disciplinam: num aliud sonant, aliud sapiunt, aliud loquuntur, quam pietatem priscam, mores antiquos, Romanam fidem? Ponite ante oculos, quoscunque antecedentia illa quindecim prope secula cum honore & laude vivos perinde ac mortuos celebrarunt; omnes Apostolicæ fidei, Petrique cathedræ addictos reperietis.

Considerate cum animis vestris, quanta sit catholicæ veritatis potestas, quæ tot seculis, tanta tyrannorum potentia, tanta insurgentium hæresum insolentia neque opprimi unquam, neque suppressi potuit: immo ita semper caput extulit, ut eminuerit; ita vegeta ac vivida, Christo confirmante, permansit, ut innumerabiles, eosque omnium locorum ac temporum præstantissimos viros, suos amatores, defensores, ad stipulatores assiduos acerrimosque invenerit; neque solum antiquos istos, quos vestrarum Academicarum flores & robora percurrimus, sed posteriores, & hujus seculi infinitos quamplurimos etiam adolescentulos, qui hujus veritatis zelo pleni, patriis commoditatibus vestrisque relictis Academicis, in illa perquirenda alienas terras sunt peregrinati; inventam autem sic amplexati sunt, sic secuti, ut, dum ei obsequendo Christo ac Petro serviant, nulla incommoda periculaque defugiant; dum, eam profitendo, patriæ profint suorumque animulis, neque mortem metuant, neque vitæ suæ curam habere videantur. Hanc igitur veritatis lucem tam efficacem, tam illustrem, vos, in rebus aliis tam lynceos, non videre, non ausim certe dicere: videre autem, & in eadem tamen ignorance tenebrisque versari, incertum miserandum dicam magis, an erubescendum esse. Legistis inter-

interdum Polemonem Atheniensem, omnibus deliciis dedi-^{Polemon}
tum adolescentem, quum è convivio rediens domum, un-^{Atheniensis.}
guentis oblitus, fertis redimitus, vino onustus, Xenocratis^{Valer. Max.}
forte domum intravisset, eumque de modestia tunc tempe-^{lib. 7.}
rantiaque differentem audivisset, adeo illius oratione fuisse
commotum, ut pudentem finem suæ impudentiæ in illo ipso
vestigio imposuerit: atque corona abjecta, repressaque petu-
lantia, ad frugem bonum conversus, ex perduto profusoque
nepote maximus evaserit virtutis cultor atque magister. Et
vos non à naturæ sola, sed Gratiae etiam lege informati; nec
in ganeis, sed in scholis educati; neque unum tantum ma-
gistrum, sed domesticos multos tum veteres, tum recentio-
res, Xenocrate majores melioresque audientes, qui suæ fidei
doctrinaeque firmitatem non modo verbis & professione, sed
vitæ & mortis exemplo clarissimo corroborarunt; vestras
aures talium virorum cœlestibus vocibus clausas esse patie-
mini? atque Lutherum nescio quem, aut Calvinum, horum-
que similes, omnes fere omnibus à se invicem dissidentes,
toti Christianæ antiquitati; suasque in fidei causa & salutis
sectas novas, voluptarias, cœnum merum redolentes, majo-
rum religioni sacrosanctæ, severæ, semperque catholicæ, id
est, terram cælo, luci tenebras, purissimis castissimisque ani-
mabus omnium scelerum colluvione inquinatissimas antepo-
netis? Non potest profecto (nisi me valde fallo) in plerisque
vestrum vel ea imprudentia esse, ut hujus rei magnitudinem
non animadvertatis, vel ea inconsiderantia, ut tantum ve-
strum periculum plane negligatis. Sed quo vos longius pro-
cella hæc patriæ, turbo ac tempestas temporis, à recta reli-
gionis semita abreptos in periculossima erratione constitu-
erit; eo vos impensius acriusque exoptetis, ut pari vobis ac
Polemoni gloriæ possit cedere, Resipuisse aliquando, testa-
tumque omnibus facere, non in nequitia habitasse vestros a-
nimos, sed ita peregrinatos esse, ut vosmet tam diuturnæ pe-
reginationis quam maxime pœniteat. Quod quidem rectæ
sanæque mentis desiderium ut in vobis augeatur & explea-
tur, quemadmodum à Christo Jesu, totius boni verique au-
ctore atque datore, peto precorque: ita & eundem precatus
sum assidue, precaborque dum vivam, ut has nobilissimas A-
cademias, in tetris jam diu tenebris jacentes, ad lucem aspi-
ciendam tandem revocet; in pristinae pietatis ac religionis
suæ possessione collocet; catholicæ denique ecclesiæ, cui
prima militiæ suæ sacramenta dederint, & tam multa secula^{Sic liber}
fidelissime meruerint, communioni restituat: ne quantum^{Procurato-}
claritatis atque splendoris in illa ipsa ecclesia colenda, cele-^{rum, à no-}
branda,^{bis citatur.}

branda, illustranda antiquitus apud omnes comparaverint, tantum sibi nunc ignominiae & maculae in eadem, sed frustra tamen, oppugnanda contrahant, tum majorum auctoritatem, tum propriam partam dignitatem indigne & turpiter dedecorantes. Sed vereor, ne studio elatus, longius hæc conquerendo sim provectus. Pertexam igitur telam, quam exorsus sum, eamque paucissimis confectam dabo.

Antiquorum istorum chiliades vel prolixa oratione exsequi nunquam possem. nam, præter ante dictos, aliosque qui è D. Benedicti disciplina infiniti fluxerunt, triginta nobiles scriptores, & in his quatuor S. R. E. Card. ex D. Dominici schola prodiiisse commemorat ejus familiae socius Seraphinus Razzius. Neque certe minor fuerat Augustinianorum, Carmelitanorum, ac Franciscanorum numerus, & fama. Quid si recentiores, & nostri temporis Fisceros, Moros, Polos, Alanos, Bristolios, Campianos, reliquos vellem nominare? dies me deficeret; nec finem ullum oratio reperiret. Ex hoc uno reliqua omnia cognosci possunt. unicum Oxoniae collegium Novum, novissimis his quadraginta annis, ex suo sinu triginta duos viros præstantissimos emisisse; qui singuli vel docendo publice, vel opere præclaro conscribendo fidem suam catholicamque doctrinam verbo perinde, atque ipsa re, voluntarioque exilio tutati sunt. in his Sanderus, Hardingus, Dormanus, Staplitionus, Rarstaldus, Harpefeldus, Hidus, Poinetus, Odouenus, Reginaldus, & qui adhuc in vivis est, & multa scripsit, ampliusque viginti annos in jure profitendo regia Duaco stipendia meruit, Richardus Witus.

Hæc sunt quæ de Oxoniensi, & etiam Cantabrigiensi, (sorores enim sunt, sibi que perfimiles) Academiis, aut ab aliis accipere, aut ipsemet, qui adolescens admodum Oxoniam reliqui, diuque jam ab ea ac longe absum, memoria retinere potui. nequaquam profecto paria earum amplitudini; pro meis tamen viribus, atque in eas studio merita ac debita. Quæ qui evolvat, idem vellem de iis cogitet, quod eos, qui Platonis libros lectitabant, de Socrate suspicatos esse tradit Cicero: Majus nimirum quiddam animo expendat, quam quantum à me tenuiter, ac tam paucis comprehendere potuit. Sic enim brevitatem, facultatisque inopiam excusabit meam; neque tamen de earum dignitate, minus quid, quam æquum est, sibi cogitatione formabit, atque concipiet.

*Lib. 3. de
Oratore.*

F I N I S.

Ne Pagina una atque altera vacaret visum est subjicere clarissimi ALLENI antedicti Notas in Baleum de Scriptoribus Brit. ex exemplari Editionis Basileensis A°. MDLIX. in Bibl. BODLEJANA descriptas.

In Part. prior.

Pag. 97. v. 33. *humanæ* 734,] 735. ut in quodam alio vetusto libro de vita & morte Bedæ annotatum vidit T. A. G. ætatis suæ 59. Natus ergo fuit A°. D. 676. P. 165. v. 33. *Vitam Elphegi arch. lib. 1.*] *Omnibus in fide Christi manentibus.* P. 167. v. 40. *Elfwardus,*] Verum nomen est Ethelwerdus, fuitque ex stirpe regis Adulphi, prognatus in Mercia; ut ex ipso autographo patet quem vidit T. A. A°. D. 1588. vetustissimis characteribus descriptum. P. 168. v. 4. *sub Guilhelmo Rufo*] Imo sub Edgaro rege. P. 187. v. 28. *Antiq. Glasconie, Lib. 1.*] *Domino in Christi visceribus multum amplectendo Henrico Winton. episcopo &c.* P. 196. v. 36. *In sacris tamen divinarum &c.*] Fuit jurisperitus etiam, ut in libro de antiquitate Dunelmensis monasterii patet. Mortem obiit in reditu à Roma, 1554. in quodam vico Galliarum subita infirmitate correptus. Ejus ossa post aliquot annos ad Dunelmum translata erant, & in cœmeterio fratrum condita. P. 197. v. 10. *Claruit anno &c.*] Claruit iste Laurentius Prior Dunelmensis A°. D. 1151. *Ib. v. 14.* E regione *Radulphus Eleemosynarius* in exemplari isto Bodlejano *mendatium* scriptum est. P. 216. v. 4. *Scripsit Gilbertus, &c.*] Gualterus Mahap in li. de nugis Curialium. *Gilbertus Follioth Lundonensis episcopus, vir morum & sapientiæ thesauris dives & clarus, stilo limpidissimo lucidus, cum nihil aptius suo opere possit inveniri. Jam (inquit) senectus & librorum usus tibi cæcitatem inducunt.* P. 280. v. 33. *in ecclesia Eboracensi*] Fuit Cancellarius Eboracensis, ut scribit Rob. Grosseteste episcopus Lincoln. in quadam epistola sua ad eundem Jo. Blundum. P. 304. v. 4. *ut testis est Trivetus.*] Fuit doctor Theologiæ, Oxoniensis, uti scribit Mr. Tho. Gascoine. P. 305. v. 26. *De util. artium, Lib. 1.*] *In rebus humanis triplici de causa. Ib. v. antepen. Prophetantes*] *L. Philosophantes.* P. 306. *Ad summum paginæ hanc notam habemus:* Vitam Roberti Grosseteste descripsit Ric. Bardinensis, Theologiæ bacc. monachus, carmine ad Guilielmum Præfulem Lincoln. A. D. 1503. & incipit: *Lincolniensis apex Præsul salveto Wilhelme.* Sed fabulosa multa immiscuit, tanto viro non satis congruentia. Iste Bardinensis monachus affir-

mat Lincolnienſem natum fuiſſe in Stoeya propter Lincoln. P. 307. v. 35. *domum quam habebat Oxonii*] Nunc aula vel collegium Gloceſtriæ nominatur. P. 312. v. 37. *doct̃or ſit eſſeſtus.*] Cantabrigiæ. P. 426. v. 10. *Ricardus Aungervyle,*] Ex lib. quodam vetuſto de Antiquit. Dunelmensibus. *Pater illius fuit Ric. Angervile miles. Fuit etiam inſtructor Edwardi tertii. Fuit primo coſerarius regis, deinde theſaurarius de Warderobe, poſtea clericus privati ſigilli per 59. annos: quo tempore bis adiit ſummum pontificem Johannem. Ita promotus fuit ad beneficia eccleſiaſtica, ut potuit expendere ad valorem 5000. marcarum. Factus fuit poſtea episcopus Dunelmensis 1334. in præſentia regis Edwardi, & reginæ, & Edwardi regis Scotiæ, 2. archiepiſcoporum, & 5. epiſcoporum, & 7. comitum, cum uxoriſus ſuis, & omnium magnatum citra Trentam. Fuit poſtea cancellarius Angliæ. Dictum erat de eo, quod haberet plures libros quam omnes pontifices Angliæ. Obiit Ankelandiæ 1345. 14to. Aprilis, cui ſucceſſit Tho. de Hatfield 1345. cuſtos privati ſigilli domini regis. Iſte fundavit collegium 8. monachorum de monaſterio Dunelm. & 7. puerorum in artibus ſtudentium Oxoniæ ſuper Candige, & dedit unicuique monacho 10^l. annuatim, & cuilibet 7. puerorum 5. marcas. Obiit autem Londini 1381. 8vo. Maii, ſepultus tandem Dunelmi in eccleſia ſua. Apparet tamen ex inſtrumento publico ſub ſigillo dicti epiſcopi fuiſſe in illo loco Oxoniæ monachos ſtudentes ante illud tempus. Verba indentati ſtatuti ſunt hæc de Thoma Hatfield. “Fundavit, ordinavit & dotavit collegium Dunelmense in territorio nostro extra muros Oxon. ſuper Candish, quod monachi nunc ſtudentes inhabitant, & inhabitabant per antea multis annis.” Hæc vidit Tho. Alanus in illo antiquo libro eccleſiæ Dunelm. ubi omnia ſtatuta & ordinationes pro illo collegio continebantur. P. 479. v. 31. *Henricus Knyghton,*] Fuit canonicus Leyceſtrenſis. *Ib. v. 42. Leg. de geſtis Anglorum, lib. 5. Hoc opusculum poſt præclaros &c.* P. 482. v. 2. *Simon Alcock,*] Oxoniensis. P. 489. v. 8. *Leg. Trifolium de re Medica, Lib. 1. Intentio mea in hoc opusculo. Pag. 515. v. 32. ſub Bertono cancellario,*] Guilielmus de Berton lib. ſtatutorum fol. 41. b. P. 525. v. 15. *ut crederet Oxoniensem &c.*] In teſtamento amoris Chaucerus diſertis verbis dicit ſe Londini natum. P. 629. v. 34. *Et opera quædam alia, &c.*] Scripſit lib. de regibus Angliæ & contra deſtructiones villarum. Sic incipit: *Cum ad celſitudinem regiam.* Ubi etiam multa de Academiis Britannicis tractantur. Libri intitulatio Henrico 7mo.*

In Part. posterior.

P. 43. v. 29. *Eustachius Normanvyle*,] Cancellarius Oxon. sub Edwardo primo. P. 53. v. 8. *Guilhelmus Reade*,] Historiam brevem edidit à condito mundo ad suum tempus. *Ib.* v. 13. *episcopus Cicestrensis*,] A^o.D. 1368. *Ib.* v. 18. *Alacenus Anglicus*,] Fuit Arabs, non Anglicus, ut ex ipsius libris facile colligi poterit. P. 84. v. 10. *Joannes Robinus*,] Floruit tempore regis Henrici 8. & fuit socius coll. omnium animarum Oxon. patria Staffordiensis comitatus, fuitque canonicus ædis Christi & Winsoriæ. P. 86. v. 3. *Joannes Yorke*,] Scripsit iste Jo. Eboracensis historiam auream in 3. aut 4. partes divisam de gestis Anglorum a^o gratiæ 737. ut in lib. quodam pervetusto de vita & gestis venerabilis Bedæ annotatum vidit Tho. Alanus. Tractare videtur in lib. suo de Beda illo anno domini; sed cum postea claruisse existimo circa tempus Guil. Malmesb. aut paulo ante, quia Malmesbury ejusdem fere verba recitat circa Bedæ laudes & vitam.

Cotton. Library Vespas. F. IX. 36. Folio 223.

A small fragment of Leland's Itinerary, written by himself in two leaves only.

I remembre that I redde in an olde booke of Ramesey that such a yere dyed Thomas Brotherton Edward the firste Fol. 404. Brotherton inutilis reg. Ang. funne that was litle or nothing profitable to the realme.

Orwelle in Cambridgeshire longith to the Richemonte lands and one towne that there be sum vestigia of sum auncient place.

The Richemont fee is very notable in many parts of Cambridgeshir. And many be beneficiarii and pay chief rent to this fee.

I perceyuid by a graunt of King Henry the 4. that afore the blake freres inhabitid the place in Southfolk hard a this side Thetforde bridge wher they last dwellith, that ons was an hospital caullid Measun de deu. And in the ende of this charter and graunte, mention is made of John County of Warwike and Henry duke of Lancastre graundfather to King Henry the 4. by his mother side. And yn this¹ grauntid Edmund Gundeuille is especially namid to be prayed for by the freres.

From Cambridge to Hauiston millis 3. milis. Thens VIII.

¹ Sic in MS.

milis to Reiston and 4. milis a this side Reiston ouer a broke and by a mille side.

Al this 10. mile champayne with other enclofier and ba-
rein of wood.

Reiston.

Reiston standith in a mene ualley bytwixt to hillis. And yet is the toune self set as on a ¹ welling grounde. The market Place standith in Hertfordshire. The other parte of the toune in Cambridgeshire.

There touche as I lernid in that toune iurisdiction of London Ely and Lincolne diecese.

The toune it self is but of a mene building.

In the toune is but one chirche the este part wherof ser-
uid a late for the priory of Chanons.

The weste ende seruid for a chapel for the toune.

For afore the late Parliament the toune longgid to a 2. or 3. paroches withoute the toune.

Now al the toune is allottid to one paroche and that ys kept in the est ende of the priory and the West ende ys pullid doune.

The market at Reyston on the wednesday is meruelusly frequentid espetially with corne.

Fol. 410. I haue harde Mr. Garter s[ay th]at the fascion of coronations of Kingis, that were solemnifid at Kingeston apou the Tamise afore the conqueste were made apou Schaffoldis yn the midle of the market place.

Ther is Clereualx dwellith at Crofte bridge apou Tese. These
Croft and Clereualx were yn tyme of mynde men of uery fair landes.
Croft bridg Rosamundis tumbe at Godeftow nunnery was taken up a
by it. Croft late, it is a stone with this inscription, Tumba Rosamundæ,
is in York- her bones were closid in lede and with yn that the bones
shir. were closid yn leder. When it was openid ther was a uery
² swete cameng of it.

Ther is a crosse hard by Godeftow with this inscrip-
tion,

Qui meat hac oret signum salutis adoret

Utque sibi detur veniam Rosamunda precetur.

There was a priory in Southeverz of the Freres order as I suppose caullid Ryflyppe, and was impropriatid to the Kinges college yn Cambridge.

¹ forsan swelling, ² Sic in MS.

I N D E X

To the Eight Volumes

O F

Mr. LELAND'S ITINERARY.

The Figures refer to the Fol. Numbers plac'd in the Margin, a, signifies the First Page of the Folio, b, the Second: and where there is a Capital A after the Figures, it refers to the Appendix in the Seventh Volume.

A

A Bbandune Vol. 7. Part 2^d. 63 b. 64 a, b. 65 a.

Abbingdon v. 2. 14, 15, 16, 25.

Abyndon v. 7. pt. 1st. 14.

Abbates-byri v. 3. 49.

Abbatifle. *See* Aberle.

Aberle, *or* Abbatifle v. 7. pt. 1st. 23.

Abbo Mon. v. 8. 82 a.

Aber Avon. v. 4. pt. 1st. 68.

Aber Ayron v. 5. 13.

Abreavon v. 4. pt. 1st. 68.

Aberbarry v. 4. 6, 61.

Aberbyry v. 3. 96.

Aberdayer v. 4. pt. 1st. 55.

Aberdeuy v. 5. 78.

Aberforde v. 1. 46.

Aber Gegyne v. 5. 49.

Abergeveney v. 4. pt. 2^d. 175

b. 183 a. v. 5. 6, 12. v. 6. 88.

Aberguili v. 5. 23.

Aber Ogweine v. 5. 49.

Aber Pergom v. 4. pt. 1st. 55.

Aber Pouth v. 5. 49.

Aber Thawan v. 2, 63.

Aber Uftwith v. 5. 78.

Abetot v. 8. 112 b.

Abon v. 5. 35.

Abredaron v. 5. 49.

Abreguile v. 5. 74.

Abrehedon v. 7. pt. 1st. 27.

Abremarlais v. 5. 73.

Abremeney v. 5. 49.

Abreostuthe v. 7. pt. 1st. 30.

Acca v. 8. 96 a.

Acham v. 4. pt. 2^d. 181 b.

Achard v. 6. 39.

Acharias v. 8. 67 a.

Achelend, *or* Akeland v. 1.

78, 91. *See* Bishop Akeland.

Aclam v. 5. 91.

Acmundrenes v. 4. pt. 1st. 38.

Acon v. 9. 32.

Acornbyri v. 5. 10. v. 8. 76 b. 89 b.

Acton v. 4. pt. 2^d. 183 a.

192 b. v. 6. 56, 62. 93. v. 7.

pt. 2^d. 72 b. 74 b. v. 8.

65 a. 69 a.

Acton Burnel v. 7. pt. 1st. 33.

v. 8. 113 b.

Adam v. 3. 86. v. 4. pt. 1st. 69.

Adam (frater) v. 8. 48 b.

Adelstane

- Adelstane (King) v. 2. 75.
 Aderton v. 5. 83.
 Adeherus v. 8. 87 b.
 Adelherus r. v. 8. 88 b.
 Adelredus r. v. 8. 87 b. 88 b.
 Ahelredus rex. v. 8. 82 b.
 Adelicia v. 8. 67 b.
 Adinggreves v. 5. 98. v. 7. pt^{1st}. 3.
 Adrianus v. 8. 98 b.
 Adulphus v. 8. 87 b. 94 b.
 v. Ethelwolphus.
 Adulphus r. v. 3. 72.
 Æcfridus v. 8. 53 a.
 Ædelrede (King) v. 2. 38.
 Ægglesfild v. 5. 94.
 Ægidius Ep. Sar. v. 3. 65, 67.
 Æglesburn R. v. 7. pt^{1st}. 45.
 Ægleston v. 5. 115.
 Æilborow, *or* Hilborow, v. 8.
 115 a.
 Æilwerdus, *five* Æilwardus,
 Meaw v. 6. 82, 96.
 Æifchwik v. 3. 84.
 Æifton v. 3. 84.
 Ælvestun, *alias* Olvestoun v. 3.
 84.
 Ælredus Archbp. of Yorke v. 4.
 pt^{2d}. 171 b.
 Æischwine v. 2. 11.
 Æthelred v. 7. pt^{2d}. 74 a.
 Æthelstanus Rex v. 5. 99. v. 3.
 72.
 Æthelwoldus v. 3. 62.
 Agatha v. 7. pt^{1st}. 20.
 Agathas *or* Agathes (St.) Ab-
 bay v. 5. 115. v. 8. 54. a, b.
 Agecroft v. 5. 83.
 Agelnoun v. 8. 50 a.
 Agelwinus v. 3. 72.
 Ager v. 6. 5.
 Agerston v. 7. pt^{1st}. 77.
 Agnes (St.) Isle v. 3. 6.
 Aidanus v. 8. 52 b. 92 b.
 Ailesham v. 1. 29.
 Ailesbyri *or* Ailesbirie v. 4.
 pt^{1st}. 42. v. 8. 79 b. 80 a.
 81 a, b. 114 b.
 Alesbury Towne v. 4. pt^{2d}.
 191 b. 192 a. The Vale of
 Alesbury 191 b.
 Ailesford v. 6. 8.
 Ailington v. 6. 11.
 Ailston-Bridge v. 4. pt^{2d}.
 175 b.
 Ailton v. 1. 6.
 Ailwardus. *Vide* Æilwerdus.
 Ailwinus v. 3. 72.
 Ainsbyri v. 1. 1.
 Ainste v. 1. 43.
 Aire R. v. 1. 46.
 Aire-Mouth v. 1. 61.
 Aires (Johanna de) v. 4. pt^{2d}.
 184 b.
 Aiton v. 1. 64, 70.
 Akeland. *See* Acheland. &
 v. 7. pt^{1st}. 63, 64.
 Alaine v. 2. 77.
 Alane v. 3. 1, 2. v. 8. 84 b.
 Alanus niger filius Stephani
 v. 8. 67 a, b.
 Alanus, dictus *Rufus* vel *Fre-*
 gaunt v. 8. 67 a.
 Alawne R. v. 2. 74. Bridges
 on it *ibid.* & 75.
 Alein v. 3. 2. the Bridge 96.
 Alein R. v. 4. pt^{1st}. 65. Bridg-
 es on it 74.
 Alen R. v. 5. 35, 36, 76, 78.
 Alarde v. 6. 59.
 Albanac v. 8. 70 b.
 Albanus (S.) v. 8. 93 a.
 Albemarle v. 1. 65, 69.
 Albeney v. 1. 114. v. 6. 29, 63.
 Albeneio (Gul. de) v. 7. pt^{1st}.
 20. v. 8. 70 b. 71 a.
 Albine (S.) v. 3. 3.
 Albertbyri v. 5. 80.
 Albredus B. of Wircestre v. 8.
 75 b.
 Albrighton v. 5. 30.
 Albruch v. 5. 114.

- Album Monasterium by Albertbyri v. 7. pt 1st. 33.
 Alcestre v. 7. pt 1st. 26.
 Alchar v. 6. 5.
 Alchirch v. 4. pt 2^d. 168 a.
 186 a. v. 8. 113 a.
 Alchfridus v. 8. 56 b.
 Alcock v. 1. 55. v. 8. 111 b.
 Aldeborow v. 1. 96.
 Aldeburge v. 1. 102. v. 8. 68 b.
 Aldelmus v. 2. 26. v. 8. 93 a.
 Aldermanton v. 6. 39.
 Aldersley v. 7. pt. 2^d. 72 b.
 Aldlaver. v. 1. 44.
 Aldrede v. 8. 75 a, b.
 Aldredus Archiep. Ebor. v. 5. 99.
 Aldredus Mon. v. 8. 89 a.
 Aldulphus v. 8. 82 b. 88 b.
 Aldunus ep. Dunelm v. 8. 51 b.
 Alester *or* Alestre v. 4. pt 2^d. 164 a. v. 8. 73 a.
 Aleth v. 5. 57, 58, 59, 62.
 Alexander v. 2. 32.
 Alexander B. of Lichfield v. 4. pt 2^d. 188 a.
 Alexander Bp. of Lincoln v. 2. 10. v. 4. pt 2^d. 162 b. 191 b. v. 8. 94 a.
 Alfarus v. 2. 38.
 Alford v. 7. pt. 1st. 50.
 Alfrede (King) v. 2. 27. v. 3. 72. v. 7. pt 2^d. 76 a. 80 b. v. 8. 78 b. 88 b.
 Alfredus tertius Merc. rex v. 8. 70 b.
 Alfrida v. 8. 87 b.
 Alftrida v. 8. 87 b.
 Alfweddus v. 8. 88 b.
 Alfwodus v. 8. 88 b.
 Alfwoldus v. 8. 87 b.
 Algar (S.) v. 7. 78 a.
 Algarus v. 2. 45. v. 4. pt 2^d. 174 b. v. 6. 82.
 Algernoune v. 1. 22.
 Algiva v. 6. 81, 82.
 Alington v. 2. 29. v. 6. 37.
 Alkmundus v. 8. 96 a.
 Allen v. 7. pt 1st. 36.
 Aller v. 2. 62. v. 3. 29.
 Almarus comes v. 8. 96 a.
 Almaricus v. 6. 81.
 Alne v. 7. pt 1st. 79.
 Alney. *See* Olney.
 Alnewike v. 7. pt 1st. 75, 76.
 Alpham. *See* Apsham.
 Alredus abbas v. 8. 93 a.
 Alricus v. 8. 98 a.
 Alresford R. v. 3. 73.
 Alscote v. 2. 68. v. 3. 93.
 Altofte v. 6. 30.
 Altoun v. 3. 73.
 Alveley v. 6. 80.
 Alvericus v. 8. 89 a.
 Alverstone v. 7. pt 2^d. 74 b.
 Alverton. *See* Northalverton.
 Alverton v. 4. pt 2^d. 173 a. v. 8. 53 a.
 Alurede v. 3. 92. v. 8. 81 b.
 Alwara v. 3. 72.
 Alwine v. 1. 96. v. 8. 56 a.
 Amandes (St.) v. 2. 24.
 Amberley v. 4. pt 2^d. 169 a.
 Ambre R. v. 7. pt 1st. 45.
 Ambresbyri. *See* Ambrosbyri.
 Ambrosbyri, *or* Ambresbyri v. 3. 60, 85.
 Amersham. *See* Hagmondestham.
 Amney v. 2. 23.
 Amphibalus v. 8. 93 a.
 Ananias episc. Asaph. v. 8. 98 a.
 Ancafter v. 1. 30, 31.
 Ancrewike v. 2. 1.
 Andersey v. 7. pt 2^d. 64 a.
 Anderton v. 5. 83.
 Andertonford v. 5. 83.
 Andever v. 3. 69.
 Andres (St.) v. 2. 60. v. 3. 87.
 Andredeswalde v. 7. 134 A.
 Andrews v. 7. pt 1st. 30.

- Angle v. 5. 28.
 Angleston v. 8. 52.
 Anker R. v. 4. pt 2d. 190 a.
 v. 7. pt 1st. 26.
 Ankerwike v. 1. 123. v. 4.
 pt 1st. 19. v. 3. 72.
 Ankester v. 7. pt 1st. 48.
 Anketil, *or* Auketil v. 6. 52,
 53.
 Anna Enni fil. v. 8. 87 b. 88 b.
 Anne's (St.) Hille v. 7. 118 A.
 Anselme v. 6. 3. v. 8. 93 b.
 Antehille v. 1. 119, 120.
 Antioche v. 6. 53.
 Antonies (S.) v. 3. 9, 13.
 Antonini Itinerarium v. 7. 128,
 131, 133 A.
 Antonini chronicon de Radul-
 pho Maidestan v. 8. 78 b.
 Apledorcomb v. 3. 72.
 Appleby v. 7. pt 1st. 62. v. 8.
 54 b.
 Appledour v. 6. 11. v. 7. 134,
 140, 142 A.
 Appledre v. 3. 92.
 Appleton v. 1. 73.
 Apsham, *or* Alpham v. 3. 35.
 Aqua Blanca (Petr. de) v. 8.
 78 a, b.
 Aqua Sabaudia (Petr. de) v. 8.
 86 b.
 Archedecon v. 3. 3, 31. v. 6.
 46.
 Arcturus Rex v. 3. 85.
 Arden v. 4. pt 2d. 166 a. v. 6.
 20. v. 8. 74 b.
 Ardene v. 4. pt 1st. 16, 17.
 Ardenerameur. *See* Ardeue-
 rameur.
 Ardeurameur, *or* Ardenera-
 meur v. 3. 6, 12.
 Ardenes. *See* Hardenesse.
 Ardingworth v. 1. 13.
 Ardudwy v. 5. 42.
 Areley v. 6. 80.
 Arestaldus v. 3. 64.
 Arforde v. 5. 12:
 Arilda (Sta.) v. 4. pt 2d. 171 b,
 v. 8. 75.
 Arkengarth Dale v. 5. 116.
 Arle v. 6. 20.
 Arme, *or* Armine R. v. 3. 25,
 30.
 Armestrong v. 1. 27.
 Armine v. 1. 29.
 Arnecote v. 7. pt 1st. 7.
 Arow R. v. 4. pt 2d. 168 a.
 177 a. 186 b. v. 5. 3, 10.
 v. 7. pt 1st. 24.
 Artey. *See* Yar.
 Arthur (Prince) v. 4. pt 2d.
 183 b.
 Arturius Princeps v. 8. 113 a.
 Arthurus Comes v. 8. 67 b.
 Arture K. v. 7. 117 A.
 Artures Hille v. 5. 68, 72.
 Arundale v. 2. 73, 77. v. 3.
 2, 6, 14, 17.
 Arundel v. 6. 3, 12, 18, 53,
 54, 87, 88, 100.
 Arundell (Lord) v. 1. 109.
 v. 7. pt 1st. 28, 29. v. 8. 87
 a. 108 a.
 Arundelia v. 3. 38.
 Arundovalius v. 5. 39.
 Arwennak v. 3. 10.
 Asc v. 8. 56 b.
 Asche v. 3. 20, 21, 22.
 Aske v. 6. 17.
 Ascheburn v. 7. pt 1st. 44.
 Ascheby v. 6, 65.
 Affcheby v. 1. 7. Affcheby
 De la Zouche v. 1. 20, 22,
 114, 115.
 Aschefelde v. 6. 16.
 Aschgogh. *See* Aschue.
 Ascheley v. 3. 55. 56, 97.
 v. 7. pt 1st. 26, 43. pt 2d.
 63 b.
 Aschenald v. 1. 43.
 Aschendune v. 2. 15. v. 7.
 pt 2d. 64 b.

Ascheton

- Ascheton v. 4. pt 1st. 17. v. 5. 85.
 Asstheton. *See* Steeple.
 Asstcheton Boterel v. 8. 89 b.
 Astby Castell v. 6. 65.
 Askaperius v. 8. 108 b.
 Asscheruge v. 1. 121.
 Aschprenton v. 3. 28.
 Aschue, *or* Aschgogh v. 3. 68.
 Asshecue v. 7. pt 1st. 52.
 Asscheforde, *sive* Asstheford v. 6. 2, 10, 11.
 Asstheford. *See* Asscheforde v. 7. 13 A.
 Assthe v. 7. 124 A.
 Asser Historicus v. 8. 88 a.
 Astacton v. 1. 113.
 Asteley v. 1. 21.
 Astherby v. 7. pt 1st. 52.
 Athalardus Badoniensis v. 2. 18.
 Athelbertus v. 8. 87 b.
 Athelney v. 2. 56.
 Athelstan. *See* Ethelstan.
 Athelstanus v. 3. 72.
 Athelston (K.) v. 4. pt 2^d. 182 b.
 Atherstone v. 7. pt 1st. 26.
 Athelwaldus v. 8. 87 b.
 Aton. v. 1. 6, 77.
 Atwater v. 1. 32.
 Atwelle v. 2. 43.
 Aubre v. 5. 71.
 Aucher v. 6. 5.
 Audeley v. 2. 59, 60. v. 3. 63. v. 4. pt 1st. 40. v. 6. 15, 65, 87, 88, 99. v. 8. 77 b. 79 b. 86 b.
 Audeley (Lord) v. 7. pt 1st. 15, 32, 36, 40.
 Audoenus (S.) v. 8. 93 b.
 Augustine Freres, when the Order began in England v. 7. pt 2^d. 71 b.
 Auketil. *See* Anketil.
 Aulcester v. 4. pt 2^d. 167 b. 168 a. 185 a.
 Vol. 9.
 Aulne R. v. 4. pt 2^d. 167 b. 168 a.
 Aundernesse v. 5. 84.
 Austol's (S.) *or* Austelles v. 3. 14. v. 7. 122 A.
 Aveling v. 2. 25.
 Avon Aber v. 5. 49.
 Avon Ederne, *sive* Girath v. 5. 49.
 Avon R. The course of it, and Bridges upon it. v. 1. 3. v. 2. 26, 31. v. 3. 60, 96. v. 4. pt 1st. 68, 75. pt 2^d. 166 a. v. 7. pt 1st. 24, 26.
 Aymote R. v. 8. 69 b.
 Ayote v. 4. pt 1st. 44.
 Ayron v. 5. 13.
 Ax R. v. 3. 42, 43.
 Axey v. 1. 41.
 Axholm v. 1. 40.
 Ax-Knolle v. 3. 42, 45.
 Axminstre v. 3. 42, 43.
 Axmouth v. 3. 42, 43.

B

 Babington v. 1. 35.
 Babthorpe v. 1. 104. v. 4. pt 1st. 19. v. 8. 68 b.
 Bachelar v. 2. 16.
 Bache v. 4. pt 2^d. 175 a.
 Bachefeld v. 7. pt 1st. 27.
 Bacon v. 4. pt 1st. 15.
 Badby v. 1. 11.
 Badbyri v. 3. 54.
 Badelesmere v. 1. 108. v. 3. 38. v. 6. 5, 45.
 Badmanton v. 6. 76.
 Bager v. 6. 79.
 Baggett v. 7. pt 1st. 26.
 Bagginton v. 7. pt 1st. 26.
 Bagle v. 8. 77 a.
 Bagley-Wood v. 2. 14.
 Baienet v. 6. 32.
 Bailie v. 4. pt 2^d. 189 b.
 Baillioll v. 1. 93.

B b

 Bainham

- Bainham v. 4. pt 2d. 173 b.
 Baynam. *See* Inon.
 Baynon v. 4. pt 1st. 63. *See* Inon.
 Bainton v. 6. 39, 94. v. 7. pt 2d. 67 a.
 Baynton v. 2. 29.
 Bayton v. 2. 27.
 Bakewelle v. 7. pt 1st. 44.
 Baldewinus v. 8. 82 b.
 Baldwin v. 4. pt 2d. 191 b.
 Bale v. 5. 44.
 Ballioll v. 8. 53 b.
 Balthall v. 4. pt 2d. 167 a.
 Balthasar v. 4. pt 1st. 47.
 Bampton v. 3. 94. v. 8. 69 b.
 Banborow v. 8. 113 b.
 Banböröwgh v. 7. pt 1st. 75, 77, 78.
 Banbury v. 4. pt 2d. 162 b. 163 a. 191 a. 192 a.
 Banbyri v. 7. pt 1st. 9, 13.
 Bangor v. 5. 33, 47.
 Banwelle v. 3. 89. v. 7. pt 2d. 76 a.
 Barbar v. 7. pt 2d. 64 b. 65 a.
 Bardolphe v. 1. 28.
 Bardeney v. 7. pt 1st. 51.
 Barehamdoune v. 6. 4.
 Barenden v. 4. pt 2d. 173 a.
 Barentine v. 2. 8. v. 4. pt 1st. 19. v. 6. 40. v. 7. pt 2d. 63 a. v. 8. 114 a, b.
 Barenton v. 8. 82 a.
 Bargeine v. 4. pt 2d. 166 b.
 Barham (Hamelinus de) v. 5. 12.
 Barkhamdowne v. 6. 4.
 Barkhamstede v. 1. 121, 122.
 Barkley, *five* Berkeley, v. 6. 30, 47, 48, 49, 50, 51, 56, 68, 75, 76, 77, 100. v. 7. pt 2d. 69 b. 72 a. *See* Berkley.
 Berkley v. 3. 32, 88. v. 4. pt 2d. 164 b. 171 b. 173 b. v. 7. pt 2d. 72 b. 75 a, b. v. 8. 73 b. 75 a. *See* Barkley.
 Barkley v. 8. 76 a.
 Barkefwell v. 4. pt 2d. 164 a.
 Barnard Castelle v. 1. 93, 94. v. 7. pt 1st. 64.
 Barneby v. 1. 49.
 Barnefs v. 6. 36, 37.
 Barneffe v. 6. 74.
 Barnefsdale v. 5. 91.
 Barnewell v. 1. 3. v. 7. pt 2d. 76 b.
 Barningham v. 5. 115.
 Barnulph v. 4. pt 2d. 171 b.
 Baroby v. 1. 27.
 Barok, *or* Berwike v. 3. 55, 96.
 Baron, *or* Barow, Gurney v. 7. pt 2d. 68 a. 76 b.
 Barow v. 6. 93.
 Barptolomeus monachus v. 8. 93 b.
 Barre v. 6. 48.
 Barrey, Barrey Brooke v. 4. pt 1st. 61, 62.
 Barret v. 3. 16.
 Barrok (S.) v. 4. pt 1st. 62.
 Barricius v. 3. 4.
 Barfwelle v. 8. 73 a.
 Barton v. 6. 20.
 Basford v. 2. 56.
 Basinge Werke v. 8. 76 b.
 Basslet v. 3. 5. v. 4. pt 1st. 60. pt 2d. 189 a. 190 a. v. 6. 71. v. 7. pt 1st. 7, 8, 9.
 Basslet's Croffe v. 4. pt 2d. 189 a.
 Bassingburn v. 1. 13. v. 6. 68.
 Bath v. 2. 34, 35, 36, 37, 38, 39, 67. v. 7. pt 2d. 74 a.
 Bath (Earl of) v. 3. 94.
 Bathen, *or* Bothom v. 3. 55.
 Batilda v. 8. 97 a.
 Batin v. 8. 80 b.
 Battlefeild v. 4. pt 2d. 181 a.
 Baudrem v. 4. pt 1st. 56.
 Bawdey v. 1. 28, 29.
 Bawtre v. 1. 37. v. 5. 92, 94.
 Bayllie v. 2. 20, 31.

Baynard

- Baynard v. 6. 54.
 Bayworth v. 2. 15.
 Beanflete v. 7. 135 A.
 Beauchamp, *or* de Bello Campo v. 1. 16, 109, 116, 117, 118. v. 3. 63, 67. v. 4. pt 2d. 163 b. 164 a, b. 168 a. 175 a. 184 a. 187 a. v. 6. 53, 71, 78, 88, 99, 100. v. 8. 71 a, b. 73 a, b. 74 a. 77 a. 79 b. 83 b. 84 b. 112 b.
 de Bello campo. *See* Beauchamp.
 Beuchamp v. 6. 12, 67.
 Bewchamp v. 7. pt 2d. 63 b. 75 b.
 Beaudley v. 4. pt 2d. 183 a, b. 185 a.
 Beaufort v. 2. 20. v. 4. pt 2d. 164 a, b. fed in priori loco *Beauf* male scribitur v. 6. 90. v. 8. 73 b.
 Bewfo v. 8. 73 a.
 Bewfort v. 1. 92.
 Beaugie v. 4. pt 2d. 179 a.
 Beaumont *or* Bellemonte v. 1. 20, 28, 31.
 de Bellamont v. 4. pt 2d. 163 b.
 Bellemonte v. 6. 71. v. 8. 51 b. 74 a. 109 b. 110 a. *See* Beaumont.
 Beaumeis (Rich. de) v. 8. 80 b.
 Beauvoir v. 1. 109.
 Becco (Ant. de) v. 8. 51 b. 53 b.
 Bek (Antony de) v. 5. 106. *See* Becco.
 Becham v. 8. 73 a.
 Becheton v. 7. pt 1st. 42.
 Becheworth Water v. 1. 54.
 Bedal v. 5. 115.
 Bede v. 4. pt 1st. 42. v. 7. pt 1st. 54, 78. v. 8. 51 b. 87 b. 92 b.
 Bedford v. 1. 27, 94, 116, 117. v. 2. 67, 68. v. 3. 93, 94. v. 5. 98. v. 7. pt 1st. 1, 3. v. 8. 71 a, b. 73 b.
 Bedfordshire, Market Townes and Castelles there v. 7. pt 1st. 1, 3.
 Bedelington v. 6. 67.
 Bedemister v. 7. pt 2d. 70 b.
 Bedenham v. 3. 80.
 Bedewinus v. 8. 80 a.
 Bedwine v. 4. pt 1st. 45. v. 7. pt 2d. 65 b.
 Bedlow v. 2. 68. v. 3. 93.
 Bedwes v. 4. pt 1st. 51, 52.
 Beechley v. 4. pt 2d. 175 b.
 Bees (St.) v. 7. pt 1st. 68, 71.
 Beke 69 a.
 Beket v. 2. 40, 49. v. 3. 24. v. 6. 3, 34, 62. v. 8. 79 a.
 Beket's Bridge v. 3. 69.
 Beketbyri v. 7. pt 2d. 72 a.
 Bekharwick v. 1. 12.
 Bekington v. 2. 41. v. 3. 87, 88, 89. v. 7. pt 2d. 63 a.
 Belcaire. *See* Bellirica.
 Belcsmo (Robert de) v. 4. pt 2d. 182 a, b. v. 6. 82.
 Belcsmo (Rogerus de) v. 4. pt 1st. 40.
 Belingcham v. 4. pt 1st. 10. v. 7. pt 1st. 74.
 Belknap v. 8. 74 b.
 Bellar v. 5. 93.
 Bellars v. 4. pt 1st. 19. v. 6. 65.
 Bellazis v. 6. 24. v. 7. pt 1st. 15.
 Belle v. 8. 76 a.
 Belleanow. *See* Lymehil.
 Bellegre v. 1. 22.
 Bellegreve v. 1. 22.
 Bellethorp v. 1. 41.
 Bellevoire v. 1. 114.
 Bellewodde v. 1. 42.
 Bellirica, *alias* Belcaire, and Court-up Strete v. 7. 142 A.
 Belumeis (Rich. de) v. 1. 80.

- Bemistre v. 3. 45.
 Benifeld v. 1. 13, 14. v. 6. 68.
 Benignus (S.) v. 8. 93.
 Beornredus v. 8. 94 a.
 Bercester, *or* Bisceter v. 4. pt 2^d.
 191 a.
 Bisceter v. 4. pt 2^d. 191 a.
 Berdwith v. 8. 50 b.
 Bere v. 3. 21, 86.
 Beresford (D. of) v. 4. pt 2^d.
 166 b.
 Berford v. 5. 98. v. 8. 74 a.
 Berforde Bridge v. 8. 74 b.
 Bereword v. 3. 42.
 Bergevenny v. 1. 92. v. 8.
 84 b.
 Berham v. 3. 64.
 Berlinch v. 3. 89.
 Bermigham v. 4. pt 2^d. 186 b.
 Bernacus v. 8. 93 b.
 Bernardus de Novo Mercatu
 v. 4. pt 2^d. 172 a.
 Bernes v. 1. 120.
 Bernguid v. 2. 38.
 Bernieres v. 6. 73.
 Berno Rex v. 8. 88 b.
 Bernulf (K.) v. 8. 75 a.
 Berstaple v. 2. 65, 66. v. 3.
 92, 93.
 Berthramus v. 8. 52 b.
 Berton v. 1. 57.
 Berwike v. 7. pt 1st. 75, 77.
 See Barok.
 Berwik on the Hil v. 1. 64.
 Beskewood v. 1. 110.
 Bethkellarth v. 5. 47.
 Betistre v. 6. 100.
 Betun B. of Hereford v. 4.
 pt 2^d. 175 a. v. 8. 78 a.
 86 a. 89 a, b.
 Bever v. 1. 113, 114, 115.
 v. 8. 81 b.
 Beverley v. 1. 50, 51, 52, 57,
 v. 7. pt 1st. 54.
 Beverstane v. 6. 100.
 Beverstone Castelle v. 6, 76.
 Beville. *See* Boville.
 Bewdele v. 7. pt 1st. 23, 25.
 Bewdesert v. 7. pt 1st. 38.
 Bewfort v. 1. 92.
 Bewley v. 3. 78.
 Bewmaner v. 1. 20. v. 8. 109 b.
 Bewpray v. 3. 3.
 Bewvale v. 8. 108 a.
 Beynton v. 6. 53.
 Bichefeld v. 7. pt 1st. 38.
 Biconel v. 3. 86.
 Bifeld v. 1. 2.
 Bigelswade v. 7. pt 1st. 1.
 Bigenelle v. 1. 95.
 Bikenelle v. 3. 89.
 Bigote v. 1. 61, 64, 65, 94.
 v. 6. 43. v. 8. 82 a.
 Bigram v. 1. 2.
 Billdevois v. 8. 84 b.
 Billevois v. 7. pt 1st. 33.
 Billesby v. 7. pt 1st. 52.
 Bincheffer v. 1. 79.
 Bingham v. 3. 65. v. 4. pt 1st. 44.
 Birdsteine v. 4. pt 2^d. 191 b.
 Birine (St.) v. 2. 10. v. 3. 62.
 v. 8. 93 b.
 Birkenheved v. 6. 15.
 Birling v. 6. 71.
 Bisset v. 4. pt 2^d. 182 b. v. 8.
 171 a.
 Bissham v. 2. 5.
 Bishop v. 4. pt 1st. 3.
 Bisshop Akeland v. 1. 78 79.
 Bishops Castle v. 4. pt 2^d. 180
 a. v. 7. pt 1st. 32, 33.
 Bishops Dale v. 5. 114, 116.
 Bishops Haule v. 6. 61.
 Bishops Thorpe v. 5. 91.
 Bishops Toune v. 5. 2, 3, 10,
 72.
 Bisse R. v. 7. pt 2^d. 67 b.
 Biston v. 7. pt 1st. 40, 43.
 Bitford v. 4. pt 2^d. 167 b.
 Bitham v. 1. 26.
 Bithern v. 4. pt 1st. 19.
 Bitnesden v. 6. 48.

- Biton v. 7. pt 2d. 67 b.
 Bitton. *See* Bytten.
 Blackwater v. 4. pt 2d. 187 b.
 Blage v. 6. 71.
 Blain LLeueni v. 5. 69.
 Blakden v. 3. 56.
 Blake v. 2. 24. v. 8. 68 b.
 Blakeburne v. 4. pt 1ft. 14.
 v. 8. 68 b.
 Blake-Bridge v. 3. 73.
 Blakele v. 7. pt 1ft. 57.
 Blakemere v. 5. 81. v. 7. pt 1ft. 34.
 Blakemore v. 6. 52, 101. v. 7.
 pt 2d. 67 a.
 Blakeney v. 1. 109.
 Blakeshaul v. 6. 15.
 Blake thorne Bridge v. 7. pt
 1ft. 7.
 Blak-Hed v. 3. 14.
 Blaken Hedde v. 5. 54.
 Blake Montayne v. 5. 67.
 Blaket v. 1. 15.
 Blak Rok v. 3. 31.
 Blancheland v. 7. pt 1ft. 78.
 Blandeford v. 6. 101.
 Blare (St.) v. 4. pt 2d. 187 a.
 Blase (St.) v. 3. 14, 15.
 Blefels v. 7. pt 2d. 62 b. 64 b.
 Bleffeles Legh v. 7. pt 2d. 62 b.
 Blieburg v. 8. 81 a.
 Blith v. 1. 105, 106. v. 3. 63.
 v. 4. pt 1ft. 42. pt 2d. 189 a.
 v. 5. 92, 94. v. 7. pt 1ft. 26, 37.
 Blitheburg v. 4. pt 1ft. 42.
 Blorehethe v. 7. pt 1ft. 32.
 Blore Park v. 7. pt 1ft. 38.
 Bloughan v. 3. 16.
 Blubyri v. 4. pt 1ft. 42.
 Blueth v. 6. 54.
 Blundus v. 6. 75.
 Blunt Ld. Monjoy v. 3. 8. v. 7.
 pt 2d. 72 a.
 Bobbing v. 6. 28.
 Bodennek v. 3. 18, 19. v. 7.
 123 A.
 Bodington v. 6. 78.
 Bodman v. 7. 117 A.
 Bodmyn v. 2. 75, 76, 77. v. 3.
 1, 16, 19, 94.
 Bodrugam v. 3. 14.
 Bodulian v. 3. 20.
 Bohun v. 3. 32. v. 4. pt 1ft.
 19. pt 2d. 174 a. v. 6. 48.
 v. 8. 84 b. 85 a.
 Bointon v. 8. 52 a.
 Bokingham v. 1. 89.
 Bokinghamshire Rivers there
 v. 7. pt 1ft. 6.
 Bokworth v. 4. pt 2d. 173 a.
 Boleyne v. 1. 22. v. 4. pt 1ft.
 13. pt 2d. 192 a. v. 6. 68.
 Bolgoid v. 4. pt 1ft. 59.
 Bolnes v. 7. pt 1ft. 69.
 Bolney v. 6. 18.
 Bolston v. 4. pt 1ft. 62.
 Bolton v. 1. 96, 109. v. 5.
 114. v. 7. pt 1ft. 57, 77.
 v. 8. 54 a. 66 a, b.
 Bolyn R. v. 5. 82.
 Bonde v. 4. pt 2d. 190 b.
 Boneclea v. 8. 82 a.
 Bonehome v. 2. 29, 30. v. 4.
 pt 1ft. 42. v. 7. pt 2d. 78 b.
 Boneville v. 2. 52. v. 3. 18,
 42, 91. v. 6. 53, 64. v. 7.
 pt 2d. 68 a. v. 8. 109 a.
 Bonher v. 8. 77 b. 79 b.
 Bonifacius ep. v. 8. 94 a.
 Bonifacius (S.) v. 3. 35.
 Boptolpftoune v. 7. pt 1ft. 49.
 Bordefley v. 8. 76 b.
 Bordford v. 7. pt 2d. 64 b.
 Borones v. 5. 30.
 Borow v. 1. 36. v. 7. pt 1ft.
 52, 61, 76. pt 2d. 63 a.
 Borow-Bridge v. 1. 61, 100,
 101.
 Borow Castle v. 4. pt 1ft. 44.
 Borow Hilles v. 5. 93.
 Borow Village v. 5. 93.
 Borow (Ld.) v. 5. 102.
 Borowgh

- Borowgh v. 3. 43.
 Bofa v. 8. 56.
 Bosberie v. 8. 87.
 Boscastel v. 2. 72.
 Bofeham v. 6. 34.
 Bosel v. 4. pt 2^d. 171 b. v. 8.
 75 a.
 Bosgrove v. 6. 32.
 Boffinny v. 2. 73.
 Boffon v. 1. 27.
 Boffue v. 1. 16.
 Boffuenny v. 3. 95.
 Bostok v. 7. pt 1st. 43.
 Boston v. 1. 109. v. 6. 59,
 60. v. 7. pt 1st. 48, 204 A.
 v. 8. 110 a.
 Botear v. 8. 84 b.
 Boteler v. 4. pt 1st. 13, 64,
 66. pt 2^d. 165 a. 169 b.
 170 a. v. 5. 84. v. 6. 76.
 v. 8. 74 b.
 Bothe v. 8. 77 b.
 Bothom. *See* Bathan.
 Botley. *See* Budley.
 Botreaux v. 1. 36. v. 2. 33,
 58, 72. v. 3. 63, 84, 91,
 95. v. 6. 77. v. 7. 76 a.
 Botulphus v. 8. 94 b.
 Bovet v. 1. 98.
 Boucher v. 1. 18, 89, 120.
 v. 6. 3, 92.
 Bouline v. 7. pt 1st. 53.
 Bouline Haul v. 7. pt 1st. 53.
 Boulch (*or* Bouth) Glauth
 v. 4. pt 1st. 55.
 Boun v. 1. 2. v. 6. 70.
 Bourne R. v. 1. 28, 31, 96.
 v. 7. pt 1st. 47. v. 8. 68 b.
 Bouth v. 1. 80. v. 6. 82. v. 7.
 pt 1st. 42. v. 8. 53 b. 79 b.
 86 b.
 Boutheby v. 1. 27.
 Bóvilly, alias Beville v. 2. 77.
 v. 3. 2.
 Bovy Thracy v. 8. 74 b.
 Bowbridge v. 3. 26, 28.
 Bowe Castel v. 7. pt 1st. 72.
 Bowes v. 1. 94. v. 4. pt 1st.
 6, 12. v. 6. 114. v. 8. 69 b.
 Bowelle v. 6. 53.
 Bowmer v. 5. 115.
 Boxley v. 8. 97 b.
 Boxwel v. 6. 78.
 Boyerton v. 6. 30.
 Boys v. 6. 12.
 Bradefeld v. 5. 94.
 Bradeford v. 2. 30, 33, 48.
 v. 3. 47, 90. v. 7. pt 1st. 53.
 pt 2^d. 67 b. 74 a. 79 b.
 Bradeforde Bridge v. 6. 54.
 Bradelega v. 6. 47.
 Bradeley. *See* Maiden.
 Bradley v. 7. pt 1st. 56.
 Braden v. 2. 23.
 Bradenstoke v. 2. 29. v. 8.
 113 b.
 Bradlington v. 1. 57.
 Bradshaw v. 7. pt 1st. 56.
 Bradstone v. 7. pt 2^d. 71 b.
 Bradwardine Castel v. 5. 10.
 Brainton v. 5. 66.
 Brakeley v. 7. pt 1st. 9, 10,
 11, 12. v. 8. 110 a.
 Brakenbyri v. 1. 75, 93.
 Brambridge v. 6. 9.
 Braunbridge v. 6. 9.
 Brammisgrove v. 7. pt 1st. 23.
 Bramscrofte v. 7. pt 1st. 33.
 Brandesburn v. 3. 63.
 Brandon v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Brane R. v. 5. 73.
 Brannesford v. 8. 111 b.
 Bransby v. 4. pt 1st. 5.
 Branspeth v. 1. 80, 90.
 Brasebridge v. 7. pt 1st. 37.
 Brase-nose-College v. 7. pt
 2^d. 63 b.
 Bravo v. 8. 85 a.
 Braundele v. 7. pt 1st. 43.
 Braundon v. 7. pt 1st. 26.
 Bray v. 1. 117. v. 2. 2, 10. v. 4.
 pt 1st. 10, 11. v. 7. pt 1st.
 3. v. 8.

3. v. 8. 71 b. 113 a.
 Braybroke v. 1. 13.
 Brayforde v. 2. 65.
 Brayles v. 7. pt 1st. 13.
 Brayuse v. 6. 70.
 Breaca (S.) v. 3. 4.
 Brecknok v. 4. pt 2^d. 175 b. v. 5. 67, 68, 72, 73. v. 7. pt 1st. 27.
 Brecknok (Lords of) v. 6. 70.
 Brecknauchshire v. 5. 67. Priorities there v. 7. pt 1st. 27.
 Castles *ibid.* and Rivers *ibid.*
 Bredebridge v. 7. 140 A.
 Bredon v. 6. 80, 95.
 Breerle v. 5. 91.
 Bregwinus (S.) v. 8. 94 b.
 Bremisfeld v. 6. 78.
 Bremiscliam v. 7. pt 1st. 26.
 Bremische R. v. 7. pt 1st. 79.
 Brendane (S.) v. 8. 76 b.
 Brennik v. 5. 70.
 Brennine v. 4. pt 1st. 66.
 Brent v. 1. 117.
 Brentford v. 2. 1.
 Brentingham v. 3. 32, 36.
 Brent Merche v. 7. pt 1st. 19.
 Breofa (Gul. de) v. 8. 98 a.
 Breofe v. 4. pt 1st. 16.
 Brereton v. 5. 82. v. 7. pt 1st. 42, 43.
 Breton v. 7. pt 1st. 42, 43. v. 8. 87 b.
 Brerewodde v. 7. pt 1st. 33.
 de Bresa v. 8. 78 a.
 Brethanus v. 8. 85 b.
 Brettz v. 4. pt 1st. 44.
 Breuse v. 1. 116. v. 6. 48.
 Breynton v. 3. 85.
 Brian, *or* Brien v. 3. 29, 30. v. 7. pt 1st. 66. v. 8. 84 a.
 Briatrice v. 6. 96.
 Brietricus v. 6. 82. v. 8. 88 a.
 Bridges v. 2. 25. v. 4. pt 1st. 6. v. 5. 64. v. 6. 60, 76, 77. v. 8. 70 a.
 Bridgenorth v. 4. pt 2^d. 180 a. 181 b. 182 a, b. 185 a.
 v. 7. pt 1st. 32.
 Bridgwater v. 2. 51, 57, 58, 59, 63.
 Bridlington v. 1. 68.
 Bridport v. 3. 44, 63. v. 7. pt 1st. 59.
 Brient v. 6. 13.
 Brierton v. 6. 100.
 Brieu v. 8. 56 a.
 Brigham v. 5. 103.
 Brightstow v. 4. pt 2^d. 175 b.
 Brighttricus rex v. 6. 81.
 Brightwald Archbishop of Cant. v. 7. 137 A. v. 8. 98 a.
 Brightwina v. 8. 96 a.
 Brignel Parke v. 5. 115.
 Briket Haule v. 6. 15.
 Brinkborne v. 7. pt 1st. 77.
 Brinkelo v. 7. pt 1st. 26.
 Brinstan (St.) v. 3. 34, 70. Collections out of his Life 34.
 Briscot. *See* Brusow.
 Bristoll v. 6. 49, 83, 97.
 Bristow v. 2. 31. v. 4. pt 2^d. 173 b. v. 5. 64. v. 6. 74. v. 7. pt 2^d. 68 a, b. 69 a, b. 70 a, b. 71 a, b. v. 8. 76 a.
 Britanne Fery v. 4. pt 1st. 55, 68.
 Britannia (Johannes de) v. 8. 67 a.
 Brithung v. 7. pt 1st. 54.
 Brithunus (S.) v. 8. 95 a.
 Brithunus Abbas Beverl. v. 5. 99.
 Briwe R. v. 2. 45. v. 3. 87.
 Briwecumb v. 3. 87.
 Briweham v. 2. 45.
 Briwetun v. 2. 44, 45. v. 3. 87.
 Brixham v. 3. 31.
 Brocas v. 4. pt 1st. 4.
 Brodegate v. 1. 19.
 Brok v. 1. 19. v. 6. 53.
 Brok Water v. 5. 84.
 Broker v. 7. 137 A.
 Brokes v. 4. pt 1st. 10.
 Brokesby v. 1. 17, 23. v. 6. 65.
 Bromeham v. 2. 29. v. 7. pt 2^d. 67 a.

Bro-

- Bromesgrove v. 4. pt 2d. 185 a.
 186 a.
 Bromfeld v. 1. 64. v. 4. pt 2d.
 172 b. 179 b. 180 a. v. 5.
 34, 35.
 Bromflete v. 1. 77.
 Brommore v. 3. 72.
 Brompton v. 4. pt 2d. 179 b.
 Bromyard v. 4. pt 2d. 175 b.
 Bronfite (Leulinus de) v. 8.
 98 a.
 Brooke (Ld.) v. 3. 5, 8, 21,
 25. v. 4. pt 1st. 17, 42. pt
 2d. 168 a. v. 6. 13, 20.
 Brooke Haule v. 7. pt 2d. 67 a.
 Brotherton v. 1. 105. v. 6.
 23, 34.
 Brougham v. 8. 70 a.
 Broughton v. 4. pt 1st. 17, 48.
 pt 2d. 192 b. v. 5. 34. v. 6. 37.
 Broune v. 1. 6. v. 4. pt 2d. 168 a.
 v. 6. 29. v. 7. pt 2d. 76 a.
 Broune R. v. 1. 81, 82.
 Brounscombe v. 3. 11, 32.
 Browning v. 3. 45, 46. v. 4.
 pt 1st. 4, 5. v. 6. 53.
 Bruning v. 6. 54.
 Broynelles Castell v. 5. 69, 72.
 Brudenel v. 1. 13, 15, 84.
 85, 89. v. 4. pt 2d. 192 b.
 v. 8. 110 a.
 Bruer v. 2. 58, 59. v. 3. 30,
 32, 38, 65, 91. v. 6. 14.
 Bruern Abbey v. 7. pt 2d. 63 b.
 Brueton v. 8. 78 a.
 Bruge. *See* Pott.
 Brun v. 4. pt 1st. 3.
 Brunston v. 1. 70. v. 3. 43.
 Brunkefey v. 3. 53.
 Brufa (Ægid. de) v. 8. 86 b.
 Bruscow, Burscough, *or* Briscot
 Priory v. 7. pt 1st. 55.
 Brusc v. 1. 71. v. 8. 53 b.
 Brutte v. 6. 52. v. 8. 84 b.
 Bruton v. 8. 84 b. 86 b.
 Bubwith v. 2. 40. v. 3. 87, 88.
 Buckingham v. 4. pt 2d. 192 a.
 v. 5. 100. v. 7. 9.
 Buckingham (D. of) v. 4. pt 1st.
 51. pt 2d. 192 b. v. 8. 114 a.
 Buckingham (Thomas E. of)
 v. 4. pt 1st. 19.
 Buckingham (Humfrede D. of)
 v. 4. pt 1st. 19.
The Buddel v. 3. 43.
 Budeford v. 3. 92, 93.
 Budelegh v. 3. 41.
 Budley *or* Botley v. 3. 78, 79.
 Budocus (S.) v. 3. 10.
 Budoke v. 3. 21.
 Buelth v. 4. pt 2d. 175 b. v. 5.
 70. v. 6. 70.
 Buffe v. 6. 52.
 Bukden v. 4. pt 1st. 48.
 Bukfast v. 8. 76 b.
 Bukholt v. 3. 69.
 Bukhurst v. 6. 21.
 Bukland v. 3. 21.
 Bulbek v. 6. 43.
 Buldwas v. 4. pt 2d. 181 b.
 v. 8. 76 b.
 Bulers v. 8. 77 a.
 Buley v. 5. 94.
 Bulkle v. 7. pt 1st. 43.
 Bullingbrok v. 1. 85. v. 7.
 pt 1st. 14, 50.
 Bulmer v. 1. 91.
 Bumberi v. 5. 81. v. 7. pt 1st.
 42, 43.
 Burcester v. 7. pt 1st. 7.
 Burelle v. 7. pt 1st. 33.
 Burge v. 1. 43.
 Burge on the Sandes v. 7. pt
 1st. 68, 69.
 Burgestede v. 7. pt 1st. 20.
 Burgh v. 1. 89. v. 4. pt 2d.
 176 b. v. 6. 34. v. 8. 49 b.
 Burgh Castell v. 7. pt 1st. 62.
 Burgham v. 7. pt 1st. 62, 63.
 Burghardus v. 8. 94 a.
 Burgo (Hubertus de) v. 3. 64.
 v. 6. 84. v. 7. 140 A.
 Burgo (William de) v. 6. 45.
 Burien v. 3. 5.

Bur-

Burley v. 1. 20. v. 4. pt 2^d.
 175 a.
 Burne. *See* Bourne.
 Burneham v. 1. 41. v. 2. 2.
 Burnell v. 3. 88. v. 8. 84 b.
 113 b.
 Burfcough. *See* Beufcow.
 Burton v. 1. 32. v. 3. 46, 72.
 v. 4. pt 2^d. 192 a. v. 5. 91.
 v. 7. pt 2^d. 71 b. v. 8. 115 a.
 Burton Lazar v. 5. 93.
 Burton upon Trent v. 4. pt
 2^d. 189 a. v. 7. pt 1st. 36.
 Burwasche v. 6. 87, 88. v. 8.
 49 a.
 Burwold v. 3. 89.
 Buryens (S.) v. 7. 119 A.
 Busken v. 6. 26.
 Busse v. 1. 29, 107. v. 6. 53,
 68. v. 8. 110 a.
 Butler v. 8. 79 b. 109 a.
 Butterwik v. 4. pt 1st. 19.
 Buttington Bridge v. 4. pt 2^d.
 181 b.
 Butevilayne v. 6. 48.
 Butville v. 5. 94.
 Buxeto (Joannes de) v. 6. 75.
 Bygnelle v. 7. pt 1st. 8.
 Byklem v. 5. 81.
 Byndon v. 3. 47.
 Byri v. 3. 31.
 Byri, *or* Irewel Water v. 7.
 pt 1st. 57.
 Byri Pomerey v. 3. 27.
 Byri (Rich. de) v. 8. 51 b.
 53 a.
 Byri Towne v. 7. pt 1st. 57.
 Byrket v. 5. 54.
 Bysshop's Castle v. 8. 87 a.
 Bysshop's Dale v. 8. 65 b.
 Byth v. 5. 85.
 Bytham v. 5. 85.
 Bythern v. 3. 78.
 Bytten, *five* Bitton v. 3. 32,
 33, 89.

C

Cadamus v. 8. 96 a.
 Cadbyri v. 2. 46.
 Cadnant v. 5. 49.
 Cadocus v. 8. 85 a.
 Cadorpe v. 1. 31.
 Caducanus v. 8. 84 b.
 Cadurcis (Adam de) v. 4. pt
 2^d. 172 a. v. 8. 76 a, b.
 Cadurcis (Paganus de) v. 4.
 pt 2^d. 172 a.
 Cadwanus v. 8. 101 b.
 Cadweli. *See* Kidwely.
 Caine v. 8. 85 b.
 Caines v. 6. 53, 77.
 Cainesham v. 6. 84. v. 7. pt
 2^d. 71 a. 73 a. 76 a.
 Caiholme. *See* Cainham.
 Cainham, *or* Caiholme v. 4.
 pt 2^d. 180 a.
 Cair Clews v. 7. pt 1st. 24.
 Cair Dicol v. 7. pt 1st. 28.
 Cair Fille Castelle v. 4. pt 1st.
 57.
 Cair Grene v. 3. 21. Cair
 Kenin, *alias* Gonyn & Co-
 nin.
 Cairarvon v. 5. 47.
 Cairarvonshire, Hundreds *or*
 Commotes in it v. 5. 41.
 Market Townes and Houses
 of Religion there 47. The
 Products of it 48. Linnes and
 Castelles there *ibid*.
 Cairboias Castel v. 5. 28.
 Cairdigan v. 5. 12, 13, 78. v.
 7. pt 1st. 30.
 Cairdiganshire. The Nature
 of the Pastures there v. 5.
 78. Abbayes and Priories
 in it v. 7. pt 1st. 31.
 Cairdine v. 3. 4.

- Caire v. 4. pt 1st. 58.
 Cairguent v. 5. 5.
 Cairleon v. 4. pt 1st. 53.
 v. 5. 6.
 Cairluelle v. 6. 62. v. 7. pt
 1st. 59, 70, 71.
 Cairlues v. 7. pt 1st. 15, 29.
 Cairmarden v. 8. 107 a.
 Cairmardine v. 5. 12, 22, 23,
 24, 74.
 Cairmardineshire. Markettes
 and Castelles in it v. 5. 22.
 Abbais, Priories and Rivers
 in it. 23.
 Cair Sallog, Cairfaint or Segent
 v. 5. 41.
 Cairtaphe v. 4. pt 1st. 73.
 Cairuske v. 5. 6.
 Calder R. v. 1. 44, 46. v. 5.
 84.
 Caldher v. 7. pt 1st. 71.
 Caldshore. An Account of
 the Shore from Caldshore
 to Christes Chirch Twin-
 ham v. 3. 78.
 Caldey Island v. 5. 12.
 Cale R. v. 7. pt 2^d. 79 a.
 Calecoyth v. 5. 5.
 Calveley v. 5. 81. v. 7. pt 1st.
 43.
 Camallate v. 2. 46, 47.
 Cambridge, The House of
 Frerers Preachers there by
 whom founded v. 6. 44.
 Cantebrigia v. 1. 109.
 Camden v. 5. 2. v. 7. pt 1st. 13.
 Camel v. 2. 43.
 Camelford v. 7. 117 A.
 Camilford v. 3. 95.
 Camera (Gul. de) v. 6. 52.
 Campernulphus, *alias* Cham-
 bernon v. 3. 3, 14, 15, 25.
 Camsey v. 1. 94.
 Camwelle v. 6. 53.
 Candisch v. 1. 41, 42.
 Candos (Robertus de) v. 6. 83.
 Chaundois v. 4. pt 2^d. 175 a.
 176 a. v. 6. 60.
 Chaundoys v. 4. pt 1st. 7. v. 6.
 54. v. 8. 70 a. 84 a. 89 b.
 Canelcant v. 2. 21.
 Canington v. 2. 59.
 Cank Wood v. 6. 22.
 Cank Foreste v. 7. pt 1st. 38.
 Canke Wood. *See* Canok.
 Canok, *or* Canke Wood, Forest
 v. 4. pt 2^d. 189 a.
 Canoll v. 4. pt 2^d. 189 a.
 Cantelupe v. 6. 12. v. 8. 49 a.
 77 a, b. 78 a, b. 79 a. 84 a.
 86 a. 87 b. 108 a.
 Cantiluppo (S. Thomas de) v. 3.
 37. v. 5. 9.
 Canterdewy v. 5. 28.
 Cantewarbyri v. 6. 1, 2, 3, 4,
 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.
 Cantorbyri v. 7. 131, 137,
 144 A.
 Cantuar. Archiepiscopi v. 8.
 98 a.
 Cantia (Johannes de) v. 3. 85.
 Canute v. 4. pt 2^d. 171 b.
 190 b.
 Canutus r. v. 8. 53 a. 75 a.
 82 b.
 Canwike v. 1. 33.
 Caourse v. 4. pt 1st. 45.
 Capelande v. 6. 22.
 Capel v. 7. pt 2^d. 76 b.
 Capella (Rich. de) v. 8. 77 b.
 Capelle v. 6. 77.
 Chapel v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Chapell v. 7. pt 2^d. 68 b. 76 a.
 Chapelle Land v. 3. 14.
 Capilepho (Guil. de) v. 8. 51 b.
 Car v. 1. 29. v. 6. 93.
 Carac (S.) v. 3. 18.
 Caradocus v. 8. 95 a.
 Carantacus v. 8. 95 a.
 Carantokes (St.) v. 2. 76. v.
 3. 8.
 Cardinham v. 3. 14, 15, 17.

- Carente v. 7. pt 2^d. 79 a. 80 a.
 Carenton, *or* Crendon Bridge
 v. 4. pt 2^d. 191 b.
 Caresbrok v. 3. 72.
 Carefwall v. 6. 74. v. 7. pt 1st. 36.
 Carew v. 3. 29, 30, 31, 39, 40.
 v. 5. 74. v. 6. 53. v. 8. 113 a.
 Caro v. 6. 71.
 Carow v. 2. 71. v. 3. 3. v. 4.
 pt 1st. 13, 49. v. 8. 108 a.
 Carham v. 7. pt 1st. 80.
 Cariehaies v. 3. 2.
 Carn v. 1. 3.
 Carnbray v. 3. 5.
 Carne v. 4. pt 1st. 61, 70.
 Carnellued v. 4. pt 1st. 63.
 Carnetun, *five* Cranetun v. 2.
 62, 63.
 Carnhangives v. 3. 7.
 Carniovie, *alias* Carnsey v. 2.
 74, 75. v. 3. 1, 95.
 Carnolton v. 5. 25.
 Carnfew v. 3. 6.
 Carnsey. *See* Carniovie.
 Carol v. 3. 87.
 Carpenter v. 3. 81. v. 8.
 111 b. 112 a.
 Carre v. 8. 50 b.
 Carteis v. 3. 16.
 Cartemaile v. 5. 85.
 Chartmail v. 1. 94.
 Carter v. 4. pt 2^d. 184 b.
 Caryl v. 3. 93.
 Castel v. 5. 106.
 Castel Cairdin v. 3. 3.
 Castelle-Cary v. 2. 45.
 Castel dinas v. 3. 2.
 Castelle-Endinas v. 2. 77.
 Casteldour v. 3. 18.
 Castelle-Farley v. 2. 32. *See*
 Farley.
 Castelletord v. 1. 46. Cast-
 elleford-Bridge 115.
 Castelle-Gogh v. 4. pt 1st. 57.
 Castel Cough *or* Gough v. 5.
 80. v. 6. 24, 30.
 Castelle Menach v. 4. pt 1st. 60.
 Castelle-Mille v. 1. 118.
 Castelle-Morllers v. 4. pt 1st. 55.
 Castelle Newith v. 4. pt 1st. 67.
 Castelle Nose v. 4. pt 1st. 61.
 Castel Parke v. 7. pt 1st. 3.
 Castelton v. 4. pt 1st. 69.
 Castell Yollo v. 5. 56.
 Castre v. 7. pt 1st. 50.
 Castro (Richard de) v. 8. 51 b.
 Catarine of Spain v. 1. 6.
 Catarine Princes Dowager v. 1.
 31.
 Catarine (Princess) v. 3. 22.
 Catarine (S.) v. 3. 15.
 Catfeld v. 5. 85.
 Cathburge (S.) v. 3. 55.
 Cathweli. *See* Kidwely.
 Cattely v. 1. 29.
 Catton v. 7. pt 1st. 66.
 Catton Park v. 1. 49.
 Cave v. 1. 22.
 Cavel v. 3. 3.
 Caelle v. 3. 6.
 Cautilioc v. 7. pt 1st. 29.
 Cauldstreame v. 7. pt 1st. 80.
 Caullous v. 3. 9.
 Caulstoke v. 3. 21.
 Caundel v. 7. pt 2^d. 79 b.
 Caurse Castel v. 7. pt 1st. 32.
 Caurfland v. 5. 2.
 Causeby Lesys v. 1. 42.
 Causeiham, *or* Causham v. 2. 5.
 Causham. *See* Causeiham.
 Cawdewelle v. 1. 117. v. 5.
 114. v. 8. 71 b.
 Cawood v. 5. 91.
 Cayl v. 3. 5, 17.
 Cedda v. 8. 56 b. 95 a, b.
 Cedwalla r. v. 8. 97 b.
 Celling. *See* Tille.
 Cementarius (Rob) v. 3. 65.
 Cenor, *vel* Kenor v. 3. 5.
 Ceolwulphus v. 6. 35.
 Cerceden v. 7. pt 2^d. 63 a.
 Cerne v. 6. 54.

- Cessun v. 3. 65.
 Ceterington v. 1. 65.
 Chadworthe v. 8. 49 a.
 Chagha v. 3. 16.
 Chalcedonie v. 3. 45.
 Chalkbourne v. 3. 56.
 Chambarlayne v. 8. 50 a.
 Chaumbrelein v. 2. 8.
 Chambernon. *See* Campernulphus.
 Chambernoun v. 2. 56.
 Champion v. 4. pt 1st. 49.
 Chanfy v. 6. 47.
 Chansey v. 7. pt 2^d. 72 b.
 Chare v. 3. 44.
 Charebroke v. 3. 44.
 Charlcote v. 4. pt 2^d. 166 b.
 Charleton v. 4. pt 2^d. 181 a.
 Charley Forest v. 1. 20.
 Charmouth v. 3. 44.
 Charnelx v. 7. pt 1st. 44.
 Chartely v. 7. pt 1st. 40.
 Charwell R. Bridges on it v. 8. 114 a.
 Cherwell R. v. 4. pt 2^d. 163 a.
 Chater R. v. 6. 30.
 Chateley More v. 7. pt 1st. 56.
 Chaveney v. 4. pt 1st. 6.
 Chauburne v. 6. 75. v. 7. pt 2^d. 65 b.
 Chaucer v. 2. 6. v. 4. pt 1st. 6, 19. v. 7. pt 2^d. 63 b. v. 8. 114 b.
 Chaumbre v. 2. 68. v. 3. 93.
 Chaumburne v. 3. 26.
 Chaumon v. 2. 73.
 Chaundelar v. 3. 64.
 Chawort v. 7. pt 1st. 17.
 Chaworth v. 5. 93.
 Chedder v. 3. 88. v. 6. 77. v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Cheilow v. 3. 9.
 Chelford Bridge v. 4. pt 2^d. 191 a.
 Cheltnam v. 5. 2.
 Cheney v. 3. 63. v. 4. pt 1st. 19.
 Cheneys v. 1. 122.
 Cheyney v. 7. 144 A.
 Cheyni v. 6. 13.
 Cheyny v. 2. 21.
 Cheortesey v. 1. 123.
 Chepingnorton v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Chipingnorton v. 5. 2. v. 7. pt 1st. 13.
 Chepstow v. 4. pt 2^d. 175 b. v. 5. 5, 12.
 Cherwelton v. 4. pt 2^d. 163 a.
 Chester v. 1. 83. v. 4. pt 2^d. 181 b. 182 a.
 Chester, Erles of v. 6. 43.
 Chestershire, the occasion of the manifesolde Poolys and Lakes there v. 7. pt 1st. 21. The Salt Pitts there 21, 22. Market Townes and Castelles in it 40. and Rivers 41. Abbies and Priories there *ibid*. Forests, Chacys and Parkes there 42. Notable Places of Gentilmen in this County *ib*. The Frutefullnesse of the Soile *ibid*.
 Chester Barre v. 5. 54.
 Chesterton v. 8. 74 b.
 Cheston v. 6. 57.
 Chestre v. 7. pt 1st. 40.
 Chestrefeld v. 7. pt 1st. 44.
 Cheverel v. 6. 53.
 Chew v. 3. 89.
 Chicheley v. 6. 3.
 Chichester v. 3. 32.
 Chiddour v. 6. 101.
 Chidioke v. 6. 53, 54. v. 7. pt 2^d. 79 b.
 Chidwik v. 3. 44.
 Chiksand v. 1. 116. v. 8. 71 b.
 Childerley v. 4. pt 1st. 50.
 Childerley of Devonshire v. 3. 25.
 Chilham v. 6. 10.
 Chilham Castle v. 7. 132, 144 A.
 Chillenden v. 6. 3.
 Chillendene, *al*. Chislesdene v. 6. 3. Chil-

- Chillingham v. 7. pt 1st. 77.
 Chilteham v. 8. 75 b.
 Chilternham v. 4. pt 2^d. 170 b.
 Chilterne Hilles v. 1. 121. v. 7.
 pt 1st. 5.
 Chinok v. 3. 86.
 Chipchace v. 5. 102. v. 7. pt
 1st. 75.
 Chippenham v. 2. 28.
 Chippeston. *See* Clypeston.
 Chirbyri v. 7. pt 1st. 28, 29, 32.
 Chirk v. 5. 35, 36, 37.
 Chirklande v. 5. 35, 36.
 Chisewel v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Chisilhampton, *or* Chisiltun
 v. 2. 10, 17.
 Chisiltun. *See* Chisilhampton.
 Chislefdene. *See* Chillendene.
 Chivet Hills v. 7. pt 1st. 81.
 Choke, *or* Chokk v. 7. pt 2^d.
 65 b. 68 b.
 Cholmeley v. 1. 70. v. 5. 81.
 v. 7. pt 1st. 43.
 Chorle v. 7. pt 1st. 58.
 Chorle Croffeton v. 5. 83.
 Chorleton v. 1. 34. v. 5. 31. v. 6.
 16. v. 7. pt 1st. 35. v. 8. 77 a.
 78 b. 79 a. 86 a, b.
 Christal Abbay v. 7. pt 1st. 53,
 54.
 Christes-Chirch Twinham v. 3.
 6c, 79, 96. v. 6. 100.
 Chronicle, a French one v. 6. 34.
 Churne R. v. 5. 64. v. 7. pt 1st.
 37.
 Churnecestre. *See* Cirecestre.
 Chute v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Chuton v. 2. 40.
 Chyksand v. 7. pt 1st. 1.
 Cicestre v. 5. 2.
 Cirecestre, *or* Churnecestre
 v. 5. 65.
 Cirencester v. 4. pt 2^d. 170 a.
 173 b. v. 8. 75 b.
 Cirencestre v. 2. 24, 25.
 Cinho v. 7. pt 1st. 13.
 Cissa (K.) v. 2. 14, 15. v. 7.
 pt 2^d. 63 b.
 Claph v. 8. 82 b.
 Claraunce (D. of) v. 6. 45,
 92, 96.
 Clardue v. 5. 76.
 Clare v. 4. pt 1st. 67. pt 2^d. 175
 a. 184 b. v. 6. 22, 54, 79,
 84, 85, 96. v. 7. pt 2^d. 75 b.
 v. 8. 82 a. 83 a. 112 b.
 Clare Castel v. 5. 22.
 Claregenet v. 1. 100.
 Clareille v. 1. 39.
 Clarence v. 1. 88. v. 5. 100.
 Clarevalx v. 4. pt 1st. 17.
 Claribaldus v. 8. 100 b.
 Clarington v. 3. 69.
 Claro (Osbertus de) v. 8. 88 b.
 Clarus (S.) v. 8. 95 b.
 Clarwen v. 5. 76.
 Clavertun v. 3. 89.
 Clauson v. 5. 93.
 Clauthe Constable v. 4. pt 1st. 59.
 Claxton v. 1. 91.
 Clearfoy. *See* Purefey.
 Clebiry v. 7. pt 1st. 24. v. 8. 89 b.
 Cledaugh v. 4. pt 1st. 59.
 Clee Hilles v. 4. pt 2^d. 180 a.
 v. 7. pt 1st. 34. v. 8. 89 b.
 Cleobury v. 4. pt 2^d. 181 b.
 Clereho v. 5. 72.
 Cleres (S.) v. 5. 12. v. 6. 64.
 Clerk v. 2. 8, 40, 44. v. 3. 87.
 Clesby v. 6. 22.
 Clif-Chapelle v. 2. 61.
 Clifdon, *or* Clifton v. 6. 50,
 54, 93.
 Clifton v. 2. 50. v. 3. 91. v. 4.
 pt 1st. 2. v. 7. pt 2^d. 79 b. 80 a.
 Clifton. *See* Clifdon.
 Cliffe v. 1. 25.
 Clifford v. 1. 45, 64, 77. v. 6.
 28, 70, 77. v. 7. pt 1st. 19.
 v. 8. 53 b. 85 a. 111 b.
 Clintancus (S.) v. 8. 95 b.
 Clinte v. 8. 108 b.

Clift

- Clift Bridg v. 3. 39.
 Clive (Galfridus de) v. 8. 77 b.
 Clyve v. 8. 86 a.
 Clobham v. 3. 17.
 Clopton v. 4. pt 2d. 167 a, b.
 Cloptun v. 4. pt 1st. 46.
 Clothmoyne v. 5. 80.
 Clovelle v. 3. 93.
 Cluedog R. v. 5. 62.
 Cluid R. v. 5. 62.
 Cluideford v. 5. 3.
 Clun v. 5. 3.
 Clune v. 7. pt 1st. 28, 29.
 Clunnok Vaur v. 5. 13, 49.
 Clynton v. 6. 7.
 Clynton (Ld.) v. 4. pt 1st. 19.
 v. 6. 7. v. 7. 141 A.
 Clypeston, *or* Chippeston v. 1.
 106, 110.
 Coales, several Things about
 them v. 8. 66 b.
 Cobham v. 1. 38. v. 6. 62.
 v. 8. 111 b.
 Coddebek v. 1. 75.
 Code v. 3. 18.
 Coderington v. 7. pt 2d. 72 a.
 Codington v. 6. 65.
 Codnor Castel v. 6. 68.
 Codnore v. 7. pt 1st. 44.
 Cogan Pille v. 4. pt 1st. 63.
 Cogarth v. 5. 50.
 Coite v. 4. pt 1st. 71.
 Cok v. 1. 46, 47.
 Cokeham, *or* Cukeham v. 3. 88.
 Coker v. 3. 91.
 Cokermuth v. 7. pt 1st. 66,
 70, 71, 72.
 Cokerfand v. 5. 84.
 Coket, *or* Coquet R. v. 7. pt 1st.
 74, 78, 79.
 Cokkis v. 4. pt 2d. 179 a.
 Colbroke. *See* Kilrington.
 Colebrooke v. 4. pt 2d. 192 b.
 Cold Æschtun v. 3. 84.
 Cold norton v. 7. pt 2d. 63 b.
 Cole v. 3. 41.
 Colecester v. 5. 101.
 Coleham v. 2. 1.
 Coleshil v. 6. 13.
 Colishul v. 4. pt 2d. 189 a. 190 a.
 Colewine v. 7. pt 1st. 27.
 Coley R. v. 3. 41.
 Colle R. v. 7. pt 1st. 26.
 Colhow v. 4. pt 1st. 65.
 Colington v. 3. 44.
 Colinwoodde v. 5. 102.
 Coliweston v. 1. 21, 115.
 Colne Priorie v. 4. pt 1st. 44.
 v. 6. 42.
 Colne R. v. 2. 1. v. 4. pt 2d.
 192 b.
 Colney v. 6. 38.
 Columbariis (Philippus de)
 v. 2. 65.
de Columbariis v. 3. 92.
 Columbes (St.) v. 2. 77. v. 3. 2.
 Colwel v. 8. 87 a.
 Colworp v. 4. pt 1st. 2.
 Colyder. *See* Cortyder.
 Coly Weston v. 6. 31.
 Comban v. 2. 63.
 Combe v. 2. 61. v. 3. 5, 96.
 Comberland (E. of) v. 7. pt 1st.
 17.
 Come v. 3. 31. v. 8. 65 b.
 Comehere v. 5. 13.
 Come Kydy v. 4. pt 1st. 62.
 Cometon v. 6. 80.
 Cometoun v. 7. pt 2d. 63 b.
 Comeustwith v. 5. 79.
 Comfort Castle v. 4. pt 2d. 178 a.
 Commods. A List of several
 Welch Commods v. 5. 16,
 17, 18.
 Comote Mayne Hundrede v.
 5. 41.
 Comothuder v. 5. 70. v. 7.
 pt 1st. 27.
 Compton v. 3. 17. v. 4. pt 2d.
 166 b. v. 6. 65. v. 8. 74 b.
 Conan v. 3. 4.
 Conanus filius Alani v. 8. 67 b.
 Co-

- Conarus comes de Richemon v. 8. 56. b.
 Cone R. v. 7. pt 1st. 78.
 Coneham v. 6. 65.
 Conestable v. 1. 72.
 Constable v. 8. 109 b.
 Congleton v. 5. 82. v. 7. pt 1st. 40.
 Coniers v. 1. 3, 64, 76, 77, 100. v. 4. pt 1st. 6, 19. v. 5. 114, 115. v. 8. 54.
 Conisbye v. 4. pt 2^d. 176 a.
 Constance Wife to John of Gaunt v. 1. 17.
 Constantia v. 8. 67 b.
 Conwey v. 4. pt 2^d. 168 a. v. 5. 13, 47, 48, 49.
 Conwey. *v.* Conxey.
 Conxey, *vel potius* Conwey v. 8. 108 a.
 Cony v. 1. 21.
 Conye v. 4. pt 2^d. 182 b.
 Conyhed v. 5. 85.
 Cookefeild v. 4. pt 2^d. 168 b.
 Cope v. 4. pt 2^d. 162 b. 163 a.
 Copland v. 8. 50 b.
 Copledike v. 7. pt 1st. 52.
 Copley v. 4. pt 1st. 13.
 Copston v. 3. 21, 25, 29.
 Coquet Isle v. 6. 67.
 Corbet v. 5. 30, 81. v. 7. pt 1st. 32.
 Corbetes v. 3. 12.
 Corbett v. 4. pt 2^d. 180 b.
 Corbette v. 3. 13. v. 4. pt 1st. 16.
 Corboile v. 8. 80 b.
 Corbridg v. 5. 101. v. 7. pt 1st. 66.
 Corbution (Lord) v. 6. 74.
 Corby v. 1. 27.
 Coreton-More v. 1. 77.
 Corington v. 3. 19.
 Corlecombe v. 3. 84.
 Corne Brooke v. 5. 82.
 Corne R. v. 4. pt 2^d. 180 a.
 Cornetoun v. 4. pt 1st. 66.
 Cornewaile v. 1. 36, 121. v. 8. 49 b.
 Cornewale, The Myddel Part of it v. 7. 117 A. The North part *ibid*.
 Cornwale v. 7. pt 1st. 34. v. 8. 107 b.
 Cornwalle v. 4. pt 2^d. 175 a. 178 b.
 Corneworthy v. 3. 28.
 Corone v. 8. 110 a.
 Corone (Alanedela) v. 7. 204 A.
 Corpeffun (Ld.) v. 6. 74.
 Corse R. v. 7. pt 1st. 34.
 Corston v. 3. 84.
 Corteney v. 7. pt 1st. 15. v. 8. 77 a.
 Courteney v. 6. 2, 93, 94. v. 8. 79 a.
 Courtenei v. 3. 17, 24, 25, 32, 35, 39.
 Courtney v. 7. pt 1st. 8.
 Cortham v. 7. pt 1st. 33.
 Cortyder, *sive* Cotyder, *vel* Colyder v. 3. 19.
 Corvedale v. 7. pt 1st. 34.
 Coryn v. 8. 76 b.
 Coscumbe v. 2. 42. v. 3. 87.
 Cosham v. 2. 29.
 Cosington v. 3. 41.
 Cospatrik v. 4. pt 1st. 6.
 Costey R. v. 1. 64.
 Cotingham v. 1. 52, 53.
 Cotmore v. 5. 48.
 Cotterstok v. 4. pt 1st. 49.
 Cotton v. 5. 31.
 Cotyder. *See* Cortyder.
 Coventre v. 7. pt 1st. 26.
 Coventry v. 4. pt 2^d. 163 a. 190 a, b.
 Cover R. v. 1. 96. v. 5. 115. v. 8. 68 b.
 Coverdale v. 5. 116.
 Coverham v. 1. 94. v. 5. 115. v. 8. 68 b.
 Coucy (Ld) v. 6. 45.
 Coughton v. 4. pt 2^d. 167 b. 186 a.

Coukefey

- Coukefey v. 6. 19.
 Counde v. 4. pt 2^d. 181 b.
 Counton v. 3. 84.
 Countre v. 7. pt 1st. 36.
 Courte v. 2. 13.
 Cow v. 8. 70 a.
 Cowberkele v. 2. 25.
 Cowberkley v. 8. 70 a.
 Cowberle v. 2. 23.
 Cowberley v. 6. 77.
 Cowbridge v. 4. pt 1st. 55, 70.
 Cowdrey R. v. 6. 32.
 Cowe R. v. 5. 23.
 Cowen v. 5. 74.
 Cowley v. 3. 38.
 Cowline v. 3. 3, 4.
 Cowrt-up-Strete. *See* Bellirica.
 Coxford v. 6. 67.
 Crabho v. 5. 54.
 Cragē Castel v. 5. 91.
 Crege Castelle v. 4. pt 1st. 60.
 Crag John v. 5. 76.
 Cragnaullin v. 5. 76.
 Cregnaullin v. 7. pt 1st. 31.
 Crambek v. 1. 63.
 Cranage v. 7. pt 1st. 43.
 Cranbourn v. 3. 56.
 Cranbroke v. 6. 11. v. 7. 139 A.
 Crane v. 3. 60.
 Crane Bridge v. 3. 96.
 Cranelmore v. 2. 42.
 Cranetun. *See* Carnetun.
 Cranmere v. 1. 1:3.
 Crauley v. 7. pt 2^d. 63 a.
 Creal *or* Creaulle v. 6. 6, 7.
 Credine v. 5. 50.
 Cregeeryri v. 5. 47.
 Cregehouel v. 5. 69.
 Crek v. 1. 74.
 Crekelade v. 2. 23.
 Cremline v. 4. pt 1st. 54, 55, 68.
 Crendon. *See* Carenton.
 Crepelgate v. 4. pt 1st. 48.
 Crethin v. 5. 41.
 Crevicure v. 6. 5.
 Criche v. 2. 52.
 Cride v. 3. 39.
 Crideton v. 3. 38, 39.
 Crikith v. 5. 48, 50.
 Croft v. 4. pt 2^d. 178 b.
 Crostes v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Croixofwalde. *See* Ofwestre.
 Crokehorn v. 2. 55.
 Crookeshorn v. 3. 45.
 Crompton v. 6. 65.
 Cromwell v. 1. 25, 31.
 Crumwelle v. 6. 60.
 Crumwelle. *See* William.
 Croneburne v. 6. 81.
 Croole v. 1. 40.
 Croffe (S.) v. 3. 73.
 Croston v. 7. pt 1st. 58.
 Crow v. 6. 41.
 Croxton v. 1. 115. v. 4. pt 1st. 6. v. 5. 93. v. 8. 107 b.
 Croylande v. 7. pt 1st. 49.
 Crullington v. 4. pt 2^d. 181 b.
 Cudden Beke v. 7. 123 A.
 Cudlo Haven v. 6. 32.
 Cukeham. *See* Cokeham.
 Cukency v. 1. 106.
 Culhamforde v. 7. pt 2^d. 64 b.
 Culneham v. 7. pt 2^d. 64 a.
 Culwyn v. 7. pt 1st. 71.
 Cumbreland, the Length and Breadth of it v. 7. pt 1st. 71.
 Market Townes in it *ibid*.
 Abbays or Priories there *ibid*.
 Cumbremere v. 5. 82.
 Cunesborow v. 1. 39.
 Cunsborow v. 7. pt 1st. 19.
 Cunniars v. 5. 114.
 Curbuil v. 8. 81 a.
 Curcenn v. 8. 83 a.
 Curthoese (Rob.) v. 2. 53. v. 4. pt 2^d. 172 a.
 Curtus v. 8. 76 b.
 Cury-Malet v. 2. 56.
 Cufance v. 6. 54.
 Cuthbert v. 1. 83.
 Cuthbertus v. 6. 3, 34. v. 8. 52 b. 68 a. 85 a. 94 b. 98 a.
 Cutte v. 4. pt 1st. 50. v. 6. 11.
 Cyret (S.) v. 3. 18. Da-

D

- Dabregecourt v. 3. 44.
 Dacers, Dacres, Dakers, *or*
 Dacors v. 1. 73. v. 4. pt 1st.
 6, 17. v. 6. 17. v. 7. pt 1st.
 17, 69, 72, 75, 76. v. 8. 65 b.
 Dadington v. 7. pt 1st. 13.
 Dalaunfon *or* Dalifoun v. 6. 73.
 Dalaunfunne, *alias* Dalifunne v.
 4. pt 1st. 14.
 Dalifoun. *See* Dalaunfon.
 Dalifun v. 7. pt 1st. 52.
 Dalifunne. *See* Dalaunfunne.
 Dalawel v. 7. pt 1st. 75.
 Dalbeny v. 2. 62.
 Dalberby v. 8. 49 b.
 Dale, *or* Dele v. 6. 4.
 Dales about the Borders of
 Westmerlandshire and Lan-
 castreshire v. 7. pt 1st. 63.
 Daltery v. 4. pt 1st. 42.
 Daltun v. 4. pt 1st. 38.
 Damaire v. 7. pt 1st. 8.
 Dameron v. 3. 86.
 Danby v. 4. pt 1st. 2. v. 8. 68 b.
 Dancaister v. 1. 35, 37, 38, 39,
 105.
 Dane. *See* Daven. *See* Downe.
 Daners v. 2. 33.
 Daniel v. 7. pt 1st. 42, 43. v. 8.
 77 a.
 Daniell v. 7. pt 2^d. 66 a.
 Daniell (*for* *fun* Deinville) v. 4.
 pt 2^d. 175 a.
 Da Raby v. 7. pt 1st. 15.
 Darby, *or* Derby v. 1. 17, 96,
 113, 121. v. 2. 1. v. 7. pt
 1st. 7, 9, 32, 44, 55, 57.
 Darbyshire, *or* Derbyshire, Mar-
 ket Townes there v. 7. pt 1st.
 44. Castelles *ibid*. Rivers 45.
 Darcy v. 1. 35, 51. v. 4. pt 1st.
 6, 19. v. 6. 27, 46. v. 8. 113 b.
 Dare Abbey v. 4. pt 2^d. 175 b.
 Darell v. 7. pt 2^d. 65 b.
 Vol. 9.
 Darelle v. 6. 73.
 Darington, *or* Darlington v. 1.
 78. v. 7. pt 1st. 63. a Priorie
 not farre from it 64.
 Darlington. *See* Darington.
 Darte, *sive* Derte R. v. 3. 28.
 Bridges on it *ibid*.
 Dartington v. 3. 27.
 Dartyngton, *or* Dortington v. 7.
 pt 1st. 15.
 Darwent, *or* Dargwent R. v. 1.
 49, 60. v. 5. 83. v. 7. pt 1st.
 45, 58, 70, 78. Bridges up-
 on it v. 1. 49.
 Davel *or* Davelle v. 4. pt 1st.
 19. v. 5. 102, 103, 106. v. 6.
 67. v. 7. pt 1st. 72.
 Daven, *or* Dane R. v. 7. pt 1st.
 41.
 Davenport v. 7. pt 1st. 42, 43.
 Daventrye v. 4. pt 2^d. 163 a.
 191 a.
 Davers v. 2. 10. v. 3. 6, 84.
 Daves v. 3. 84.
 David ep. v. 8. 85 a.
 David King of Scots v. 1. 112.
 v. 8. 50 b.
 David-Land (S.) v. 5. 29.
 Daundesey v. 4. pt 1st. 4.
 Dawbency v. 1. 108. v. 6. 14.
 v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Dawney v. 3. 30. v. 6. 73.
 Dawterey v. 6. 17, 20, 32.
 Day v. 6. 61.
 De R. v. 5. 35, 36.
 Deale v. 7. 127 A.
 Decumane. *See* Decun.
 Decun (S.) *alias* Decumane
 v. 2. 61.
 Dedike v. 4. pt 1st. 17.
 Deinville. *See* Daniell.
 Deirhurite v. 6. 78, 79, 81.
 Deorhurst v. 5. 2.
 Delahere v. 4. pt 2^d. 175 a.
 v. 6. 48.
 De la bont v. 3. 27.
 D d
 Dela-

- Delaland v. 6. 68.
 Delalinde v. 6. 52, 53.
 Delamar v. 6. 39.
 De la mare v. 7. pt 2^d. 73 b.
 Delamare Forest v. 7. pt 1st. 42.
 Delapole v. 4. pt 1st. 6.
 Dela Rivers v. 7. pt 2^d. 74 a. 76 a.
 De la Sale, *alias* Hawle v. 7. pt 2^d. 74 a.
 Delawar v. 6. 32.
 Delaware v. 7. pt 2^d. 73 a. v. 8. 84 a.
 Delawile v. 3. 57.
 Dele. *See* Dale.
 Delphe v. 4. pt 1st. 48.
 Delve v. 1. 41.
 Delves v. 6. 93. v. 7. pt 1st. 43.
 Denbaude v. 6. 12.
 Denbigh v. 5. 57, 58, 59, 60, 61.
 Denbighe-Land v. 5. 57.
 Dene v. 1. 13, 115. v. 2. 4.
 Dene Forrest v. 4. pt 2^d. 173 b.
 Denham v. 4. pt 1st. 17.
 Denhall v. 4. pt 2^d. 188 a.
 Denton v. 4. pt 2^d. 179 a. 188 a. v. 6. 62.
 Denwale v. 5. 54.
 Depedale v. 1. 48.
 Depesford v. 2. 69. v. 3. 93.
 Deping v. 7. pt 1st. 47.
 Derbey v. 4. pt 2^d. 189 a.
 Derham v. 7. pt 2^d. 72 a. 74 a.
 Deringe v. 6. 32.
 Deriten. *See* Dirtey.
 Derlington v. 8. 53 b.
 Derneffe *or* Deverneffe R. v. 1. 81.
 Derte. *See* Darte.
 Dertmore v. 3. 28.
 Dertmouth v. 3. 28, 29. v. 8. 113 a.
 Dertwiche v. 5. 82.
 Deva R. v. 7. pt 1st. 41.
 Devereux v. 4. pt 2^d. 175 b. v. 6. 64. v. 8. 86 b.
 Deverneffe. *See* Derneffe.
 Deulencrese Abbay v. 7. pt 1st. 40.
 Dewys Land, *alias* Pebidiauc v. 5. 28.
 Deyrnion Commote v. 5. 44.
 Dicons v. 6. 64.
 Didbroke v. 4. pt 2^d. 169 a.
 Diffrin Dor v. 8. 83 b.
 Diffrin Dule v. 8. 83 b.
 Diffrin Risca v. 4. pt 1st. 52, 55, 72.
 Diffrin Tewe v. 5. 23.
 Digby v. 1. 23.
 Dikeby v. 4. pt 1st. 19.
 Dikes v. 6. 17, 18, 32.
 Dinan v. 3. 8.
 Dinas v. 7. pt 1st. 27.
 Dinas Branc v. 5. 35, 53.
 Dinas Castel v. 5. 69, 72.
 Dinas Emeris v. 5. 48.
 Dinas Poys Castel v. 4. pt 1st. 61.
 Dindâgel. *See* Tintagel.
 Dinduy v. 5. 77.
 Dines v. 1. 27.
 Dineuer Castel v. 5. 22.
 Dineyard, *sive* Vineyard v. 4. pt 2^d. 172 b.
 Dinham v. 3. 7.
 Dinothes (S.) v. 4. pt 1st. 65.
 Diodorus Siculus v. 7. 132 A.
 Dionise (S.) v. 3. 78. v. 7. pt 2^d. 72 a. 74 a, b.
 Dionysius v. 2. 27.
 Dirham *or* Duresme v. 1. 58. 76, 78, 79, 81, 82, 83, 92.
 Dirhamshire, Market Townes in it v. 7. pt 1st. 63. Castelles 64. Abbies & Priories *ibid*. The Limits of this County 65.
 Dirtey, *vel* Deriten v. 4. pt 2^d. 186 b.
 Disarte. *See* Thisarte.
 Dissart Castel v. 6. 24.
 Disney v. 1. 29.
 Dispenser v. 6. 86, 88, 90.
 Dodde v. 5. 30.

Doden

- Doden v. 7. pt¹ft. 59.
Dodington v. 6. 75. v. 7. pt²d. 72 a.
Dodo dux v. 6. 81, 96.
Dogdyke Ferry v. 7. pt¹ft. 51.
Dogget v. 2. 49. v. 3. 90.
Dogmael (S.) v. 5. 12.
Doilly v. 4. pt¹ft. 39.
Doyley v. 4. pt²d. 192 b.
Dolbery. *See* Dolbyn.
Dolbyn, *or rather* Dolbery v. 7. pt²d. 68 a.
Dolebaterne v. 5. 48.
Dolewythelan v. 5. 48.
Dolgethle v. 5. 43.
Dolveron v. 7. pt¹ft. 28.
Dorcacestrensum Episcoporum nomina v. 8. 48 a.
Dorchester v. 2. 10, 11, 25. v. 3. 47, 48. v. 7. pt¹ft. 14.
Dormer v. 2. 10.
Dorotheus v. 1. 34.
Dorset v. 8. 109 b.
Dorfete v. 1. 21. v. 2. 52.
Dorfete (Marquise of) v. 3. 18.
Dorstone v. 8. 84 a.
Dortington. *See* Dartyngton.
Dofmery, ~~or~~ Dounëuet poole v. 7. 118 A.
Dovar v. 4. pt¹ft. 39. v. 7. 128, 132, 140 A.
Dove R. v. 7. pt¹ft. 37.
Dover v. 6. 4, 11.
Dovora (Isabella de) v. 8. 98 a.
Douhe v. 4. pt¹ft. 69.
Doultingcote v. 3. 87. *See* Dultingcote.
Dounc v. 3. 30.
Douncamney v. 2. 23.
Dounëuet. *See* Dofmery.
Dounreuen v. 4. pt¹ft. 66.
Dour v. 5. 10. v. 8. 76 b. 83 b. 84 a, b.
Doursley v. 7. pt²d. 73 a.
Dowleslie R. v. 7. pt¹ft. 24.
Downe v. 5. 81.
Downe, *alias* Dane (Sir John) v. 7. pt¹ft. 42.
Dowr, *al.* Stour R. v. 8. 108 a.
Draicote v. 2. 28.
Draiton *or* Drayton v. 1. 6. v. 2. 10, 11. v. 4. pt²d. 181 b. v. 7. pt¹ft. 32.
Draynesbridge v. 3. 17.
Drew Barentyne v. 8. 114 a.
Driselege v. 6. 75.
Driflan Castel v. 8. 107 a.
Dryslan Castel v. 5. 74.
Dryslin v. 5. 22.
Driffiog v. 4. pt¹ft. 61.
Drokensford. *See* Drokisford.
Drokisford, *or* Drokensford v. 3. 89.
Droping-welle v. 1. 103.
Drue v. 7. pt²d. 76 a.
Drumbuygh v. 7. pt¹ft. 69.
Dubritius ep. Landav. v. 8. 85 a.
Dudden v. 5. 85.
Duddelegh v. 6. 47.
Dudeley, Duddiley, Dudle, *or* Dudley v. 4. pt¹ft. 19. pt²d. 190 a. v. 6. 16. v. 7. pt¹ft. 26, 28, 29, 30, 32, 33, 36.
Dudley Castle v. 4. pt²d. 186 b. v. 7. pt¹ft. 36.
Dudeman v. 3. 13.
Dueglevi v. 5. 28.
Duegueth v. 5. 49.
Duffeld v. 7. pt¹ft. 44.
Duggels R. v. 5. 83. v. 7. pt¹ft. 56.
Duleffe v. 5. 57, 58, 72. v. 8. 83 b.
Dultingcote, *or* Doultingcote, Bridge v. 2. 42, 44.
Dun v. 7. pt¹ft. 31.
Duncholm v. 7. pt¹ft. 63.
Dunelmen. episcoporum sepulchra in capitulo v. 8. 51 b. Episcopi Dunelmenses à tempore Ludovici Bellemont 53 a.
Dunestaple v. 1. 120. v. 6. 72.
D d 2 Dun-

- Dunstable v. 4. pt 2^d. 192 a.
 Dunstaple v. 7. pt 1st. 1.
 Dunevet, *or* Knevet v. 6. 63.
 Duncuet. *See* Launston.
 Dunewich v. 4. pt 1st. 47.
 Dunham v. 8. 108 a.
 Dunkeswelle v. 2. 59.
 Dunmere v. 2. 76. v. 3. 1, 95.
 Dunnington v. 1. 24, 27.
 Dunnintoun v. 2. 6.
 Dunokes Welle (S.) v. 5. 62.
 Dunstane v. 6. 3.
 Dunstaneborowgh v. 7. pt 1st. 76.
 Dunster v. 2. 61, 62.
 Dunton v. 3. 60.
 Dunwen (S.) v. 5. 13.
 Dutton v. 7. pt 1st. 43.
 Duresme v. 8. 52 b. *See* Dirham.
 Durford v. 3. 72.
 Duvelais R. v. 4. pt 1st. 74.
 Dyddenham v. 3. 84.
 Dymok v. 5. 34.
 Dymmok v. 7. pt 1st. 52.
 Dynemore v. 4. pt 2^d. 176 b.
 Dynllayen v. 5. 41.

E

- Eadburga (S.) v. 8. 96 a.
 Eadfridus Epif. Lindisf. v. 6. 35.
 Eanfleda v. 8. 85 b.
 Eanfridus v. 8. 96 a.
 Eanfwide (S.) v. 7. 141 A. v. 8. 95 b.
 Eanus v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Eata (S.) v. 8. 68 a.
 Eaton v. 4. pt 2^d. 178 a.
 Ebba (S.) v. 8. 96 a.
 Ebbingford, *or* Esford v. 2. 73.
 Eboith R. v. 6. 24.
 Ebouith R. v. 4. pt 1st. 52.
 Ebor. sedes v. 8. 53 a. Ebor. archiepiscoporum aliorumque aliquot in ecclesia cathedrali sepultorum nomina 56 a. Ex libr. de archiepisco-
 pis Ebor. eccles. usque ad mortem Thurstini 56 b.
 Ebrardus v. 6. 36.
 Ebroinus v. 8. 98 b.
 Ecbright (King) v. 1. 74.
 Eccha v. 8. 80 a.
 Eccleshaul v. 7. pt 1st. 36, 37, 38.
 Ecfridus rex v. 6. 34.
 Ecgreduus ep. v. 8. 52 b.
 Ecmundetoun v. 4. pt 1st. 19.
 Edbalde, sunne of Ethelbert v. 7. 127 A.
 Edbaldus r. v. 8. 95 b. 98 b.
 Edbrithus v. 8. 97 a.
 Edburge v. 8. 75 a. 79 b. 80 a. 96 a.
 Edenewelle v. 3. 72.
 Edgar (King) v. 2. 15, 38, 39. v. 4. pt 2^d. 184 a. v. 5. 2. v. 7. pt 2^d. 64 a. v. 8. 82 b. 114 a.
 Edindone v. 6. 51.
 Editha v. 8. 79 b. 80 a. 81 a.
 Edmonds Cote Bridge v. 8. 74 b.
 Edmund. *See* Kent.
 Edmund of Langley v. 1. 4. v. 6. 81.
 Edmund (St.) v. 1. 28.
 Edmund, Earl of Richmond v. 6. 27.
 Edmund, Earl of Cornwaul v. 2. 12, 13, 77. v. 3. 1.
 Edmund, Earl of Lancaster and Leyrcester v. 6. 70.
 Edmundes v. 6. 32.
 Edmundus ep. Dunelm. v. 8. 51 b.
 Edmundus Irenside v. 3. 85.
 Edmundus martyr v. 8. 82 a, b. 96 a.
 Edmundus rex v. 8. 87 b. 95 b.
 Edmundus Senior v. 3. 85. v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Edredus ep. Dunelm. v. 8. 51 b.
 Edredus r. v. 3. 72.
 Edward v. 8. 95 b.

Edward

- Edward (St.) v. 2. 3.
Edward I. v. 1. 87, 105. v. 3. 27, 72. v. 6. 30, 34. v. 7. pt^{1st}. 69. v. 8. 53 b.
Edward II. v. 1. 87. v. 3. 37. v. 4. pt^{1st}. 6. pt^{2d}. 172 a.
Edward III. v. 1. 86, 88. v. 2. 7, 8, 11. v. 3. 29. v. 8. 82 b.
Edward IV. v. 1. 4, 16, 44, 112, 114, 119, 120. v. 3. 29. v. 5. 61. v. 6. 17. His mother v. 1. 5.
Edward VI. v. 3. 46.
Edward the Black Prince v. 2. 13. v. 6. 3.
Edward the Confessor v. 2. 24. v. 3. 38. v. 8. 93 a. Extract out of his Grant to the Cathedral Church of Excester v. 3. 35.
Edward D. of Buck. v. 6. 51. v. 7. pt^{2d}. 75 a.
Edward D. of Yorke v. 1. 5. v. 7. pt^{1st}. 18.
Edward the Martir v. 7. pt^{2d}. 64 b.
Edward Son of K. Alfred v. 3. 72. v. 8. 78 b.
Edwards v. 5. 37.
Edwinus v. 8. 80 b. 88 b.
Edwinus Comes v. 8. 67 a.
Edwinus rex v. 8. 56 b. 99 a.
Edwoldus v. 8. 96 a.
Egbertus Archiep. Ebor. v. 3. 62.
Egbertus rex v. 3. 72. v. 8. 75 b.
Egelwinus v. 8. 82 b.
Egeon rex v. 8. 87 b.
Egermont v. 7. pt^{1st}. 72.
Egremont v. 8. 66 b.
Egerton v. 7. pt^{1st}. 42, 43.
Eggecombe v. 3. 14, 22, 27.
Egge Wood v. 4. pt^{2d}. 180 a.
Egglins Ilan v. 4. pt^{1st}. 52.
Egglins Newith v. 4. pt^{1st}. 56.
Egidius Bp. of Saresbyri v. 4. pt^{1st}. 47.
Egleston v. 1. 94.
Egluis Epistil v. 5. 49.
Egmundus v. 8. 88 a.
Egwinus B. of Worcester v. 4. pt^{2d}. 168 b.
Egwinus mon. v. 8. 93 a.
Eilburge v. 4. pt^{2d}. 171 b.
Eillesford v. 4. pt^{2d}. 175 a.
Einerdale Forest v. 7. pt^{1st}. 70.
de Einerio v. 2. 17.
Eintwefel v. 4. pt^{1st}. 6.
Eiton, *or* Eyton Castel v. 2. 23. v. 5. 98. v. 7. pt^{1st}. 77.
Eiton-College v. 2. 2. v. 4. pt^{1st}. 50.
Eton Coll. v. 1. 12.
Eyeton College v. 3. 26.
Eyton v. 5. 35.
Ela, Countess of Warwick, v. 2. 19, 20.
Eldred v. 4. pt^{2d}. 171 b.
Elebridg v. 4. pt^{1st}. 58, 63.
Elenor (Queen) v. 5. 99.
Elianor (Q.) v. 8. 49 a.
Eleutherius Arel. ep. v. 8. 98 a.
Elferus v. 5. 2.
Elffeda v. 8. 96 a.
Eling. *See* Heling.
Eliotte v. 5. 28.
Elis v. 1. 29.
Elizabeth's (S.) College v. 3. 73.
Ella r. v. 8. 96 a.
Ellerton v. 5. 115.
Ellesburrowe v. 4. pt^{2d}. 192 a.
Ellesmere v. 5. 38.
Ellys ap. Richard v. 5. 34.
Elmelin. *See* New Castel.
Elmes v. 1. 6.
Elnig v. 8. 107 b.
Elphege v. 3. 72. v. 6. 3.
Elfing v. 4. pt^{1st}. 48.
Elstanus rex v. 8. 53 a.
Elfwaldus rex Northumbr. v. 7. pt^{2d}. 61 a.
Eltesle v. 1. 1.
Eltesley v. 8. 107 b.

- Elvet v. 8. 53 a.
 Elvet Bridge v. 1. 91.
 Eluel, *or* Eluelde v. 7. pt^{1st}. 27.
 Elwina v. 8. 96 a.
 Elwine v. 3. 4, 7.
 Elys uab Moriche v. 5. 48.
 Embleton v. 7. pt^{1st}. 77.
 Emington v. 4. pt^{2d}. 177 a.
 Emley Bridge v. 4. pt^{2d}. 191 b.
 Emma regina v. 3. 72. v. 8. 95 b.
 Engayne v. 1. 25. v. 4. pt^{1st}. 48.
 Engleby v. 8. 66 b.
 English Maylor v. 5. 33.
 Englyshe v. 8. 70 a.
 Engylwood Forest v. 7. pt^{1st}. 70.
 Enisenthle v. 5. 47.
 Eovesham v. 4. pt^{1st}. 46. v. 7. pt^{1st}. 23. v. 8. 75 b.
 Erchenfeld. *See* Herchinfeld.
 Erifi v. 3. 3.
 Erkenwaldus (S.) v. 8. 96 b. 97 a.
the Erles Hill v. 7. pt^{1st}. 8.
 Ermenberga v. 8. 100 a.
 Ermsius v. 8. 89 a.
 Erth (S.) v. 3. 7.
 Escuedamour v. 6. 22.
 Esford. *See* Ebbingford.
 Eske v. 7. pt^{1st}. 59, 69.
 Eskeninge v. 5. 25.
 Espec v. 6. 28.
 Espeke v. 1. 107, 118.
 Esse (*St.*) v. 2. 74. v. 3. 1, 95.
 Esseburne. *See* Esteburne.
 Esselega v. 6. 48.
 Effex v. 7. pt^{2d}. 65 a.
 Est Bere v. 3. 82.
 Estbrent v. 3. 86.
 Estbrenton v. 3. 26.
 Esteburne, *or* Esseburne v. 4. pt^{2d}. 170 a.
 Este Kent v. 6. 4.
 Estewoode v. 7. pt^{2d}. 75 a. 78 a.
 Estfelde v. 1. 39.
 Estgate v. 1. 79.
 Estlech v. 2. 21.
 Est Low v. 3. 7.
 Estmayne v. 3. 79.
 Eston v. 3. 73.
 Estoteville v. 1. 103.
 Estfax v. 4. pt^{1st}. 19. v. 8. 82 a.
 Est Tanfeld v. 1. 100.
 Est Thawän v. 4. pt^{1st}. 58, 61.
 Etel Castel v. 7. pt^{1st}. 77.
 Ethelbaldus v. 8. 94 a.
 Ethelbertus v. 8. 88. b.
 Ethelbertus, *sive* Etheldredus v. 8. 97 b.
 Ethelbertus m. v. 8. 87 b. 88 a, b. 89 a.
 Ethelbertus r. v. 8. 98 a.
 Ethelbright (S.) v. 5. 9.
 Ethelburga v. 8. 97 a.
 Etheldreda v. 8. 87 b.
 Etheldrede (King) v. 3. 55, 96.
 Ethelrede (K.) v. 8. 75 a.
 Etheldredus. *v.* Ethelbertus.
 Ethelfleda v. 4. pt^{2d}. 172 b.
 Ethelfridus r. v. 8. 96 a.
 Ethelingflet v. 4. pt^{1st}. 19.
 Ethelmod v. 2. 38.
 Ethelmundus v. 4. pt^{2d}. 178 a. v. 8. 94 a.
 Ethelredus v. 4. pt^{2d}. 172 b. v. 8. 88 b.
 Ethelstan, *or* Athelstan (*King*) v. 2. 66, 75. v. 3. 5, 93. v. 6. 70. v. 8. 53 a. 93 a.
 Ethelthleda v. 4. pt^{2d}. 189 b.
 Ethelwaldus v. 8. 52 b. 88 b. 95 a.
 Ethelwolde, *or* Ethelwoldus v. 2. 15, 16. v. 6. 35. v. 7. pt^{2d}. 64 a. v. 8. 94 b. 96 a. 97 a. *vide* Mollo.
 Ethelwolph (King) v. 2. 48.
 Ethelwolphus, *sive* Adulphus r. v. 8. 97 b.
 Eva v. 4. pt^{2d}. 171 b. v. 8. 75 a.
 Evan v. 4. pt^{2d}. 179 b.
 Everard v. 2. 62.

Ever-

- Everchirch v. 2. 44.
 Everchriche v. 3. 87, 89.
 Evern R. v. 7. pt^{1st}. 34.
 Evers v. 1. 42.
 Eversby v. 6. 28.
 Evershot v. 3. 45.
 Evesham v. 4. pt^{2d}. 167 b. 168
 b. 170 a. 185 a.
 Euclides v. 2. 18.
 Eueri v. 5. 73.
 Eugenius pont. R. v. 8. 89 b.
 Eure v. 1. 77.
 Eustachius v. 8. 97 b.
 Ewelme v. 2. 5, 6, 7. v. 4.
 pt^{1st}. 6.
 Ewias v. 8. 84 a, b.
 Ewias Castle v. 4. pt^{2d}. 176 a.
 Ewis, *or* Ewrs, Harold v. 8.
 83 b. 84 a, b.
 Ewrs. *See* Ewis.
 Ex R. v. 2. 64. v. 3. 34.
 Bridges on it *ibid*.
 Excester, *or* Excestre v. 1.
 86, 87, 109, 119. v. 2. 64,
 67. v. 3. 32, 33, 34. Bp.
 there 36. Monuments in
 the Cathedral Church there
 32. Books in the Library
 of Excestre 35. *See* Ed-
 ward Conf. Excestre (Duke
 of) 27. Excester (Marquise
 of) 35, and v. 7. pt^{1st}. 67.
 Exford v. 2. 64.
 Exminstre v. 3. 35.
 Exmouthe v. 3. 31.
- F
- Fagan (S.) v. 4. pt^{1st}. 63.
 Fairfax v. 6. 14.
 Fairford v. 2. 22, 23, 25. v. 4.
 pt^{1st}. 48. v. 5. 2.
 Fala R. v. 3. 12, 13.
 Falconarius v. 3. 64.
 Falconbridge v. 1. 92.
 Falemouth v. 6. 65.
 Falemuth v. 7. 121 A.
 Fanhope v. 1. 119, 120.
 Fareham v. 3. 80.
 Farington v. 2. 21, 25. v. 5. 83.
 Faritius v. 7. pt^{2d}. 64 a.
 Farley v. 2. 33. *See* Castelle.
 v. 3. 84. v. 4. pt^{2d}. 172 a.
 v. 6. 9, 58. v. 8. 75 b.
 Farmar v. 1. 12.
 Farmer v. 4. pt^{1st}. 13, 17.
 Farne v. 5. 106. v. 6. 67. v. 7.
 pt^{1st}. 78.
 Farneham v. 3. 73.
 Ferneham v. 8. 51 b. 53 b.
 Fafeley v. 4. pt^{2d}. 190 a.
 Faversham v. 7. 144 A.
 Feversham v. 6. 10.
 Fauleffe v. 1. 11.
 Fawey, *five* Fowey v. 3. 14,
 15, 16, 17, 18. v. 7. pt^{1st}.
 21. pt^{2d}. 122 a.
 Fowey. *See* Fawey.
 Fowey R. v. 6. 74.
 Fayrewell v. 4. pt^{2d}. 189 a.
 Feckenham v. 4. pt^{2d}. 167 b.
 Fekenham Forest v. 7. pt^{1st}. 25.
 Feelde v. 7. pt^{1st}. 19.
 Felde v. 1. 5.
 Felding v. 6. 93.
 Felgildus v. 6. 35.
 Felice, Wife of Guido E. of
 Warwike v. 4. pt^{2d}. 165 b.
 Felix Burgund. v. 8. 98 b.
 Felton v. 6. 54. v. 7. pt^{1st}. 77.
 Fenne Castell v. 2. 42.
 Fenwik v. 7. pt^{1st}. 78.
 Fercher v. 8. 76 b.
 Feribay v. 1. 58.
 Fernhil. *See* Fernlege.
 Fernlege, *or* Fernhil v. 5. 9.
 Ferrars v. 1. 19. v. 4. pt^{1st}.
 47, 48. v. 7. pt^{1st}. 36, 40.
 Ferrares v. 6. 61, 76, 87, 88.
 v. 7. pt^{1st}. 36. v. 8. 109 b.
 Ferrers v. 4. pt^{2d}. 189 b.
 Ferres (Lord) v. 5. 28.

Fery-

- Fery-Bridge v. 1. 105.
 Ferrys upon Lindis R. v. 1. 32.
 Feverlege v. 5. 10.
 Fiacrius (S.) v. 8. 97 a.
 Fifelde. *See* Fyffeld.
 Fifflude v. 6. 52.
 Filolle v. 6. 53.
 Fimbarrus (S.) v. 3. 15.
 Fimford Bridge v. 4. pt^{2d}. 191 a.
 Finanus ep. v. 8. 97 a.
 Finche v. 6. 59. v. 7. 140 A.
 Fines v. 4. pt^{1st}. 17. v. 7. 140 A.
 Fines Ld. Dacres v. 4. pt^{1st}. 17.
 Finiox v. 6. 6, 7.
 Finkel v. 6. 26.
 Finkelo v. 7. pt^{1st}. 64.
 Finkeshal v. 8. 52 a.
 Finshed v. 1. 25.
 Fischarde v. 5. 29.
 Fischarton v. 3. 60, 96.
 Fischeburne v. 6. 33.
 Fisshar v. 6. 2^c.
 Fitton v. 2. 2. v. 5. 102. v. 7. pt^{1st}. 42.
 Fitzalane v. 8. 113 a.
 Fitz-Gerald v. 4. pt^{1st}. 19.
 Fitzgualtar v. 1. 105. v. 4. pt^{1st}. 4. v. 8. 66.
 Fitzwalter (Lord) v. 6. 46. v. 7. pt^{1st}. 18.
 Fitzguarine v. 6. 74. v. 8. 108 a.
 Fitz Harding v. 6. 56.
 Fitz Haymo v. 6. 96, 97.
 Fitzhugh v. 1. 100. v. 5. 114, 115. v. 6. 53. v. 8. 65 b.
 Fitzjames v. 2. 46, 50. v. 6. 56, 61. v. 8. 113 b.
 Fitzneelee v. 6. 72.
 Fitz Nicolle, *or* Nicolas v. 3. 46. v. 6. 56.
 Fitz Payne v. 2. 48. v. 3. 90. v. 6. 52, 54. v. 7. pt^{1st}. 66, 67.
 Fitz Peter v. 6. 70.
 Fitzrandolp v. 1. 96. v. 8. 54 b. 56 a. 67 a.
 Fitzwarine v. 6. 74. v. 7. pt^{2d}. 65 a. 68 b.
 Fitzwilliams v. 1. 39. v. 2. 68. v. 3. 14. v. 6. 73. v. 7. pt^{1st}. 52. v. 8. 49 a.
 Fivebridge v. 7. pt^{2d}. 80 b.
 Fizalan v. 6. 63.
 Fladbury v. 4. pt^{2d}. 169 a.
 Flamborow v. 1. 57, 68.
 Flaxley v. 8. 76 b.
 Flaxley Abbey v. 4. pt^{1st}. 22, 173 b.
 Fleming v. 3. 40. *See* Mohun. v. 4. pt^{1st}. 76. v. 5. 61. v. 6. 28. v. 8. 49 a. 113 a.
 Flemingeston, *or* Flemiston v. 4. pt^{1st}. 69.
 Flemiston. *See* Flemingeston.
 Flete v. 7. pt^{1st}. 56.
 Flore v. 6. 93.
 Florein (S.) v. 5. 75.
 Flour v. 1. 11, 103, 104.
 Foderingey v. 1. 4, 31, 116.
 Fogge v. 6. 2.
 Fokerby v. 4. pt^{1st}. 19.
 Fokingham v. 1. 28.
 Folcardus Monachus v. 5. 99.
 Foliot v. 6. 45. v. 8. 78 a, b. 79 a. 86 a. 87 a.
 Folkestone, *or* Fulchestane v. 6. 7, 11. v. 7. 132, 141 A.
 Fonmone v. 4. pt^{1st}. 62.
 Fontaine v. 3. 2.
 Fontaines Abbay v. 5. 115.
 Foord Castle v. 7. pt^{1st}. 77.
 Force v. 3. 4, 5.
 Forde v. 3. 42. v. 6. 10.
 Fordebridg v. 7. pt^{1st}. 37.
 Fordeham v. 8. 53 b.
 Fordehampton v. 6. 94.
 Fording v. 3. 47, 60, 96.
 Fordingbridge v. 3. 72.
 Fordwic v. 7. 144 A.
 Forests. *See* Leicestershire.
 Forne v. 2. 18. v. 3. 13.

- Fors in Wendeslay Dale v. 8.
 67 a.
 Forten v. 3. 80.
 Fortescue v. 3. 3, 26. v. 4. pt 1st.
 19. pt 2^d. 168 b. v. 6. 94.
 v. 7. pt 2^d. 62 a.
 Fortibus (Isabella de) v. 3. 24,
 35.
 Fofs way v. 5. 65.
 Fosse Way v. 2. 25, 26.
 Fosse Dike v. 1. 32, 34, 35.
 Fosse Nunnery v. 1. 35.
 Foster v. 6. 40, 41.
 Fovington v. 3. 61.
 Foulbure v. 2. 38.
 Fowlar, *or* Fowler v. 2. 8, 9.
 v. 8. 50 a.
 Fowleciste v. 7. pt 1st. 43.
 Fox v. 1. 82. v. 3. 71, 87. v.
 8. 76 a. 77 b.
 Foxley v. 4. pt 1st. 3.
 Foye v. 4. pt 2^d. 172 a.
 Francis v. 4. pt 2^d. 181 a.
 Frank v. 5. 114.
 Frauncys v. 7. pt 1st. 8.
 Framelingham v. 6. 36, 41.
 Fraw, *or* Frome R. v. 3. 47. The
 Course of it *ibid.* See Frome.
 Fredwald v. 4. pt 2^d. 192 a.
 Fredewaldus rex v. 8. 79 b.
 Fredoll v. 4. pt 1st. 72.
 Fremingtun v. 2. 67. v. 3. 92.
 Fremunde (St.) v. 6. 72.
 Fremundus v. 8. 97 a.
 Fresh fore Bridge v. 7. pt 2^d.
 67 b.
 Frestan v. 1. 109.
 Frevile v. 4. pt 2^d. 189 b.
 Friskency v. 7. 204 A.
 Fristok v. 3. 93.
 Friston v. 8. 110 a.
 Frithe v. 2. 48.
 Fritheswiglia v. 3. 72.
 Frodingham-Bridge v. 1. 69.
 Frogenhale, *or* Frogenolle v. 6.
 27.
 Vol. 9.
- Frogenolle. See Frogenhale.
 From Water v. 6. 14.
 Frome v. 2. 32, 33. v. 3. 86.
 See Fraw.
 Frome Celwod v. 7. pt 2^d.
 73 a, b.
 Fromeselwood v. 7. pt 2^d. 78 a.
 Frome Toun v. 3. 47.
 Fromey v. 5. 10.
 Fromont v. 3. 85, 86.
 Froncester v. 8. 76 b.
 Froncester. See Froucester.
 Froucester, *five* Froncester v. 4.
 pt 2^d. 172 a, b.
 Frossart v. 6. 60.
 Frost v. 1. 55.
 Frosterley v. 1. 79.
 Fulbrightus v. 5. 2.
 Fulbroke v. 8. 74 b.
 Fulbroke Castle and Parke v. 4.
 pt 2^d. 166 b.
 Fulburne v. 1. 22.
 Fulchestane. See Folkestone.
 Fulco v. 8. 81 b.
 Fulfirse v. 7. pt 1st. 15.
 Fulford v. 3. 3.
 Fulgeham v. 6. 72.
 Furnes v. 7. pt 1st. 68.
 Furnis Abbay v. 5. 85.
 Furnival, Furnivalle, Furneval
 v. 1. 106. v. 5. 92. v. 8. 73 b.
 Fyffeld, Fyffede, *or* Fifede v. 4.
 pt 1st. 2, 3.
 Fyffede. See Fyffeld.
 Fyrreland v. 6. 66.

G

- Gadington v. 1. 13.
 Gage v. 4. pt 1st. 13.
 Gaflogeon v. 5. 41.
 Gaiesdine v. 8. 80 a.
 Gainesborough v. 1. 36.
 Gaynesborow v. 7. pt 1st. 52.
 Gainesford v. 1. 35, 93.
 Gaire Bridge v. 3. 9, 26.
 E c

Gare

- Garebridge. *See* Gaire Bridge.
 Gaius v. 8. 80 a.
 Galfredus v. 8. 67 b.
 Galfridus ep. Dunelm. v. 8. 51 b.
 Galfridus ep. Hereford v. 8. 77 b.
 Gallor v. 2. 47. v. 3. 90.
 Galthe Caurde v. 4. pt 1st. 60.
 Galtres v. 1. 74.
 Galweth v. 8. 54 a.
 Gamage v. 4. pt 1st. 60, 71.
 pt 2^d. 172 a. v. 8. 75 b.
 Gamages v. 6. 48.
 Gambon. *See* Gamon.
 Gamon, *or* Gambon v. 2. 60.
de Gandavo v. 3. 63.
 Garan fl. v. 5. 9.
 Garaw v. 7. pt 1st. 64.
 Garlande v. 7. pt 2^d. 78 a.
 Garlike, *alias* Pengarlike v. 3. 4.
 Garstane v. 5. 84.
 Garthkiny v. 5. 74.
 Gartonensis (Guil.) v. 1. 107.
 Gascoyne v. 1. 47, 80. v. 2. 35.
 v. 5. 103, 114. v. 8. 52 a.
 Gaspar D. of Bedeford v. 4. pt 1st. 62, 76.
 Gateacre v. 5. 31.
 Gaveston v. 5. 103.
 Gau v. 6. 52.
 Gaufridus v. 8. 81 b.
 Gaundeles R. v. 1. 78.
 Gaunston v. 3. 30.
 Gaunte v. 1. 84, 86, 87. v. 6. 100. v. 8. 67 b.
 Gaunte (John a). v. 4. pt 1st. 40. v. 8. 49 a.
 Gawnt v. 7. pt 2^d. 69 b. 70 a.
 Gedeney v. 7. pt 1st. 52.
 Gelling, *alias* Gilling, Creke v. 3. 9.
 Geneville v. 4. pt 1st. 11. pt 2^d. 181 a.
 Genles R. v. 4. pt 1st. 56.
 George Henton v. 2. 55.
 George (S.) v. 4. pt 1st. 64.
 Gerarde v. 7. pt 1st. 56.
 Gerardus arch. Ebor. v. 8. 56.
 Gerardus ep. Heref. v. 8. 77 b.
 Germaines (S.) v. 3. 19, 20. v. 7. 123 A.
 Germoke (S.) v. 3. 4.
 Geron's (S.) v. 3. 13.
 Gervalx v. 1. 96. v. 6. 24.
 Gervalx Abbay v. 5. 115.
 Gervasius Cantuar. v. 8. 97 b. 98 a.
 Gervasius's Life of King Steph. v. 6. 64.
 Gervasius monach. v. 8. 90 b.
 Geteshed v. 1. 83. v. 7. pt 1st. 78.
 Gibbes v. 2. 39.
 Gibcliffe. *See* Guycliffe v. 8. 73 a.
 Gibon v. 4. pt 1st. 60.
 Gibthorp v. 1. 41.
 Giffard v. 1. 51. v. 4. pt 1st. 49. pt 2^d. 179 b. 180 a. v. 6. 74. v. 7. pt 1st. 8, 36. v. 8. 75 a.
 Giffart v. 8. 111 a, b.
 Gigles v. 8. 112 a.
 Giguran v. 4. pt 1st. 60.
 Gilbert v. 2. 45, 47. v. 3. 87. v. 8. 77 a. 79 a.
 Gilberte v. 6. 52, 76.
 Gilbert E. of Penbroke v. 8. 76 a.
 Gilbert (Mount.) *See* Wreken.
 Gilbertus comes Gloc. & Heref. v. 6. 76.
 Gilbertus Universale v. 8. 97 a.
 Giles v. 4. pt 1st. 69.
 Gilestoun v. 4. pt 1st. 69.
 Gillesborow v. 1. 11.
 Gilling. *See* Gilling.
 Gillinge v. 8. 67 a.
 Gillingham v. 6. 52.
 Gilys (St.) v. 2. 68.
 Gindene v. 1. 100.
 Ginokes (S.) v. 3. 17.
 Giraldus abbas Croneburne v. 6. 82.
 Giraldus arch. Menev. v. 8. 101 a.

- 101 a.
 Giraldus Cambrensis v. 5. 67,
 70. v. 8. 83 b. 84 b. 87 b.
 Girath. *See* Avon Ederne.
 Girdelington v. 4. pt 1st. 19.
 Girt v. 5. 93.
 Gifeland v. 1. 46.
 Gisfart v. 8. 56 a.
 Gislebertus Heref. ep. v. 8. 88 b.
 Glade v. 4. pt 1st. 54.
 Gladusa v. 8. 85 a.
 Gladuse Duy v. 4. pt 1st. 11.
 Glamorganshire v. 4. pt 1st.
 57. The Kefinnithes of it
ibid. Commotes there 56.
 Glanvill v. 8. 101 a.
 Glasbroke R. v. 7. pt 1st. 56.
 Glascoit v. 5. 56.
 Glascumbe v. 5. 3.
 Glasfenith v. 3. 11.
 Glefnith v. 3. 11.
 Glendour v. 4. pt 2^d. 181 a.
 Glesse Rode v. 7. pt 1st. 31.
 Gleffenbyri v. 2. 42, 43. v. 7.
 pt 1st. 19. pt 2^d. 76 a. 78 a.
 79 b. 80 b.
 Glastenbury Church v. 3. 85.
 Monuments there 85, 86.
 Gleston Castell v. 8. 109 a.
 Glin v. 6. 38.
 Glin Corrug v. 4. pt 1st. 55.
 Glin Rotheney v. 4. pt 1st.
 60, 61.
 Glinboch v. 5. 69.
 Glindale v. 7. pt 1st. 81.
 Glindour (Owen) v. 5. 3, 13,
 35, 69, 72. v. 7. pt 1. 27.
 Glyndour (Owen) The Names
 of some of his Ancestors
 v. 5. 44.
 Glinog v. 4. pt 1st. 60.
 Glinton v. 4. pt 1st. 17.
 Gloucester, *or* Gloucester v. 4.
 pt 2^d. 170 b. 171 a. 172 a.
 175 b. 180 a. 185 a. v. 8.
 75 a, b. 76 a. 83 a.
 Glocestre v. 5. 2, 64, 100.
 Several things about the
 Honour and Earldom of
 Glocestre in the account of
 Tewkesbyri v. 6. 81. & seqq.
 Glocestreshire. Market Townes,
 Castelles and Rivers in it
 v. 5. 64.
 Glovernia. v. 3. 37.
 Gluvias (S.) v. 3. 11.
 Glyne R. v. 7. pt 1st. 79.
 Glynne v. 3. 3, 8.
 Gnaresburg, *or* Knaresburgh
 v. 1. 102, 103.
 Gnaverflak v. 3. 5.
 Godescaleus v. 8. 88 b.
 Godmeston v. 6. 52.
 Godhurste v. 4. pt 1st. 50.
 Godiva v. 8. 79 a.
 Godolcan v. 3. 3, 4, 5, 6, 7, 8.
 Godrike v. 6. 21.
 Godryve v. 7. 118 A.
 Godwald (St.) v. 4. pt 2^d. 184 b.
 Godwicius v. 8. 80 b.
 Godwinus v. 8. 98 b.
 Gogurne v. 5. 75.
 Goker, *or* Koker R. v. 5. 84.
 Golafer v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Golaffre v. 4. pt 1st. 2, 3, 4, 5.
 Golafre-Bridge v. 2. 44. v. 3. 87.
 Goldclif v. 5. 6.
 Goldclive v. 6. 83.
 Goldclyve Priorye v. 8. 70 a.
 Goldefmithe v. 1. 51.
 Goldestone v. 6. 3.
 Goldewelle v. 6. 3.
 Goldoun. *See* Wuluedon.
 Golflete v. 1. 57.
 Good v. 3. 11, 32.
 Goodelak (S.) v. 8. 52 a.
 Goodman v. 4. pt 2^d. 170 b.
 v. 8. 75 b.
 Gorge v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Goring v. 6. 17, 18, 32.
 Gosford Bridge v. 4. pt 2^d. 191 a.
 Gosport v. 3. 80.

- Gostewik v. 1. 118, 119.
 Gough v. 5. 48.
 Gourney v. 3. 91.
 Gower v. 1. 73. v. 6. 15, 61, 93.
 Grace of Dew v. 5. 12.
 Gracedoin, *or* Trody v. 4. pt 2^d. 176 b.
 Grafton Parke v. 4. pt 2^d. 186 a.
 Graie v. 6. 11, 38, 65, 68.
 Gray v. 1. 19, 119, 120. v. 3. 22. v. 5. 47, 102. v. 7. pt 2^d. 62 a. 68 a.
 Gray (Lord) v. 7. pt 1st. 35.
 Grey v. 7. pt 1st. 44, 77. v. 8. 56 b. 107 b. 109 a, b.
 Graineville. *See* Grenefeld.
 Graneville. *See* Grenefeld.
 Graneville v. 2. 77.
 Graistun, *or* Greistun v. 3. 94.
 Granborow v. 3. 12.
 Grandifon v. 3. 32, 33, 36, 37, 38. v. 8. 86 b.
 Grandifonus (Jo.) v. 3. 35. *Ex ejus Legenda Sanctorum ibid.*
 Grantelham v. 1. 29, 32. v. 7. pt 1st. 48.
 Gravener v. 4. pt 2^d. 187 b.
 Gravelle, *or* Greville v. 4. pt 1st. 16, 17, 42. pt 2^d. 167 b. 168 a. v. 6. 19, 20.
 Greville. *See* Gravelle.
 Graunpond v. 3. 12.
 Graunson v. 8. 84 a, b.
 Graystok v. 1. 73. v. 8. 65 b.
 Graystok Castel v. 7. pt 1st. 72.
 Greatham v. 8. 52 a.
 Gref Islet v. 3. 13. v. 7. 122 A.
 Gregorius jun. ep. Rom. v. 3. 36.
 Gregorius Nazianzenus v. 3. 97.
 Gregorius pont. Ro. v. 8. 98 a.
 Gregorius 11. pont. Ro. v. 8. 101 b.
 Gregorius 12. pont. Ro. v. 8. 101 b.
 Greistun. *See* Graistun.
 Grene v. 1. 6. v. 6. 68.
 Grenefeld, Graineville, *five* Graneville v. 3. 2, 3, 6.
 Grenehaugh v. 5. 84.
 Grenes Northon v. 1. 6.
 Greneston Castelle v. 4. pt 1st. 61.
 Grenton v. 5. 113, 115.
 Gresby v. 8. 108 a.
 Gresforde v. 5. 84.
 Gresmont Castel v. 5. 9.
 Gresseham v. 6. 14.
 Gresse Holme v. 5. 27.
 Greston v. 3. 21. v. 7. pt 1st. 26.
 Gretey, *or* Gritey v. 1. 95.
 Gretey R. v. 5. 115.
 Griffin Prince of Wales v. 4. pt 2^d. 174 b.
 Griffithe v. 4. pt 2^d. 168 b. v. 5. 37, 41, 44, 48, 50. v. 6. 69. v. 7. pt 2^d. 68 b. 76 a.
 Griffith ap Robert v. 5. 48.
 Griffith fil. Rhessi v. 8. 113 a.
 Grigge v. 1. 55.
 Grimbertus v. 8. 87 b.
 Grime v. 6. 62.
 Grimesby v. 7. pt 1st. 50. 122 A.
 Grimesthorpe v. 1. 26.
 Griphine v. 1. 13.
 Griphinus rex v. 8. 85 a.
 Grisei fratres v. 8. 76 b.
 Gritey. *See* Gretey.
 Groby v. 1. 19.
 Grosevenour v. 5. 30.
 Grosscmount, *five* Grossenmouth v. 4. pt 2^d. 176 b.
 Grossenmouth. *See* Grosscmount.
 Grosted v. 8. 49 a.
 Groystane (Robertus de) v. 8. 51 b.
 Gruelle Thorp v. 1. 96.
 Guaine v. 5. 36.
 Gualterus Decanus Sarum v. 3. 64.
 Gualwin v. 5. 28.

Guarine v. 7. pt 1st. 53.
 Guente v. 6. 80.
 Guenwynmyrtheth v. 5. 49.
de Guerres v. 8. 82 a.
 Guerneke v. 2. 77.
 Guerro v. 8. 87 b. 88 b.
 Gueyn fl. v. 5. 29.
 Guido, Earl of Warwik v. 3.
 72. v. 4. pt 2^d. 165 b.
 Guido Tearchus v. 8. 67 b.
 Guidote v. 3. 77.
 Guily R. v. 5. 75.
 Guin Lewys v. 4. pt 1st. 56.
 Guiruy v. 5. 49.
 Guise v. 3. 89.
 Guitherik v. 5. 73.
 Guithin v. 5. 13.
 Guithumbre v. 5. 33.
 Guldeforde v. 3. 73.
 Gulielmus archiep. Ebor. v. 3.
 35. v. 8. 100 b.
 Gulielmus Bastard v. 5. 99.
 Gulielmus cog. longus v. 8. 83 a.
 Gulielmus comes Gloc. v. 8.
 83 a.
 Gulielmus Conq. v. 6. 82. v. 8.
 53 a. 67 a.
 Gulielmus 2. ep. Dunelm. v. 8.
 51 b.
 Gulielmus ep. Norwic. v. 8.
 82 a.
 Gulielmus filius Nigelli v. 8.
 81 b.
 Gulielmus, *sive* Ketellus, clericus
 S. Johannis Beverlac.
 v. 5. 99.
 Gulielmus Prior Lantonensis
 v. 8. 89 a.
 Gulielmus Rufus v. 6. 82. v. 8.
 52 b.
 Gullant v. 7. 122 A.
 Gundeleus (S.) v. 8. 85 a.
 Gundulphus v. 8. 100 a.
 Gunthorp v. 3. 89.
 Guortheren v. 5. 49.
 Gurmaſton v. 4. pt 1st. 38.

Gurney v. 2. 54. v. 7. pt 2^d.
 68 a. 68 b. 76 a. 78 a. *See*
 Baron.
 Guruay v. 6. 13.
 Gutheardus v. 8. 53 a.
 Guy-cliffe, *alias* Gib-cliffe v. 4.
 pt 2^d. 164 a. 165 b.
 Guyney v. 8. 49.

H

Hacham v. 3. 31.
 Hackluit, *sive* Heckluit v. 4.
 pt 2^d. 178 a, b.
 Haddon v. 6. 52, 53.
 Hadrianus Castellensis v. 8.
 77 b. 79 b.
 Haget v. 1. 48.
 Haghmon v. 5. 80. v. 7. pt
 1st. 33. v. 8. 113 a.
 Hagmondesham, *alias* Homer-
 sham *sive* Amerſham v. 4.
 pt 2^d. 192 b.
 Hagustaldensis ecclesiæ epis-
 coporum nomina v. 7. pt 2^d.
 61 a, b. Hagustaldensis pri-
 oratus 61 a.
 Haia (Walt. de) v. 8. 81 b.
 Hailestoun, *alias* Hellas v. 3. 8.
 Hailford v. 3. 9.
 Halamshire v. 5. 94.
 Haldenus v. 7. pt 2^d. 61 a.
 Haleden v. 5. 94.
 Hales v. 4. pt 2^d. 169 a.
 Hales Owen v. 4. pt 2^d. 182 b.
 v. 8. 108 a.
 Haly v. 4. pt 2^d. 164 a.
 Halydene v. 7. pt 1st. 73.
 Haly Eyland v. 7. pt 1st. 78.
 Haly Eylandshire v. 7. pt 1st. 81.
 Hamden v. 2. 55.
 Hamdene v. 6. 40, 67.
 Hamelchooke v. 3. 77.
 Hamelrife v. 3. 72, 78, 79.
 Hamersham v. 6. 38.
 Hamley v. 6. 80.

Hamp-

- Hamptel v. 7. pt 1st. 1, 3.
 Hampton v. 2. 67. v. 3. 72, 74, 75, 76, 77, 84. v. 4. pt 1st. 39. v. 7. pt 2^d. 68 b.
 Hampton-Court v. 1. 121, 123. v. 4. pt 2^d. 176 b. v. 7. pt 1st. 26.
 Hampton (Little) v. 6. 32.
 Hamstede v. 6. 23.
 Hanby v. 1. 55.
 Handeley v. 6. 93.
 Handford v. 7. pt 1st. 42.
 Hanging Langforde v. 3. 60.
 Hanham v. 7. pt 2^d. 67 b.
 Hanley, (*for* *san* Hauley) v. 4. pt 2^d. 172 a. v. 6. 80.
 Hanmere v. 5. 33, 34, 35.
 Hanney v. 7. pt 2^d. 65 a.
 Hanfard v. 7. pt 1st. 51.
 Hanfarde v. 4. pt 1st. 15.
 Hanflap v. 1. 12.
 Hanflaye v. 6. 69.
 Hanfun v. 1. 55.
 Haraldus r. v. 8. 99 b.
 Harburne, *or* Hurbertoun v. 3. 26, 28.
 Hardeknute v. 8. 52 b. 82 b.
 Hardinge v. 7. pt 2^d. 71 a.
 Hardingus v. 3. 65.
 Hardwike v. 4. pt 1st. 44.
 Harebaldus v. 8. 99 b.
 Harecourt v. 6. 74.
 Harestan v. 4. pt 1st. 14.
 Harford v. 5. 28.
 Harington v. 1. 114. v. 2. 52. v. 4. pt 1st. 6, 14. v. 6. 30, 37, 66. v. 7. pt 1st. 52. v. 8. 109 a.
 Haringworth v. 1. 14, 25.
 Härkeley-Bridg v. 2. 43.
 Harlanche v. 5. 42.
 Harleston v. 1. 31.
 Harley v. 4. pt 2^d. 181 b.
 Harman, *alias* Veisfy, B. of Excester v. 4. pt 2^d. 187 a, b.
 Harmer Pole v. 7. pt 1st. 34.
 Harneham v. 3. 60, 96.
 Harneshull v. 4. pt 2^d. 171 a.
 Harold Nunnery v. 7. pt 1st. 3.
 Haroldus v. 8. 82 b. 84 a, b.
 Harpeden v. 6. 41.
 Harper v. 7. pt 1st. 43.
 Harptre v. 7. pt 2^d. 68 b.
 Harte v. 6. 11.
 Hartebyriby v. 8. 76 a.
 Hartelake-Bridge v. 2. 42.
 Hartsbery v. 7. pt 1st. 24.
 Harwood v. 1. 48.
 Haselberge v. 2. 55.
 Haselbyri v. 2. 29.
 Haseldene v. 6. 47.
 Haseley v. 2. 7, 8, 17. v. 4. pt 2^d. 164 a. 191 b. v. 8. 73 a. 114 b.
 Haselhaw v. 3. 88.
 Hasille v. 1. 53.
 Hasilrig v. 1. 15, 24. v. 5. 102.
 Hastings v. 1. 15, 22, 70, 114, 115. v. 2. 47, 72. v. 3. 17. v. 4. pt 1st. 1. pt 2^d. 175 a. v. 5. 99. v. 6. 23, 48, 77. 87. v. 7. pt 1st. 17, 18, 50. pt 2^d. 62 a. 76 a.
 Hatfeld v. 6. 44. v. 8. 51 b. 53 b.
 Hatton v. 7. pt 1st. 43.
 Hatyra v. 8. 89 a.
 Haver v. 8. 81 a.
 Haverford v. 5. 28.
 Haverington v. 8. 66 b.
 Haughton v. 5. 31.
the Haul v. 3. 18.
 Haul v. 6. 37. v. 7. pt 1st. 52.
 Haule Castle v. 7. pt 1st. 23.
 Hauley. *See* Hanley.
 Hauley v. 8. 74 a, b. 75 b.
 Hauley's Haul v. 3. 28.
 Haulle v. 1. 29. v. 2. 30. v. 4. pt 1st. 48.
 Hawle. *See* De la Sale.
 Hawley v. 3. 29.
 Haultewesell v. 7. pt 1st. 74.
 Haulston. *See* Howton.

Haul-

- Haulton v. 7. pt 1st. 40.
 Hawarde v. 4. pt 1st. 16. v. 6. 46, 93.
 Hawberton v. 6. 12.
 Hay v. 4. pt 2^d. 175 b.
 The Hay v. 5. 72.
the VII. Hayes v. 7. pt 1st. 37.
 Hayder v. 1. 29.
 Hayford v. 1. 11.
 Hayle fl. v. 3. 4, 5.
 Hayles v. 7. pt 1st. 13.
 Hayles Abbaye v. 5. 2.
 Hayling v. 3. 72.
 Haymo, Erle of Glocester v. 4. pt 1st. 73, 76.
 Haynton v. 7. pt 1st. 52.
 Hayton v. 1. 49.
 Hackluit. *See* Hackluit.
 Heathfeld v. 1. 39, 40.
 Hecforth v. 4. pt 1st. 19.
 Hedda v. 3. 62.
 Heddon v. 1. 68.
 Hedington v. 4. pt 1st. 41, 42. v. 7. pt 2^d. 67 b.
 Hedle v. 7. pt 1st. 78.
 Hegannow v. 5. 48.
 Hegannoye Castel v. 5. 50.
 Heines v. 3. 32.
 Heiwood, *or* Heyford, Bridge v. 4. pt 2^d. 191 b.
 Helder car v. 7. pt 1st. 77.
 Hel Ketelles v. 6. 24.
 Helegh v. 1. 48.
 Helena (Johannes de S.) v. 7. pt 2^d. 65 a.
 Helenes (St.) Chapelle v. 1. 48.
 Helenesford v. 1. 48.
 Heling, *five* Eling v. 3. 19.
 Helke v. 8. 50 a.
 Hellas. *See* Hailestoun.
 Hellindon v. 4. pt 2^d. 192 b.
 Hell-Gille v. 8. 66 a.
 Helmelege v. 7. pt 1st. 24.
 Hely v. 1. 25. v. 7. pt 1st. 36.
 Hemely v. 7. 136 A.
 Hemingburge v. 1. 58,
 Hemiok Castel v. 6. 14.
 Hemmeswelle v. 4. pt 1st. 19.
 Hempstede v. 6. 38.
 Henbyri v. 7. pt 1st. 42.
 Henege v. 1. 36. v. 7. pt 1st. 52.
 Henley v. 2. 25. v. 4. pt 2^d. 167 b. 168 a, b. v. 7. pt 1st. 5, 26. pt 2^d. 62 a.
 Hene Dinas v. 5. 40.
 Hene Wy v. 5. 70.
 Henecastelle v. 4. pt 1st. 67.
 Hengham v. 4. pt 1st. 44.
 Henricus v. 8. 85 a.
 Henricus dux de Warwik v. 6. 83.
 Henricus ep. Wint. v. 8. 97 b. 100 a.
 Henricus Heremita v. 8. 85 a.
 Henricus pont. Rom. v. 8. 93 b.
 Henry D. of Lancaster v. 1. 17.
 Henry Earl of Lancaster v. 1. 17.
 Henry I. v. 1. 68. v. 2. 3, 18, 24, 25, 38, 53. v. 4. pt 2^d. 177 b. v. 6. 72. v. 8. 113 b.
 Henry II. v. 6. 25, 34. v. 8. 81 b.
 Henry III. v. 1. 85. v. 7. 140 A. v. 8. 76 a.
 Henry IV. v. 1. 85, 86, 91. v. 6. 3.
 Henry V. v. 1. 5, 86. v. 6. 34.
 Henry VI. v. 1. 12, 20, 85, 86, 114, 119, 120. v. 2. 8, 9. v. 4. pt 1st. 1. v. 5. 74. v. 6. 83.
 Henry VII. v. 1. 84. v. 2. 4, 7, 9, 15, 60. v. 3. 14, 25, 29, 81. v. 4. pt 1st. 19. pt 2^d. 188 a. v. 5. 81. v. 6. 27, 51. v. 8. 73 a.
 Henry VIII. v. 2. 9, 66. v. 3. 46.
 Henry (*Thomas*) v. 3. 88.
 Henton v. 2. 34. v. 6. 12. *See* George.
 Hepworth v. 1. 41.

- Heraldus v. 4. pt 2d. 174 a.
 Herberth. *See* Narbarthe.
 Herbertus v. 8. 93 a.
 Herbotelle v. 5. 102.
 Herchinfeld, *or* Erchenfeld v. 5.
 9.
 Herdwik v. 4. pt 2d. 163 a.
 Herebert v. 4. pt 1st. 61, 63,
 64. v. 5. 5, 69. v. 6. 30, 59.
 Herebertus comes v. 3. 35.
 Hereford v. 4. pt 2d. 173 b.
 174 a, b. 175 a, b. 185 a.
 v. 5. 9, 66. A Priory there
 10.
 Hereford v. 8. 76 b. 77 a, b.
 78 a, b. 79 a, b. 84 a. 86 a.
 Nomina episcoporum Here-
 ford 86 b. Palatia epif-
 copi Hereford 87 a. No-
 mina monaster. Hercforden.
 Diœc. 90 a. Limites Diœc.
 Heref. *ibid*.
 Herefordshire. Abbays there
 v. 5. 10. An account of
 several Particulars relating
 to the Description of this
 County v. 7. 149 A.
 Hereman v. 6. 15.
 Hereswida v. 8. 88.
 Hereuard v. 6. 48.
 Hering v. 6. 53.
 Herlwinus v. 8. 93 b.
 Heron v. 1. 15. v. 2. 9. v. 6.
 6, 10, 62. v. 7. 137, 144 A.
 Herperby v. 1. 75.
 Hertey v. 2. 68. v. 3. 93.
 Herthil v. 1. 49.
 Hertilpole v. 7. pt 1st. 63. v. 8.
 53 b.
 Hertland v. 2. 68, 73. v. 3. 93.
 Hertlebury v. 4. pt 2d. 172 b.
 Hethorpe v. 2. 34.
 Hexgreve v. 5. 93.
 Hexham v. 7. pt 1st. 75, 77.
 Heydun v. 4. pt 1st. 15.
 Heyford. *See* Heiwood.
 Heyle R. v. 3. 7.
 Heyles v. 3. 7.
 Heylston v. 7. 120 A.
 Heywood v. 4. pt 2d. 188 a.
 189 a.
 Hiatte v. 6. 77.
 Hichin v. 3. 78, 79.
 Hichin Stok v. 3. 73.
 Higden v. 1. 47.
 Higdenbrooke v. 7. pt 1st. 6.
 Highbridge v. 3. 91.
 Higheham v. 6. 28.
 Higheham-Ferrars v. 1. 2, 7,
 116.
 Hyham Ferres v. 5. 94.
 Higheworth v. 2. 21.
 Hilarie (S.) v. 3. 5.
 Hilarius Episc. v. 3. 62.
 Hilborow. *See* Æilborow.
 Hilda (S.) v. 8. 85 a. 88 b.
 Hildelitha v. 8. 97 a.
 Hill v. 4. pt 2d. 181 b.
 Hill Castle v. 8. 84 a.
 Hille v. 3. 25. v. 4. pt 1st. 19.
 Hillebyri v. 5. 54.
 Hillyngdon v. 8. 112 a.
 Hilton v. 3. 30. v. 4. pt 1st.
 17. v. 8. 50 a.
 Hinchingbroke v. 1. 1.
 Hinderskelle v. 1. 63, 73.
 Hinionith [*read* Hivionith] v. 5.
 41.
 Hinkeley v. 1. 24.
 Hinkesey Fery v. 7. pt 2d.
 62 a.
 Hinxey v. 2. 21.
 Hinmar v. 8. 52 a.
 Hirk R. v. 5. 83.
 Hirwen Urgan v. 4. pt 1st. 55.
 Hithe v. 6. 11. v. 7. 141 A.
 Hocnorton v. 7. pt 2d. 63 b.
 Hodeney R. v. 5. 67. v. 7.
 pt 1st. 27.
 Hodfak v. 1. 106.
 Hodleston v. 4. pt 2d. 170 b.
 Hodnet v. 4. pt 2d. 181 b.
 Hoele

- Hoele v. 5. 56.
 Hogan v. 5. 26.
 Hoke Park v. 3. 45.
 Hooke-Parke v. 6. 13.
 Hokstow Forest v. 4. pt 1st. 45.
 Holand v. 4. pt 1st. 38. v. 6.
 34. v. 7. pt 1st. 11, 15, 47.
 Market Townes there 49.
 Holand Priory v. 7. pt 1st. 55.
 Holland v. 1. 29.
 Holbeche v. 5. 39.
 Holcot (Robertus) v. 3. 62.
 Holcrofte v. 5. 83.
 Holcum v. 2. 11.
 Holdernes v. 1. 69.
 Holgate v. 7. pt 1st. 33.
 Holman v. 2. 65.
 Holmannus v. 3. 92.
 Holme v. 3. 47, 52.
 Holme Castel v. 6. 96.
 Holme Cultrayne v. 7. pt 1st. 71.
 The Holt v. 5. 34, 53.
 Homersham. *See* Hagmonde-
 sham.
 Hompton v. 8. 84 b.
 Hond dye v. 5. 70.
 Honington v. 3. 56.
 Honiton v. 3. 39, 40.
 Honorius v. 8. 56 b. 85 a. 100 a.
 Hope, *alias* Quene Hope v. 5.
 38.
 Hopton v. 4. pt 1st. 19, 42.
 Hopton Corbet v. 7. pt 1st. 33.
 Hopwais v. 4. pt 2^d. 189 a.
 Horeham Haule v. 4. pt 1st. 50.
 Horesley v. 6. 21, 52, 54. v. 7.
 pt 2^d. 79 b.
 Horsey v. 2. 50. v. 3. 91. v. 7.
 pt 2^d. 80 a.
 Horelton v. 7. pt 1st. 44.
 Hores-Toun v. 2. 63.
 Horestun v. 3. 94.
 Horethorn v. 2. 50.
 Horman v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Horne v. 4. pt 1st. 5. v. 6. 18.
 v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Vol. 9.
 Horneby v. 5. 114. v. 8. 54 b.
 56 a.
 Horne Castelle v. 6. 66. v. 7.
 pt 1st. 50.
 Horner v. 7. pt 2^d. 78 a.
 Hornesey v. 1. 57, 68.
 Horfeley v. 7. pt 1st. 15.
 Horton v. 2. 30, 31, 71. v. 3.
 56. v. 4. pt 2^d. 172 a. v. 7.
 pt 2^d. 72 a. v. 8. 75 b.
 Horwoodde v. 6. 76.
 Hofier v. 4. pt 2^d. 179 a.
 Hospitals &c. in several Parts
 of England v. 7. 145 A.
 Hoveden. *See* Houghden.
 Hoveden-shire. *See* Hough-
 den-shire.
 Houby v. 6. 65.
 Houghden, *or* Hoveden v. 1.
 57, 58.
 Houghden-shire, *or* Hoveden-
 shire v. 1. 57.
 How v. 1. 2. v. 4. pt 1st. 13.
 Howard v. 6. 46, 56.
 Howwike v. 7. pt 1st. 76.
 Hubba v. 8. 80 a. 94 b. 97 a.
 Hubertus v. 3. 65.
 Hubertus arch. Cant. v. 8. 97 b.
 Hubley v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Hudde (Robyn) v. 5. 91.
 Hudde's (Robin) Bay v. 1.
 57, 68.
 Hudelstan v. 8. 75 b.
 Hugford. *See* Hungford.
 Hugforde v. 4. pt 2^d. 164 a.
 Hughe Bp. of Bath v. 2. 40.
 Hughegurway v. 5. 41.
 Hugo v. 8. 85 a.
 Hugo comes Cestr. v. 8. 93 b.
 Hugo dux v. 6. 81.
 Hugo ep. Linc. v. 8. 78 a.
 Hugo (S) v. 8. 49 a.
 Huhekaihach v. 4. pt 1st. 57.
 Hul v. 6. 101.
 Hulle v. 1. 68, 69, 70.
 Humframville v. 5. 102, 106.
 F f Hum-

- Humfrevill v. 8. 52 a.
 Humfrede v. 6. 13.
 Humfridus Dux Glocestriæ v. 5.
 100. v. 6. 28.
 Hundesgate v. 1. 47.
 Hundeslane v. 1. 123.
 Hundeslawe v. 2. 1.
 Hungarforde v. 7. pt 2d. 65 b.
 Hungreford, *or* Hungreforde
 v. 1. 17. v. 2. 23, 30, 32,
 33, 47, 72. v. 3. 63, 64,
 84. v. 6. 53, 77. v. 7. pt
 2d. 76 a.
 Hungate v. 6. 17.
 Hungford, *or* Hugford v. 8. 73 a.
 Hunt, *or* Hunte v. 4. pt 1st.
 17, 44.
 Huntendun v. 2. 2.
 Huntendune (Lord) v. 3. 95.
 Huntendunshir v. 1. 6. v. 4.
 pt 1st. 48. The limes of
 it *ibid.* & 49.
 Huntingdon v. 5. 3, 92.
 Huntingdon (Earl of) v. 1. 21.
 Huntingdune v. 4. pt 1st. 49.
 Huntingfelde v. 6. 59.
 Hurbertoun. *See* Harburne.
 Hurley v. 2. 5. v. 7. pt 2d.
 62 a.
 Hurfley v. 3. 74.
 Hurste v. 3. 78, 79.
 Hufce v. 3. 84.
 Hufe R. v. 1. 118.
 Hufe, *or* Hufey (Lord) v. 7.
 pt 1st. 48, 49.
 Hufey v. 1. 26, 30. v. 7. pt
 2d. 72 a.
 Hufce v. 2. 33.
 Hutten v. 1. 77.
 Huttun v. 7. pt 1st. 78.
 Huthome v. 1. 51.
 Huttoft v. 3. 77.
 Hyghhed Castel v. 7. pt 1st. 72.
- I
- Iä v. 3. 7.
 Jasper D. of Bedford v. 4. pt
 2d. 170 a.
 Icanno v. 1. 33.
 Idille v. 1. 40.
 Iës (S.) v. 3. 7, 8.
 Ikeford Bridge v. 7. pt 1st. 7.
 Ikelington Priory v. 6. 43.
 Ilchester v. 6. 54.
 Ilchestre v. 2. 50, 51.
 Ilminstre v. 2. 51.
 Inegelramys v. 1. 94.
 Ingelfeld v. 4. pt 1st. 3.
 Ingresby v. 1. 22.
 Ingreyne v. 7. 130 A.
 Inguare v. 8. 80 a. 94 b. 97 a.
 Iniscaw v. 3. 6.
 Inischawe v. 7. 118 A.
 Inis Mirach v. 5. 50.
 Inispir v. 5. 26.
 Inispriuen v. 7. 120 A.
 Inis Sidwale v. 5. 50.
 Inkepenne v. 3. 70.
 Innocentius 3. Ro. pont. v. 8.
 101 a.
 Inon v. 4. pt 1st. 76.
 Inon, Baynon, *or* Baynam v. 6.
 27.
 Joanna comitissa Gloc. v. 8.
 98 a.
 Joannes rex v. 7. 61 A.
 Johannes rex v. 8. 97 b. 113 a.
 John (King) v. 1. 104. v. 3.
 27, 29. v. 6. 84, 95, 96,
 98. v. 7. pt 1st. 22.
 Jocelinus Ep. Sar. v. 3. 65.
 Jocelinus Ep. Well. v. 3. 89.
 Johannes Romanus archiep.
 Ebor. v. 8. 56 a.
 Johannes (S.) archiep. Ebor.
 v. 8. 56 b.
 Johel of Totenes v. 3. 92.
 John Bp. of Exeter v. 3. 32.
 John Earl of Somerset v. 3.
 55. John Duke of Somer-
 set *ibid.*
 John of Gaunt v. 3. 54.
- John

- John of St. Helens v. 7. pt 1st. 14.
 John of London v. 2. 77. v. 3. 1.
 John Prior of Norbury v. 4. pt 2^d. 190 b.
 John of Tours, Bp. of Bath v. 2. 38, 39, 41.
 John Treasurer of the Cathedral Church of Exeter v. 3. 32, 33.
 John's (St.) Bridge v. 2. 21. v. 3. 21.
 John uab Madok uab Poel v. 5. 48.
 John Wen uab Meridith v. 5. 48.
 Jolepe v. 4. pt 2^d. 167 a.
 Jorvalis monasterium v. 8. 67 a.
 Joyuns Gard Castle v. 8. 107 a.
 Ireland v. 7. pt 1st. 56.
 Irencester v. 5. 99.
 Irenham (*lege* Irham) v. 1. 28.
 Irford v. 1. 109.
 Irwel R. v. 5. 83.
 Irwel. *See* Byri.
 Iscurvay v. 5. 41.
 Ise Broke v. 3. 97.
 Ise, *or* Use, R. v. 7. pt 1st. 6, 13.
 Iselep v. 1. 6.
 Iselepe v. 6. 3.
 Islep v. 4. pt 2^d. 191 a.
 Isis v. 2. 25. v. 5. 64. v. 7. pt 1st. 4.
 Iskaihac v. 4. pt 1st. 57.
 Isleston v. 3. 31.
 Istin v. 4. pt 1st. 55.
 Istrate v. 4. pt 1st. 56.
 Isuria Brigantum v. 1. 102.
 Ivel v. 2. 50, 51, 57. v. 3. 91. v. 7. pt 2^d. 80 a.
 Ivel R. v. 6. 13. Bridges on it 34.
 Ivelton v. 3. 91.
 Iver Bridge v. 3. 96.
 Ivingho (Prioratus de) v. 3. 72.
 Ivy v. 3. 25.
 Ivy-Castle v. 4. pt 2^d. 169 a.
 Ivy Chirch v. 3. 69.
 Julers v. 3. 44.
 Juliette (S.) v. 3. 18.
 Juliane Bridge v. 3. 96.
 Julius Medices v. 8. 112 a.
 Just, *alias* Justini (S.) v. 7. 118 A.
 Juste (S.) Creke v. 3. 12.
 Justine Lord of Glamorganshire v. 4. pt 1st. 76.
 Justinianus Martyr v. 8. 85 a.
 Juveny v. 3. 91.
 Juverney v. 2. 52.
 Iwelege v. 6. 48.
 Iwius v. 8. 85 a.

K

- Kaedrain v. 4. pt 1st. 55, 57.
 Kaine Place v. 3. 21.
 Kair Kinnen Castell v. 8. 107 a.
 Katerik, *five* Keterik v. 5. 113, 116.
 Kayach v. 4. pt 1st. 52.
 Keina (S.) v. 8. 85 b.
 Keinelm Bp. of Hereford v. 4. pt 2^d. 174 b.
 Kellesthorp, *or* Skelsthorp v. 7. pt 1st. 51.
 Kelston v. 7. pt 2^d. 67 b.
 Kemmeis v. 4. pt 1st. 53.
 Kemmer v. 5. 42.
 Kempe v. 6. 2, 3.
 Kenchester v. 5. 66.
 Kendale v. 3. 3, 18. v. 5. 85.
 Kendale, *or* Kirby Kendale v. 7. pt 1st. 62.
 Kenelme v. 8. 108 b.
 Kenelmus v. 4. pt 2^d. 169 b.
 Kenelphus v. 4. pt 2^d. 169 b.
 Kenulphus v. 6. 80.

- Kene Water v. 4. pt 2^d. 177
 a, b.
 Kenelworthe v. 6. 73.
 Kenerel v. 3. 3.
 Kenerine, *vel* Keverine. *See*
 Piranes.
 Kenet R. v. 2. 4. v. 7. pt 2^d.
 66 a.
 Kenfik v. 8. 83 a.
 Kenfike R. v. 4. pt 1st. 67.
 Keninghaule v. 6. 64.
 Kenlet v. 7. pt 1st. 28.
 Kenmore v. 7. pt 1st. 62.
 Kenne v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Kennenn R. v. 5. 23.
 Kenon v. 4. pt 1st. 59.
 Kenor. *See* Cenor.
 Kenredus K. of the Merches
 v. 4. pt 2^d. 168 b.
 Kensan Broke v. 4. pt 1st. 62.
 Bridges on it 75.
 Kensham v. 7. pt 1st. 33.
 Kent (Colleges there) v. 6. 1.
 Kent (Edmund E. of) v. 4.
 pt 2^d. 176 b.
 Kent, the Excellencies of it
 v. 7. 135 A.
 Kent (the faire Maide of) v. 7.
 pt 1st. 19.
 Kent R. v. 7. pt 1st. 59, 62.
 Kenton v. 3. 35.
 Kenuyn, *or* Yrhendwr v. 5. 44.
 Kereg thetylluaine v. 5. 62.
 Keri R. v. 5. 85.
 Kery v. 7. pt 1st. 29.
 Kerikennen v. 5. 22.
 Kesten, Market Townes there
 v. 7. pt 1st. 47.
 Keswike v. 7. pt 1st. 71.
 Ketellus. *Vide* Gulielmus.
 Keterik. *See* Katerik.
 Ketering v. 1. 12. v. 5. 94.
 Kétton v. 6. 30.
 Keven Glasfe v. 4. pt 1st. 59.
 Keven Guingil v. 4. pt 1st. 59.
 Keven On v. 4. pt 1st. 56, 57.
 Keventles v. 6. 70.
 Keverines (S.) v. 3. 9. *See* Ke-
 nerine.
 Keuen De v. 5. 35.
 Keuenlles v. 7. pt 1st. 27.
 Keueryn (S.) v. 7. 120 A.
 Kexby v. 1. 49.
 Kibworth v. 4. pt 1st. 56. Gen-
 tilmen there *ibid*.
 Kiddermister v. 4. pt 2^d. 169
 b. 182 b. v. 7. pt 1st. 23.
 Kidlington v. 2. 20.
 Kidowen v. 7. pt 1st. 29.
 Kidwely, Cathweli, *or* Cadwe-
 li v. 5. 12, 24.
 Kight (Bishop) v. 7. pt 1st. 72.
 Kikellus v. 8. 52 b.
 Kiley v. 7. pt 1st. 71.
 Kiligrew v. 3. 3, 6, 10.
 Killarby v. 5. 114.
 Killingworth v. 4. pt 2^d. 191 a.
 v. 7. pt 1st. 26.
 Kilmington Bridge v. 3. 43.
 Kilpek v. 5. 9. v. 8. 83 b. 85 a.
 87 a.
 Kilrington, *alias* Colebroke v.
 6. 46.
 Kimoltoun v. 1. 2.
 Kineburge v. 4. pt 2^d. 171 b.
 v. 8. 75 a.
 Kinegilsus v. 8. 94 a.
 Kinemarch. *See* Kinemarth.
 Kinemarth, *or* Kinemarch v. 5.
 57, 59.
 Kinewaldus v. 3. 72.
 King v. 2. 39. v. 3. 87, 88.
 Kingsbridg v. 3. 30.
 Kingesland v. 4. pt 2^d. 177 a.
 178 a.
 Kinge's Sutton v. 4. pt 2^d.
 162 b.
 Kingesthorpe v. 1. 12.
 Kingston v. 2. 55. v. 3. 55.
 v. 6. 47.
 Kingston-Haul v. 3. 54.
 Kingston apou Hulle v. 1.
 52,

- 52, 53, 56.
 Kingston upon Tamise v. 6.
 25, 26, 30.
 Kinges Were v. 3. 30.
 Kingeswood v. 6. 47, 76.
 Kingett Southton v. 8. 88 a.
 Kinsbyri v. 7. pt 1st. 37.
 Kirkby v. 7. pt 1st. 61.
 Kirkby Kendale. *See* Kendale.
 Kirkby Malesart v. 1. 96.
 Kirkby Wisk v. 1. 75.
 Kirkeby v. 6. 58.
 Kyrkeby v. 5. 84. 93.
 Kirke Oswald Castel v. 7. pt
 1st. 72.
 Kirkham v. 1. 6, 63, 107, 109.
 Kirton v. 3. 39. v. 6. 60.
 Kiffington v. 3. 93.
 Kison v. 5. 85. v. 7. pt 1st. 67.
 Kitsun v. 6. 54.
 Kiwartun v. 3. 6.
 Knap v. 3. 89.
 Knappey v. 6. 26.
 Knaresburgh. *See* Gnares-
 burg.
 Knevet v. 6. 37. *See* Dunevet.
 Knife R. v. 5. 28.
 Knight v. 2. 41. v. 3. 87. v. 5.
 33. v. 7. 141 A.
 Knightele Poles v. 1. 11.
 Knightley v. 6. 46.
 Knighton v. 4. pt 2^d. 179 b.
 180 a. v. 5. 3.
 Knightton, *or* Trebuclo v. 7.
 pt 1st. 27.
 Knoille v. 6. 52.
 Knocking Castel v. 7. pt 1st. 32.
 Knolles v. 1. 43. v. 6. 74. v. 7.
 pt 1st. 43. pt 2^d. 62 a.
 Knollesley v. 7. pt 1st. 56.
 Knottesforde v. 7. pt 1st. 40.
 Koker. *See* Goker.
 Kydy, *See* Come.
 Kylligrin v. 3. 8.
 Kylwarbye v. 8. 78 a.
 Kyme v. 1. 34. v. 7. pt 1st. 48.
 Kyngs Southtown v. 7. pt 1st.
 13.
 Kyngs Wood Forest v. 7. pt 2^d.
 68 a. 72 b.

L

- La. *See* Lan.
 La Ville (Walterus de) v. 4.
 pt 1st. 47.
 Lacelles. *See* Lafcelles.
 Lacey, Lacy, *or* Lacye v. 1.
 24, 34, 43. v. 3. 32, 37.
 v. 4. pt 1st. 1. pt 2^d. 71 b.
 172 a. 174 a. v. 5. 59. v. 7.
 pt 1st. 15. v. 8. 75 a. 77 a.
 79 b. 89 a. 109 b.
 Lacharne, *or* Tale Laugharne
 v. 5. 22.
 Lacock v. 2. 29.
 Laden. *See* Loden.
 Lady. Our Lady in the Park
 v. 3. 19.
 Laine v. 3. 1.
 Laken v. 5. 31.
 Lambertus v. 8. 100 b.
 Lamburne, Lambourne, *or*
 Lanburne v. 7. pt 2^d. 65 b.
 80 a.
 Lamelin v. 3. 18.
 Lamle v. 7. pt 1st. 77.
 Lamporte v. 2. 53.
 Lan, *vel* La, Moran Creke v.
 3. 12.
 Lanamdeueri Castel v. 5. 22.
 Lanante v. 3. 7.
 Lancaster, *or* Lancastre v. 1.
 85, 119. v. 5. 85. v. 7. pt
 1st. 61, 68.
 Lancaster (D. of) v. 6. 45.
 Lancastre (Erle of) v. 4. pt
 1st. 38.
 Lancastershire. *See* Dales. &
 v. 7. pt 1st. 56.
 Landaf v. 4. pt 1st. 56, 58.
 Landevodug v. 4. pt 1st. 10.
 Lan.

- Landewi breui v. 7. pt 1st. 31.
 Lanercost v. 7. pt 1st. 71.
 Lanfrance Archbishop of Cant.
 v. 7. 144 A.
 Lanfrancus v. 8. 94 b. 96 a.
 Langdale v. 1. 49.
 Langdon v. 3. 3.
 Langdune v. 7. 127 A.
 Langeley v. 1. 92, 93, 121.
 v. 6. 88, 99. v. 8. 51 b.
 Langele v. 8. 53 b.
 Langer v. 5. 93.
 Langetofte v. 6. 34.
 Langeton v. 2. 49.
 Langhtoun v. 6. 3.
 Langton v. 3. 83. v. 4. pt 2^d.
 187 b. 188 b. v. 5. 83. v.
 7. pt 1st. 52, 56, 58, 79.
 Langton (Bishop) v. 7. pt 1st.
 37.
 Langtoun v. 1. 61.
 Langeville v. 4. pt 1st. 40. v.
 5. 28.
 Langfeld v. 1, 10.
 Langfelde Dale v. 7. pt 1st. 34.
 Langford. *See* Longeforde.
 Langforde v. 5. 83.
 Langland v. 4. pt 1st. 50.
 Langley v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Lanheron v. 3. 2.
 Lanhodeny v. 7. pt 1st. 27.
 Lankiby. *See* Trenergreg.
 Lanlithan v. 4. pt 1st. 69.
 Lanneden v. 5. 70.
 Lannhadein v. 5. 28.
 Lan Rayhayder v. 5. 57.
 Lanstoun v. 2. 69, 70, 72.
 Launston v. 3. 19, 21, 94.
 Launston, *or* Lastephan, *or* Du-
 neuet v. 7. 124 A.
 Lanstuphandun v. 3. 94.
 Lanteglise v. 3. 18.
 Lanternham v. 5. 6.
 Lanthony Priory v. 4. pt 2^d.
 171 a. 173 a.
 Lantian v. 3. 16.
 Lantriffent v. 4. pt 1st. 60.
 Lantwardine v. 4. pt 2^d. 179 b.
 Lanyhorne v. 3. 12.
 Lan Vair v. 5. 5.
 Lascelles, *or* Lacelles v. 1. 71,
 75. v. 5. 116.
 Lasfy v. 3. 54.
 Latham v. 6. 37. v. 7. pt 1st.
 56.
 Latimer v. 1. 64, 92, 117.
 v. 4. pt 2^d. 186 a. v. 6. 53.
 v. 8. 54 b. 71 b. 73 a. 112 a.
 Launde v. 5. 93, 94.
 Laundon v. 7. pt 1st. 3.
 Launford v. 7. pt 1st. 50.
 Laurence v. 7. 127 A.
 Laurence (St.) v. 2. 77. v. 3. 2.
 Lay R. v. 4. pt 1st. 64. No-
 table Bridges on it 74.
 Layton v. 1. 116.
 Le, *or* Lee v. 3. 24. v. 4. pt
 2^d. 175 b. v. 5. 31. v. 7.
 pt 1st. 42, 56.
 Le Forest v. 1. 23.
 Lean Minster v. 6. 69.
 Lecheford. *See* Lacheford.
 Lechelade v. 2. 22.
 Ledbyri v. 8. 87 a.
 Ledewik Broke v. 7. pt 1st. 34.
 Ledis v. 7. pt 1st. 54.
 Leedes v. 6. 5.
 Legeolium v. 1. 42.
 Leghe v. 1. 29.
 Leicester v. 4. pt 2^d. 191 a.
 Leircester. *See* Leyrcester.
 Leigh v. 4. pt 2^d. 191 b.
 Leighton v. 1. 3. v. 5. 30.
 Lekenfeld v. 1. 49, 50.
 Lekne v. 8. 75 a.
 Leland, *or* Lelande v. 5. 83.
 A Note about the time of
 his writing some Part of
 his Itinerary v. 7. pt 1st. 69.
 Lelandshire v. 5. 83. Market
 Townes there v. 7. pt 1st. 58.
 Leyland v. 7. pt 1st. 56. v. 8. 70 b.
 Le-

- Leman v. 3. 29.
 Leme R. v. 4. pt 2d. 191 a.
 v. 7. pt 1st. 26.
 Leming v. 5. 115.
 Lemington v. 6. 53.
 Limington v. 2. 50, 52. v. 3. 91.
 Lemster. *See* Leominster.
 Lenthall, *or* Leonshall v. 4.
 pt 2d. 175 b.
 Lentalle v. 8. 107 b.
 Lenthall v. 4. pt 2d. 176 b.
 177 a.
 Lenthall v. 2. 8.
 Leofgare v. 4. pt 2d. 174 b.
 Leofric v. 3. 36, 37.
 Leofrick E. of Merches v. 4.
 pt 2d. 174 b. 190 b.
 Leofstanus, *five* Leofstanus v. 8.
 82 b.
 Leominster, *or* Lemster v. 4.
 pt 2d. 175 b. 177 a, b. 178 a.
 Leonmynstre v. 5. 10.
 Leonards (St.) v. 1. 35, 121.
 Leonshall. *See* Lenthall.
 Leoverina regina v. 8. 87 b.
 Leowin v. 3. 72.
 Lergen v. 3. 17.
 Lerine v. 3. 17.
 Lesnes Abbey v. 6. 14.
 Lestewich v. 7. pt 1st. 43. *See*
 Letewich,
 Lestrangle v. 7. pt 1st. 7, 8, 9,
 32.
 Letelege, *or* Letelegh v. 3. 72,
 78.
 Levelis v. 3. 6.
 Leven v. 7. pt 1st. 59.
 Levine Poole. *See* Levine
 Prisklo.
 Levine Prisklo, *alias* Levine
 Poole v. 3. 11.
 Leukenor v. 6. 93.
 Leuston v. 6. 101,
 Lewins v. 6. 71.
 Lewinus (S.) v. 3. 37.
 Lewys v. 4. pt 1st. 54, 57.
 Leyburne v. 5. 85, v. 8. 98 a,
 Leyrcester v. 1. 15, 16, 113.
 v. 7. pt 1st. 42.
 Leyrcestre v. 5. 82.
 Leyrcestershire, Forests and
 Parks in it v. 1. 21.
 Liate v. 6. 53.
 Libot Wood v. 4. pt 2d. 180 a.
 Lichet v. 3. 52, 97.
 Lichfeild v. 4. pt 2d. 187 b.
 188 a, b. 189 a. 191 a. v. 7.
 pt 1st. 36.
 Lichfeild (Clement) v. 4. pt 2d.
 168 b.
 Liddon Bridge v. 7. pt 2d. 79 a.
 Lideforde Bridge v. 2. 45.
 Lidford v. 3. 94.
 Lides (St.) Isle v. 3. 6.
 Lidiate Mofse v. 5. 83.
 Lidwik v. 4. pt 2d. 179 b.
 Lidyard v. 3. 89.
 Ligan v. 6. 20.
 Lightfote v. 3. 85.
 Lightster v. 3. 77. v. 6. 17.
 Lilford v. 1. 6.
 Lillefdon v. 3. 89.
 Lilleshull. *See* Lincel.
 Lilleshull Priory v. 4. pt 2d. 181 a.
 Lillsworth v. 3. 51, 53.
 Lime v. 3. 43.
 Limene fl. v. 7. 134 A,
 Limstre v. 5. 3.
 Linacre v. 6. 5.
 Lincel, *or* Lilleshull v. 7. pt 1st.
 33.
 Linche v. 6. 28.
 Lincoln v. 1. 32, 33, 34. v. 2.
 7. v. 7. pt 1st. 48.
 Lincoln (Bp. of) v. 1. 25.
 Lincoln. episcoporum nomi-
 na a conquestu v. 8. 48 a,
 b. Sepultures at Lincoln
 49 a, b.
 Lincolnshire, Rivers and Brokes
 there v. 7. pt 1st. 51. An
 account of some Parts of this
 County 203, 204 A.

Lin-

- Lincot-Wood v. 4. pt 2^d. 175 b.
 Lindbroke v. 4. pt 2^d. 176 a.
 177 b.
 Lindefey v. 7. pt 1st. 51.
 Lindis R. v. 1. 32.
 Line R. v. 1. 110, 112, 113.
 Liner v. 3. 20, 21.
 Lineton v. 1. 110.
 Lingefeld v. 6. 62.
 Linne v. 1. 109.
 Linne duy v. 5. 77.
 Linnygorres v. 5. 77.
 Linsey v. 8. 110 a.
 Lirmouthe v. 6. 93.
 Liscard v. 3. 19.
 Lisle v. 3. 88. v. 4. pt 1st. 40.
 pt 2^d. 189 a. 190 a. v. 6.
 50, 51, 77. v. 7. pt 1st. 15,
 77. pt 2^d. 72 b. 76 a.
 Liteltone v. 8. 113 a.
 Lithe v. 7. pt 1st. 69.
 Litlebyri v. 7. pt 1st. 52.
 204 A.
 Littleborough v. 1. 35.
 Liverpoole. *See* Lyrpoole.
 LLan Aelhairen v. 5. 49.
 LLanameuri v. 5. 73.
 LLanandre. *See* Presteine.
 LLanarmon v. 5. 35.
 LLancarouan v. 4. pt 1st. 63.
 LLan Clere v. 5. 13.
 LLandewy breui v. 5. 75, 78.
 LLandilavar v. 5. 23.
 LLandouhe v. 4. pt 1st. 69.
 LLan dynnan v. 5. 80.
 LLanegwhifte v. 5. 35, 53.
 LLaneinis v. 5. 57.
 LLanelthle v. 5. 24.
 LLan engan Brening v. 5. 49.
 LLanfeth v. 5. 74.
 LLangincoire v. 4. pt 1st. 66.
 LLanngors v. 5. 69.
 LLangotlan v. 5. 53.
 LLangyrik v. 5. 78.
 LLanidlas v. 7. pt 1st. 24.
 LLanindelas v. 7. pt 1st. 28.
 LLan Iltuit v. 4. pt 1st. 65.
 LLanifauel v. 4. pt 1st. 55.
 LLan Kirik v. 5. 80.
 LLanlligan v. 7. pt 1st. 29.
 LLannuairuehan v. 5. 49.
 LLanpeder v. 4. pt 1st. 63. v.
 5. 70.
 LLan Rean v. 5. 29.
 LLanrustyt v. 5. 79.
 LLansanfride v. 5. 79.
 LLansannan v. 5. 62.
 LLanstufan v. 5. 22, 25, 27.
 LLantarnam v. 5. 12.
 LLanthondye Priory v. 5. 68.
 LLanvair Vadelen v. 5. 57.
 LLanüais v. 4. pt 1st. 65.
 LLanuihengle v. 4. pt 1st. 51.
 LLanunda v. 5. 29.
 LLan Ydlas v. 5. 80.
 Lle Careig Castle v. 8. 106 b.
 LLechweddiffa v. 5. 41.
 LLene v. 5. 41, 49.
 LLesbroinuith v. 4. pt 1st. 65.
 LLesguenlleam v. 5. 59.
 LLes yn Dynorwek v. 5. 41.
 LLeueny v. 4. pt 1st. 72. v. 5.
 49, 67, 68, 69, 70.
 LLeuenny R. v. 7. pt 1st. 27.
 LLeuonbroke v. 5. 49.
 LLinn Creg thoydon v. 5. 77.
 LLinn Gorlan v. 5. 77.
 LLinn Gron v. 5. 77.
 LLinnngynon v. 5. 77.
 LLinnher v. 5. 77.
 LLinnllanabeder v. 5. 77.
 LLinnyrythe v. 5. 77.
 LLinpeder v. 5. 75.
 LLinridde v. 5. 75.
 LLin Seuatham v. 5. 68.
 LLin Tegge v. 5. 44.
 LLin thedwarchen v. 5. 44.
 LLin Tyne v. 7. pt 1st. 30.
 LLin Tyue v. 5. 76, 77.
 LLin Veryddon Vaur v. 5. 77.
 LLin Veryddon Vehan v. 5. 77.
 LLin Winge v. 5. 77.
 LLiny-

- LLinycregnant v. 5. 77.
 LLinynigin Velen v. 5. 77.
 LLin Yridde v. 5. 77.
 LLioline Prince of Wales v. 4.
 p^t 2^d. 170 b.
 LLuelin Prince of Wales v. 5.
 72.
 LLuelen v. 4. pt 1st. 60.
 LLoid v. 5. 41.
 LLoydarth v. 5. 28.
 LLued v. 5. 35.
 LLuid Coite Forest v. 4. p^t 1st.
 55.
 Lochor R. v. 5. 24, 25.
 Loden v. 2. 2.
 Loden, *or* Laden Broke v. 7.
 p^t 2^d. 72 b.
 Loder v. 8. 69 b.
 Lofkyn v. 6. 26.
 Lomely v. 1. 83. v. 8. 51 b.
 52 a.
 Lomeley Castel v. 7. p^t 1st. 64.
 Lomeley (Lord) v. 5. 103.
 London v. 2. 25. v. 3. 73.
 London (Dr.) v. 2. 13.
 London Bridge v. 7. p^t 1st. 22.
 London, a rude Sketch of it
 v. 7. 130 A.
 Long v. 2. 28, 30.
 Long Forest v. 4. p^t 2^d. 180 a.
 v. 7. p^t 2^d. 67 a.
 Longeforde, *or* Langford v. 2. 1.
 Longeland v. 8. 48 b.
 Longespe v. 3. 63, 64.
 de Longo Campo v. 6. 48.
 Loogh Tawe v. 5. 70.
 Loos. *The VII. Loos, A Place*
 so called v. 5. 82.
 Loow v. 7. 123 A.
 Lo Poole v. 3. 8.
 Loreine v. 8. 86 a.
 Loreing v. 8. 77 b.
 Loring v. 6. 72.
 Lorengo (Rob.) Bp. of Here-
 ford v. 4. p^t 2^d. 174 b.
 Lostephan. *See* Launton.
 Vol. 9.
 Loftwithiel, *or* Loft Wythyel
 v. 3. 16, 19. v. 7. 122 A.
 Lotharingus v. 8. 78 b.
 Lovain v. 8. 50 a.
 Lovebone v. 2. 74. v. 3. 95.
 Lovel v. 3. 88. v. 6. 14, 47.
 v. 7. p^t 1st. 9, 12, 33. p^t 2^d.
 63 a, b. v. 8. 69 a. 109 b.
 Lovetoft. *See* Lovetote.
 Lovetote, *or* Lovetoft v. 1.
 106. v. 5. 92.
 Louches v. 2. 10.
 Loughes v. 7. p^t 1st. 81.
 Loudres v. 5. 12.
 Loughor v. 4. p^t 1st. 67, 70.
 Lounder v. 4. p^t 1st. 66.
 Loundes v. 4. p^t 1st. 76.
 Loures v. 3. 17.
 Loufe v. 6. 9.
 Louthe v. 7. p^t 1st. 50.
 Low v. 3. 18, 19.
 Low Creeke v. 3. 18.
 Low R. v. 7. p^t 1st. 79.
 Lowde Water v. 6. 38.
 Lucas v. 7. p^t 2^d. 67 a.
 Lucy v. 4. p^t 1st. 50. p^t 2^d. 166
 a, b. v. 6. 14. v. 7. p^t 1st. 66.
 v. 8. 50 b. 65 a. 66 b. 74 b.
 Luddington v. 1. 25. v. 7. p^t 1st.
 52.
 Ludebroke v. 7. p^t 1st. 51.
 Ludevaulles. *See* Ludewin.
 Ludewin, *alias* Ludevaulles v.
 3. 5.
 Ludlo v. 5. 10. v. 7. p^t 1st. 32,
 33.
 Ludlowe v. 4. p^t 2^d. 175 b. 178
 b. 179 a, b. 180 a. 185 a.
 Luen Castel v. 7. p^t 1st. 72.
 Lug R. Bridges on it v. 4.
 p^t 2^d. 176 a. 177 b.
 Lugge v. 5. 3, 10.
 Luggershaull v. 7. p^t 1st. 22.
 Lughborow v. 1. 20.
 Lagubalia v. 6. 34. What it
 signifies v. 7. p^t 1st. 70.
 G g Lulle

Lullo ep. v. 8. 94 a.
 Lumeley (Lord) v. 6. 62.
 Lundey v. 3. 93. v. 5. 75.
 Lune Bridge v. 5. 85.
 Lune R. v. 7. pt 1st. 61.
 Lunetote v. 4. pt 1st. 49.
 Luton v. 7. pt 1st. 1.
 Lutterell v. 2. 60, 62, 63.
 Lutterworth v. 1. 21.
 Luye R. v. 6. 57.
 Lydde v. 7. 142 A.
 Lyfeld v. 5. 93.
 Lyme, *alias* Bellea now v. 6. 11.
 Lyme v. 7. 132 A.
 Lymme Hille, *or* Lyme v. 7.
 141 A.
 Lyndiferne v. 8. 52 b.
 Lynebrooke v. 5. 10.
 Lynne v. 8. 111 b.
 Lyrpole, *or* Liverpoole v. 7.
 pt 1st. 56.
 Lyfan v. 4. pt 1st. 68.

M

Mabilia v. 2. 71. v. 3. 94.
 Mac William v. 8. 107 b.
 Madersey v. 1. 36.
 Madocus v. 5. 39.
 Madok (Cadwathelan ap.) v. 5.
 13.
 Magafon v. 6. 78.
 Magatesfelde, *al.* Magnusfelde
 v. 6. 76.
 Magdalene Coll. Oxon. v. 4.
 pt 1st. 50. v. 7. pt 1st. 11,
 12. pt 2^d. 62 b.
 Maggenore v. 8. 86 b.
 Maghen v. 4. pt 1st. 51.
 Maglorius (S.) v. 8. 85 b.
 Magngots Filde v. 7. pt 2^d. 72 a.
 Magnusfelde. *See* Magnates-
 felde.
 Mahenclif v. 5. 78.
 Mahenthle v. 7. pt 1st. 28.
 Maiden Bradely v. 4. pt 2^d.

183 a.
 Maiden Castel v. 5. 116. *See*
 Mayden Castel.
 Maidenhed v. 2. 2. *See* May-
 denhed.
 Maidefton v. 6. 8, 9. v. 7.
 126, 136 A. v. 8. 79 a. 86 b.
 Maidulphus v. 2. 26.
 Maiew v. 8. 79 b. 86 a.
 Mailgo Guined v. 5. 50.
 Mainewering v. 5. 30.
 Manoring v. 7. pt 1st. 35, 43.
 Mainopir v. 5. 26, 75.
 Maifcar Forest v. 5. 72.
 Makency v. 2. 13.
 Makerel v. 6. 94.
 Maknant v. 5. 76.
 Malcolinus rex Scottorum oc-
 cif. & sepult. v. 7. pt 2^d.
 61 a.
 Maleinfantes v. 4. pt 1st. 61, 62.
 Malery v. 4. pt 1st. 49.
 Malet, *or* Mallet v. 6. 30. v.
 8. 81 b.
 Malmesbery (Gul.) v. 8. 78 b.
 Malmesbyri v. 2. 26, 27, 28,
 66. v. 3. 93. v. 7. pt 2^d. 72 a.
 Malorie v. 8. 68 a, b.
 Malton v. 1. 31, 63, 64. v. 8.
 50.
 Malt Walbere, *or* Matabrunc-
 v. 5. 13.
 Malvern v. 7. pt 1st. 25.
 Malverne Hilles v. 4. pt 2^d.
 184 b.
 Malverne, *alias* Parker v. 4.
 pt 2^d. 172 a. v. 8. 75 b.
 Malvernia (Alduinus de) v. 8.
 89 a.
 Manchester v. 5. 82, 83.
 Manchestre v. 7. pt 1st. 57.
 Manclerk v. 8. 65 b.
 Mandeville v. 1. 2. v. 4. pt 1st.
 19. v. 6. 42, 84. v. 8. 81 a.
 Maners v. 1. 109.
 Maney v. 6. 23.

Man-

- Mangeant v. 8. 75 a.
 Manifold, *or* Manifolte, R. v. 7. pt 1st. 45.
 Manley v. 8. 67 a.
 Mannefton, *or* Manfton v. 6. 52, 53, 54.
 Manfton. *See* Mannefton.
 Mantelles v. 1. 11.
 Mantravers v. 3. 46.
 Mapherald v. 8. 84.
 Maples Rode v. 3. 12.
 Mappenor v. 8. 78 a.
 Marburge. *See* Marburre.
 Marburre, *five* Marburge v. 4. pt 2^d. 175 b.
 Marcelle v. 7. 52.
 Marcellinus (Ammianus) v. 7. 131 A.
 Marche v. 1. 103.
 Marchinton v. 6. 74.
 Mardeng v. 5. 66.
 Mare v. 6. 47.
 Mareſcal v. 3. 32. v. 6. 70.
 Margaret Counteſs of Richmond v. 6. 27, 31.
 Margaret (Q) Wife of Hen. VI. v. 7. pt 1st. 32.
 Margaret, Mother to K. Henry VII. v. 1. 25, 31. v. 3. 55.
 Margareta Gul. regis Scotiæ filia v. 8. 67 b.
 Margareta regina Scotiæ v. 8. 93 a.
 Margarettes (S.) v. 7. 127 A.
 Margate v. 7. 137 A.
 Marhaſdeythyon v. 7. 119 A.
 Marianus v. 8. 78 b.
 Marianus Scotus v. 6. 60.
 Mariburne v. 4. pt 2^d. 192 b.
 Marig v. 8. 56 b.
 Marik v. 5. 115.
 Mariſco (Richardus de) v. 8. 51 b.
 Markenfeld v. 8. 67 b. 68 b.
 Markeſin v. 3. 5.
 Markine v. 3. 5.
 Marlaw v. 2. 5.
 Marlebyri v. 6. 75. v. 7. pt 2^d. 66 a.
 Marleis v. 5. 73, 74.
 Marmaduke v. 1. 97.
 Marmion v. 1. 99, 100. v. 4. pt 2^d. 189 b.
 Marmion (Ld.) v. 5. 114, 115.
 Marnelle v. 7. pt 2^d. 80 b.
 Marney v. 3. 51. v. 6. 56.
 Marreys v. 5. 28.
 Marſchintoun (*al.* Marſtoun) v. 6. 74.
 Marſhal, *or* Marſhall v. 6. 85. v. 8. 77 a.
 Marske v. 5. 115.
 Marſtoun. *See* Marſchintoun.
 Marteres v. 1. 28.
 Martin, *or* Martine v. 3. 24. v. 4. pt 2^d. 176 a. 177 b. v. 6. 101.
 Martin Bridge v. 4. pt 2^d. 191 a.
 Martine Caſtel v. 5. 28.
 Martines (St.) Iſle v. 3. 6.
 Martine Meare v. 7. pt 1st. 56.
 Martine Poole v. 5. 2.
 Martine's Priory (S.) v. 5. 115.
 Marton v. 1. 35.
 Martyr Maur v. 4. pt 1st. 67.
 Martyr Tyduil, *or* Teduil v. 4. pt 1st. 57.
 Marwood v. 1. 93.
 Mary (St.) Iſle v. 3. 6.
 Marye (the Lady) v. 4. pt 2^d. 183 b.
 Maſchal v. 8. 79 a.
 Maſchefeld v. 7. pt 2^d. 73 a.
 Maſham v. 8. 56 a.
 Maſſeham v. 1. 96.
 Maſſey v. 7. pt 1st. 43.
 Maſſingberde v. 7. pt 1st. 52.
 Maſſingham (Richerus de) v. 6. 36.
 Matabrune. *See* Malt Walbere.
 Mathew v. 4. pt 1st. 58, 60, 63, Gg 2

63. 64.
 Matilde v. 2. 21.
 Matilde Emperers v. 6. 40.
 Matilde, Queene of England
 v. 3. 74.
 Matildis v. 6. 82, 96.
 Matildis imp. v. 8. 81 b. Ejus
 epitaphium 53 a.
 Matildis uxor Gul. Conq. v. 8.
 67 a.
 Matravel Castel v. 5. 13.
 Matraverse v. 6. 13.
 Matthern v. 5. 5.
 Maudit, *vel* Maws (S.) v. 3.
 13, 46.
 Maugerius Nothus v. 8. 112 a.
 Maulley v. 1. 64.
 Maungeant v. 4. pt 2^d. 171 b.
 Maunfelde, *or* Maunsfeld v.
 1. 106; 110. v. 5. 97. v. 7.
 pt 1st. 44.
 Maurdine v. 8. 88 a.
 Mauresine v. 4. pt 2^d. 184 b.
 Maurice v. 6. 58.
 Mauritius ep. Lond. v. 8. 80 b.
 97 a.
 Mawbam v. 6. 52.
 Mawbankes v. 6. 52.
 Mawbanks v. 7. pt 2^d. 79 b.
 Mawdelyne v. 2. 40.
 Mawnoun (S.) v. 3. 9.
 Maws. *See* Maudit.
 Mexeye v. 7. pt 1st. 47.
 Maxwell Forest v. 7. pt 1st. 42.
 Maxwell (Lord) v. 7. pt 1st. 69.
 Maxwelle v. 7. pt 1st. 40.
 Mayden Castell v. 8. 70 a.
 See Maiden Castel.
 Maydenestan v. 8. 78 a, b.
 Maydenhed v. 8. 43 a. *See*
 Maidenhed.
 Maydestone v. 6. 2.
 Mayew v. 8. 77 b.
 Meause v. 1. 52.
 Medford, *or* Melford v. 3. 63.
 Medmenham v. 2. 5.
 Meele R. v. 4. pt 2^d. 180 b.
 Mehcydd v. 4. pt 1st. 59.
 Meilchbourn v. 1. 1.
 Melburne v. 1. 24.
 Milburne v. 5. 91. v. 7. pt
 2^d. 80 a.
 Melcombe v. 6. 54.
 Melennith v. 5. 70. v. 7. pt 1st.
 27.
 Melford *See* Medford.
 Melianus v. 8. 85 b.
 Melicenta v. 8. 86 a.
 Mells, *or* Melles v. 7. pt 2^d. 78 a.
 Melorus (S.) v. 8. 85 b.
 Melfaube v. 8. 53 b.
 Melton v. 5. 93.
 Melum v. 8. 86 a.
 Melun v. 8. 78 a.
 Mendepe v. 7. pt 2^d. 68 a.
 Mendip-Hilles v. 2. 34.
 Mencheneth, *or* Minecheneth v.
 3. 18, 19.
 Menel, *or* Menelle v. 4. pt 1st.
 6, 17.
 Mephram v. 6. 3.
 Merach Mirchion v. 5. 62.
 Merby v. 5. 81.
 Merden v. 3. 74.
 Meriden v. 4. pt 2^d. 190 a.
 Mere v. 2. 45. v. 3. 86. v. 7.
 pt 1st. 42.
 Meredith, *alias* Tuder v. 4. pt
 2^d. 175 a.
 Meridith (Gaspar ap.) v. 6. 69.
 Meridith (Owen ap.) v. 6. 69.
 Meretun v. 3. 92.
 Mertun v. 2. 65.
 Merton College, Extracts out
 of two Chartes there v. 7.
 pt 1st. 59.
 Mergate v. 1. 120.
 Merionithshire, Hundredes
 there v. 5. 42.
 Merfcow v. 5. 84.
 Mersey v. 5. 82. v. 7. pt 1st. 59.
 Merwaldus v. 4. pt 2^d. 177 b.
 178 a.

- 178 a.
 Merwenna v. 8. 96 a.
 Metburne v. 5. 94.
 Metcalf v. 5. 114.
 Metecalf v. 6. 26.
 Metecallie v. 8. 69 a.
 Meteham v. 1. 58.
 Mewis v. 3. 4, 5.
 Michael v. 2. 77.
 Michael (St.) v. 3. 2, 4, 5.
 Michael's Mont (S.) v. 7.
 119 A.
 Michelboro v. 2. 51, 77.
 Middlewich v. 5. 82.
 Middle Castiel v. 7. pt 1st. 32.
 Middleham v. 1. 90, 96. v. 5.
 113. v. 8. 54 b. 66 a.
 Middleton v. 1. 92. v. 7. pt 1st.
 9, 76.
 Middleton Parke v. 4. pt 2^d.
 190 a.
 Mihels (Saint) v. 5. 84.
 Milatun v. 3. 3, 4, 5.
 Milbrok v. 3. 21.
 Mylbroke v. 7. 123 A.
 Milbyri v. 3. 45, 46, 47. v. 6.
 13, 54.
 Mildreda v. 8. 96.
 Milefridus v. 8. 88 a.
 Milfridus v. 4. pt 2^d. 174 b.
 Milham (Simon de) v. 6. 36.
 Milles v. 4. pt 1st. 39.
 Milling v. 8. 79 b.
 Millum v. 7. pt 1st. 59.
 Milo constabularius v. 8. 89 a.
 Milo E. of Hereford v. 4. pt 2^d.
 173 a.
 Milor v. 3. 11.
 Milter Ower v. 4. pt 1st. 66.
 Milton v. 6. 5. v. 7. 136 A.
 Miltoun v. 2. 10, 45. v. 3. 48,
 87, 97.
 Milwood v. 1. 41.
 Minchin Hampton v. 6. 78.
 Minheneth. *See* Mencheneth.
 Minheved v. 2. 63.
 Minos Gentylnen so called
 v. 5. 9.
 Mischen, *or* Misken v. 4. pt 1st.
 55, 59, 60.
 Misselden v. 7. pt 1st. 52.
 Missende v. 4. pt 1st. 4.
 Missenden (Great) v. 4. pt 2^d.
 192 a. Misseden (Little)
 192 b.
 Mitford-Water v. 2. 34.
 Miton v. 1. 74.
 Mitten v. 7. pt 1st. 29.
 Mitton v. 4. pt 2^d. 183 b. v. 5.
 30.
 Modbury v. 3. 25, 26.
 Mogun v. 3. 9.
 Mohun v. 3. 7, 18, 19, 39, 40.
 Mohun's Oterey, *alias* Oterey
 Fleming v. 3. 9.
 Moileedon v. 5. 49.
 Moilerig Parke v. 5. 58.
 Moions v. 2. 45, 62.
 Molbray. *See* Mowbray.
 Molens v. 3. 84.
 Molefdale v. 5. 37.
 Molines v. 7. pt 2^d. 62 a.
 Molineux v. 7. pt 1st. 56.
 Molyne v. 6. 28.
 Molyne v. 2. 13, 32, 33.
 Mollo, *five* Ethelwoldus v. 8.
 97 b.
 Moltun, *or* Multun v. 3. 94.
 Mone v. 5. 13.
 Mone R. v. 4. pt 2^d. 176 a.
 Money R. v. 5. 9.
 Monemuth v. 5. 8, 9, 10, 12.
 Monmouth v. 4. pt 2^d. 173 b.
 175 b. 176 b.
 Monhaute v. 6. 63.
 Monington v. 3. 85, 86.
 Monjoy. *See* Blunt.
 Montjoy v. 6. 20, 76.
 Mounjoye v. 4. pt 1st. 42.
 Monk v. 2. 68.
 Monke v. 3. 93.
 Monkbridge v. 7. pt 1st. 34.
 Monke

- Monke Kyrkby v. 7. pt 1st. 26.
 Monketon-Farley v. 2. 29, 30.
 Monteacute v. 1. 3, 104. v. 6.
 100.
de Monte acuto v. 3. 65.
 Monte acuto (*Gul. de*) v. 3. 37.
 Mounteacute v. 8. 54 b.
 Mountecute (Lord) v. 7. pt 1st.
 18.
 Monteforte, Mountefort *five*
 Mountfort v. 1. 16. v. 4.
 pt 1st. 19. pt 2^d. 165 a. v. 8,
 52 a. 74 b.
 Mountford v. 7. pt 1st. 38.
 Montegle v. 6. 37.
 Montegle (Lord) v. 5. 91. v. 7.
 pt 1st. 61.
 Montfichet v. 7. pt 1st. 20.
 Montegomerik, *or* Montego-
 mery v. 3. 40. v. 4. pt 1st.
 49. v. 5. 3. v. 6. 74.
 Montgomerike, Montgomeri,
 Montgomerye. *or* Mountgo-
 mery v. 4. pt 2^d. 181 b. v.
 7. pt 1st. 28, 29, 32, 33, 36.
 Mountgomerikshire v. 7. pt
 1st. 28, 29. Castelles there 28.
 Montegue v. 2. 52, 53.
 Monteville v. 7. 204 A.
 Monthermer v. 3. 37.
The Moode v. 5. 48.
 Moore v. 7. pt 1st. 61.
 Moore (*Chapel of the*) v. 7.
 pt 1st. 70.
 More v. 3. 85. v. 6. 53.
The More v. 6. 32.
 Moran (S.) v. 3. 12.
 Morda v. 5. 40.
 Mordant v. 1. 6. v. 7. pt 1st. 3.
 Morden v. 3. 10.
 Mordiford Bridge v. 4. pt 2^d.
 176 a.
 More Hall v. 4. pt 2^d. 187 b.
 Morel v. 3. 18.
 Moreley v. 6. 87.
 Moreton v. 6. 3. v. 8. 111 b.
 Moretone v. 2. 52.
 Morfe Forrest v. 4. pt 2^d. 182
 a, b.
 Morfeild v. 4. pt 2^d. 182 a.
 Morgan v. 4. pt 1st. 51, 53, 54,
 67, 72. v. 5. 12, 13. v. 6.
 24, 30. v. 8. 83 a.
 Morgan Abbey v. 4. pt 1st. 55.
 Morganhog v. 4. pt 1st. 54.
 Morlays Castelle v. 4. pt 1st. 57.
 Morlays Kiveret v. 4. pt 1st. 57.
 Morle v. 5. 83.
 Morleham v. 3. 21.
 Morlewodde v. 7. pt 2^d. 75 a.
 Morley v. 5. 106.
 Morley (Little) v. 4. pt 1st. 19.
 Morleys v. 3. 43.
 Morpet, *or* Morpeth v. 7. pt 1st.
 75, 76.
 Mortaine (Ld.) v. 6. 3.
 Mortevall v. 1. 15.
 Mortyvalle v. 3. 63.
 Mortham v. 5. 115.
 Mortimer v. 1. 89, 90, 112.
 v. 4. pt 1st. 11. pt 2^d. 178 b.
 182 b. 183 b. v. 5. 10. v. 6.
 49, 70, 80. v. 8. 78 a.
 Mortimer (Lord) v. 7. pt 1st.
 26.
 Mortimers Clebyri v. 7. pt 1st.
 34.
 Morton v. 5. 30. v. 6. 39. v.
 7. 137, 139 A.
 Morton Corbet v. 5. 81. v. 7.
 pt 1st. 52.
 Mortuo mari (Rogerus de) v. 3.
 38.
 Morwel v. 3. 21.
 Morwent v. 4. pt 2^d. 172 a, b.
 v. 8. 75 b.
 Morville v. 7. pt 1st. 69.
 Mosgrave v. 8. 69 b.
 Motesfont v. 3. 72.
 Motesfonte v. 2. 59.
 Mougrevé v. 1. 64, 65.
 Moulbray, Mowbray, *or* Mul-
 bray

bray v. 1. 41, 75, 96, 119.
 v. 4. pt 1st. 5. v. 5. 94, 99.
 v. 6. 30, 45, 76. v. 7. pt 1st.
 15. v. 8. 50 b. 71 b.
 Mounbowcher v. 5. 102.
 Mounderlinge v. 6. 24.
 Moungewater v. 2. 13.
 Mounfun v. 1. 42.
 Mountborow v. 3. 42.
 Mountefort. *See* Monteforte.
 Mountegle v. 8. 109 a.
 Mounteton v. 1. 58.
 Mounteville v. 6. 59.
 Mount ferrant v. 1. 64, 65.
 Mount pensun v. 6. 14.
 Mowfehole, *or* Mowfehole v. 3.
 5. v. 7. 119 A.
 Mouthey v. 5. 44.
 Mowbray. *See* Moulbray.
 Moyne v. 1. 3. v. 6. 48.
 Mulbray. *See* Moulbray.
 Mulgrave v. 1. 100.
 Mulho v. 6. 38.
 Multon v. 1. 47. v. 8. 49 b.
 66 b. *See* Moltun.
 Multon Parke v. 1. 12.
 Muncius v. 8. 75 a.
 Mundingden v. 8. 50 b.
 Munnemonketon v. 5. 115.
 Munnith du v. 5. 73.
 Munnithe gader v. 5. 71.
 Murdach v. 7. pt 2^d. 62 a.
 Murdak v. 8. 56 a.
 Mutton v. 1. 16. v. 4. pt 1st. 6.
 Mydforde v. 7. pt 1st. 76.
 Myendu v. 3. 5.
 Myer v. 2. 48. v. 3. 90, 91.
 Mylles v. 3. 77.
 Mylthrudis, *five* Mildritha v. 8.
 97 b.
 Mynchinbocland v. 2. 56, 59.
 Mynning v. 8. 77 b.
 Mynshul v. 7. pt 1st. 43.
 Mynster Lovell v. 7. pt 2^d. 63 a.
 Myfle v. 3. 21.
 Myte R. v. 1. 113.

N

Nadder v. 3. 61.
 Nanclin, *vel potius* Nantglin
 v. 4. pt 1st. 46.
 Nantbrane v. 4. pt 1st. 62.
 Nant Conwey v. 5. 42.
 Nantglin. *See* Nanclin.
 Nantluys v. 5. 76.
 Nantwich v. 5. 82. v. 7. pt 1st.
 40.
 Nappe v. 5. 114.
 Narbarthe, *or* Herberth v. 5.
 28.
 Natter v. 3. 20.
 Naunton v. 6. 15.
 Naward v. 7. pt 1st. 72.
 Nebley v. 6. 77.
 Necham v. 2. 25. v. 6. 54.
 v. 8. 113 a.
 Nedam v. 4. pt 1st. 19. v. 5.
 30. v. 7. pt 1st. 43.
 NeedeWodde Forest v. 7. pt 1st.
 38.
 Nene R. v. 4. pt 1st. 48.
 Neotes (St.) v. 1. 1, 118.
 The Nefle Creke v. 3. 30, 31.
 Neston v. 5. 54.
 Neth v. 5. 12. v. 8. 76 b.
 Neth R. v. 4. pt 1st. 68. Bridg-
 es on it 75.
 Netherby v. 7. pt 1st. 69.
 Netherbiry v. 3. 45.
 Netlecumbe v. 2. 61.
 Nevile v. 5. 92. v. 8. 54 b. 56
 a. 73 b.
 Nevill v. 4. pt 1st. 40. v. 8.
 110 a.
 Nevill E. of Warwike v. 4. pt
 2^d. 187 a.
 Nevill Ld. Latimer v. 4. pt 2^d.
 164 b. 165 a.
 Neville v. 1. 23, 43, 73, 74,
 80, 87, 90, 91, 92, 94, 96,
 106, 108. v. 3. 37. v. 6.
 28,

- 28, 46, 90, 91, 92, 100. v. 8. 51 b. 53 b. 109 a.
 Nevill's Crosse, prælium ibi v. 8. 50 b.
 Newark apon Trent v. 5. 97.
 Newarke v. 4. pt 2^d. 173 a.
 Newborow v. 3. 51. v. 5. 91. v. 6. 56, 93. v. 7. pt 1st. 15.
 Newbridge v. 3. 17, 94. v. 7. pt 2^d. 62 b.
 Newburge v. 6. 53.
 Newcastle v. 6. 62.
 Newcastelle v. 5. 103, 104.
 New Castell, *alias* Elmelin v. 5. 22.
 New Castle v. 7. pt 1st. 74, 75. v. 8. 51 a.
 New Castle undar Line v. 7. pt 1st. 36.
 Newe Minster Abbay v. 7. pt 1st. 75, 78.
 Newelle v. 3. 90.
 Newenham v. 1. 11, 116. v. 3. 43. v. 8. 76 a.
 Newham v. 3. 11, 14.
 Newnam v. 5. 93.
 Newnham v. 4. pt 2^d. 173 b.
 Newent v. 4. pt 2^d. 173 b.
 New-Forest v. 6. 100.
 Newgal v. 5. 29.
 Newhagge v. 5. 92.
 Newhaul v. 4. pt 1st. 17.
 Newlin v. 3. 5. v. 7. 119 A.
 Newport v. 4. pt 1st. 53. pt 2^d. 185 b. 186 a. v. 5. 6, 30, 79. v. 7. pt 1st. 32, 35.
 Newporte v. 6. 74. v. 8. 107 b.
 Newport-Painel, *or* Panelle v. 1. 28. v. 6. 62.
 Newtede v. 1. 109, 110. v. 6. 29.
 Newton v. 1. 69. v. 2. 26, 68. v. 3. 60, 93. v. 6. 77. v. 7. pt 1st. 28, 35, 56, 58, 79. pt 2^d. 66 b. 68 a, b. 76 a. 78 a.
 Newton Castell v. 7. pt 2^d. 79 b.
 Newton Notes v. 4. pt 1st. 67.
 Newtoun Busshel v. 3. 29.
 Newtoun Sainct Lo v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Newwark v. 3. 72.
 Nicolas v. 2. 15. v. 5. 28.
 Nicolas Isle (S.) v. 7. 118, 123 A.
 Nicolas (S.) Village v. 4. pt 1st. 54.
 Nicol Forest v. 7. pt 1st. 70.
 Nicoline v. 3. 77.
 Nicolle v. 3. 6.
 Nid v. 8. 68 a.
 Nidde R. v. 1. 104.
 Nigell v. 6. 48.
 Nikenor v. 3. 5.
 Nissham v. 1. 78.
 Nokton Parke Priory v. 7. pt 1st. 52.
 Nolerres. *See* Noteres.
 Norburie v. 4. pt 1st. 44.
 Norchete v. 4. pt 1st. 69.
 Nordwood. *See* Norwode.
 Nores v. 4. pt 1st. 49.
 Norres v. 5. 54. v. 6. 46.
 Norys v. 7. pt 1st. 56.
 Norfolk v. 5. 100. v. 6. 50. *See* Northfolk.
 Norham v. 7. pt 1st. 77, 80. v. 8. 53 a.
 North v. 4. pt 1st. 19.
 Northalverton v. 1. 75, 76, 77, 81.
 Northampton v. 1. 7. v. 4. pt 2^d. 163 a. v. 6. 66. v. 7. pt 1st. 13.
 Northburn v. 7. 127 A.
 North-Cadbyri v. 2. 46.
 Northcave v. 1. 57.
 Northcury v. 2. 56.
 Northewike v. 8. 112 a.
 Northfolk, *or* Northfolke v. 1. 28, 119. v. 2. 61. *See* Nor-

- Norfolk.
 Northfolke (D. of) v. 1. 31.
 v. 7. pt 1st. 33. v. 8. 110 a.
 Northlache v. 5. 2.
 Northlech v. 2. 21.
 North-Pedreton v. 2. 56.
 Northon Difeney v. 1. 29.
 Northstok v. 3. 84.
 Northton v. 7. pt 1st. 27, v. 8.
 52 a.
 Northton (Philipptes) v. 7. pt 2^d.
 78 a.
 Northtton Priory v. 7. pt 1st.
 41.
 Northtoun (Midsomer) v. 7. pt
 2^d. 78 a.
 Northumberland v. 1. 59, 90.
 v. 7. pt 1st. 73. Castles there
 75, 78. little Wood there
 81. Howses of Relygion
 there 77.
 Northumberland v. 1. 59, 90.
 The Names of the Kings
 there v. 7. pt 2^d. 60 a, b.
 The Earls of Northumber-
 land 60 b.
 Northumbreland (Erle of) v. 7.
 pt 1st. 17. 66. His Castelles
 and Manors *ib*.
 Northwich, *or* Norwiche v. 5.
 81, 82. v. 6. 67. v. 7.
 pt 1st. 40.
 Norton v. 8. 68 b.
 Norton Regis v. 4. pt 2^d.
 185 b.
 Norwode v. 3. 37, 86.
 Noseley v. 1. 15.
 Noteres, *or* Nolerres v. 1. 92.
 Notingham, *or* Notyngham
 v. 1. 110, 111, 112. v. 5.
 93, 94. v. 8. 70 a.
de Novo Mercato v. 8. 76 a.
 Novo Mercatu (Bernardus de)
 v. 5. 68.
 Novum castrum v. 1. 109.
 Novum castrum conditum v. 7.
 Vol. 9.
 pt 2^d. 61 a.
 Nunneiton v. 1. 21.
 Nunne-Eiton v. 2. 23.
 Nunne Eton v. 7. pt 1st. 26.
 Nunney Delamere v. 7. pt 2^d.
 73 b. 78 b.
 Nunny v. 1. 34.

 O
 Och R. v. 2. 16.
 Ockenulle v. 2. 16.
 Odda v. 5. 2.
 Oddo dux v. 6. 81, 96.
 Odel v. 7. pt 1st. 3.
 Odo v. 1. 98.
 Odo Remensis v. 8. 89 b.
 Oen v. 5. 48.
 Offa (K.) v. 2. 38. v. 6. 80.
 v. 8. 87 b. 88 a, b. 93 a.
 96 a. 97 a. 99 a.
 Offa's Dike v. 5. 3, 9.
 Ogle v. 8. 50 b.
 Ogor Castelle v. 4. pt 1st. 66.
 Ogor R. v. 4. pt 1st. 75. Bridg-
 es on it *ibid*.
 Ogweyne v. 5. 50.
d' Oilly. *See de* Olleio.
de Olleio, *five d'* Oilly, v. 2.
 17.
 Okam v. 6. 30.
 Okeburn v. 3. 72.
 Okington v. 6. 100.
 Oldford v. 7. pt 1st. 43.
 Oldham v. 3. 27, 32, 36.
 Oldleche v. 6. 60.
 Olney v. 4. pt 1st. 19. v. 7. pt
 1st. 1, 4.
 Olney, *or* Alney v. 5. 2.
 Olpenne v. 6. 48.
 Ombréley v. 4. pt 2^d. 183 b.
 Ombridge v. 7. pt 1st. 33, 35.
 Onesloo v. 5. 30.
 Oney R. v. 4. pt 2^d. 179 b.
 v. 7. pt 1st. 34.
 Oney, *or* Somergille, R. v. 5.
 H h 10.

10.
 Orbe v. 1. 108.
 Orchard v. 2. 60, 61.
 Oresworth v. 7. pt 1st. 44.
 Oringgam v. 5. 93.
 Orleaunce v. 2. 33.
 Orleton v. 8. 77 a, b. 78 a.
 79 a.
 Ormekirk v. 7. pt 1st. 56.
 Ormond v. 7. pt 2^d. 79 b.
 Ormonde v. 6. 53.
 Ormund (Ld. of) v. 4. pt 2^d.
 192 a.
 Orwike v. 7. pt 1st. 57.
 Osberne v. 4. pt 2^d. 172 b.
 Osburne v. 8. 75 b.
 Osbertus dominus de Todden-
 ham & Wolston v. 6. 23.
 Ofeney v. 2. 18, 19.
 Ofith (St.) v. 4. pt 2^d. 192 a.
 Ofitha (S.) v. 8. 79 b. 80 a.
 81 a, b. 82 a.
 Osmund Erle of Dorchestre,
 and afterwards Bp. of Sares-
 byri v. 3. 59.
 Osmunde (S.) v. 3. 63.
 Osmundus Ep. Sar. v. 6. 34.
 Osmundus v. 8. 83 a.
 Ospring v. 7. 144 A.
 Ofric (*King*) v. 2. 38. v. 4.
 pt 2^d. 171 b. 172 a. v. 8.
 75 a.
 Ofstinghaungre v. 6. 7.
 Ofstrepole v. 3. 80.
 Ofswald (St.) v. 4. pt 2^d. 173 a.
 Ofswald (Priory of St.) v. 4.
 pt 2^d. 172 b.
 Ofswaldes (St.) v. 1. 44.
 Ofswaldus v. 5. 2, 91. v. 8.
 95 a. 96 a.
 Ofwestre v. 4. pt 2^d. 181 b.
 v. 7. pt 1st. 33.
 Ofwestre, *or* Croixofwalde v. 5.
 38, 39, 40.
 Ofwi v. 8. 96 a.
 Ofwin v. 8. 82 b.
 Ofwin (S.) v. 5. 101.
 Ofwinus rex v. 6. 34. v. 8.
 85 b.
 Ofwius v. 8. 56 b.
 Ofwius rex v. 8. 85 b.
 Ofwy v. 8. 97 a.
 Ofwy K. of Northumberland
 v. 4. pt 2^d. 188 b.
 Otely v. 1. 48. v. 5. 31.
 Oter v. 3. 41, 73.
 Oterburne v. 3. 73, 74.
 Otterburne v. 7. pt 1st. 75.
 Oterey v. 3. 36, 39, 41. *See*
 Mohun.
 Otermouth v. 3. 41.
 Oterton v. 3. 41.
 Ottemor v. 4. pt 2^d. 191 a.
 Otterdene v. 6. 5.
 Over v. 6. 100.
 Overshal v. 1. 51.
 Ovingeham v. 5. 106.
 Culdcastle v. 4. pt 2^d. 175 a.
 Oundale v. 1. 3.
 Oureton v. 5. 33.
 Owborne v. 7. pt 1st. 1, 6.
 Owen v. 8. 83 a.
 Owinus v. 8. 95 b.
 Owse Water v. 8. 69 a.
 Owfen v. 5. 94.
 Oxenbridge v. 6. 59.
 Oxeney v. 7. 140, 142 A.
 Oxford, *or* Oxforde v. 2. 17.
 v. 3. 67. v. 4. pt 2^d. 163 a.
 191 b. v. 7. pt 1st. 8, 13.
 pt 2^d. 63 b. 71 b. v. 8.
 74 b. 78 b. 113 b. 114 a.
 Oxford. The Houses of Freres
 Preachers there by whom
 founded v. 6. 44. Earls of
 Oxford 42, 71.
 Oxor R. v. 4. pt 1st. 66.
 Oxton v. 3. 25, 26.
 Oxtun v. 1. 41.

P

- Padestow v. 2. 74, 75. v. 3. 1, 2, 95.
 Paddistow v. 7. 118 A.
 Paganus fil. Joan. v. 8. 89 a.
 Page v. 1. 121.
 Pagham v. 8. 112 a.
 Paine, *or* Paynes Castel v. 7. pt 1st. 27, 67.
 Painter v. 3. 22.
 Pakare v. 6. 83.
 Pakington v. 7. pt 1st. 26.
 Palmer v. 6. 19, 20.
 Palmers v. 4. pt 1st. 44.
 Palmesunday feld v. 4. pt 1st. 19.
 Palton v. 2. 40.
 Pancefoot v. 4. pt 2^d. 171 a.
 Pandonia (S.) v. 8. 107 b.
 Panton Bek v. 7. pt 1st. 51.
 Par v. 1. 10, 86. v. 5. 17, 114, 115. v. 7. pt 1st. 62.
 Parre v. 6. 68. v. 7. pt 1st. 18. v. 8. 109 b.
 Parke v. 2. 72.
 Parke Bahan v. 4. pt 1st. 51.
 Parker v. 4. pt 1st. 3. pt 2^d. 184 b. *See* Malverne.
 Passelaw v. 6. 48.
 Paternus (S.) v. 8. 85 b.
 Pateshul, *or* Pateshull v. 1. 117. v. 3. 37. v. 5. 99. v. 8. 71 b.
 Patrike (S.) v. 3. 40.
 Patrington v. 1. 57, 68.
 Paulette v. 6. 12, 20, 39.
 Pawlet Lord St. John v. 4. pt 1st. 42. *See* Powllet.
 Paulinus v. 8. 56 b.
 Paunch Crosse. *See* Pontus Crosse.
 Payne v. 4. pt 1st. 71. v. 6. 15.
 Paynel, Paynell, *or* Paynelle v. 1. 27, 28. 29. v. 7. 204 A. v. 8. 100 a.
 Paynes v. 5. 3.
 Paynes Castel. *See* Paine Castel.
 Pebidiauc. *See* Dewys Land v. 5. 81.
 Pecfordton v. 5. 81.
 Pecham v. 6. 1, 3.
 Peche v. 6. 64.
 Peder v. 2. 56.
 Pederton v. 6. 67.
 Pedertun v. 2. 56.
 Pedreton v. 3. 85.
 Peito v. 8. 73 a. 74 b.
 Pelene v. 3. 18.
 Pembbridge v. 8. 86 b.
 Pembro v. 3. 7.
 Pembroke (Erles of) v. 6. 23.
 Pembruge v. 4. pt 2^d. 175 a. 177 a.
 Pen v. 3. 9.
 Pen R. v. 7. pt 1st. 37.
 Penar v. 4. pt 1st. 59, 61.
 Penare Point v. 3. 13.
 Penarth v. 3. 14, 15.
 Penbere v. 5. 62.
 Penbont v. 4. pt 1st. 66, 71.
 Penbre v. 5. 24.
 Penbroke v. 1. 84, 86. v. 5. 12, 74.
 Pencair v. 3. 4.
 Penchirche v. 6. 22.
 Pencombe v. 3. 5.
 Pencragan v. 5. 75.
 Penda K. of Merches v. 4. pt 2^d. 188 b.
 Penda rex v. 8. 79 b. 88 b.
 Pendewi v. 5. 29.
 Pendiluen v. 4. pt 1st. 64.
 Pendinant v. 3. 10.
 Pendinas v. 3. 7, 8, 11, 13, 14.
 Pendragon v. 8. 69 b.
 Penfilly v. 4. pt 2^d. 177 a.
 H h 2 Pen-

- Penfufis v. 3. 10.
 Penhil v. 8. 56 a.
 Penkelthe, *or* Penkelthle v. 5.
 69, 72. v. 7. pt 1st. 27.
 Penknek v. 3. 17.
 Penle v. 3. 21.
 Penley v. 1. 121. v. 4. pt 1st.
 42.
 Penlimnmon v. 5. 80.
 Penlline v. 4. pt 1st. 70.
 Penrine v. 3. 10, 11. v. 5.
 50.
 Penrise v. 4. pt 1st. 55.
 Pensandes v. 3. 5.
 Pensants v. 7. 119 A.
 Pensforde v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Pensfey v. 7. pt 2^d. 66 b.
 Penteney v. 1. 109.
 Penthline Commote v. 5. 44.
 Pentowen v. 3. 14, 30.
 Penwardine v. 5. 84.
 Peny v. 1. 18.
 Percy v. 1. 49, 50, 56, 59,
 64, 66, 86, 88, 104. v. 3.
 65. v. 5. 102. v. 6. 3, 17,
 32, 45, 53, 54, 88. v. 7.
 pt 1st. 66. v. 8. 50 a, b.
 65 a.
 Pereth, *or* Perith v. 7. pt 1st.
 71, 72. A Castle within a
 Myle of it 63.
 Perham v. 6. 52.
 Peritorre v. 3. 31.
 Perot v. 5. 28.
 Persebridg v. 1. 93.
 Pershore, *or* Perfore v. 4. pt 1st.
 46. pt 2^d. 169 a. 170 a.
 185 a. v. 5. 2. v. 7. pt 1st.
 23. v. 8. 75 b.
 Perskilly v. 5. 28.
 Peryn v. 7. 121 A.
 Peterborow v. 1. 4.
 Petite v. 3. 3, 6.
 Peto v. 4. pt 2^d. 164 a.
 Petrocus v. 8. 85 b.
 Petronilla, Countess of Leyr-
 cester v. 1. 16.
 Petworth v. 6. 32. v. 7. pt 1st.
 66.
 Pety Pole v. 5. 82.
 Peverel, *or* Peverelle v. 2. 33,
 77. v. 3. 1, 2, 84. v. 6. 53.
 v. 7. pt 2^d. 62 a.
 Philepotte v. 3. 73.
 Philippa Regina v. 3. 76.
 Philippe King of Castelle v. 3.
 25, 30.
 Philippes v. 6. 31.
 Philippes-Northtoun, *or* Phi-
 lipps Northetowne v. 2. 34.
 v. 7. pt 2^d. 74 a.
 Philippus ep. Dunelm. v. 8.
 51 b.
 Philips v. 4. pt 2^d. 174 b.
 Picot v. 8. 68 a.
 Picts Wall v. 7. pt 1st. 69, 72.
 Pidel Trent v. 6. 60.
 Pigot v. 8. 71 b. *See* Pygot.
 Pilkenton v. 7. pt 1st. 57.
 Pilkington v. 6. 37.
 Pille, *or* Pille Rose v. 5. 12.
 Pillesdon v. 5. 48.
 Pilston, Puliston, *or* Pylleston
 v. 5. 34.
 Pilton v. 3. 86.
 Pincke Welle v. 5. 2.
 Pinkenes v. 8. 76 a.
 Pippewelle v. 1. 14.
 Pipwel v. 5. 94.
 Piranes (S.) *alias* Kenerine, *vel*
 Keverine v. 3. 8, 9. *See*
 Keverine.
 Place v. 5. 116.
 Place amed we v. 5. 59.
 Placete v. 2. 20.
de Placeto v. 4. pt 1st. 19.
 Planca v. 6. 48.
 Plantaginet v. 3. 44.
 Plaschey Castelle v. 6. 65.
 Plescy. *See* Tumblestoun.
 Plimtoun v. 2. 66, 71.
 Plokenet v. 8. 85 a.

- Flouhe Paroche Wriothegrig v. 5. 37.
 Plumber v. 6. 52, 53.
 Plunton v. 1. 104.
 Plym v. 3. 21, 23.
 Plymmouth, *or* Plymouth v. 3. 19, 22. v. 7. 117 A.
 Plympton v. 3. 13, 22, 23, 24.
 Poel, *or* Pole v. 2. 47, 58. v. 5. 50. *See* Pole.
 Pointz, *or* Pontz v. 4. pt 1st. 16, 17. v. 6. 54, 56, 60. *See* Poynts.
 Pokelington v. 1. 49, 50.
 Pokeshaulle v. 6. 28.
 Pole v. 3. 52, 53, 91. v. 4. pt 1st. 19. v. 7. pt 1st. 36, 43. pt 2^d. 63 b. v. 8. 54 a, b. *See* Poel.
 Pole (de la) v. 1. 53, 54, 55, 56, 57. v. 2. 6, 7. *See* Poel.
 The Poles v. 3. 31.
 Politiane v. 6. 5.
 Pollard v. 3. 97. v. 6. 15.
 Pollele Bay v. 5. 50.
 Polstun v. 3. 94.
 Polto v. 8. 79 b.
 Polton v. 8. 77 a.
 Pomery v. 6. 61.
 Ponsbyri v. 4. pt 1st. 45. v. 6. 60.
 Ponslithe v. 4. pt 1st. 45.
 Pont v. 7. pt 1st. 79.
 Pont Bessaleg v. 4. pt 1st. 52.
 Pont Erliesk v. 4. pt 1st. 55.
 Pont Gigman v. 4. pt 1st. 69.
 Pont He v. 4. pt 1st. 69.
 Pont Lay v. 4. pt 1st. 58, 63.
 Pont Landouhe v. 4. pt 1st. 69.
 Pont Lechwith v. 4. pt 1st. 58, 63.
 Pont Newith v. 4. pt 1st. 55, 69.
 Pont Remny v. 4. pt 1st. 51, 54.
 Pont Rithsarn v. 4. pt 1st. 59, 63, 64.
 Ponteacus v. 8. 53 a.
 Pontefract, *or* Pontfract v. 1. 42, 46. v. 5. 91.
 Pontiffara v. 3. 71.
 Pontperlus Bridg v. 2. 44, 45.
 Pontus Croffe, *vel* Paunch Croffe v. 3. 18.
 Pontz. *See* Pointz.
 Poole v. 4. pt 1st. 3, 6. v. 8. 70 a.
 Poole Penreth v. 3. 10.
 Pope v. 4. pt 2^d. 178 b.
 Popham v. 6. 40, 53.
 Porbek v. 3. 52.
 Porlogh Bay v. 2. 63.
 Port v. 6. 74. v. 8. 50 a.
 Port Maure v. 5. 28, 29.
 Portchester v. 3. 80.
 Port Clays v. 5. 29.
 Porte Meline v. 4. pt 1st. 70.
 Porter v. 1. 29. v. 6. 31. v. 7. pt 1st. 52. v. 8. 86 a.
 Portes (the V.) v. 7. 127, 133 A.
 Portesbridg v. 3. 82.
 Porteskewin v. 5. 5.
 Portesmouth v. 3. 80, 81, 82.
 Portgenin v. 3. 95.
 Porthamal v. 5. 69.
 Porthguin v. 2. 74.
 Porthiffek v. 2. 74.
 Portiffek v. 3. 95.
 Porthruan v. 7. 122 A.
 Portingale v. 1. 86.
 Portington v. 1. 58.
 Portland v. 3. 49, 50, 51.
 Portu (Hugh de) v. 4. pt 2^d. 171 b. v. 8. 75 a.
 Pott, *five* Bruge v. 8. 84 b.
 Potton v. 7. pt 1st. 1.
 Potuarry v. 5. 56.

Pouger

- Pouger v. 1. 9.
 Poulet v. 2. 55. v. 3. 8.
 Poulmorlande v. 3. 18.
 Poulpere, *or* Poulpirrhe v. 3. 9, 18.
 Poul Pier v. 7. 123 A.
 Poulpirrhe. *See* Poulpere.
 Poulruan v. 3. 18.
 Poultney v. 4. pt 2^d. 190 b.
 Poul Wheverel v. 3. 9.
 Poulwitheral v. 3. 10.
 Pouncevolt v. 8. 76 a.
 Poure v. 2. 49. v. 3. 62, 67.
 Powderham v. 3. 35.
 Power v. 4. pt 2^d. 164 a. v. 8. 73 a.
 Powesland v. 7. pt 1st. 29.
 Powis (Lord) v. 6. 16. v. 7. pt 1st. 28, 29, 35.
 Powys v. 4. pt 1st. 45.
 Powllet (Lord St. John) v. 7. pt 2^d. 73 b. *See* Pawlet.
 Poyninges (Lord) v. 7. pt 1st. 66.
 Poynings v. 6. 7, 56.
 Poynter v. 1. 16.
 Poynton v. 7. pt 1st. 40.
 Poynts v. 7. pt 2^d. 72 b. *See* Pointz.
 Poys v. 1. 52.
 Pray (de la) v. 1. 4, 9.
 Prescot (Mr.) of Chester v. 7. pt 1st. 56.
 Prestcod v. 7. pt 1st. 56.
 Prestebyri v. 6. 79. v. 8. 87 b.
 Prestein v. 5. 3.
 Presteine v. 4. pt 2^d. 176 a. 177 b. 180 a.
 Presteine, *or* LLanandre v. 7. pt 1st. 27.
 Prestland v. 7. pt 1st. 43.
 Preston v. 5. 84. v. 7. pt 1st. 56, 68.
 Prestun v. 4. pt 1st. 38, 39.
 Prestwiike v. 5. 82.
 Prideaux v. 3. 25.
 Prinkenesse v. 4. pt 2^d. 172 b.
 Priscion v. 3. 84.
 Protasius v. 3. 76.
 Prudho v. 7. pt 1st. 64.
 Psaltre v. 4. pt 1st. 49.
 Ptolemæus v. 7. 131, 132, 133, 136 A.
 Pucklechirch v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Pudsey v. 5. 114.
 Pulforde v. 3. 93.
 Pulham v. 4. pt 1st. 4.
 Puliston. *See* Pilston.
 Pulkle church v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Pultun v. 2. 23.
 Puntoun v. 3. 96.
 Purefey, Purefoy, *or* Clearfoy v. 1. 24, 39. v. 4. pt 1st. 44. pt 2^d. 189 a. v. 6. 60.
 Puscandel v. 3. 90.
 Puscandelle v. 2. 50.
 Puteacus v. 8. 52 a, b.
 Pyddildour. *See* Trent.
 Pye v. 2. 29.
 Pygot v. 4. pt 1st. 1. *See* Pigot.
 Pykering v. 1. 64, 70, 71, 72.
 Pylketon v. 5. 83.
 Pylleston. *See* Pilston.
 Pyperde v. 2. 7, 8.
 Pylton v. 3. 93.

Q

- Quadesfley v. 4. pt 2^d. 173 a.
 Quantok-Hedde v. 2. 60.
 Quappelode v. 7. pt 1st. 49.
 Quarre v. 4. pt 2^d. 175 b.
 Quarrere v. 3. 72.
 Quateford v. 4. pt 2^d. 182 b.
 Quatermain v. 2. 8, 9.
 Qwatermayne v. 8. 50 a.
 Quathering v. 7. pt 1st. 52.
 Quenburger v. 4. pt 2^d. 174 b.
 Querendon v. 4. pt 2^d. 191 b. 192 a.
 Querendune v. 8. 114 b.

Querne

Querne Hope v. 5. 38.
 Quinborow v. 6. 22. v. 7.
 130 A.
 Quinborow Castell v. 7. pt 1st.
 19.
 Quinci, *or* Quincy v. 6. 44.
 v. 8. 109 b.
 Quindred v. 8. 108 b.
 Quintine (S.) v. 8. 54 b.
 Quintino (Gul. de S.) v. 6.
 52.
 Quintino (Nicolaus de S.) v. 4.
 pt 1st. 47.
 Quivil v. 3. 32.

R

Raby v. 1. 91, 92.
 Raculfe v. 6. 10.
 Radclif, *or* Radeclife v. 1. 22,
 105. v. 3. 89. v. 5. 82, 84,
 93. v. 6. 56, 65.
 Radegundis (S.) v. 7. 128 A.
 Radeley v. 7. pt 2^d. 64 b.
 Radenor, *or* Radnor v. 5. 3.
 v. 7. pt 1st. 27.
 Radenorshire v. 7. pt 1st. 27.
 Radulph v. 2. 19.
 Radulphus Cant. v. 8. 100 a.
 Radulphus decanus Heref. v. 8.
 89 a.
 Radulphus fil. Ranulphi v. 8.
 54 b.
 Rafe of Pevemarsch v. 6. 15.
 Rafe Erle of Stafford v. 6.
 22.
 Ragelande, *or* Ragland v. 4.
 pt 1st. 63, 70. v. 5. 6. v. 6.
 30.
 Rainesford v. 6. 16.
 Raifun v. 7. pt 1st. 50.
 Rale (Gul. de) v. 6. 36.
 Rambaldus v. 2. 24.
 Ramehed v. 3. 21.
 Ramesbery v. 7. pt 2^d. 65 b.
 Ramesey v. 5. 27. v. 7. pt 2^d.

67 a.
 Ramefgate v. 7. 138 A.
 Rameffun v. 2. 1, 48, 49.
 Ramfunne v. 3. 90.
 Randol v. 7. pt 1st. 36.
 Randol (Erle of Chester) v. 7.
 pt 1st. 40.
 Ranulph Erle of Chester v. 7.
 pt 1st. 40.
 Ranulphus v. 8. 67 b.
 Ranulphus capellanus v. 8.
 83 a.
 Ranulphus ep. Dunelm. v. 8.
 51 b.
 Ratesburgh, *or* Richboro v. 7.
 138 A.
 Rather Owy v. 5. 76.
 Ratte Island v. 3. 6. v. 7.
 113 A.
 Ravensburg v. 1. 57, 68.
 Ravenswath, *or* Ravenswathe
 v. 1. 95. v. 5. 114.
 Raunton v. 1. 35.
 Rayder v. 5. 14. v. 7. pt 1st.
 27.
 Rayne v. 6. 12.
 Reading v. 2. 3, 4, 20, 53.
 Reculver v. 7. 131, 137 A.
 Redde Bank v. 5. 54.
 Redde Castell v. 7. pt 1st. 32.
 Reddeues v. 6. 64.
 Reddon v. 3. 21.
 Rede v. 6. 78. v. 7. pt 1st. 7.
 Rede R. v. 7. pt 1st. 74.
 Redmille v. 6. 32.
 Redruthe v. 7. 117 A.
 Reduers, *or* Reduerse v. 3. 24.
 v. 6. 100.
 Ree R. v. 7. pt 1st. 34.
 Reginalde v. 2. 37.
 Reginaldus Cancellarius v. 2.
 53.
 Reginaldus Molendinarius v. 1.
 34.
 Reha v. 4. pt 2^d. 175 a.
 Reinelmus v. 8. 86 a.

Re-

- Religiosæ domus in Cantia v. 8. 90 b. in Southfax *ib.*
 in Southreia 91 a. in South-
 amptonshire *ibid.* in Bark-
 shire *ibid.* in Wiltshire *ibid.*
 in Dorsetshire *ibid.* in Su-
 merfetsher 91 b. in De-
 vonshir *ibid.* in Cornwalle
ib. in Est-fax *ibid.* in Mi-
 dlesex *ib.* in Southfolke
ibid. in Northfolke *ibid.*
 in Grantebrigeshire 92 a.
 in Lincolnshire *ibid.* in
 Leircestreshire *ibid.* in North-
 amtunshire *ib.* in Hert-
 fordshire *ibid.* in Bedford-
 shire *ibid.* in Bukyngham-
 shire 92 b. in Oxford-
 shire *ibid.* in Wirecestre-
 shire *ibid.* in Herefordshire
ibid. in Warwikeshire 96 b.
 in Staffordshire *ibid.* in
 Dorsetshire *ibid.* in Yorke-
 shire *ibid.* in Richemont-
 shire *ib.* in episcopatu Du-
 nelm. *ibid.* in lineis regn.
 Scot. *ibid.* in provinc. Lan-
 dav. *ibid.* in Banchoren.
 Dicec. *ibid.* in episc. S.
 Afaspe *ibid.*
 Rembaldus Presbyter v. 5. 65.
 Remeney R. v. 5. 9.
 Remny R. v. 4. pt 1st. 52, 54.
 Notable Bridges on it 74.
 Remigius v. 2. 10. v. 8. 49 b.
 83 a.
 Rencumbe v. 2. 25.
 Repingdun v. 6. 54.
 Repington v. 8. 49 a.
 Refe v. 3. 33.
 Reskimer v. 3. 3, 9, 10.
 Restinget v. 3. 14.
 Restormel v. 3. 17.
 Restormel Castell v. 7. 122 A.
 Restronget v. 3. 11.
 Rethford v. 5. 97.
 Rethelan, or Rudelan v. 5.
 56.
 Rethgough v. 4. pt 1st. 59.
 Réver. See Ryver.
 Revier v. 3. 4.
 Reynaldus, *five* Reynelmus, ep.
 Heref. v. 8. 77 b.
 Reynesford v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Rhe Brooke v. 4. pt 2^d. 182
 a.
 Ribbesfard. See Ripley.
 Ribchestre v. 4. pt 1st. 39.
 Ribil R. v. 7. pt 1st. 58, 59.
 Ribyl v. 4. pt 1st. 39. v. 5.
 84.
 Richard D. of Yorke v. 1. 5.
 Richard E. of Marche and
 D. of Yorke v. 4. pt 2^d.
 183 b.
 Richard K. of the Romans
 v. 3. 16, 19.
 Richard, K. of the Romaines
 and Erle of Cornewaulle
 v. 2. 12, 13. See Sentia.
 Richard (King) v. 4. pt 2^d.
 175 b. v. 6. 3.
 Richard I. v. 1. 66. v. 2.
 24.
 Richard II. v. 1. 59.
 Richard III. v. 1. 16, 47, 68,
 71. 112. v. 3. 14, 29, 53,
 81. v. 4. pt 2^d. 163 b. v. 5.
 113. v. 8. 74 a.
 Richard (Sir) of York v. 1.
 61.
 Richarde v. 4. pt 1st. 57.
 Richarde's Castle v. 4. pt 2^d.
 178 b.
 Richardus Episc. Dunelm. v. 3.
 62.
 Richardus ep. Heref. v. 8.
 89 a.
 Richardus r. v. 8. 101 a.
 Richardus (S.) v. 8. 85 b.
 Richardi castellum v. 8. 90 a.
 Richeboro. See Ratesburgh.
 Riche-

- Richeburge v. 7. 131 A.
 Richemanfworth y. 1. 122, v. 6. 38.
 Richemont v. 1. 84, 95, v. 2. 66. v. 5. 113. v. 8. 54 b.
 Richemont (Countes of) v. 7. pt 1st. 47.
 Richemont (Earls of) v. 8. 67 b. 76 b.
 Richemont-shire v. 1. 94, 100. v. 8. 65 b. 66 b.
 Richemontshire, Rivers of Name in it v. 5. 115. The Nature of the Country 116.
 Richemounte v. 7. pt 2^d. 78 a.
 Richmond and Sumertun v. 3. 92.
 Ricote v. 2. 7, 8, 9. v. 8. 50 a.
 Rider v. 1. 17.
 Ridefdale v. 7. pt 1st. 74.
 Ridle Hawlle v. 7. pt 1st. 43.
 Ridle Parke v. 5. 81.
 Rie v. 1. 64.
 Rievalli v. 1. 108.
 Rievalx v. 1. 107, 109.
 Rigate Ryver v. 6. 54.
 Rigois v. 4. pt 1st. 55.
 Ringesse v. 7. 127 A.
 Ringwodde v. 3. 60, 96.
 Ripley, or Ribbestard v. 4. pt 2^d. 183 a.
 Ripon v. 1. 96, 97, 98, 99. v. 8. 68 a. Sepulchra nobilium in Ecclesia de Ripon 67 b. 68 a.
 Rippelingham v. 1. 55.
 Risca v. 4. pt 1st. 52.
ap. Rise Vehan v. 4. pt 1st. 57.
 Rilingho v. 7. pt 1st. 3.
 Rilingho-Cattel v. 1. 118.
 Rithin v. 4. pt 1st. 71.
 Riven, or Riventon v. 5. 83.
 Riventon v. 5. 83. *See* Riven.
 Rivers v. 4. pt 1st. 5. v. 5. 100. v. 6. 18.
 Rivers (De la) v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Roaldus v. 8. 54 a.
 Robert Curthofe v. 8. 53 a. 75 b.
 Robertus abbas v. 8. 86 a.
 Robertus Comes Cornubiæ & Rex Rom. v. 3. 65.
 Robertus comes Gloc. v. 7. pt 2^d. 69 b. 70 b. v. 8. 83 a. 97 b.
 Robertus fil. Gul. com. Gloc. v. 8. 83 a.
 Robertus fil. Haymonis v. 6. 82, 83.
 Robertus filius nothus Henrici primi v. 6. 83, 84.
 Roche Castel v. 5. 28.
 Roche (William de la) v. 6. 39.
 Rocheford v. 1. 22.
 Rochefort v. 6. 48.
 Rochester v. 6. 8, 9, 10. v. 7. 136 A. The Founders of the Bridge there v. 6. 7, 8. *See* Rosecestre.
 Rocksteine v. 4. pt 2^d. 163 a.
 Rockston v. 4. pt 2^d. 183 a.
 Rodburne v. 8. 70 a.
 Rodecote v. 7. pt 2^d. 62 b.
 Roden R. v. 7. pt 1st. 34.
 Rodeney v. 4. pt 1st. 59, 60, 61. v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Rodeney Vaur, Bridges on it v. 4. pt 1st. 74.
 Rodeney Vehan v. 4. pt 1st. 55. Bridges on it 74.
 Roder R. v. 8. 113 b.
 Rodericus r. v. 8. 95 a.
 Rosecestre v. 6. 70.
 Rosecestre Bridge, Benefactors to the Building of it v. 6. 7, 8.
 Rogar

- Rogar Bishop of Salisburie v. 7. pt 2^d. 66 b.
 Roger v. 6. 53.
 Rogeres v. 2. 59.
 Rogers v. 3. 48, 67. v. 4. pt 1st.
 19. v. 7. pt 2^d. 65 a.
 Rogerus Comes de Hereford
 v. 4. pt 2^d. 172 a. v. 6. 47.
 v. 8. 76 b.
 Rokclif v. 7. pt 1st. 69.
 Rokesby v. 1. 94, 95. v. 5.
 114, 115.
 Rokingham v. 1. 13. v. 5.
 94. v. 6. 65.
 Rolles v. 2. 68.
 Rollys v. 3. 93.
 Rollerliche Stones v. 6. 16, 20.
 Rolliche v. 5. 2.
 Romara (Gul. de) v. 7. pt 1st.
 14.
 Roodes v. 4. pt 1st. 50.
 Rookesbridge v. 3. 91.
 Roomewood v. 1. 106.
 Ros v. 1. 107, 108, 109, 114,
 115, 118. v. 4. pt 1st. 12.
 v. 6. 28, 93. v. 8. 71 a.
 Ros (Lord) v. 7. 132 A.
 Rosa v. 8. 99 b.
 Rose v. 6. 61, 62.
 Rose Castel v. 7. pt 1st. 72.
 132 A.
 Rose (Lord) v. 7. pt 1st. 77.
 Rose Market v. 5. 28.
 Roseby. *See* Ureby.
 Rosington Bridge v. 1. 105.
 Roffe v. 8. 87 a. 109 b. 110 a.
See Rous.
 Rostbridge v. 3. 26.
 Rostel v. 3. 28.
 Roston v. 5. 82.
 Rotenhering v. 1. 54.
 Rothebyri v. 7. pt 1st. 66.
 Rotheram v. 4. pt 1st. 48. v. 5.
 91, 92. v. 8. 56 a. *See*
 Scotte.
 Rotherbridge v. 6. 32.
 Rotherfelde Gray v. 7. pt 2^d.
 62 a.
 Rous, *or* Roffe v. 4. pt 2^d.
 164 a. 173 b. 175 a. *See*
 Roffe.
 Rouse v. 4. pt 1st. 42. v. 6.
 15. v. 8. 73 a.
 Rowse Lordship v. 5. 28.
 Rowys v. 6. 93.
 Roxcester v. 4. pt 2^d. 181 b.
 Royle Abbay v. 2. 20.
 Ruan v. 3. 25, 26.
 Rudelan. *See* Rethelan.
 Rudham v. 5. 102.
 Ruededoc v. 5. 35.
 Ruford, *or* Rumeford v. 5.
 92.
 Rugby v. 6. 62. v. 7. pt 1st.
 26.
 Ruhan v. 5. 47.
 Rume R. v. 5. 92.
 Rumeford. *See* Ruford.
 Rumenev, *or* Rumney v. 4.
 pt 1st. 51. v. 7. 142 A.
 Rumesey v. 3. 69. v. 4. pt 1st.
 41.
 Rumalalde (St.) v. 4. pt 2^d.
 162 b.
 Rumalaldes (S.) Welle v. 7.
 pt 1st. 12.
 Rumwald (St.) v. 3. 34. Col-
 lections out of his Life *ibid*.
 Rupibus (Petrus de) v. 3. 81.
 Ruselle (Lord) v. 3. 33, 92.
 Russell v. 1. 122. v. 4. pt 2^d.
 192 b. v. 7. pt 2^d. 74 a.
 v. 8. 49 a. 114 a.
 Rustle v. 7. pt 1st. 29.
 Ruthal, *or* Ruthall v. 2. 25.
 v. 7. pt 1st. 71.
 Rutheland v. 1. 44, 45, 51,
 114, 115.
 Rutheland (E. of) v. 8. 70.
 Rutheland (Thomas comes de)
 v. 1. 109.
 Rutheland-shire v. 1. 25, 26.
 v. 6,

v. 6. 29, 68.
 Ruthin v. 3. 96.
 Rutter v. 6. 69.
 Ryder v. 1. 47.
 Ryve v. 6. 101.
 Ryver, *sive* Rever, Castel
 v. 3. 5.

S

Sabertus r. v. 8. 95 a.
 Sacheverell v. 1. 17.
 Sacheville v. 6. 21.
 Saddington v. 1. 15.
 S. Amade v. 6. 39.
 St. Barbe v. 3. 91.
 St. Clere v. 1. 9. v. 4. pt 1^{ft}.
 13.
 St. Clo v. 7. pt 2^d. 74 a.
 St. John v. 1. 117. v. 2. 20,
 49. v. 3. 90. v. 4. pt 1^{ft}.
 42, 61, 62. v. 5. 99. v. 6.
 12, 27, 28, 39, 47. v. 8.
 71 b.
 S. Liger v. 3. 27.
 St. Liz v. 4. pt 1^{ft}. 49.
 S. Lo v. 7. pt 2^d. 76 a.
 S. Lou v. 6. 77.
 Saint-Maur v. 2. 23. v. 6.
 76. v. 8. 108 a.
 S. Paulle v. 4. pt 1^{ft}. 6. v. 7.
 pt 1^{ft}. 52.
 Salaby v. 1. 93.
 Salapia (Radulphus de) v. 3.
 89.
 Salesbury (E. of) v. 4. pt 2^d.
 192 a. *See* Saresbyri (Earl
 of).
 Salisbyri v. 6. 24, 38.
 Salsbiry Parke v. 4. pt 1^{ft}. 50.
 Salysbirie v. 1. 10. *See* Sares-
 byri.
 Salley Abbay v. 7. pt 1^{ft}. 58.
 Salop v. 3. 88. v. 4. pt 2^d.
 183 b.
 Salthouse v. 5. 54.

Saltwood v. 7. 132 A.
 Salvach, *or* Salverach v. 5.
 29.
 Salvage v. 1. 97. v. 6. 14,
 28. v. 8. 56 b.
 Salwaine v. 1. 64.
 Samme v. 2. 1.
 Sampson (S.) v. 8. 85 b.
 Sanddiford v. 5. 82.
 Sandeford v. 8. 69 b.
 Saneforde. *See* Stanford.
 Sanford, *or* Sanforde v. 5.
 81. v. 6. 44. v. 7. pt 1^{ft}.
 35.
 Sanford Peverel v. 6. 12.
 Sandon v. 1. 44. v. 7. pt 1^{ft}.
 52.
 Sandhil v. 2. 13.
 Sandwich, *or* Sandwiche v. 3.
 53. v. 6. 10, 11. v. 7. 126,
 131, 136 A.
 Sanheho v. 5. 54.
 Sannes v. 2. 33. v. 3. 84. v. 4.
 pt 1^{ft}. 10, 11.
 Sante v. 2. 15.
 Santon, *or* Stanton v. 1. 49.
 Sapcote v. 1. 5.
 Saresby v. 1. 52.
 Saresbyri v. 1. 6, 92. v. 3. 57,
 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64,
 65, 66, 67, 68. v. 4. pt 1^{ft}.
 47. *See* Salysbirie.
 Saresbyri (Earl of) v. 3. 16.
See Salesbury (E. of).
 Sarik (St.) v. 2. 3.
 Sarisbiria v. 8. 83 a.
 Savage v. 6. 80. v. 7. pt 1^{ft}.
 43.
 Savaricus v. 7. pt 1^{ft}. 76 a.
 Savel, *or* Savelle v. 4. pt 1^{ft}.
 50. v. 6. 11. v. 7. pt 1^{ft}. 17.
 Saverton v. 2. 32.
 Savok v. 5. 84.
 Sauernake v. 7. pt 2^d. 66 b.
 Saultecumbe v. 3. 29, 30.
 Saulters Bridge v. 4. pt 2^d.
 112 189 b.

- 189 b.
 Sawkille v. 8. 69 b.
 Sawley, *or* Wawley v. 4. pt
 1st. 39. v. 7. pt 1st. 55.
 Saxton v. 1. 47. v. 6. 17.
 Saye v. 4. pt 1st. 17.
 Scalby v. 1. 57.
 Scalmev (Great) v. 5. 26.
 Scalmev (Lytle) *ibid*.
 Scamel v. 3. 65.
 Scarburge v. 1. 49, 57.
 Scardeburg v. 1. 66, 67, 68.
 Scargate, *or* Scorgate v. 5. 2.
 Schefington v. 1. 24.
 Schilleston v. 3. 23.
 Schoukhold v. 5. 26.
 Schrobbsbury. *See* Shrobbes-
 bury,
 Scilley v. 4. pt 1st. 61.
 Scylley v. 3. 6, 38.
 Scylley Isles v. 7. 118 A.
 Scorgate. *See* Scargate.
 Scotte, *alias* Rotheram v. 5.
 91. v. 6. 61, 66.
 Scotus (Johannes) v. 2. 27.
 Scroby v. 1. 37.
 Scrope v. 1. 95, 96. v. 2. 61.
 v. 4. pt 1st. 2. v. 5. 93, 114,
 115. v. 6. 26, 32, 46. v. 8.
 54 a, b. 56 a. 65 a, b. 66 b.
 67 a.
 Scyltecestre v. 7. pt 2^d. 61 a.
 Sebroke v. 4. pt 2^d. 172 b. v.
 8. 75 b.
 Segeba v. 8. 83 a.
 Segent R. v. 5. 49, 50.
 Seggemore v. 2. 42.
 Segrave v. 2. 11. v. 6. 23,
 30, 76.
 Seintleger, *or* Seintliger v. 4.
 pt 1st. 13. v. 6. 5.
 Selebourne v. 3. 72.
 Seleby, *or* Selleby v. 1. 40,
 56. v. 7. pt 1st. 69.
 Seledriada, *or* Seledrida v. 8.
 87 b.
 Sellinger v. 1. 109. v. 6. 5.
 Selwod, *or* Selwood v. 3. 85,
 86. v. 7. pt 2^d. 78 a, b.
 Semar v. 1. 66. v. 6. 93. v. 7.
 pt 2^d. 67 a. v. 8. 107 b.
 Sempringham v. 1. 28.
 Sentia, Wife to Richard King
 of Romans v. 2. 24.
 Seperwell v. 6. 4.
 Sergeaunt v. 6. 46.
 Sergeaux v. 6. 46.
 Serlo v. 2. 24. v. 3. 64. v. 4.
 pt 2^d. 171 b. 172 a. v. 8.
 75 a.
 Seton v. 3. 18, 41, 42. v. 8.
 53 b.
 Seven, *or* Severne R. v. 1.
 64. v. 4. pt 2^d. 173 b. v. 7.
 pt 1st. 24, 34.
 Seukefham v. 2. 14.
 Sexbaldus v. 8. 95 a.
 Shaftesbury v. 4. pt 2^d. 177 b.
 v. 7. pt 2^d. 80 b.
 Shakerly v. 5. 30.
 Shakeston v. 3. 60.
 Sharford Bridge v. 4. pt 2^d.
 186 b.
 Sharpham v. 3. 86.
 Shefeld v. 1. 41, 42. v. 4.
 pt 1st. 14, 19, 44, 49. v. 5.
 94. v. 6. 46.
 Shefforde v. 7. pt 1st. 1.
 Shenston v. 4. pt 2^d. 187 b.
 Shepeton Corbet v. 7. pt 1st.
 33.
 Shepton v. 1. 49. v. 2. 42.
 Shepey v. 7. 136 A.
 Shepward v. 7. pt 2^d. 71 b.
 Shiffenol v. 7. pt 1st. 16.
 Shiningfeld v. 8. 79 a.
 Shirburn, *or* Shirburne v. 1.
 66. v. 2. 1, 8, 47, 48, 50.
 v. 3. 45, 90. v. 4. pt 1st. 38.
 v. 5. 91. v. 7. pt 2^d. 79 b.
 Shirburn R. v. 6. 13.
 Shirforde v. 4. pt 1st. 44.
 Shir-

- Shirhuten v. 1. 73.
 Shirifwottes - Castelle v. 1. 63.
 Shirley v. 1. 17, 23. v. 6. 32.
 Shirwood v. 1. 110.
 Shoington Bridgs v. 7. pt 1st. 7.
 Shottewik, *or* Shottewike v. 5. 54. v. 7. pt 1st. 40.
 Shrawarden Castle v. 4. pt 2^d. 181 a.
 Shrawardine v. 7. pt 1st. 32.
 Shrewsbery, Shrewsbury, Shrewisbiry, *or* Shrobbesbyry v. 7. pt 1st. 15, 32, 33. v. 8. 73 b. *See* Shrobbesbury.
 Shrewsbury, *or* Shrewsbyri (Earl of) v. 4. pt 2^d. 164 b. v. 5. 92.
 Shrobbesbury, Scrobbesbury, *or* Shrewsbury v. 4. pt 2^d. 168 a, b. 181 a. *See* Shrewsbury.
 Shrobbesbyri (Battle of) v. 1. 86.
 Shropshire, Market Townes and Castelles there v. 7. pt 1st. 32. Abbays and Priories there 33. Rivers 34. The Site and Commodities of the Soile *ibid*. The Limites of the Shire *ibid*.
 Shukborow v. 7. pt 1st. 38.
 Shydon v. 6. 32.
 Sibertefwalde, *or* Seperwelle v. 6. 4.
 Sidling, *or* Silling v. 3. 47.
 Sidmouth v. 3. 42.
 Siganus v. 8. 80 b.
 Siherus rex v. 8. 80 a.
 Silchester v. 6. 54.
 Silling. *See* Sidling.
 Simon Bp. of Saresbyri v. 3. 57, 68.
 Simonsbath v. 2. 64. v. 3. 92.
 Simonsburne v. 7. pt 1st. 74.
 Singheneth v. 4. pt 1st. 52, 57.
 Sinodune v. 2. 13, 14. v. 5. 48.
 Sitingburn v. 7. 144 A.
 Sifeton v. 7. pt 2^d. 74 b.
 Siuara v. 8. 96 a.
 Skargil v. 1. 46, 47.
 Skefington v. 1. 15.
 Skegnesse v. 7. 204 A.
 Skel R. v. 5. 115.
 Skelsthorp v. 7. pt 1st. 51.
 Skenfrith v. 4. pt 2^d. 176 a.
 Sker v. 4. pt 1st. 67.
 Skerford v. 1. 13.
 Skerlaw v. 1. 58, 78.
 Skirlaw v. 8. 51 b. 52 a. 53 b. 54 a.
 Skeuernok v. 5. 49.
 Skip v. 8. 77 b.
 Skipsey v. 1. 69.
 Skriven v. 5. 31.
 Slane v. 3. 92, 93.
 Slaptoun v. 3. 30.
 Slebyche v. 5. 28.
 Sleford, *or* Sleforde v. 1. 29, 30. v. 7. pt 1st. 48.
 Slyngesby v. 4. pt 1st. 1.
 Smith, *or* Smithe v. 1. 23. v. 4. pt 2^d. 188 a. v. 5. 54, 93.
 Smithe Broklet v. 5. 93.
 Smithon v. 1. 77.
 Snafe v. 1. 35.
 Snape v. 5. 114.
 Sodbiri (Litle) v. 5. 65.
 Sodbyri v. 3. 86. v. 7. pt 2^d. 72 a, b. 73 a. 75 b. 131 A.
 Sudbyri v. 7. 144 A.
 Sokburne v. 1. 64, 77.
 Somebourn v. 3. 72.
 Somer v. 6. 63.
 Somercey v. 4. pt 1st. 19.
 Somerset, *or* Somersete v. 1. 84, 86, 87. v. 6. 30, 93. v. 8.

- v. 8. 73 b.
 Somersfete (Duke of) v. 4. pt 1st. 39.
 Somersfete (E. of) v. 6. 3.
 Somersfetesfhire v. 2. 64.
 Somerton v. 4. pt 1st. 16.
 Sopham v. 6. 61.
 Sore R. v. 1. 18, 20.
 Souch, *or* Souche v. 1. 13, 14, 15. v. 5. 94. v. 6. 14, 62, 68. v. 7. pt 1st. 3. v. 8. 56 b. 107 b. 108 a. *See* Zouche.
 Soudestok v. 3. 84.
 Southall v. 4. pt 2^d. 192 b.
 Southam v. 4. pt 2^d. 170 a, b. 191 a. v. 7. pt 1st. 26. v. 8. 75 b.
The Southammes v. 3. 31.
 Southampton v. 3. 74. Description of the Haven there *ibid*.
 Southan v. 4. pt 2^d. 163 a.
 South-Cadbyri v. 2. 46, 50.
 Southcote v. 3. 46.
 South-Croke v. 5. 49.
 Southetoune, *or* Southtoun v. 4. pt 2^d. 162 b. 186 b. v. 7. pt 2^d. 76 a. 78 a. *See* Suttoun.
 Southfolk. *See* Suffolk.
 Southfolke (D. of) v. 6. 13.
 South-Pederton v. 2. 56.
 South-Walis, Abbais and Prioris there v. 5. 12.
 Southwike v. 3. 82.
 Sow R. v. 7. pt 1st. 26, 37.
 Sowe v. 2. 42.
 Southwel v. 5. 93.
 Spaine v. 4. pt 1st. 19.
 Spaldwik v. 4. pt 1st. 48.
 Sparshold v. 6. 39.
 Speke v. 2. 51, 55. v. 3. 32.
 Spencer. Spensar, *or* Spenser v. 1. 87, 109. v. 3. 38. v. 4. pt 2^d. 164 b. 187 a.
 v. 6. 50, 99. v. 7. pt 2^d. 63 b. v. 8. 65 a. 73 b. 114 b.
 Spilesby v. 7. pt 1st. 50.
 Spiney v. 4. pt 1st. 19.
 Splot v. 4. pt 1st. 56, 58.
 Spofford, *or* Spoford v. 7. pt 1st. 66. v. 8. 77 a. 79 b. 87 b.
 Sposford v. 1. 104.
 Spurflow v. 7. pt 1st. 43.
 St. George v. 4. pt 2^d. 178 a.
 Stafford, Stafforde, *or* Stafford v. 1. 6. v. 3. 32, 86, 87. v. 4. pt 1st. 19, 45. pt 2^d. 186 a. 189 a. v. 6. 13, 18, 46, 53. v. 7. pt 1st. 36, 37.
 Stafford (Lord) v. 7. pt 1st. 18.
 Staffordshire, Market Townes there v. 7. pt 1st. 36. Castelles *ibid*. Rivers 37. Abbaies and Prioris *ibid*. Forestes, Parkes, and Chafis 38. The Site of the Shire, and Commodites of the Soile 39.
 Stainbyri v. 8. 77 a.
 Stalbridge v. 7. pt 2^d. 80 b.
 Stanbury v. 8. 79 b. 86 b.
 Standleey, *or* Standley v. 5. 36, 81. v. 6. 37. v. 7. pt 1st. 8, 12, 42, 43. v. 8. 109 a.
 Stane v. 2. 65.
 Stanes v. 2. 1.
 Stanethrop, *or* Stanthorp v. 1. 81, 92, 93.
 Stanewich v. 5. 116.
 Stanford, *or* Saneforde v. 1. 115. v. 6. 29, 30. v. 7. pt 1st. 47, 48.
 Stanhope v. 1. 79. v. 8. 52 b.
 Stanthorp. *See* Stanethrop.
 Stanton, Stantune, *or* Staunton v. 1. 15. v. 3. 84. v. 5. 85. *See* Santon.

Stan-

- Stanwey v. 4. pt 2^d. 169 a. v. 6. 94.
 Stapleford, *or* Stapleforde v. 3. 60. v. 7. pt 2^d. 79 a.
 Stapleton, *or* Stapletun v. 1. 48. v. 3. 32, 37. v. 4. pt 1st. 19. v. 7. pt 1st. 15.
 Starkei v. 7. pt 1st. 42, 43.
 Staunford v. 7. pt 1st. 20, 21.
 Stawel v. 3. 85.
 Stawford v. 2. 66. v. 3. 93.
 Stephan, *or* Stephane Prior v. 2. 71. v. 3. 94.
 Stephan's (S.) on the Hil v. 3. 94.
 Stephan, *or* Stephen (King) v. 1. 33. v. 6. 28. v. 8. 81 b. 97 b. 100 a.
 Stephanus comes v. 8. 67 a.
 Steward v. 6. 72.
 Steple Ashheton v. 7. pt 2^d. 67 a.
 Steple Castle. *See* Stepton.
 Stepton, *or* Steple Castle v. 5. 3.
 Stilington v. 3. 87, 88.
 Stinan's Chapel (S.) v. 5. 29.
 Stire v. 8. 52 b.
 Stitenham v. 6. 15.
 Stofforde Bridge v. 6. 54.
 Stoke v. 2. 2, 53, 54. v. 3. 69, 91. v. 4. pt 2^d. 181 b. v. 7. pt 2^d. 65 b. 72 a.
 Stokcury, *or* Stoke Courcy v. 3. 89.
 Stoke Castle v. 4. pt 2^d. 179 b. v. 6. 13.
 Stoke-Dawbeney v. 1. 115. v. 4. pt 1st. 19. v. 7. pt 1st. 20.
 Stoke Flemming, *or* Fleminge v. 3. 29. v. 8. 113 a.
 Stoke Gregory v. 2. 56.
 Stoke Gurcy v. 2. 63.
 Stoken Teigne v. 3. 31.
 Stokesay v. 7. pt 1st. 33.
 Stoketon v. 7. pt 1st. 64.
 Stokton v. 1. 63.
 Stonard v. 7. 126 A.
 Stone v. 7. pt 1st. 36.
 Stone House v. 3. 21.
 Stone Priory v. 7. pt 1st. 36, 37.
 Stoner v. 2. 11. v. 4. pt 1st. 19. v. 7. pt 2^d. 62 a.
 Stoone v. 4. pt 1st. 49.
 Stoppord v. 7. pt 1st. 40.
 Storford v. 6. 61.
 Stormester, Stourminster, *or* Stowrminster v. 3. 96. v. 7. pt 2^d. 79 a, b.
 Storthwaith, *or* Storthwayt v. 2. 40. v. 3. 88.
 Stothart v. 1. 102.
 Stoughton v. 1. 1.
 Stour, Stoure, *or* Stowre R. v. 2. 45. v. 3. 26, 54, 96. v. 4. pt 2^d. 183 a. v. 7. pt 2^d. 78 b. v. 8. 74 b. Bridges on it v. 3. 54, 96, v. Dour.
 Stourton, *or* Stowrton v. 6. 53, 54. v. 7. pt 2^d. 78 b. 79 a, b. v. 8. 109 b.
 Stow in the Wolde v. 5. 2. v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Stowe R. v. 4. pt 2^d. 191 a.
 Stowey v. 2. 59.
 Stradel v. 8. 76 b.
 Stradeling v. 4. pt 1st. 65, 69, 70, 76.
 Stradforde Abbay v. 7. pt 1st. 20.
 Straford v. 1. 2.
 Stranbowe, Strangbow, *or* Strongbowe v. 4. pt 2^d. 172 a. v. 6. 23. v. 8. 75 b. 76 a.
 Stranguaife, Strangwaife, *or* Strangways v. 1. 76. v. 3. 42, 45, 47. v. 4. pt 1st. 2, 6. v. 6. 12, 13.

- Strateford, *or* Strateforde v. 99.
 4. pt 1st. 46. v. 6. 3.
 Stratford apon Avon v. 4. pt
 2^d. 166 b. 167 a. 168 b.
 Stratford (John de) v. 4. pt
 2^d. 167 a.
 Stratforde Langethorn v. 8.
 76 b.
 Strateflur, *or* Strateflure v. 5.
 13, 75, 76, 78. v. 7. pt 1st.
 31.
 Strate Marcelle Abbey v. 7.
 pt 1st. 29.
 Stratton on the Strete v. 1.
 35.
 Straunge v. 1. 117. v. 8. 71 b.
 Straw (Jak) *or* Strawe (Jakke)
 v. 6. 3. v. 7. 144 A.
 Streford, *or* Stretford v. 4. pt
 2^d. 180 a.
 Strelley v. 4. pt 1st. 2, 44.
 Stretey v. 7. pt 1st. 37.
 Stretford. *See* Streford.
 Stretton v. 4. pt 2^d. 180 a.
 Strettons Dale v. 7. pt 1st. 34.
 Strettoun v. 2. 72.
 Strettun v. 3. 95.
 Streytle, *alias* Sturley v. 4. pt
 1st. 14.
 Strigulensium genealogia v. 6.
 23.
 Strikeland v. 1. 2.
 Strogil v. 6. 23.
 Stronget v. 3. 11.
 Strowde v. 3. 3.
 Studeley (Lord) v. 6. 76.
 Studley Abbey v. 6. 74.
 Studlege Priory v. 7. pt 1st. 9.
 Stumpe v. 2. 27, 28.
 Sturley. *See* Streytle.
 Sturmestre Newton v. 3. 86.
 Sturfeley, *or* Sturton v. 7. pt
 1st. 36.
 Sturton. *See* Sturfeley.
 Sturton (Lord) v. 7. pt 1st. 36.
 Stutevilla (Robertus de) v. 5.
 Suadale. *See* Sualedale.
 Suale R. Abbayes and Prio-
 ries on it v. 5. 115.
 Sualedale, *or* Suadale v. 5.
 113, 116.
 Sudeley v. 4. pt 2^d. 170 a. v.
 8. 74 b. 75 b.
 Sudeley Castell v. 8. 109 a.
 Suffolk v. 1. 54.
 Suffolk (Duke of) v. 1. 31. v.
 8. 114 b.
 Sugar v. 3. 88.
 Sugwas v. 8. 87 a.
 Suliard v. 4. pt 2^d. 179 a.
 Suliet v. 6. 95.
 Sulmo v. 6. 28, 54, 62, 64.
 Sumertun. *See* Richmond.
 Sunderland Bridge v. 1. 91.
 Sunning v. 2. 2, 3, 5.
 Surrey (E. of) v. 6. 46.
 Suteley v. 1. 109.
 Suthebyry v. 6. 3.
 Sutton v. 1. 32. v. 3. 22.
 v. 5. 66, 91. v. 7. pt 1st. 38,
 52. v. 8. 49 a.
 Sutton Chafe v. 7. pt 1st. 38.
 Sutton Colefeild v. 4. pt 2^d.
 87 a, b. Lodges in Sutton-
 Chafe 187 a. *See* Southton.
 Suttoun v. 7. pt 2^d. 64 a. *See*
 Southetoune.
 Swaculf v. 8. 52 b.
 Swadale v. 8. 66 a.
 Swale R. v. 1. 95. v. 8. 66 a.
 Swalo v. 7. pt 2^d. 71 a.
 Swanfey v. 3. 85. v. 4. pt 1st,
 54.
 Swanus v. 8. 96 a.
 Swillington v. 4. pt 1st. 19.
 Swine v. 8. 52 a.
 Swineforde v. 8. 49 a.
 Swinesford v. 1. 93.
 Swinus v. 8. 82 b.
 Swithelinus v. 8. 95 a.
 Swynburne v. 7. pt 1st. 78.
 Swyn-

Swynfelde, Swinfeld, *or*
Swinesfeld v. 8. 77 a, b. 78
a. 86 a.
Sydenham v. 2. 60, 61.
Syriek Newton v. 3. 38.

T

Tadcaster v. 1. 47.
Talbot v. 1. 106. v. 4. pt 1st.
19, 40, 41. pt 2^d. 186 a.
v. 5. 30, 81, 92. v. 6. 5,
78. v. 7. pt 1st. 15, 16, 17,
18, 26, 35. 126 A. v. 8.
73 b.
Talbrooke v. 5. 2.
Tale v. 3. 39.
Tale Laugharne. *See* La-
charne.
Taleponte v. 5. 43.
Taleuan v. 4. pt 1st. 71.
Talgarth v. 5. 69, 72.
Talley v. 5. 13, 23. v. 7. pt
1st. 31.
Talmeneth v. 3. 4.
Taluarran Castel v. 5. 80.
Tamar R. v. 2. 69. v. 3. 20,
21, 94. Bridges on it v. 2.
69. v. 3. 94.
Tame v. 2. 9, 22, 25. v. 4.
pt 1st. 48. v. 5. 2, 102.
v. 6. 18, 53. v. 7. pt 1st. 7,
8, 37.
Tame Abbey v. 4. pt 2^d. 191 a.
Tame Market 191 b. 192 a.
Tame River 189 a. 192 a.
Tamertun v. 2. 69. v. 3. 94.
Tameworth, *or* Tamworth v.
4. pt 2^d. 189 a, b. 190 a. v.
7. pt 1st. 26, 36, 37.
Tancreville v. 6. 73.
Tanfeld. *See* West. *See* Est.
Tanfelde v. 5. 114, 115.
Taphe R. notable Bridges on it
v. 4. pt 1st. 74.
Tarente v. 6. 54.
Vol. 9.

Tarington v. 3. 93.
Tarne R. v. 5. 91.
Tarset v. 5. 102.
Tatcham v. 6. 66.
Tatershaul v. 6. 63. v. 7. pt
1st. 50, 51.
Tateshall v. 8. 54 b. 67 a.
Tave v. 3. 21.
Tavestoke v. 2. 69. v. 3. 21.
Tau, Taue, *or* Taw R. v. 2.
67. v. 3. 92. v. 4. pt 1st. 55,
v. 5. 23.
Taulaughar v. 7. pt 1st. 67.
Taunton v. 3. 85.
Tawntoun. *See* Thonetoun.
Taufok v. 3. 92.
Tautun v. 3. 92.
Tawton v. 2. 67.
Tawy v. 4. pt 1st. 55.
Taylbois v. 7. pt 1st. 52.
Taylor v. 5. 10.
Tecla v. 3. 4.
Teddelle-chase v. 7. pt 1st. 37.
Teguinar Taue v. 5. 12, 23.
Teignemouth v. 3. 29, 31.
Telesford, *or* Telesforde v. 4.
pt 2^d. 166 b. v. 8. 74 b.
Temde. *See* Teme.
Teme, *or* Temde R. v. 4.
pt 2^d. 178 b. v. 5. 3. v. 6.
80. v. 7. pt 1st. 34.
Temple Bruern v. 1. 32.
Tenterden v. 7. 139, 142 A.
Terbrennine v. 4. pt 1st. 65,
66.
Tercoite v. 4. pt 1st. 71.
Tereudacus (S.) v. 5. 5.
Termone v. 5. 50.
Terne R. v. 4. pt 2^d. 181 b.
v. 7. pt 1st. 33, 34.
Terre Mone v. 7. pt 1st. 22.
Terrig R. v. 5. 37.
Tershire v. 4. pt 1st. 66.
Terstuard v. 4. pt 1st. 70, 71.
Tertarith v. 5. 70.
Terumber v. 2. 31.

K k

Ter

- Teryarlth v. 4. pt 1st. 67, 72.
 Tese R. v. 1. 57, 93. v. 5.
 116. v. 7. pt 1st. 65. Bridges
 on it v. 1. 77.
 Teston Bridg v. 6. 9.
 Tetbyri, *or* Tettebyri v. 2.
 25. v. 6. 47, 48.
 Tetbyri Castelle v. 6. 80.
 Tetenhaul v. 7. pt 1st. 36.
 Tewe R. v. 8. 107 a.
 Tewi R. v. 5. 23, 25, 73.
 Tewkesbyri, *or* Tewkesbury
 v. 4. pt 1st. 46. pt 2^d. 169 a.
 170 a. 173 b. v. 6. 81, 82,
 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89,
 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96,
 97, 98. v. 7. pt 2^d. 71 a.
 Manor Places belonging to
 the Abbate of Tewkesbyri
 v. 6. 94.
 Teyne R. v. 3. 29. Bridges
 on it *ibid*.
 Thanet v. 7. 131, 137 A.
 Thawän R. v. 4. pt 1st. 62, 63.
 Notable Bridges on it 74.
See Est. See Weste.
 Thays v. 4. pt 1st. 19.
 Thefreancus v. 8. 85 a.
 Thelewaul, *or* Thelwall v. 7.
 pt 1st. 56.
 Thenis R. v. 7. pt 1st. 78.
 Theobald, *or* Theobalde v. 1.
 94. v. 6. 4.
 Theobaldus arch. Cant. v. 8.
 81 b. 82 a.
 Theocus Heremita v. 6. 81.
 Theodore v. 2. 38. v. 6. 24.
 Theodorus arch. Cant. v. 6.
 34. v. 8. 95 a.
 Theodredus v. 8. 82 b.
 Theoldus v. 1. 5.
 Thimbleby v. 1. 28, 29.
 Thirgille v. 6. 62,
 Thirland v. 8. 70 a.
 Thifarte, *or* Disarte, Castelle
 v. 5. 56.
 Thomas v. 2. 30. v. 4. pt 1st.
 70. v. 8. 49 a.
 Thomas ap. Jonys v. 5. 73.
 Thomas ep. Wellensis v. 3.
 88.
 Thomas Archb. of Yorke v. 4.
 pt 2^d. 171 b. v. 8. 56 a.
 75 b.
 Thomas (Sir Rhese ap.) v. 5.
 13, 22, 25, 28, 73, 74, 75.
 Thonak v. 1. 36.
 Thone R. v. 2. 56.
 Thonetoun, *alias* Tawntoun
 v. 2. 56.
 Thong, *or* Thonge v. 6. 4,
 5. v. 7. 144 A.
 Thoresby v. 8. 56 a.
 Thornbury, Thornbyri, Thorne-
 berye, *or* Thornebyry v. 4.
 pt 2^d. 173 b. v. 6. 51. v.
 7. pt 2^d. 75 a. v. 8. 76 a.
 Thorne v. 2. 4. v. 6, 11, 13.
 Thornes v. 5. 30.
 Thorney Curtoise v. 1. 29.
 Thornhull v. 6. 52, 101. v. 7.
 pt 2^d. 79 a, b.
 Thornton. *See* Thorton.
 Thornton Bridge v. 1. 72, 75.
 Thorpe v. 1. 6, 49, 116. v. 6.
 36. v. 7. 126 A. v. 8. 68 b.
 Thope Watervile Castle v. 6.
 65.
 Thorton, *or* Thornton v. 5.
 103. v. 6. 62.
 Thrapeston v. 1. 6.
 Throghmerton v. 6. 94.
 Throgmorton v. 4. pt 2^d. 167 b.
 186 a. v. 7. pt 2^d. 73 a.
 Throkmerton v. 4. pt 1st. 19.
 Through-Bridge v. 2. 30, 31,
 32.
 Thrum Danus v. 8. 99 b.
 Thrustington v. 5. 54.
 Thurgoton v. 5. 93.
 Thurne v. 1. 40.
 Thurstanus arch. Ebor. v. 8.

- 100 a.
 Thwaites, Thwaytes, *or* Twaytes
 v. 1. 76. v. 6. 14.
 Thwarton v. 8. 69 b.
 Thybleby (Dr.) v. 7. pt 1st.
 50.
 Tichefeld v. 3. 79.
 Tider uab Hohele v. 4. pt 1st.
 52.
 Tidug v. 4. pt 1st. 67.
 Tier Stuart v. 4. pt 1st. 64.
 Tikenhill v. 4. pt 2^d. 183 b.
 Tikil v. 5. 97.
 Tikkille v. 1. 9.
 Tille, *alias* Celling v. 6. 5.
 Tilleredus v. 8. 53 a.
 Tillesly v. 6. 15.
 Tilney v. 6. 36, 37, 59. v. 7.
 204 A.
 Tilthecoit v. 4. pt 1st. 58.
 Tilton v. 4. pt 1st. 19.
 Tinbigh v. 5. 75.
 Tinby v. 5. 26.
 Tine R. v. 7. pt 1st. 65.
 Tinemouth, *or* Tynmouth v.
 7. pt 1st. 75, 78.
 Tiningham incens. v. 7. pt 2^d.
 61 a.
 Tintagel, *five* Dindâgel v. 2.
 73. v. 3. 95. v. 7. 117,
 118 A.
 Tinterne v. 5. 5, 8, 12.
 Tipetote v. 6. 16. v. 8. 54 b.
 65 a.
 Tifoun v. 8. 50 a.
 Tifton Bridge v. 6. 9.
 Titenhul v. 2. 52.
 Toaton, *or* Towton v. 1. 47.
 Todenham v. 6. 23.
 Tokstafte v. 7. pt 1st. 56.
 Tollerton v. 1. 74.
 Tome River v. 4. pt 2^d. 184 b.
 Tonmer v. 7. pt 2^d. 80 a.
 Toorne Wood v. 1. 39.
 Topeclif v. 1. 75.
 Torege, *five* Turege R. v. 2.
 67, 68, 69. Bridges on it
 69.
 Torcy v. 3. 23.
 Torre v. 3. 31.
 Torrebay v. 3. 30.
 Torre Brian v. 7. pt 1st. 67.
 Torington v. 2. 68.
 Torkesey v. 1. 35.
 Tormerton v. 7. pt 2^d. 73 a.
 74 a.
 Torteworth v. 7. pt 2^d. 73 a.
 Totenes v. 2. 65. v. 3. 26,
 27.
 Totenhaul v. 7. pt 1st. 36.
 Toterneio (Rob. de) v. 8. 70 b.
 71 a.
 Toterneius v. 1. 114.
 Totheby v. 7. pt 1st. 52.
 Touchet v. 4. pt 1st. 40.
 Toucestar v. 7. pt 1st. 13.
 Towcester v. 1. 12.
 Tounbridge v. 6. 9.
 Toure v. 5. 44.
 Towe v. 5. 79.
 Townen v. 5. 43.
 Towkey v. 7. pt 2^d. 62 b.
 Townesende v. 4. pt 1st. 15.
 Townles v. 5. 92.
 Towten Feld v. 6. 17.
 Towton. *See* Toaton.
 Tracy, *or* Tracye v. 2. 65.
 v. 3. 92. v. 4. pt 2^d. 169 a.
 170 a. v. 8. 74 b.
 Trahtmaure v. 5. 10.
 Traiford v. 5. 82.
 Traily v. 1. 107.
 Trebuclo. *See* Knighton.
 Trecarelle v. 3. 6.
 Tre Castel v. 5. 9, 72, 73.
 Tredelerch v. 4. pt 1st. 51.
 Tredeth. *See* Tretherde.
 Tredewi, *or* Tredewy v. 2. 73.
 v. 3. 95.
 Tredine v. 3. 5. v. 5. 29.
 Tregelly v. 3. 19, 20.
 Trefleming v. 4. pt 1st. 11.
 K k 2
 Tref-

- Trefnant v. 8. 86 a.
 Trefusis v. 3. 10.
 Tregaron v. 5. 75, 77.
 Tregoney, Tregony, *vel* Treg-
 ny v. 3. 12. v. 7. 121 A.
 Tregor v. 3. 37.
 Tregose v. 6. 58.
 Tregoz v. 4. pt 2^d. 176 a. v.
 8. 84 a.
 Tregyon v. 3. 12, 13.
 Treheddy v. 3. 5.
 Trelaun v. 3. 18.
 Trelauny v. 3. 18, 19, 20.
 Trelille v. 2. 74. v. 3. 95.
 Tremain v. 3. 9.
 Tremertoun v. 3. 20.
 Tremeton v. 7. 124 A.
 Trenewith v. 3. 4.
 Trent, *or* Pyddildour R. v. 1.
 112, 113. v. 3. 52. v. 7.
 pt 1st. 37, 45.
 Trentam v. 5. 30.
 Trergreg, *or* Laukiby v. 5. 6.
 Trerife v. 3. 2.
 Tresbur v. 7. pt 1st. 20.
 Trefcaw v. 3. 6.
 Tresham v. 6. 38, 93.
 Treffeham v. 5. 94.
 Trefsimon v. 4. pt 1st. 62.
 Trefsinny v. 3. 2.
 Trefitian Bridge v. 3. 11.
 Tresk v. 1. 75.
 Trefvaunt v. 8. 77 a.
 Tretherde, *vel* Trederth v.
 3. 9.
 Trethyne Castel v. 7. 119 A.
 Tretour v. 5. 69.
 Trevagnion v. 3. 2, 14.
 Trevenny v. 2. 73.
 Treuenny v. 3. 95.
 Treveth v. 3. 91.
 Triveth v. 2. 58.
 Treviliane v. 2. 73.
 Trevor v. 5. 37.
 Treueuen v. 5. 49.
 Treugarth v. 5. 28.
 Treurewe v. 5. 48.
 Treury v. 3. 15, 16, 17.
 Trewry v. 3. 46.
 Treuthey v. 3. 17.
 Trewardreth v. 3. 9. v. 7.
 122 A.
 Trewedenek v. 3. 8.
 Trewinard v. 3. 7.
 Trillek v. 8. 77 a. 78 a. 79 a.
 86 a.
 Trody. *See* Gracedoin.
 Trogy v. 5. 5, 6.
 Troncester v. 8. 75 b.
 Troutbek v. 5. 30.
 Trow v. 6. 52.
 Truewhit, *or* Turwit v. 5.
 103.
 Truru v. 3. 11.
 Trureu v. 7. 121 A.
 Trumber v. 8. 85 b.
 Truffel v. 4. pt 2^d. 167 b.
 v. 6. 46.
 Tuder v. 8. 76 b. *See* Mere-
 dith.
 Tue v. 7. pt 2^d. 63 b.
 Tuesnaunt v. 8. 79 a.
 Tuine v. 7. 128 A.
 Tumbarlum v. 4. pt 1st. 52.
 Tumblestoun, *al.* Plefscy v. 4.
 pt 1st. 19.
 Tunge v. 7. pt 1st. 33.
 Tunital, Tunstale, Tunstall,
or Tunstalle v. 1. 47, 82.
 v. 3. 29. v. 4. pt 1st. 19.
 pt 2^d. 164 a. v. 6. 66. v. 8.
 73 a.
 Tupholme Priory v. 7. pt 1st.
 52.
 Turbeville v. 4. pt 1st. 70.
 Turbur v. 8. 70 b.
 Turege R. v. 3. 93. *See*
 Torege.
 Turgefe v. 6. 21, 54.
 Turgotus v. 8. 51 b.
 Turkillus com. v. 8. 82 b.
 Turner v. 7. pt 1st. 52.

Tur-

- Turribus (Martinus de) v. 4. pt 1st. 45.
 Turvile v. 1. 24.
 Turwit. *See* Truewhit.
 Turwith, *or* Turwithe v. 4. pt 1st. 19. v. 7. pt 1st. 52.
 Tuffog LLucelin uab Gerverde Trundon v. 5. 48.
 Tutbiri Castell v. 7. pt 1st. 36.
 Tutburi v. 7. pt 1st. 36.
 Twede v. 7. pt 1st. 80.
 Twekesbyrie v. 8. 75 b.
 Twexberye v. 8. 76 a.
 Twichet v. 6. 15.
 Twiford v. 3. 46, 73. v. 6. 9, 34.
 Twiford Bridge v. 6. 9.
 Twirton. *See* Twiverton.
 Twislebridge v. 7. pt 1st. 80.
 Twiverton, *or* Twirton v. 3. 89.
 Tyvertun v. 2. 64.
 Twyne v. 6. 11.
 Tylle R. v. 7. pt 1st. 79.
 Tynbot v. 7. pt 1st. 27.
 Tyne R. v. 7. pt 1st. 30, 31, 74, 78.
 Tynedale v. 7. pt 1st. 74. Great Robbing there 80.
 Tynmouth. *See* Tinemouth.
 Tyntern Abbay v. 6. 23.
 Tyrelle v. 6. 100.
 Tyue v. 5. 79.
 Tywartraith v. 3. 14.
 Vavafor v. 4. pt 1st. 14.
 Vauldey v. 1. 26.
 Vaulx, *or* Vaulz v. 1. 12, 108. v. 3. 12. v. 4. pt 1st. 9, 19. pt 2^d. 178 b. v. 6. 68, 93. v. 8. 90 a.
 Vaus v. 8. 71 a.
 Vecl v. 6. 47, 50.
 Veer v. 7. 138 A.
 Vere v. 4. pt 1st. 14. v. 5. 70. v. 8. 78 a. 79 a, b. 81 a. 82 b. 86 a. 87 a. A large Account of the Family v. 6. 42, 43, 44, 45, 46.
 Vehan v. 4. pt 1st. 66. v. 5. 10, 69. v. 6. 69.
 Veisey. *See* Harman.
 Vesey v. 1. 31, 64. v. 8. 50 a.
 Veyfy v. 2. 67. v. 3. 22.
 Venables v. 7. pt 1st. 43.
 Venceland, *or* Venteland v. 5. 5, 6, 9.
 Vendraith Vaur v. 8. 106 a, b.
 Vendreth Vaur v. 5. 24, 25.
 Vendraith Vehan v. 8. 106 a, b.
 Vendreth Vehan v. 5. 24, 25.
 Venetia, Rokkes so called v. 5. 8.
 Veniton Bridge v. 3. 39.
 Venfela v. 5. 113. *See* Wenfla.
 Venteland. *See* Venceland.
 Verdoune v. 1. 21.
 Verney v. 1. 8. v. 7. pt 1st. 16.
 Vernon v. 4. pt 2^d. 179 b. 180 a. v. 6. 74.
 Vernoun v. 1. 29. v. 5. 31. v. 6. 74.
 Vernun v. 7. pt 1st. 33.
 Veteri ponte (Robertus de) v. 8. 54 b.
 Uffenham v. 4. pt 2^d. 168 b.
 Ufford v. 6. 45.

U

- Vacarius v. 8. 99 b.
 Valence v. 6. 70.
 Valetorte v. 3. 20.
 de Valle Torta v. 3. 23.
 Valle Royal v. 5. 82.
 Valloniis (Petrus de) v. 8. 71 a.
 Vanne v. 4. pt 1st. 57, 70.
 Vanpage v. 6. 20.

Viate v. 1. 3.
The Vies v. 7. pt 2^d. 66 b.
 Villares, *or* Villars v. 1. 23.
 v. 6. 65.
 Ville. *See* La Ville.
 Vincent, *or* Vincente v. 1. 24.
 76. v. 4. pt 1st. 6.
 Vineyard. *See* Dineyard.
The Vinyarde v. 8. 76 a.
 Vinton v. 7. pt 2^d. 63 a.
 Virgil (Polydore) v. 3. 89.
 Vitrocus v. 6. 44.
 Viviane v. 2. 76. v. 3. 1, 3.
 Ultikellus v. 8. 94 b.
 Ulnerhampton, *or* Wulner-
 hampton v. 7. pt 1st. 36.
 Ulnerhampton. *See* Wulver-
 hampton.
 Undale v. 1. 116. v. 6. 66.
 v. 7. pt 1st. 4.
 Undergod v. 7. pt 1st. 32.
 Undrewoode v. 2. 22.
 Unframville v. 8. 71 a.
 Uphavon v. 7. pt 2^d. 66 b.
 Uphil v. 3. 48, 91.
 Upledon v. 8. 87 a.
 Upoter v. 3. 39.
 Uppingham v. 1. 25.
 Upfaule v. 8. 56 a.
 Upton v. 4. pt 2^d. 173 b. v.
 5. 100. v. 6. 80.
 Urbanus V. p. Ro. v. 8.
 101 b.
 Ure R. v. 5. 115. v. 8. 65 b.
 66 a.
 Ureby, *or* Roseby v. 1. 31.
 Uredale v. 5. 116.
 Ure Vaulx v. 8. 66 a.
 Urman v. 6. 93 a.
 Use. *See* Ise.
 Uske v. 5. 12.
 Uskelle v. 1. 47.
 Ustrate v. 5. 62.
 Ustwith v. 5. 76, 79.
 Uttok Cestre v. 7. pt. 1st.
 36.

Uxbridge v. 2. 1. v. 4. pt 2^d.
 192 b.

W

Wadacomes v. 5. 2.
 Wadebridge v. 2. 74. v. 3.
 95.
 Wadele v. 5. 3.
 Wadham v. 6. 40. v. 7. pt 2^d.
 73 a. 74 a.
 Wake v. 1. 28. v. 6. 45. v.
 7. pt 1st. 47.
 Wakefeld v. 1. 44, 45, 46.
 v. 7. pt 1st. 53. v. 8. 69 a.
 111 b. 112 b.
 Walch Maylor v. 5. 34.
 Walche v. 5. 65. v. 7. pt 2^d.
 72 a.
 Waldavus v. 3. 71.
 Walden v. 6. 52.
 Waldeophus v. 8. 52 b.
 Walerane v. 8. 85 a.
 Walericus (Reginaldus de S.)
 v. 6. 47.
 Walerico (Tho. de S.) v. 6.
 47.
 Walerie v. 8. 76 b.
 Waleries (St.) v. 2. 17, 18.
 Wales (Kings and Princes of)
 v. 1. 84.
 Waleys v. 6. 52.
 Walesey v. 5. 55.
 Walgreve v. 4. pt 1st. 19.
 Walingford v. 2. 12, 13. v. 3.
 97.
 Walkerus ep. Dunelm. v. 8.
 51 b. 52 b.
 Walkington v. 1. 57.
 Wallengforde v. 7. pt 2^d.
 64 b.
 Walyngforde v. 7. pt 1st. 14.
 Walleford v. 3. 97.
 Wallefhaul v. 7. pt 1st. 39.
 Wallia De Wallenfibus rebus
 perplura ex chronico in-
 certi

- certi auctoris v. 8. 101 b.
 102 a, b. 103 a, b. 104 a,
 b. 105 a, b. 106 a.
 Wallington v. 7. pt 1st. 78.
 Walloun v. 6. 27.
 Wathelington v. 2. 8.
 Walmer v. 7. 127 A.
 Walrond v. 3. 64.
 Walsche v. 6. 76.
 Walsche Poole v. 5. 3, 80.
 v. 7. pt 1st. 28.
 Walter v. 4. pt 2^d. 181 a.
 Walterus ep. Dunelm. v. 8.
 51 b. 53 a.
 Walterus ep. Heref. v. 8.
 77 b.
 Waltham v. 3. 83. v. 6. 57.
 Walton v. 7. pt 1st. 56.
 Walworth v. 6. 26.
 Wanetinge v. 7. pt 2^d. 65 a.
 Wansbege v. 7. pt 1st. 79.
 Warde v. 5. 103.
 Warden v. 7. pt 1st. 1.
 Wardon v. 1. 109.
 Wardon-Abbey v. 1. 118.
 Wardona (monast. de) v. 1.
 107.
 Ware v. 3. 52.
 Wareham v. 3. 52. v. 6. 3.
 Waren v. 8. 81 b.
 Warimunde v. 6. 48.
 Warine v. 6. 44. v. 7. pt 1st.
 40.
 Warine E. of Surrey v. 1. 44,
 45.
 Warington v. 7. pt 1st. 56.
 Warlewist v. 2. 76.
 Warner v. 7. 130 A.
 Warnerius fil. Gummari v. 8.
 56 b.
 Warfop v. 1. 106.
 Warton v. 5. 85.
 Wartre v. 1. 51, 109.
 Warwick, Warwick, or War-
 wike v. 1. 12. v. 3. 88.
 v. 4. pt 1st. 46. pt 2^d. 163
 a, b. 164 a. 165 a, b. 167 b.
 189 a. 191 a. v. 6. 50, 91.
 v. 7. pt 1st. 26. v. 8. 73 a, b.
 74 a, 75 a. Several things
 about the Earls of War-
 wick in the Account of
 Theokesbyri v. 6. 81, &
 seqq.
 Warwick (Henry D. of) v. 4.
 pt 2^d. 164 b.
 Warwick (comes de) v. 8.
 53 b.
 Warwickshire v. 8. 74 b.
 Warwickshire, Market Townes
 there v. 7. pt 1st. 26. Ca-
 stelles *ib.* The length of
 the County *ibid.*
 Warwist v. 2. 71. v. 3. 23.
 Wasch, or Wasche R. v. 1.
 115. v. 6. 30.
 Wateley v. 6. 93.
 Watelingstrete v. 7. pt 1st. 27.
 Watheling-Streate v. 1. 11,
 30, 35, 42, 46, 47, 101, 105,
 115, 120, 121.
 Watlyngestrete, the Way on
 it from Borow Bridge to
 Carlil v. 8. 69 b.
 Water Hed v. 3. 30.
 Waterton v. 1. 44.
 Waterville v. 1. 6.
 Watforde v. 6. 38.
 Watreman v. 7. pt 1st. 27.
 Watton v. 8. 50 a.
 Waverlegh v. 3. 72.
 Waulley v. 1. 106.
 Wawlley v. 7. pt 1st. 55.
 Waullyng Fenne v. 1. 57.
 Waulwine v. 5. 72.
 Waure v. 4. pt 1st. 44.
 Way, or Wile, R. v. 3. 48.
 Waymouth v. 3. 48, 51, 53,
 97.
 Waynflet, or Waynflete v. 4.
 pt 1st. 50. v. 6. 60. v. 7.
 pt 1st. 50, 204 A.

Ways

- Ways v. 2. 11.
 Webley v. 4. pt 2^d. 175 b.
 Weddesbyri v. 7. pt 1st. 39.
 Wedenok v. 8. 74 b.
 Wedon v. 1. 11.
 Weford Brooke v. 4. pt 2^d.
 189 a.
 Weke v. 8. 49 a.
 Weland, *or* Welande, R.
 v. 1. 15. v. 6. 30. v. 8.
 69 a. (Bridges on it by-
 nethe Rokingham Bridge)
ib.
 Welingborow v. 1. 7.
 Welington v. 6. 47. v. 7. pt
 1st. 32.
 Welleby v. 7. pt 1st. 52.
 Welleden v. 1. 13.
 Welles v. 2. 40, 41. v. 3.
 88. v. 7. pt 2^d. 78 a. Mo-
 numents there v. 3. 88, 89.
 Palaces of the Bps of Welles
 v. 3. 89.
 Wellstreme v. 7. pt 1st. 7.
 Wenbro v. 5. 34.
 Wencedale v. 8. 65 b.
 Wenceland v. 4. pt 1st. 51.
 Wendover v. 4. pt 2^d. 192 a.
 Wenelope, Wenlock, Wen-
 lok, *or* Wennelok v. 4. pt
 2^d. 181 b. 182 a. v. 6. 66,
 93. v. 7. pt 1st. 33. v. 8.
 89 a.
 Wenne ap. Roberte v. 5.
 37.
 Wenning R. v. 6. 66.
 Wenno Castelle v. 4. pt 1st.
 61.
 Wenny v. 5. 12.
 Wenny R. v. 4. pt 1st. 66.
 Bridges on it 55, 75.
 Wenny Priory v. 4. pt 1st.
 66.
 Wenselaw v. 8. 56 a.
 Wensla v. 5. 114, *See* Ven-
 sela.
 Wensun R. v. 6. 67.
 Wentbrid v. 1. 42.
 Wente R. v. 1. 46.
 Wentforth (Ld.) v. 4. pt 1st.
 19.
 Wentlugh v. 4. pt 1st. 51. Gen-
 tilmen there 53.
 Wentworthe v. 8. 65 b.
 Wenūo v. 4. pt 1st. 65.
 Werburga reg. v. 8. 98 a.
 Werckworth v. 5. 106.
 Werkworthe v. 7. pt 1st. 76.
 Werdale v. 1. 79.
 Weredale v. 8. 52 a.
 Were v. 3. 30.
 Were R. v. 8. 52 a.
 Weremouth v. 1. 83. v. 7.
 pt 1st. 64.
 Werke v. 7. pt 1st. 77, 80.
 Werkenfop v. 1. 106.
 Wermister v. 7. pt 2^d. 67 a.
 Weslaw v. 1. 96.
 West v. 7. pt 1st. 51.
 Westall v. 4. pt 2^d. 162 b.
 Westbutter Wike v. 1. 41.
 Westbyri v. 7. pt 2^d. 67 b.
 Westcocker v. 2. 50.
 Weste Bere v. 3. 82.
 Weste Kente v. 6. 4.
 Weste Kirkeby v. 5. 54.
 Weste Thawan v. 4. pt 1st.
 51. Gentilmen there 70.
 Westgate v. 1. 79.
 West Low v. 3. 18.
 Westmerland v. 1. 52, 80.
 81, 90, 92. (Erle of) v. 6.
 17. The limes of it v. 7.
 pt 1st. 62. *See* Dales. Gen-
 tlemen of Name ther v. 8.
 69 b.
 Weston, *or* Westun v. 1. 1.
 v. 2. 8. v. 3. 84, 86. v. 4.
 pt 1st. 19. v. 6. 52, 53.
 West-Tanfeld v. 1. 99, 100.
 West Wycal v. 3. 86.
 Wetherby v. 1. 104.

- Wetherhaul v. 7. pt 1st. 71.
 Weyvile v. 6. 51.
 Wharton v. 7. pt 1st. 15.
 Whateley Bridge v. 7. pt 1st. 7.
 Whaulley v. 4. pt 2d. 39.
 Whellesborowghe v. 4. pt 1st. 44.
 Whetehille v. 6. 28.
 Whisk R. v. 5. 9.
 Whitburne v. 8. 87 a.
 Whitby, *or* Whiteby v. 1. 57. 68. v. 8. 50 a.
 Whit-chirche, Whitechurch, *or* Whitechirch v. 4. pt 2d. 181. b. v. 5. 33, 81. v. 7. pt 1st. 32, 34.
 White-Castel, *or* Castle v. 4. pt 2d. 176 b. v. 5. 9.
 White-Chapell v. 7. pt 1st. 73.
 White Lakington v. 2. 55.
 Whitelessey v. 6. 3.
 Whiteney v. 6. 21. v. 7. pt 2d. 63 a.
 Whiteshete Hyll v. 7. pt 2d. 78 b.
 Whitestaple v. 6. 10.
 Whitewelle v. 1. 63.
 Whitewood v. 1. 46.
 Whiting v. 3. 86.
 Whittington v. 3. 6. v. 5. 40. v. 7. pt 1st. 32. v. 8. 89 b.
 Whitland v. 5. 74. A Tale told by the Abbat of that Place 79.
 Whitmaster v. 4. pt 2d. 171 a.
 Whitton v. 6. 74.
 Whitwik v. 1. 20.
 Whorleton v. 4. pt 1st. 6.
 Wiat v. 6. 11.
 Wiburga v. 8. 80 a.
 Wicestershire, Market Townes there v. 7. pt 1st. 23. Castles 23, 24. Rivers 24. Forests and Chases 25.
 Wicestre v. 7. pt 1st. 23. Vol. 9.
 Wichamton v. 3. 63.
 Wiche v. 4. pt 2d. 183 b. 185 a, b. 186 a, v. 7. pt 1st. 26.
 Wiche (Rich. de la) v. 4. pt 2d. 185 a.
 Wickingham v. 6. 93. v. 7. pt 1st. 63.
 Wichwood v. 7. pt 2d. 63 a.
 Wiclif v. 5. 114.
 Wicombe. *See* Wikeham.
 Wigan v. 7. pt 1st. 56.
 Wigeston v. 1. 16, 17.
 Wighte (Isle of) v. 3. 79. The new Castelles there *ib.*
 Wightham v. 4. pt 1st. 4.
 Wighton v. 1. 49.
 Wigmore v. 4. pt 2d. 175 b. v. 5. 10. v. 7. pt 1st. 32. v. 8. 78 a. 89 b.
 Wigorn. episcoporum nomina v. 8. 110 b. 111 a, b. Alia de Wigornia v. 8. 111 b. 112 a, b. 113 a.
 Wikam v. 4. pt 1st. 17. v. 7. pt 1st. 5, 6.
 Wike v. 3. 9. v. 7. pt 2d. 79 b.
 Wike Water v. 7. pt 2d. 73 a.
 Wikes v. 6. 77.
 Wiks v. 7. pt 2d. 69 b. 72 a, b.
 Wilberford v. 1. 49.
 Wilburga v. 8. 79 b.
 Wilcote. *See* Wivelcote.
 Wile. *See* Way.
 Wile R. v. 3. 60, 61. *See* Way.
 Wilebek v. 1. 106.
 Wilesforde v. 1. 31.
 Wileton v. 1. 70.
 Wilfridus (S.) v. 8. 56 b. 68 a. 97 b.
 Wilgis v. 8. 86 a.
 Wilhelmus comes Waren v. 6. 36.
 L1 Wiling.

- Wilington v. 2. 60.
 Willington v. 1. 118. v. 4.
 pt 2^d. 176 b.
 Willebardus v. 8. 94 a.
 Willebrord (St.) v. 3. 32.
 Passages out of his Life
 ibid.
 Willebrordus v. 3. 35. v. 8.
 68 a. 86 a. 94 a.
 William Conqueror v. 1. 43.
 v. 2. 17. v. 4. pt 2^d. 171 b.
 v. 8. 75 a, b.
 William, *alias* Crumwelle v.
 4. pt 1st. 56.
 William Erle of Glocester v.
 7. pt 2^d. 71 a.
 William of Malmesbyri v. 7.
 pt 2^d. 80 b.
 William (Sir) of Turlington
 v. 3. 93.
 Williams v. 2. 19.
 Willyam v. 4. pt 1st. 56.
 Willyams v. 2. 9.
 Willoughby v. 1. 94. v. 4.
 pt 1st. 42. pt 2^d. 189 a.
 190 a. v. 7. pt 1st. 50, 52,
 204 A.
 Willoughby Ld. Broke v. 6.
 13, 14, 76.
 Willow (S.) v. 3. 18.
 Wilugh v. 2. 45.
 Wilton, *or* Wiltoun v. 3. 58,
 61, 96. v. 6. 52.
 Wimbische v. 7. pt 1st. 52.
 Winbertus v. 8. 94 a.
 Winburn v. 3. 54, 55, 97. The
 Course of Winburn River
 55, 56.
 Winchcombe v. 4. pt 2^d. 169
 a, b. 170 a. 185 a.
 Winchelcombe, *seve* Winchel-
 escombe v. 8. 75 b. 108 b.
 111 b.
 Winchelessey v. 6. 3, 58.
 Winchestre v. 3. 69, 70, 71,
 72, 76, 83.

- Windelesfore v. 1. 123. v. 2,
 2, 6, 7.
 Windelesfore (New) v. 4. pt 1st.
 47.
 Wyndesore (Lord.) v. 6. 76.
 Wingefeld v. 6. 46.
 Wingfeld v. 1. 2.
 Winfeld v. 5. 94.
 Wingston v. 4. pt 2^d. 187 a.
 Winhall Bridge v. 4. pt 2^d.
 191 a.
 Winkele v. 6. 60.
 Winnington v. 7. pt 1st. 43.
 Winnoc (S.) v. 3. 17, 34. A
 Passage out of his Life 34.
 Winnows v. 3. 17.
 Winter v. 8. 108 a.
 Winterborne v. 3. 60, 64.
 Wintonia v. 8. 83 a. Ex li-
 bello Donationum Winton.
 eccl. v. 3. 72.
 Winwaldus (S.) v. 7. pt 1st.
 54.
 Winwike v. 7. pt 1st. 56.
 Wire Forest v. 7. pt 1st. 25.
 Wirkfoppe v. 5. 92, 97.
 Wiscumbe v. 1. 22. v. 3. 42.
 Wisk v. 5. 70, 115.
 Witham v. 6. 59. v. 7. pt 1st.
 78 b.
 Witham (Northe) v. 6. 68.
 Withcock v. 1. 22.
 Witherington v. 7. pt 1st. 76.
 Withredus rex v. 8. 98 a.
 Witstaple v. 7. 144 A.
 Wivelcote, *or* Wilcote v. 6.
 16.
 Wivelescumbe v. 3. 89.
 Woburne v. 6. 44.
 Wochenduna (Guil. de) v. 8.
 80 b.
 Wodale v. 3. 82.
 Wodd v. 8. 112 a.
 Woddeford v. 3. 47, 60, 93.
 Woddesford v. 6. 13.
 Wold v. 1. 49.

Wolle

- Wolle v. 3. 47.
 Wolman v. 2. 41.
 Wolphine v. 4. pt 2^d. 171 b.
 Wolrige v. 5. 31.
 Wolsee, Wolfey, *or* Woulsey
 v. 2. 12. v. 3. 87. v. 4.
 pt 2^d. 189 a. v. 6. 25.
 Wolstan, *or* Wolstane v. 4.
 pt 2^d. 171 b. v. 8. 75 a.
 Wolstanus ep. Wigorn. v. 6.
 50.
 Wolston v. 6. 23.
 Wolverhamton v. 4. pt 2^d.
 189 a.
 Wolvescroft, *or* Wolvescrofte
 v. 1. 20. v. 8. 109 b.
 Womans Bridge v. 4. pt 2^d.
 191 b.
 Wood (Anthony a) v. 6. 74.
 Wood Mylle v. 3. 73, 78.
 Worcester v. 4. pt 2^d. 168 b.
 169 a. 170 a. 173 b. 175 b.
 180 a. 184 a, b. v. 8. 75 b.
 Placis belongynge to the
 Bp. of Worcester 112 a.
 and to the Prior 112 b.
 Workington v. 7. pt 1st. 68.
 Worlonge v. 1. 107.
 Worme v. 8. 83 b. 106 b.
 Worme Bridge v. 4. pt 2^d.
 175 b.
 Worme Brooke v. 5. 10.
 Wormesley v. 5. 10.
 Worthe v. 3. 4.
 Worthy v. 3. 73.
 Worth Forest v. 6. 54.
 Worthembre, *or* Guothumbre
 v. 5. 33.
 Wotton v. 1. 64. v. 6. 37.
 v. 7. pt 1st. 55. pt 2^d. 72 b.
 Wotton Under-Egge v. 6. 51.
 Woulpher (King) v. 7. pt 1st. 36.
 Woulfingham v. 8. 52 a.
 Wulfingham v. 1. 79. v. 7.
 pt 1st. 63.
 Wrangton Cote v. 1. 40.
 Wrek. *See* Wreter.
 Wreken Hill, *alias* Mount Gil-
 bert v. 4. pt 2^d. 181 b.
 Wrekeshale v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Wresehil, Wreshil, *or* Wresil
 Castel v. 1. 49, 59. v. 6.
 14. v. 7. pt 1st. 66.
 Wreter, *or* Wrek v. 8. 69 a.
 Wrexham, *or* rather Wrighte-
 lesham v. 5. 34.
 Wriothesley v. 3. 79.
 Wrokeshal v. 6. 47.
 Wroughton v. 6. 94.
 Wroxcester v. 4. pt 2^d. 181 b.
 Wulfhardus v. 3. 35.
 Wulfinus v. 8. 80 b.
 Wulfrik v. 2. 55.
 Wulfrun's Hampton. *See* Wul-
 verhampton.
 Wulnerhampton. *See* Ulner-
 hampton.
 Wolverhampton, Wulfrun's
 Hampton, *or* Ulnerhampton
 v. 7. pt 1st. 36.
 Wulpherus rex v. 8. 56 b. 85
 b. 95 a, b.
 Wulfe v. 1. 51.
 Wuluedon, *alias* Goldoun v.
 3. 12.
 Wuluiva v. 8. 79 a.
 Wyat v. 8. 107 b.
 Wy, *or* Wye R. v. 5. 9, 10.
 v. 6. 1, 10, 20, 21. v. 7.
 pt 1st. 27, 45.
 Wyke v. 7. pt 2^d. 76 a.
 Wykehampton v. 3. 64.
 Wyle, *five* Wytte, Ep. Sarum
 v. 3. 63, 64, 65.
 Wylliam (Sr.) of Torrington
 v. 2. 68.
 Wylliam uab William v. 5. 48.
 Wymbische v. 8. 49 a.
 Wyndeham v. 2. 60, 61.
 Wynderusch v. 6. 21.
 Wynermerewath v. 7. pt 1st. 63.
 L 1 2 Wyng-

Wyngham v. 6. 1.
 Wyrle v. 5. 54.
 Wyre v. 5. 84.
 Wyrkenton v. 7. pt 1st. 71.
 Wyse v. 6. 21.
 Wytham v. 7. pt 2^d. 78 b.
 Wytte. *See* Wyle.
 Wyvel v. 4. pt 1st. 1.
 Wyver R. v. 5. 82. v. 7. pt
 1st. 41.
 Wyville v. 3. 18, 19, 63, 65.

Y

Yale v. 5. 31.
 Yalling v. 6. 9.
 Yalme v. 3. 94.
 Yar, *or* Arcey, R. v. 3. 43.
 Yaro R. v. 5. 83.
 Yaulme v. 3. 24, 30.
 Yevers v. 1. 64.

Yogge v. 3. 22.
 Yong v. 5. 31.
 Yorevalx Abbay v. 5. 115.
 York, *or* Yorke v. 1. 49, 60,
 61, 62, 74, 88, 90. v. 2.
 62. v. 5. 91.
 Yorke (D. of) v. 7. pt 1st. 53.
 Yoton v. 5. 101.
 Yrhendwr. *See* Kenuyn.
 Ystrate Genles v. 4. pt 1st. 56.
 Ystrate v. 4. pt 1st. 61.
 Ystymaneir Commote v. 5. 43.
 Yve v. 1. 13.

Z

Zouche v. 2. 23. v. 3. 17, 27,
 85. v. 6. 49, 76, 86. *See*
 Souch.
 Zuche (Gul. de) v. 8. 50 b.

ADDENDA et CORRIGENDA.

VOL. I.

Preface, Page 8. *Notes* line 4. The Letter there mentioned is since printed in *Leland's Collect.* Vol. 5. p. 296.

Pref. Pag. 9. lin. 4. *Ab lato Bulgio.* I wish I had received your Note (viz. *R. Gale's*) before my ninth Volume had been published, that I might have satisfied the World, that the Person from whom you received the Variations had not taken Notice of that Lektion. See *Hearne's Coll. MS.* Vol. 48. p. 67. and Original Letters to *Hearne* Vol. 3.

Pref. Pag. 10. lin. 25. *Berry-Grove.* See *Hearne's* Pref. to a Collect. of Discourses by eminent Antiq. p. 45.

P. 6. Not. l. 15. for *See pag. 3.* read *See pag. 5.*

P. 8. Not. l. 2. for l. 23. r. l. 19.

P. 20. l. 1. after *Village* put a comma.

P. 30. l. 36. for *ε*, r. *ζ*. and l. 38. for *ζ*, r. *η*.

P. 39. Not. l. 1. for *the 1st. Line*, r. *the 8th. Line.*

P. 54. l. 2. for *η*, r. *α*.

P. 70. Not. l. 1. for *Magin*, r. *Margin.*

P. 71. Not. l. 4. after *Bromflet* put a comma.

P. 87. Not. l. 1. for *the 21st. Line*, r. *the 28th. Line.*

P. 129. l. 13. not *Camden*, but *Philemon Holland* his Translator. See *Hearne's* Pref. to *Peter Langtoft's Chronicle* pag. xcii.

P. 136. Not. l. 5. Mr. *Hearne* in his *Coll. MS.* Vol. 26. p. 93. refers only to *Scheffer's* Work *de Re vehiculari.*

VOL. II.

P. 30. l. 18. *It is very likely that a Peace of the Abbay &c.* See *Hearne's* Prælim. Observat. to *Leland's Collectan.* Vol. 4. p. 90, 91.

P. 31. Not. l. 1. for *δ*, r. *γ*.

P. 38. Not. l. 9. post *detritæ* pone Punctum.

P. 41. l. 3. *One Court buildid &c.* See *Hearne's Coll. MS.* Vol. 54. p. 4. See also his occasional Remarks annexed to the Life of *William Roper*, and *Thomas More.*

P. 63. l. 3. See a more particular Account of this Inscription by *R. Gale* in *Leland's Collectan.* Vol. 6. p. 276.

P. 105. l. 36. for *Bsishop*, r. *Bishop.*

P. 128. l. 3, 4, 5. See *Hist. and Antiq. of Glastonbury* p. 337.

P. 131. l. 6. One of which Benefactors was *Elwine Fitz-Godegose.* Vid. Præf. ad *Thom. Caij Vindicias Antiq.* Oxon. contra *Joan. Cajum Cantab.* p. 28.

P. 132, 133 &c. See *Hearne's* Additions to his Account of *Rosamund* in his *Spicilegium ad Calcem Guil. Newbrigenfis* Vol. 3. p. 730, 731, &c.

P. 135. l. 10. *Sterer's* Book. *Hearne* afterwards purchased a Copy,

Copy, which is now in the *Bodleian Library*.

P. 137. l. 16. for 31, r. 21. as in *Fasti Oxon* I. 93.

P. 151. *Not.* See a Prospect of the *Minsbery* at the End of the *Hist. and Antiq. of Glastonbury* p. 285. See also the Pref. to that Vol. p. 16, 17.

VOL. III.

Pref. P. 3. l. 4. Dr. *Henry Aldrich*. He was Son of *Henry Aldrich*, of *Westminster*, Gent. who died in his Lodgings at *Christ-Church* on the 23d. of *March*, 168 $\frac{2}{3}$, and was buried in the *Catbedral*. See *Chron. de Dunstaple* p. 911.

P. 42. *Marg.* for *Butside*, r. *Butside*.

P. 46. l. 21. post *Castelle* pone Punctum, & l. 26. post *Archis* pone Punctum.

P. 84. l. 5. for *aad*, r. *and*.

P. 103. l. 21. *Ab. de Letelegb*. See a Story relating to the *Abbey of Letelegb* in *Hearne's Spicileg. ad Calcem Guil. Newbrig.*

Vol. 3. p. 791, 792.

VOL. IV.

P. 46. l. 23. r. *hard by*.

P. 66. l. 40. r. *levis*.

P. 97. *Not.* l. 1. for β , r. α .

P. 165. *Not.* l. ult. put a δ before the Letter *F*.

VOL. V.

Pref. P. 3. l. 24. post *Page* pone Punctum.

P. 16. l. antepenult. pone *Literam* & ante *Cantrest Rost*.

P. 48. *Not.* l. 1. for ω , r. α .

P. 110. l. 23. for 1, r. 2.

P. 128. *Not.* l. 2. for *Crafton's*, r. *Grafton's*.

P. 155. l. ult. for *pag. 11*. r. *pag. 12*.

VOL. VI.

P. 134. *Not.* for l. 5, r. 4. l. 9, r. 8. l. 12, r. 11.

P. 149. *Not.* l. 2. for 113, 127. r. 121, 136.

VOL. VII.

P. 3. l. 24. for α , r. β . and *Not.* l. 3. for *is*, r. *it*.

P. 29. l. 15. r. *Lichefelde*.

P. 40. *Not.* l. 2. r. *but there is no*.

P. 45. *Not.* for β , r. α .

P. 145. l. 27. for α , r. β .

VOL. VIII.

Pref. P. 6. l. 14. after *with* put a semicolon.

P. 41. l. 23. r. *plurima ædificia in episcopatu*.

P. 47. *Not.* l. ult. r. *Insula*.

VOL. IX.

P. 102. l. 1. post *Cervi* dele hyphen.

In the Press, and shortly will be published,

A new Edition of Dr. *Martin Lister's* History of *Shells*,
and of the *Anatomical Tables*, with useful Indexes and other
Improvements by the Editor.

